

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்

தேசியத் தர நிர்ணயக் குழுவின் மூன்றாம் சுற்றுத் தரமதிப்பீட்டில் A+(CGPA:3.64)
தகுதியும் மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகம் பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவின்
முதல்தரப் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் தன்னாட்சித் தகுதியும் பெற்றது

காரைக்குடி -630 003

தொலைநிலைக்கல்வி இயக்ககம்

பி.பி.ஏ.

இரண்டாமாண்டு - மூன்றாம் பருவம்

10433-வங்கிக் கோட்பாடுகள்

Authors:

Dr. T.K.Senthil Kumar

Assistant Professor

Department of Commerce

Aringar Anna Govt. Arts College,

Namakkal – 2.

(1-7 Units)

Dr. M. Manivannan

Assistant Professor

Department of Commerce

Aringar Anna Govt. Arts College,

Namakkal – 2.

(8-14 Units)

“The Copyright shall be vested with Alagappa University”

All rights reserved. No part of this publication which is material protected by this copyright notice may be reproduced or transmitted or utilized or stored in any form or by any means now known or hereinafter invented, electronic, digital or mechanical, including photocopying, scanning, recording or by any information storage or retrieval system, without prior written permission from the Alagappa University, Karaikudi, Tamil Nadu.

பாடத்திட்டங்கள் - புத்தக ஒப்பீடு அட்டவணை

பாடத்திட்டம்	புத்தக ஒப்பீடு
கூறு -1: வங்கியின் வளர்ச்சி	1-19
வங்கியின் தோற்றம் - வணிக வங்கிகள் வரலாற்று சுருக்கம் - வணிக வங்கிகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் - இந்திய இம்பீரியல் வங்கி - சுதந்திரத்திற்கு பின் இந்தியாவில் வங்கிகள் வளர்ச்சி - வங்கிகளின் வகைகள் - இந்திய வங்கியியலின் தற்கால போக்கு.	
கூறு - 2: வணிக வங்கிகளின் பணிகள்	20-26
வணிக வங்கிகள் - வைப்புகளின் வகைகள் - முகமைப் பணிகள் - பொதுப் பணிகள் - பொருளாதார வளர்ச்சியில் வணிக வங்கிகளின் பங்கு.	
கூறு - 3: வணிக வங்கியின் இருப்பு நிலைக் குறிப்பு	27-36
வணிக வங்கியின் இருப்புநிலைக் குறிப்பு - வங்கியின் பொறுப்புகள் - வங்கியின் சொத்துக்கள் இருப்பு நிலைக் குறிப்பின் பயன்கள் - வணிக வங்கிகளின் ரொக்க தன்மையும் இலாபத்தன்மையும்.	
கூறு - 4: வணிக வங்கியின் கடன் பெருக்கம்	37-44
கடன் பெருக்கம் - வங்கிகள் பண உற்பத்தி செய்வதற்கு அடிப்படை தேவைகள் - பண உற்பத்தி செய்வதில் எதிரா நோக்க வேண்டிய தடைகள்.	
கூறு -5: வங்கிகளின் அமைப்பு	45-65
இந்திய வங்கியியல் முறையின் கூட்டமைவு - இந்திய வங்கியியல் அமைப்பு முறை - பட்டியலிடப்பட்ட மற்றும் பட்டியலிடப்படாத வங்கிகள் - வணிக வங்கிகளின் வகைகள் - கிளை வங்கி முறை - நன்மைகள் - தீமைகள் - தனி வங்கி முறை - நன்மைகள் - தீமைகள் - இந்தியாவில் கிளை வங்கி முறை - வைப்பு வங்கி முறை - கலப்பு வங்கி முறை - பிற வங்கி முறைகள் - கூட்டுறவுக் கடன் சங்கங்கள்	
கூறு - 6: பொது மற்றும் தனியார் வங்கிகள்	66-73
தனியார் வங்கிகள் - சிறப்பியல்புகள் - நன்மைகள் - தீமைகள் - பொதுத்துறை வங்கிகள் - சிறப்பியல்புகள் - நன்மைகள் - தீமைகள் - வேறுபாடுகள்.	
கூறு - 7: இந்தியாவில் வங்கிகளின் நாட்டுடைமையாக்கம்	74-83
வணிக வங்கிகளின் நாட்டுடைமையாக்கம் நோக்கங்கள் - நாட்டுடைமையாக்கலின் குறைபாடுகள் - நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட பின் வங்கிப் பணியின் வளர்ச்சி.	

கூறு - 8: மைய வங்கியின் வளர்ச்சி

84-90

மைய வங்கியின் தோற்றமும், வளர்ச்சியும் - வணிக வங்கியும், மைய வங்கியும் - வணிக வங்கியின் அமைப்பு முறை - மைய வங்கியின் நிர்வாகம் - முக்கிய மைய வங்கிகள் - இங்கிலாந்து வங்கி - அமெரிக்க வங்கி - பிரான்சு வங்கி.

கூறு - 9: மைய வங்கியின் பணிகள் மற்றும் கடன் கட்டுப்பாட்டு அளவீடுகள்

91-101

மைய வங்கி - மைய வங்கியின் பணிகள் - கடன் கட்டுப்படுத்துதல் - கடன் அளவு கட்டுப்பாட்டு முறை - கடன் தன்மை கட்டுப்பாட்டு முறை.

கூறு - 10: வங்கியர் வாடிக்கையாளர் உறவு முறை

102-117

வங்கியர் - வாடிக்கையாளர் - வங்கியருக்கும் வாடிக்கையாளருக்கும் இடையேயான பொதுவான உறவு முறை - சிறப்பு உறவு முறை - இறப்பு உறவு முறை - வாடிக்கையாளர் கணக்கு ரகசியமும் மற்றைய சட்டங்களும் - வங்கியரின் பொதுப்பற்றுரிமை.

கூறு - 11: வாடிக்கையாளரின் கடமைகள்

118-122

வாடிக்கையாளர் இலக்கணம் - கால கோட்பாடு மற்றும் தற்கால அணுகுமுறையும் - வாடிக்கையாளரின் கடமைகள்.

கூறு - 12: செலுத்தும் வங்கியர்

123-137

செலுத்தும் வங்கியர் - செலுத்தும் வங்கியர் எதிர்நோக்கும் இடர்கள் - செலுத்தும் வங்கியரின் முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகள் - வங்கியர் பணம் செலுத்த மறுக்கக்கூடிய சூழ்நிலைகள் - செலுத்தும் வங்கியருக்கான சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு.

கூறு - 13: மதிப்புக்காக உடையவர்

138- 145

வசூலிக்கும் வங்கியர் - மதிப்புக்காக உடையவர் நிலை - வாடிக்கையாளரின் முகவர் நிலை - வசூலிக்கும்போது வங்கியரின் கடமைகள் - மதிப்புக்காக உடையவர் நிலையில் வங்கியருக்கு சட்டமளிக்கும் பாதுகாப்பு.

கூறு - 14: மதிப்புக்காக செலுத்துதல்

146-151

முறைப்படி உடையவர் - மதிப்பை பெறுவதற்காக உடையவர் - முறைப்படி வைத்திருப்பவர் - முறைப்படி வைத்திருப்பவரின் உரிமைகள் மற்றும் சிறப்புரிமைகள்.

மாதிரி வினாத்தாள்

152-153

உள்ளடக்கம்

கூறு - 1: வங்கியின் வளர்ச்சி

1-19

- 1.1 நோக்கங்கள்
- 1.2 முன்னுரை
- 1.3 வங்கியின் தோற்றம்
- 1.4 வணிக வங்கிகள் வரலாற்றுச் சுருக்கம்
- 1.5 வங்கியியலின் இலக்கணம்
- 1.6 வணிக வங்கிகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்
 - 1.6.1 இந்திய இம்பீரியல் வங்கி
 - 1.6.2 சுதந்திரத்திற்கு பின் இந்தியாவில் வங்கிகள் வளர்ச்சி
- 1.7 வங்கிகளின் வகைகள்
- 1.8 இந்திய வங்கியியலின் தற்காலப் போக்கு
- 1.9 பாடத்தொகுப்பு
- 1.10 முக்கிய சொற்கள்
- 1.11 பாடப் பயிற்சி வினாக்கள்
- 1.12 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

கூறு - 2: வணிக வங்கிகளின் பணிகள்

20-26

- 2.1 நோக்கங்கள்
- 2.2 முன்னுரை
- 2.3 வணிக வங்கிகள்
- 2.4 வைப்புகளின் வகைகள்
- 2.5 முகமைப் பணிகள்
- 2.6 பொதுப்பயன் பணிகள்
- 2.7 பொருளாதார வளர்ச்சியில் வணிக வங்கிகளின் பங்கு
- 2.8 பாடத்தொகுப்பு
- 2.9 முக்கிய சொற்கள்
- 2.10 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்
- 2.11 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

கூறு –3வணிக வங்கியின் இருப்பு நிலைக் குறிப்பு

27-36

- 3.1 நோக்கங்கள்
- 3.2 முன்னுரை
- 3.3 வணிக வங்கிகளின் இருப்பு நிலைக் குறிப்பு
- 3.4 வங்கியின் பொறுப்புகள்
- 3.5 வங்கியின் சொத்துக்கள்
- 3.6 இருப்புநிலைக் குறிப்பின் பயன்கள்
- 3.7 வணிக வங்கியின் ரொக்கத் தன்மையும் இலாபத் தன்மையும்
- 3.8 பாடத்தொகுப்பு
- 3.9 முக்கிய சொற்கள்
- 3.10 பாடப் பயிற்சி வினாக்கள்
- 3.11 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

கூறு – 4: வணிக வங்கியின் கடன் பெருக்கம்

37-44

- 4.1 நோக்கங்கள்
- 4.2 முன்னுரை
- 4.3 கடன் பெருக்கம்
- 4.4 வங்கிகள் பண உற்பத்தி செய்வதற்கு அடிப்படை தேவைகள்
- 4.5 பண உற்பத்தி செய்வதில் எதிர்நோக்க வேண்டிய தடைகள்
- 4.6 பாடத்தொகுப்பு
- 4.7 முக்கிய சொற்கள்
- 4.8 பாடப் பயிற்சி வினாக்கள்
- 4.9 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

கூறு – 5: வங்கிகளின் அமைப்பு

45-65

- 5.1 நோக்கங்கள்
- 5.2 முன்னுரை

- 5.3 இந்திய வங்கியியல் முறையின் கூட்டமைவு
- 5.4 இந்திய வங்கியியல் அமைப்பு முறை
- 5.5 பட்டியலிடப்பட்ட மற்றும் பட்டியலிடப்படாத வங்கிகள்
- 5.6 வணிக வங்கிகளின் வகைகள்
 - 5.6.1 கிளை வங்கி முறை
 - 5.6.2 தனி வங்கி முறை
 - 5.6.3 இந்தியாவில் கிளை வங்கி முறை
- 5.7 வைப்பு வங்கி முறையும் கலப்பு வங்கி முறையும்
 - 5.7.1 வைப்பு வங்கி முறை
 - 5.7.2 கலப்பு வங்கி முறை
- 5.8 பிற வங்கி முறைகள்
- 5.9 கூட்டுரவுக் கடன் சங்கங்கள்
- 5.10 பாடத்தொகுப்பு
- 5.11 முக்கிய சொற்கள்
- 5.12 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்
- 5.13 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

கூறு – 6: பொது மற்றும் தனியார் வங்கிகள்

66-73

- 6.1 நோக்கங்கள்
- 6.2 முன்னுரை
- 6.3 தனியார் வங்கிகள்
 - 6.3.1 தனியார் வங்கியின் சிறப்பியல்புகள்
 - 6.3.2 தனியார் வங்கியின் நன்மைகள்
 - 6.3.3 தனியார் வங்கியின் தீமைகள்
- 6.4 பொதுத் துறை வங்கிகள்
 - 6.4.1 பொதுத் துறை வங்கியின் சிறப்பியல்புகள்
 - 6.4.2 பொதுத் துறை வங்கியின் நன்மைகள்

6.4.3 பொதுத் துறை வங்கியின் தீமைகள்

6.5 தனியார் மற்றும் பொதுத் துறை வங்கிகளுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாடுகள்

6.6 பாடத் தொகுப்பு

6.7 முக்கிய சொற்கள்

6.8 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்

6.9 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

கூறு -7: இந்தியாவில் வங்கிகளின் நாட்டுடைமையாக்கம்

74-83

7.1 நோக்கங்கள்

7.2 முன்னுரை

7.3 வங்கிகள் மீது சமூகக் கட்டுப்பாடு

7.4 வணிக வங்கிகளின் நாட்டுடைமையாக்கம்

7.5 நாட்டுடைமையாக்கலின் நோக்கங்கள்

7.6 நாட்டுடைமையாக்கத்திற்கு எதிரான குறைபாடுகள்

7.7 நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட பின் வங்கிப் பணியின் வளர்ச்சி

7.8 பாடத்தொகுப்பு

7.9 முக்கிய சொற்கள்

7.10 பாடப் பயிற்சி வினாக்கள்

7.11 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

கூறு - 8: மைய வங்கியின் வளர்ச்சி

84-90

8.1 நோக்கங்கள்

8.2 முன்னுரை

8.3 மைய வங்கியின் தோற்றமும், வளர்ச்சியும்

8.3.1 வணிக வங்கியும், மைய வங்கியும்

8.3.2 மைய வங்கியின் அமைப்புமுறை

8.3.3 மைய வங்கியின் நிர்வாகம்

8.4 முக்கிய மைய வங்கிகள்

8.4.1 இங்கிலாந்து வங்கி

8.4.2 அமெரிக்க நாட்டின் மைய வங்கி

8.4.3 பிரான்சு வங்கி

8.5 பாடத்தொகுப்பு

8.6 முக்கிய சொற்கள்

8.7 பாடப் பயிற்சி வினாக்கள்

8.8 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

கூறு – 9: மைய வங்கியின் பணிகள் மற்றும் கடன் கட்டுப்பாட்டு அளவீடுகள் 91-101

9.1 நோக்கங்கள்

9.2 முன்னுரை

9.3 மைய வங்கி - இலக்கணம்

9.4 மைய வங்கியின் பணிகள்

9.5 கடன் கட்டுப்படுத்துதல்

9.5.1 கடன் அளவு கட்டுப்பாட்டு முறை

9.5.2 கடன் தன்மை கட்டுப்பாட்டு முறை

9.6 பாடத்தொகுப்பு

9.7 முக்கிய சொற்கள்

9.8 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்

9.9 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

கூறு – 10: வங்கியர் வாடிக்கையாளர் உறவு முறை 102-117

10.1 நோக்கங்கள்

10.2 முன்னுரை

10.3 வங்கியர் என்பவர் யார்?

10.4 வாடிக்கையாளர் என்பவர் யார்?

10.5 வங்கியர் வாடிக்கையாளர் உறவு முறை

10.5.1 வங்கியருக்கும் வாடிக்கையாளருக்கும் இடையே உள்ள பொது

உறவு முறை

10.5.2 வங்கியருக்கும் வாடிக்கையாளருக்கும் இடையேயான

சிறப்பு உறவு முறை

10.5.3 வங்கியர் வாடிக்கையாளர் இறப்பு உறவு முறை

10.6 வாடிக்கையாளர் கணக்கு ரகசியமும் - மற்றைய சட்டங்களும்

10.7 வங்கியரின் பொதுப்பற்றுரிமை

10.7.1 பற்றுரிமை செலுத்த இயலாத நிலை

10.7.2 பற்றுரிமை செலுத்தும் நிலை

- 10.8 பாடத்தொகுப்பு
- 10.9 முக்கியச் சொற்கள்
- 10.10 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்
- 10.11 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

கூறு - 11: வாடிக்கையாளரின் கடமைகள்

118-122

- 11.1 நோக்கங்கள்
- 11.2 முன்னுரை
- 11.3 வாடிக்கையாளர் - இலக்கணம்
- 11.4 கால கோட்பாடு மற்றும் தற்கால அணுகுமுறையும்
- 11.5 வங்கியாளருக்கு வாடிக்கையாளரின் கடமைகள்
- 11.6 பாடத்தொகுப்பு
- 11.7 முக்கியச் சொற்கள்
- 11.8 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்
- 11.9 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

கூறு - 12: செலுத்தும் வங்கியர்

123-137

- 12.1 நோக்கங்கள்
- 12.2 முன்னுரை
- 12.3 செலுத்தும் வங்கியர் எதிர்நோக்கும் இடர்கள்
- 12.4 செலுத்தும் வங்கியரின் முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகள்
- 12.5 வங்கியர் பணம் செலுத்த மறுக்கக்கூடிய சூழ்நிலைகள்
 - 12.5.1 பணம் மறுக்கப்பட்ட காரணிகளில் வங்கியர் எழுத வேண்டிய பதில்கள்
- 12.6 செலுத்தும் வங்கியருக்கான சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு
 - 12.6.1 முறைப்படி பணம் செலுத்துதல்
 - 12.6.2 வாடிக்கையாளரும் போலிக் கையெழுத்தும்
- 12.7 பாடத்தொகுப்பு
- 12.8 முக்கிய சொற்கள்
- 12.9 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்
- 12.10 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

கூறு -13: மதிப்புக்காக உடையவர்

138- 145

- 13.1 நோக்கங்கள்
- 13.2 முன்னுரை
- 13.3 வசூலிக்கும் வங்கியரின் நிலை
 - 13.3.1 மதிப்புக்காக உடையவர் நிலை
 - 13.3.2 வாடிக்கையாளரின் முகவர் நிலை
- 13.4 காசோலைகளை வாடிக்கையாளருக்கு வசூலிக்கும் போது வங்கியரின் கடமைகள்
- 13.5 வங்கியருக்கு சட்டமளிக்கும் பாதுகாப்பு
- 13.6 பாடத்தொகுப்பு
- 13.7 முக்கிய சொற்கள்
- 13.8 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்
- 13.9 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

கூறு - 14: மதிப்புக்காக செலுத்துதல்

146-151

- 14.1 நோக்கங்கள்
- 14.2 முன்னுரை
- 14.3 முறைப்படி உடையவர்
- 14.4 மதிப்பை பெறுவதற்காக உடையவர்
- 14.5 முறைப்படி வைத்திருப்பவர்
- 14.6 முறைப்படி வைத்திருப்பவரின் உரிமைகள்
- 14.7 முறைப்படி வைத்திருப்பவரின் சிறப்புரிமைகள்
- 14.8 பாடத்தொகுப்பு
- 14.9 முக்கிய சொற்கள்
- 14.10 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்
- 14.11 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

மாதிரி வினாத்தாள்

152-153

கூறு : 1 வங்கியின் வளர்ச்சி

பாட அமைப்பு

- 1.1 நோக்கங்கள்
- 1.2 முன்னுரை
- 1.3 வங்கியின் தோற்றம்
- 1.4 வணிக வங்கிகள் வரலாற்றுச் சுருக்கம்
- 1.5 வங்கியியலின் இலக்கணம்
- 1.6 வணிக வங்கிகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்
 - 1.6.1 இந்திய இம்பீரியல் வங்கி
 - 1.6.2 சுதந்திரத்திற்கு பின் இந்தியாவில் வங்கிகள் வளர்ச்சி
- 1.7 வங்கிகளின் வகைகள்
- 1.8 இந்திய வங்கியியலின் தற்காலப் போக்கு
- 1.9 பாடத்தொகுப்பு
- 1.10 முக்கிய சொற்கள்
- 1.11 பாடப் பயிற்சி வினாக்கள்
- 1.12 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

குறிப்பு

1.1 நோக்கங்கள்

இப்பாடத்தின் வழியாக வங்கியின் தோற்றம்இ வணிக வங்கிகளின் தோற்றமும்இ வளர்ச்சியும் பற்றியும்இ சுதந்திரத்திற்கு பின் இந்தியாவில் வங்கிகள் வளர்ச்சி பற்றியும்இ வங்கிகளின் வகைகள் மற்றும் இந்திய வங்கியியலின் தற்கால போக்கு பற்றியும் அறியலாம்.

1.2 முன்னுரை

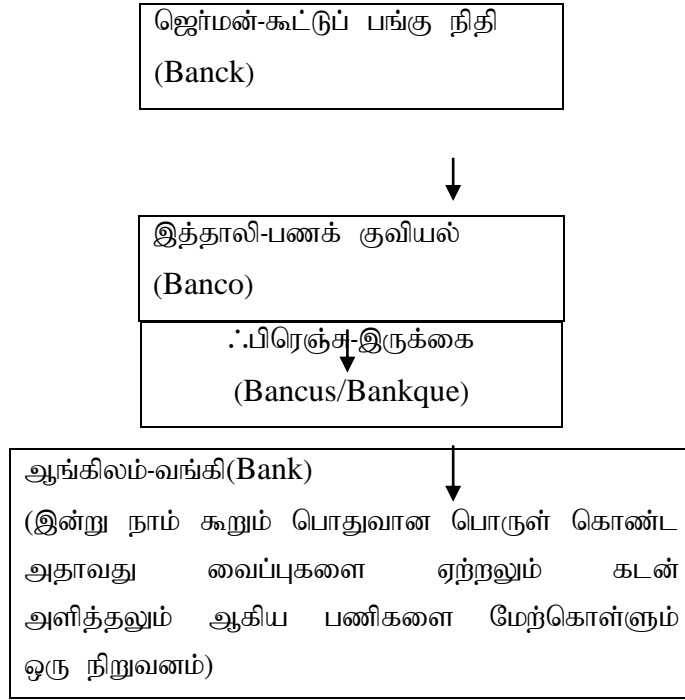
வங்கியியலின் வளர்ச்சி படிப்படியாக ஏற்பட்டதாகும். வங்கியியல் என்ற சொல்லுக்கு ஒரு வார்த்தையில் அல்லது ஏதேனும் ஒரு நோக்கில் மட்டும் பொருள் கூற முடியாது. ஏனெனில், வங்கியானது பல்வேறு பணிகளையும் சேவைகளையும் உள்ளடக்கியது. இவை அனைத்தையும் தனி ஒரு இலக்கணத்திற்குள் அடக்க இயலாது. பொதுவாக ஒரு தனிமனிதனுக்கு, வங்கியானது பணத்தின் ஒரு காப்பகம் போலவும், வணிகர் ஒருவருக்கு நிதியலிக்கும் ஒரு நிறுவனம் போன்றும், ஒரு தொழிலாளிக்கு அவனது சேமிப்புகளை வைப்பிலிடும் ஒரு சேமிப்பிடம் போன்றும் காணப்படுகிறது.

1.3 வங்கியின் தோற்றம்

“ஒரு வங்கி என்ன செய்கிறதோ அதுவே வங்கியியல்” என்று நாம் சுருக்கமாக வங்கியை விளக்கலாம். ஆனால், இப்பாடத்தை முற்றிலுமாகப் புரிந்து கொள்ள அது போதுமானதாக இருக்காது. ஆக்ஸ்.போர்டு

அகராதியானது, “வாடிக்கையாளரின் ஆணையின் மீது பணத்தை அளிக்கும் வண்ணம் பணத்தின் பாதுகாப்பிற்கென அமைக்கப்பட்ட ஒரு நிறுவனமே வங்கியாகும்” என வங்கி என்ற சொல்லுக்கு இலக்கணம் வரைகிறது. ஆனால் இந்த இலக்கணமும் போதுமானதாக இல்லை. ஏனெனில் இங்கு வைப்பினை ஏற்பதையும் பின் அதை திருப்பியளித்தலையும் மட்டுமே உள்ளடக்குகிறது. வங்கியின் பொருளை அது ஆற்றும் பணிகளைக் கொண்டே உணர முடியும்.

வங்கியின் தோற்றம் ORIGIN OF THE BANK

1.4 வணிக வங்கிகள் வரலாற்றுச் சுருக்கம்

நாட்டின் பொருளாதார வளாச்சிக்கு அச்சாணியாக இன்றைய வணிக வங்கிகள் விளங்குகின்றன. இன்றைக்கு நாம் காணும் வங்கிகள் போன்று அக்காலத்தில் இல்லையென்றாலும் வங்கித் தொழில் ஏதோ ஒரு வடிவில் நீண்ட காலமாகவே உலகெங்கும் இருந்து வந்துள்ளது. இயேசு கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பாபிலோனியர்கள்(Babylonians)கொடுக்கல் வாங்கல் தொழில்களை நடத்தியதாக வரலாறு தெரிவிக்கின்றது. இது போன்று கிரேக்கர்களும், ரோமானியர்களும் வட்டிக்குப் பணம் கடன் கொடுத்து வந்துள்ளனர் என்றும் தெரிவிக்கின்றது. இத்தகைய லேவாதேவிக்காரர்களும், பொற்கொல்லர்களும் வங்கி முறைக்கு முன்னோடிகள் என்று கிரேசு என்ற அறிஞர் கருதுகின்றார். குறிப்பாக அந்நாளில் பொற்கொல்லர்கள் செய்த பல பணிகள் வங்கித் தொழில் முறைக்கு அடித்தளம் அமைத்தனர் என்று கூறலாம். எனினும் தொழிற்புரட்சிக்கு முந்திய காலத்தில் வணிக வங்கிகள்

பெரிய அளவில் பெருகவில்லை எனினும் தொழிற்புரட்சிக்கு முன்பே ஆம்ஸ்டர்டாம் வங்கி (Bank of Amsterda) 1609 ஆம் ஆண்டில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இவ்வங்கியே வணிக வங்கிகளில் முதன் முதலாகத் தோன்றியது எனலாம்.

டென்மார்க்கில் முதல் வணிக வங்கி தோன்றியிருப்பினும், இங்கிலாந்தே தற்கால வங்கி முறையின் தாயமாகக் கருதப்படுகின்றது. 1694 ஆம் ஆண்டில் இங்கிலாந்து வங்கி (Bank of England) மன்னரின் சாசனப்படி ஒரு சாசனக் கம்பெனியாக(Chartered Company) உருவாக்கப்பட்டது. இதன் பிறகு பல வங்கிகள் தோன்றின. கரன்சி நோட்டுக்களை அச்சடிக்கும் உரிமையை இங்கிலாந்து வங்கி பெற்றது. அதுவே நாட்டின் மைய வங்கியாகச் செயல்படத் தொடங்கியது.

குறிப்பு

1.5 வங்கியியலின் இலக்கணம்

இந்தியாவில் வங்கித் தொழிலை நடத்தி வரும் ஓர் கம்பெனியே வங்கிக் கம்பெனி என்று நாம் வங்கிக் கம்பெனியை வரையறுக்கலாம். வங்கிமுறை ஒழுங்காற்றுச் சட்டம், 1949 வங்கியர் ஒருவரின் இன்றியமையாத பணிகளைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் வங்கித் தொழிலை வரையறுக்கிறது. இது வங்கிக் கம்பெனி ஒன்றால் ஈடுபடக்கூடிய வேறு பல தொழில்களையும் மற்றும் ஈடுபட கூடாத சில தொழில்களையும் கூட குறிப்பிட்டுள்ளது.

பேராசிரியர் கின்லே கூறும் இலக்கணம்(Definition Given by Prof. Kinley): கின்லேயின் கூற்றுப்படி. “தனிநபர்களுக்குத் தேவைப்படும் முன் பணங்களை அளிக்கும், மற்றும் அவர்களுக்குப் பணம் தேவைப்படாத சமயங்களில் அத்தனிநபர்களின் பணத்தை பாதுகாத்து வைக்கும் ஓர் அமைப்பே வங்கி ஆகும்”.

1.6 வணிக வங்கிகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

இந்தியாவில் லேவாதேவித் தொழில் நீண்ட நெடுங்காலமாக நடைபெற்று வரும் தொழிலாக இருந்த போதிலும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி ஏற்பட்ட பின்னரே இம்முறைக்கு முக்கியத்துவம் ஏற்பட்டது. கிழக்கிந்திய நிறுவனம் சென்னை,மும்பை,கொல்கத்தா ஆகிய நகரங்களில் வங்கிகள் அமைந்தன. இவ்வங்கிகள் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் வங்கிகளாக செயல்பட்டது. வணிக நோக்கத்தில் இந்துஸ்தான் வங்கி முதன் முதலில் தொடங்கப்பட்டது. சுதேசி இயக்கம் புதியவங்கிகள் இந்தியாவில் வளரக் காரணமாக இருந்தது. சென்ட்ரல் பேங்க் ஆப் இந்தியா, பேங்க் ஆப் பரோடா மற்றும் பேங்க் ஆப் இந்தியா, பேங்க் ஆப் மைசூர் போன்ற முக்கிய வங்கிகள் 1906-க்குப் பிறகு தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

வங்கியின் வீழ்ச்சி 1913 முதல் 1917 வரையிலான காலத்தில் சுமார் 87 வங்கிகள் வீழ்ச்சியடைந்தன. வங்கிகளின் வீழ்ச்சிக்கு காரணமாக பின்வருவன அமைந்தன. மூலதனப் பற்றாக்குறை வலுவான மற்றும் அடிப்படையான வங்கித் தத்துவம் பின்பற்றப்படாமை வங்கிச் சட்டம் இல்லாமை, மக்களுக்கு வங்கிகள் மீது நம்பிக்கை இல்லாமை, ஆகிய காரணங்களால் பல பெரிய மற்றும் சிறிய வங்கிகள் தோல்வியடைந்தற்குக் காரணமாக அமைந்தது.

1.6.1 இந்திய இம்பீரியல் வங்கி

சென்னை, மும்பை, கொல்கத்தா ஆகிய நகரங்களிலிருந்து மாநில வங்கிகள் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டு 1921-ல் இம்பீரியல் வங்கி உருவாக்கப்பட்டது. இவ்வங்கி அரசின் வங்கியாகச் செயல்பட்டது.

இரண்டாவது உலக யுத்த காலத்தில் வங்கிகளின் வளர்ச்சி ஒரே சீராக இல்லாமல் தாறுமாறாக இருந்தது. இக்காலத்தில் வங்கிகள் துரிதமாக வளர்ச்சியடைந்தன. தொழிலதிபர்கள் பல வங்கிகளை நிறுவினர். ஆனால் வங்கிகளின் வளர்ச்சி திட்டமிட்ட வகையில் இல்லை. வங்கிக் கிளைகள் பெரும்பாலும் பெரிய நகரங்களிலேயே அமைக்கப்பட்டன. 1937 முதல் 1984 வரையிலான காலத்தில் பல வங்கிகள் வீழ்ச்சியடைந்தன. சுமார் 620 வங்கிகள் தோல்வியடைந்தன. 1935-ம் ஆண்டில் ரிசர்வ் வங்கி இந்தியாவின் மைய வங்கியாக தொடங்கப்பட்டது. ரிசர்வ் வங்கி செயல்பட்ட போதிலும் பல்வேறு காரணங்களால் வங்கிகள் வீழ்ச்சியடைந்தன. வலுவான வங்கியியல் அமைப்பு இந்தியாவில் உருவாகவில்லை.

1.6.2 சுதந்திரத்திற்கு பின் இந்தியாவில் வங்கிகளின் வளர்ச்சி

1949-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் முதல் தேதி இந்திய ரிசர்வ் வங்கி தேசியமயமாக்கப்பட்டது. பிறவங்கிகளை பயனுள்ள வகையில் செயல்படுத்த செய்யவும் அவற்றின் நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்தவும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி தேசியமயமாக்கப்பட்டது.

1949-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் வங்கி ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இச்சட்டம், ரிசர்வ் வங்கிக்கு மற்ற வங்கிகளை மேற்பார்வை செய்யவும், ஆய்வு செய்யவும், அதிக அதிகாரங்களை வழங்கியது. இச்சட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம் வலுவான வகையில் வங்கி முறையை வளர்ச்சி அடையச் செய்வதேயாகும்.

1955-ம் ஆண்டு இந்திய இம்பீரியல் வங்கி தேசியமயமாக்கப்பட்டு, பாரத ஸ்டேட் வங்கி என அழைக்கப்படுகின்றது. நாட்டிற்குச் சிறந்த வங்கி வசதியை அளிக்கவும் வேளாண்மை, சிறு தொழில், கூட்டுறவுச் சங்கம் ஆகியவற்றிற்கு கடன் வசதி அளிக்க, உதவும் வகையிலும் இம்பீரியல்

வங்கி தேசியமயமாக்கப்பட்டது. பாரத ஸ்டேட் வங்கி தற்போது ஏழு துணை வங்கிகளையும் கொண்டிருக்கின்றது. இவை மக்களின் சேமிப்பைத் திரட்டுதல், முன்னுரிமைத்துறைகளுக்குக் கடன் வழங்குதல், பின்தங்கிய பிரிவினருக்கு உதவுதல், மற்றும் பல்வேறு சேவைகளை செய்தல் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டுள்ளது. பாரத ஸ்டேட் வங்கி வியக்கத்தக்க வகையில் தற்போது வளர்ச்சியடைந்துள்ளது.

குறிப்பு

வங்கிகளின் மீது சமூக கட்டுப்பாடு 1968-ஆம் ஆண்டு வங்கிகள் மீது சமூகக் கட்டுப்பாடு கொண்டுவரப்பட்டது. வங்கிக் கடன்களை பரவலாக அளிக்கச் செய்தலும் பெரும் தொழிலதிபர்களும் வியாபாரிகளும் வங்கிகளை தங்களுக்குச் சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொள்வதை தடுக்கவும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவவும், வேளாண்மை, சிறுதொழில் மற்றும் முன்னுரிமைத் துறைகளுக்கு கடன் கிடைக்கச் செய்தலும் வங்கிகள் மீதான சமூகக் கட்டுப்பாட்டின் முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது.

1.7 வங்கிகளின் வகைகள்

வங்கிகளைப் போன்ற நிதி நிறுவனங்களை அவற்றின் பணிகளின் அடிப்படையில் பாகுபாடு செய்வது உண்டு. எனினும், இப்பாகுபாடுகள் மிகத் துல்லியமாக அமைவதில்லை. மேலும், உலகின் எல்லா நாடுகளுக்கும் ஏற்ற ஒரு பாகுபாட்டு முறையைக் கண்டுபிடிப்பதும் கடினம். பொருளாதார வளர்ச்சி, நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுவதால், வங்கிகளின் தன்மையும், பணியாற்றும் முறைகளும் மாறுபடுகின்றன. எனினும், இவ்வங்கிகளை அவற்றின் பணிகளின் அடிப்படையில் கீழ்க்கண்டவாறு பிரிப்பது வழக்கமாக உள்ளது.

1. வணிக வங்கிகள்,
2. தொழில் வங்கிகள்,
3. அந்நியச் செலாவணி வங்கிகள்,
4. கூட்டுறவு வங்கிகள்,
5. நில வள வங்கிகள்,
6. சேமிப்பு வங்கிகள்,
7. மைய வங்கிகள்.

மேலும் வங்கிகளை வைப்பு வங்கிகள் (Deposit Banks), கலப்பு வங்கிகள் (Mixed Banks) என்று பாகுபாடு செய்வதும் உண்டு. இது இவ்வங்கிகள் பொது மக்களிடம் பெறும் வைப்புத் தொகையின் கால அளவையும், கடன் வழங்கும் கால அளவையும் பொறுத்து செய்யப்படும் பாகுபாடு ஆகும்.

1. வணிக வங்கிகள்

வங்கி என்று நாம் குறிப்பிடுவது நடைமுறையில் வணிக வங்கியை மட்டுமே ஆகும். இவை இலாப நோக்குடன் செயல்படுகின்றன. ஆகையால், இவற்றை வணிக வங்கிகள் என்று அழைப்பது

பொருந்தும். இவை பெரும்பாலும் நீண்ட காலக் கடன்களை வழங்குவதில்லை. வணிக நிறுவனங்களுக்கும் தொழில் நிறுவனங்களுக்கும் தேவையான நடைமுறை மூலதனத் தேவைகளை (Working Capital Requirements) சமாளிக்க குறுகிய காலக் கடன்களை வழங்குவதே இவற்றின் முக்கியமான பணி எனலாம். அதிகப்பற்று(முள்ளசள னுசயகவ), ரொக்கக் கடன்(ஊயளா ஊசநனவை) போன்ற கடன்களையும் வாடிக்கையாளர்களுக்கு இவ்வங்கிகள் வழங்குகின்றன.

2. தொழில் வங்கிகள்

நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும், உற்பத்திப் பெருக்கத்துக்கும் வணிக வங்கிகளை விடப் பெரும்பணி ஆற்றுவது தொழில் வங்கிகளேயாகும். வணிக வங்கிகளைப் போல் அல்லாமல் இவை நீண்ட காலக் கடன்களை வழங்குகின்றன. புதிய தொழில்களைத் தொடங்கவும், நடந்து வரும் தொழில்களை விரிவுபடுத்தவும் தேவையான நிலைத்த முதலீடுகளுக்கு இவ்வங்கிகள் நிதி வழங்குகின்றன. புதிய இயந்திரங்கள், கட்டடங்கள் போன்றவற்றை வாங்கவும் பழைய தொழிற்சாலைகளை நவீனப்படுத்தவும் இவைகள் கடன் வழங்குகின்றன. இவ்வங்கிகள் பொதுமக்களிடமிருந்து நீண்ட கால வைப்புத் தொகைகளையும் பெறுகின்றன.

வணிக வங்கிகள் உலகம் முழுவதும் உள்ளன. ஆனால் உலகின் பல நாடுகளில் தொழில் வங்கிகள் கிடையாது. இங்கிலாந்தில் கூட இவ்வகை வங்கிகள் வளர்ச்சியடையவில்லை. ஆனால் ஜப்பான், ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளில் இவ்வகை வங்கிகள் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. சில நாடுகளில் கலப்பு வங்கி முறையில் வணிக வங்கிகள் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. சில நாடுகளில் கலப்பு வங்கி முறையில் வணிக வங்கிகளே நீண்ட காலக் கடனும் குறுகிய காலக் கடனும் வழங்குகின்றன. எனவே, வணிக வங்கிகளே தொழில் வங்கிகளின் பணியையும் ஆற்றுகின்றன. ஆஸ்திரேலியா, சுவீட்சர்லாந்து, இத்தாலி போன்ற நாடுகளில் இக்கலப்பு வங்கி முறை உள்ளது.

நமது நாட்டில் உள்ள தொழில் வங்கிகள் யாவும் பொதுத் துறை நிறுவனங்களேயாகும். இந்தியத் தொழில் நிதிக் கழகம் போன்ற மத்திய அரசு நிறுவனங்களும் மாநிலத் தொழில்வங்கிகளாகச் செயல்படும் நிறுவனங்கள் ஆகும். இவை யாவும் அரசின் உதவியுடனேயே இயங்குகின்றன.

3. அந்நியச் செலாவணி வங்கிகள்

அந்நியச் செலாவணி வங்கிகள் வெளிநாட்டு வாணிபத்துக்கு நிதி வசதி செய்து தரும் வங்கிகள் ஆகும். அயல்நாட்டு வாணிபத்துக்குத் தேவையான அந்நியச் செலாவணியைப் பெறுதல், அயல்நாட்டு மாற்று உண்டியல்களை கழிவு செய்து கொடுத்தல் போன்ற பணிகளை ஆற்றுவதன் மூலம் இவை அயல் நாட்டு வாணிபம் பெருகத் துணை செய்கின்றன. இந்நாளில் வணிக வங்கிகளே அந்நியச் செலாவணி ஏற்பாடுகளையும் செய்து தருவதால், அந்நியச் செலாவணி வங்கி என்று தனியான வங்கிகள் இங்கு இல்லை. நமது நாட்டில் ஏற்றுமதி ஆனது முன்னுரிமை பெற்ற துறையாக கருதப்படுவதால், வணிக வங்கிகளே இப்பணியையும் ஆற்றுகின்றன. நமது வணிக வங்கிகள் பல வெளி நாடுகளில் கிளை அலுவலகங்களைத் தொடங்கியுள்ளன. அவ்வாறு தொடங்காத வங்கிகளை மற்ற அயல் நாட்டு வங்கிகளுடன் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளன. அரசுத் துறை நிறுவனமான இந்தியத் தொழில் கடன் மற்றும் முதலீட்டுக் கழகம் அந்நியச் செலாவணி ஏற்பாடு செய்து தரும் பணியை மேற்கொண்டுள்ளது. வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் உற்பத்திச் சாதனங்கள் இயந்திரங்கள் ஆகியவற்றுக்கான அந்நியச் செலாவணியைப் பெற ஏற்பாடு தருதல் இதன் முக்கியப் பணியாகும்.

குறிப்பு

4. கூட்டுறவு வங்கிகள்

இந்தியா போன்ற விவசாயத்தை நம்பி வாழும் நாடுகளில் விவசாய முன்னேற்றத்துக்குத் தேவையான நிதிவசதியை செய்து தர வேண்டியது அவசியமாகும். ஆனால் அண்மைக்காலம் வரையிலும் விவசாயிகளுக்கு வணிக வங்கிகள் கடன் தர மறுத்து வந்தன. விவசாயக் கடன் வழங்குவதில் ஆபத்து அதிகம். விவசாயிகள் போதுமான பிணையங்களை அளிக்க இயலாது. விளைநிலமும் வங்கியரைப் பொறுத்தவரையில் கொள்ளத்தக்க பிணையம் அல்ல. எனவே கூட்டுறவு முறையில் நமது நாட்டில் வங்கிகள் தொடங்கப்பட்டன. இவ்வங்கிகள் சிறு விவசாயிகளுக்கு குறுகிய காலக் கடன் வழங்குகின்றன. விவசாயத்துக்குத் தேவையான விதை, உரம் முதலியவற்றை வாங்குதல், அறுவடைச் செலவுகளைச் செய்தல் போன்ற முக்கியப் பணிகளை செய்து முடிக்க இவை கடன் வழங்குகின்றன. இவ்வங்கிகள் பொதுமக்களிடமிருந்து வைப்புத் தொகை பெறுகின்றன. வணிக வங்கிகளைவிட அரை சதவிகிதம் அதிகமாகவும் இவ்வங்கிகள் வட்டி தருவதற்கு ரிசர்வ் வங்கி அனுமதித்துள்ளது. இக்கூட்டுறவு வங்கிகள் வணிக வங்கிகளின் சில

பணிகளையும் மேற்கொள்ளுகின்றன. இவ்வங்கிகள் மற்ற வணிக வங்கிகளை விடக் குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் வழங்குகின்றன.

அமெரிக்கா, கனடா போன்ற நாடுகளில் வணிக வங்கிகளே விவசாய வங்கிகளாகவும் பணியாற்றுகின்றன. நமது நாட்டில் வணிக வங்கிகள் ஓரளவுக்கு விவசாயக்கடன்களும் வழங்கத் தொடங்கியுள்ளன. பெரும்பாலும் விவசாயத்துக்குத் தேவையான உபகரணங்கள், டிராக்டர் போன்றவற்றை வாங்குவதற்கு வணிக வங்கிகள் கடன் வழங்குகின்றன.

5. நில வள வங்கிகள்

நமது விவசாயிகளுக்கு குறுகிய காலக் கடன் வழங்கும் பணியை கூட்டுறவு வங்கிகள் மேற்கொண்டுள்ளன. ஆனால் அவை நீண்ட காலக் கடன் வழங்குவதில்லை. எனவே முதலில் நில அடமான வங்கிகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. இவற்றை அண்மையில் நில வள வங்கிகள் என்று நமது மாநிலத்தில் பெயர் மாற்றம் செய்தனர். இவ்வங்கிகள் விவசாயிகள் நிலத்தை பயன்படுத்தவும் டிராக்டர் போன்ற நவீன சாதனங்களை வாங்கவும் நீண்ட காலக் கடன்களை வழங்குகின்றன.

உலகின் பல நாடுகளிலும் விவசாயத்திற்கு நிதி வழங்கும் வங்கிகள் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளன. அமெரிக்காவில் .ஃபெரல் நில வங்கிகளும் இங்கிலாந்தில் விவசாய அடமானக் கழகம் என்ற வங்கியும் இப்பணியைச் செய்து வருகின்றன. விவசாய வங்கிகள், .ஃபரான்ஸ், ஜெர்மனி ஆகிய நாடுகளிலும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. இவை கடன் பத்திரம் வழங்குவதன் மூலம் தமக்குத் தேவையான நிதி வசதியை ஏற்பாடு செய்து கொள்ளுகின்றன. இது தவிர அரசும் பெருமளவில் உதவி செய்கின்றது.

6. சேமிப்பு வங்கிகள்

பொதுமக்களிடம் குறிப்பாக பின்தங்கிய மற்றும், நடுத்தர வகுப்பினர் ஆகியோரிடம் சேமிக்கும் வழக்கத்தை வளர்க்கும் நோக்கத்துடன் பணியாற்றுபவை சேமிப்பு வங்கிகளாகும். உலகில் முதல் முதலாக 1765ஆம் ஆண்டில் ஹாம்பாக் என்ற நகரில் சேமிப்பு வங்கி தொடங்கப்பட்டது. உலகின் பல நாடுகளில் தனியே சேமிப்பு வங்கிகள் உள்ளன. ஆனால் பெரும்பாலான நாடுகளில் வணிக வங்கிகளே இப்பணியையும் ஆற்றுகின்றன.

நமது நாட்டில் அஞ்சல் அலுவலகங்களும் இப்பணியை ஆற்றுகின்றன. பெரும்பாலான கிராமங்களில் வணிக வங்கிகள் கிடையாது. அத்தகைய கிராமங்களில் அஞ்சலகங்கள் இப்பணியை ஆற்றுவதன் மூலம் மக்களிடையே சேமிப்பு உணர்வை வளர்க்கின்றன.

7. மைய வங்கிகள்

உலகில் எல்லா நாடுகளிலும் மற்ற வணிக வங்கிகளின் நடவடிக்கைகளையும், பணிகளையும் நெறிமுறைப்படுத்தும் உரிமை மைய வங்கிக்கே வழங்கப்பட்டுள்ளது. இம்மைய வங்கிகள் பணப் புழக்கத்தை கட்டுப்படுத்துவதில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. உலகின் எல்லா நாடுகளிலும் மைய வங்கி பொதுத் துறை நிறுவனமாகவே உள்ளது. கரன்சி நோட்டுக்களை வெளியிடும் உரிமையை மைய வங்கிக்கே உள்ளது. மைய வங்கி இலாப நோக்கத்தோடு செயல்பட்டுவதில்லை. இவை அரசின் வங்கியாகவும், வங்கிகளின் வங்கியாகவும் செயல்படுகின்றன.

குறிப்பு

1.8 இந்திய வங்கியியலின் தற்காலப் போக்கு

இந்திய வங்கியியலின் தற்காலப் போக்கு வங்கிகளின் அடிப்படைப் பணிகளான வைப்புகளைப் பெறுதல், கடன் அளித்தல் போன்றவைகளோடு நில்லாமல் பல துறைகளையும் சார்ந்த பல்வேறு பணிகளையும் உள்ளடக்கிய வகையில் அதிவேக வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளது. அவற்றுள் முக்கியமான பணிகளை நாம் பின்வருமாறு காணலாம்.

1. வணிக வங்கியியல்
2. பரஸ்பர நிதிகள்
3. ஏட்டுக் கடன் தரகு வணிகம்
4. வாடிக்கையாளர் பணி
5. துணிகர முதலீடு
6. வங்கி இணையம்
7. தானியங்கி பணப் பொறுப்பு இயந்திரங்கள்
8. தொலைபேசி வங்கியியல்
9. இணைய வங்கியியல்
10. வைப்பு காப்பீட்டுத் திட்டம்
11. தங்க வைப்புத் திட்டம்

மேற்கூறப்பட்ட பணிகளுள் வணிக வங்கியலை பற்றி முன்னரே விவரிக்கப்பட்டு விட்டதால், இப்பகுதியில் பிற பணிகளைப் பற்றி காண்போம்.

1. பரஸ்பர நிதிகள்

பல முதலீட்டாளர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட நிதிகளை கூட்டாக நிர்வகிக்கும் நிறுவனங்களே பரஸ்பர நிதிகள் என அழைக்கப்படுகின்றன. இவ்விதமாக பல முதலீட்டாளர்களிடம் இருந்து சிறிய அளவுகளில் பெறப்பட்ட நிதிகளை ஒன்று திரட்டி இந்நிறுவனங்கள் பலதரப்பட்ட கழகங்களில் முதலீடு செய்கின்றன. இவைகள், சேமிப்புகளையும் முதலீட்டு

வாய்ப்புகளையும் ஒன்றிணைக்கும் சங்கிலி போலவே செயல்படுகின்றது. இவை முதலீட்டாளர்களின் பலதரப்பட்ட தேவைகளான மூலதனத்திற்குப் பாதுகாப்பு, உறுதியான பின்வருகை,எளிதில் பணமாக்கும் தன்மை மற்றும் மூலதன மதிப்புயர்வு போன்றவற்றை அடைய முதலீட்டாளர்களுக்கு உதவுகின்றன. அகராதி இதற்கு “யூனிட் டிரஸ்ட்” அதாவது “அலகுப் பொறுப்பு” என்று பொருள் தருகின்றது. இவ்விதமான பொறுப்பை (Trust) அமைப்பதன் நோக்கம் இந்நிதிகளை முதலீடு செய்ததனால் பெறப்பட்ட இலாபங்களை இந்நிதியின் முதலீட்டாளர்களுக்கு பிரித்து அளித்தலை உறுதி செய்தலே ஆகும்.

பரஸ்பர நிதிகளின் வகைகள்

- I. பரஸ்பர நிதிகளின் செயல்முறை மற்றும் இயக்குதிரும் ஆகியவற்றின் அடிப்படை(on the basis of Operation and Execution of Mutual Funds):பரஸ்பர நிதிகளைக் கீழ்க்கண்டவாறு இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.
 1. வரையறை செய்யப்பட்ட பரஸ்பர நிதிகள்(Close End Funds;), மற்றும்
 2. வரையறை செய்யப்படாத நிதிகள்(Open End Funds).
- II. முதலீட்டாளர்களின் முதலீட்டு நோக்கங்களின் அடிப்படை(On the basis of Investment Objectives of Investors): முதலீட்டாளர்களின் முதலீட்டு நோக்கங்களின் அடிப்படையில் பரஸ்பர நிதிகளை கீழ்க்கண்டவாறு 5 வகைகளாகப் பாகுபாடு செய்யலாம்.
 - 1.பங்கு நிதிகள்
 - 2.இரட்டை நோக்க நிதிகள்
 - 3.சரிக்கட்டப்பட்ட நிதிகள்
 - 4.பணச் சந்தை நிதிகள்
 - 5.தனித் தன்மையுடைய நிதிகள்

I. பரஸ்பர நிதிகளின் செயல்முறை மற்றும் இயக்குதிறத்தின் அடிப்படை (On the basis of Operation and Execution of Mutual Funds)

1. வரையறை செய்யப்பட்ட நிதிகள் வரையறை செய்யப்பட்ட நிதியில் ஒரு குறிப்பிட்ட பரஸ்பர நிதித் திட்டத்தின் மூலம் சேகரிக்கப்பட வேண்டிய நிதியின் அளவு முன்னரே நிர்ணயிக்கப்பட்டு விடுகின்றது. மேலும், பங்கு ஒப்புதல் பட்டியல் திறப்பு மற்றும் முடுதல் போன்றவைகளும் கூட முதலீடு செய்யும் பொதுமக்களுக்கு முன்னதாகவே தெளிவாக அறிவிக்கப்பட்டு விடுகின்றன.இவ்வித நிதிகளின் அலகுகள் பங்கு மாற்றகங்களில் பட்டியலிடப்படுவதால், இவற்றை எளிதில் வாங்கவும் விற்கவும்

முடிகின்றது. இவ்வித நிதிக்கு உதாரணங்களாவன ருஷஜ இன் மாஸ்டர் ஷேர், கனரா வங்கியின் கேன்ஸ்டாக்.டுஜஊ- இன் தன்ஸ்ரீ போன்றவைகள் ஆகும்.

2. **வரையறை செய்யப்படாத நிதிகள்** இவ்வித நிதியில், சேகரிக்கப்பட வேண்டிய நிதியின் அளவு முன்னரே நிர்ணயிக்கப்படுவதில்லை. மேலும், இதன் பங்கு ஒப்புதல் பட்டியல் என்றும் திறந்தே இருக்கும். அதாவது, இவ்வித நிதிகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் தான் முதலீடு செய்ய முடியும் என்ற வரையறை இல்லை. இந்நிதியின் மூலம் பெறப்பட வேண்டிய மொத்த நிதிக்கும் எந்த வரையறையும் இல்லை. எனவேதான் இது வரையறை செய்யப்படாத நிதி என அழைக்கப்படுகின்றது. இவற்றின் பங்குகள் அல்லது அலகுகள் அவ்வப்பொழுது அறிவிக்கப்படும் மறுகொள்முதல் வீதத்தின்படி மறுகொள்முதல் செய்யப்படுகின்றன. இவ்வித நிதியின் உதாரணங்களாவன: ருஷஜ-இன் யூனிட் ஸ்கீம், 1964 மற்றும் சில்ரன் குரோத் பண்டு, கனரா வங்கியின் “கேன்கில்ட்” மற்றும் “கேன்சிகோ” போன்றவை.

குறிப்பு

II. முதலீட்டாளர்களின் முதலீட்டு நோக்கங்களின் அடிப்படையில்(On the basis of Investment Objectives of Investors)

பங்கு நிதிகள் பங்கு நிதிகள் பொதுவாக பங்குகளிலேயே முதலீடு செய்யப்படுகின்றன. இவை நிலையான வருமானத்தைத் தரும் ஈடுகள், பத்திரங்களின் போன்றவற்றில் முதலீடு செய்யப்படுவதில்லை. இவை கீழ்க்கண்டவாறு நான்கு வகைகளாக பிரிக்கப்படுகின்றன.

1. **அதிவேக வளர்ச்சி நிதிகள் (Fast Growth Funds)** இது தமது மூலதன ஆதாயத்தை பெருக்கும் பொருட்டு அதிக இடர்களை ஏற்கவும் தயாராக உள்ளது. இதற்கு நடப்பு வருமானம் என்ற நோக்கமே இல்லை. இவை விலை ஏற்ற இறக்கம் அதிகம் உள்ள ஈடுகளிலேயே தமது நிதியை முதலீடு செய்கின்றன.
2. **வளர்ச்சி நிதிகள் (Growth Funds)** இவை மேற்சொன்ன நிதி அளவிற்கு இல்லா விட்டாலும் ஓரளவிற்கு இடைரை ஏற்கத் தயாராகவே உள்ளன. இதன் அடிப்படை நோக்கம் சீரான நீண்டகால மூலதனக் மதிப்புயர்வைப் பெறுதல் ஆகும். நல்ல மூலதனக் கட்டமைப்புள்ள கம்பெனிகளில் மட்டுமே இவை தங்களின் நிதியை முதலீடு செய்கின்றன.
3. **நடப்பு வருமான நிதிகள்(Current Income Funds)** இங்கு நிதிகளை, நடப்பு வருமானம் அதிகமாகப் பெற வாய்ப்பு வழியுள்ள ஈடுகளில் மட்டுமே முதலீடு செய்யப்படுகின்றன.

இதன் நோக்கம் அதிக நடப்பு வருமானம் பெறுதலே ஆகும். இவ்வித நிதிகள், நிலையான வருமானத்தைக் கொண்ட தன்மை கொண்டதாகவே இருக்கின்றன.

4. **வளர்ச்சி மற்றும் வருமான நிதிகள் (Growth and Income Funds)** இவை வளர்ச்சி நிதிகள் மற்றும் நடப்பு வருமான நிதிகள் ஆகிய இருவகை நிதிகளின் நன்மைகளையும் இணைக்கின்றன. இவை, நிலையான பங்காதாயம் மற்றும் மூலதன மதிப்புயர்வு ஆகிய இரண்டும் கிடைக்கும் வண்ணம் தமது நிதியை நிர்வகிக்கின்றன.

III. இரட்டை நோக்க நிதிகள் (Dual Purpose Funds): இவ்வகை நிதிகள் நடப்பு வருமானம் மற்றும் மூலதன மதிப்புயர்வு போன்ற இரண்டு நோக்கங்களையும் கொண்டதாக விளங்குகின்றன. இவற்றின் பங்குகள், மூலதனப் பங்குகள், வருமானப் பங்குகள் என்ற இரு விதங்களில் வெளியிடப்படுகின்றன. வருமானப் பங்குகளில் முதலீடு செய்பவருக்கு நிதியின் மூலதன மதிப்புயர்வு கிடைக்கும். இவர்கள் எந்தவிதப் பங்காதாயத்தையும் பெறமாட்டார்கள். இம்முறையில், பங்குதாரர்களுக்கு குறைந்தபட்சப் பங்காதாயம் உத்தரவாதம் அளிக்கப்படுகின்றது.

IV. சரிக்கட்டப்பட்ட நிதிகள்(Balanced Funds): இங்கு, நிதிகள் நிலையான வருமானம் தரும் ஈடுகள் மற்றும் பங்குகளில் முதலீடு செய்யப்படுகின்றன. இது முதலீட்டு இடங்களைக் குறைக்கின்றது. ஆயினும் இதில் ஆதாயத்தின் மூலக்கிடைக்கும் தன்மையும் ஓரளவிற்கு உண்டு. எனவே, இது நீண்ட கால வளர்ச்சி வாய்ப்பை முழுவதுமாக தியாகம் செய்யாமல் இடங்களை முடிந்தவரை குறைப்பதனால் கிடைக்கும் நன்மைகளையும் அடைய முயற்சி செய்கின்றது.

V. பணச் சந்தை நிதிகள்(Money Market Funds): இந்நிதிகள் சாதாரணமாக அரசு ஈடுகள் மற்றும் பிற வைப்புகளில் மட்டுமே முதலீடு செய்யப்படுகின்றன. சிறிய மற்றும் நடுத்தர முதலீட்டாளர்கள் இந்நிதியில் முதலீடு செய்து அதிக ஆதாயத்தைப் பெறலாம். ஏனெனில், இவ்வித ஈடுகளில், பரஸ்பர நிதிகளின் மூலமின்றி தனிப்பட்ட முறையில் முதலீடு செய்ய வேண்டுமெனில் அது பேரளவு முதலீட்டாளர்களால் மட்டுமே முடியும்.

இவையே பரஸ்பர நிதிகளினால் அவற்றின் முதலீட்டாளர்களுக்குக் கிடைக்கும் நன்மைகளாகும்.

VI. ஏட்டுக் கடன் தரகு வணிகம்: ஏட்டுக் கடன் தரகு வணிகம் என்பது வணிக நிறுவனங்களுக்கு அளிக்கப்படும் ஓர் பணியாகும். இப்பணி 1991 ஆம் ஆண்டு முதல் இந்தியாவில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. இந்நடைமுறையில், நிதி நிறுவனத்திற்கும் அதாவது உரிமைப்

பேராளுக்கும் வணிக வாடிக்கையாளர்களுக்கும் தங்களின் பொருளை விற்கும் அல்லது சேவைகளைச் செய்யும் ஓர் வணிக நிறுவனத்திற்கும் (வாடிக்கையாளர்)இடையே ஓர் தொடர்ச்சியான உறவுமுறை ஏற்படுத்தப்படுகின்றது. தமது வாடிக்கையாளரின் ஏட்டுக் கடன்களை அல்லது பெறுவற்குரிய உண்டியல்களை நிதி நிறுவனம் அதாவது உரிமைப் பேராள் கொள்முதல் செய்தலே ஏட்டுக் கடன் வணிகத்தின் மத்திய பணியாகும். இப்பணியை மேற்கொள்ளும் பொழுதே, உரிமைப் பேராள் பிற தொடர்புப் பணிகளான வாடிக்கையாளரின் விற்பனைப் பேரேடுகளை நிர்வகித்தல், கொள்முதல் செய்யப்பட்ட கடன்களுக்கு எதிராகக் குறுகிய காலக் கடன் அளித்தல், கொள்முதல் செய்யப்பட்ட கடன்களை வசூல் செய்தல், சூழ்ந்துள்ள கடன் இடர்களை ஏற்றல் போன்றவற்றையும் புரிகின்றது. உரிமைப் பேராள் கடன் மற்றும் நிதிசார்ந்த நடவடிக்கைகளில் தமக்குள்ள முன் அனுபவத்தைக் கொண்டு குறிப்பிட்ட சில அறிவுரைகளையும் தருகின்றது. மேற்கூறப்பட்ட அனைத்துப் பணிகளையும் தனித்தனியே அளிக்க பலதரப்பட்ட அமைப்புகள் உள்ளன. ஆயினும், இவை அனைத்தையும் ஒருசேர அளித்தலே உரிமைப் கொள்முதல் செய்தல், கழிவு செய்தல், ஏட்டுக் கடனின் மீது அதிகப் பற்று வசதி செய்து தருதல், ரொக்கக் கடன் அளித்தல் போன்ற விதத்தில் ஏட்டுக் கடன் மீது நிதி வசதியளிக்கின்றன.ஆகவே, உரிமைப் பேராள் இவ்வனைத்துப் பணிகளையும் ஒருங்கிணைத்து, ஏட்டுக் கடனில் முடக்கி வைக்கப்பட்ட பணத்திற்கு ஒரு மாறுபட்ட தீர்வை முன்வைத்துள்ளது என்று நாம் கூறினால் அது மிகையாகாது.

குறிப்பு

வாடிக்கையாளர் பணி(Customer Service)

1992- 93 ஆம் ஆண்டில் “வங்கித் துறையில் வாடிக்கையாளர் பணி” ஒட்டு மொத்த நிதித் துறை சீரமைப்பின் மிகவும் முக்கியமான அங்கமாகக் கருதப்பட்டது. எனவே இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பின்வருவனவற்றிற்கு அதிவேக நடவடிக்கையை எடுக்கக் கோரியது. 1. பணி நேரத்தை உயர்த்துதல் 2. வணிக நேரங்களை தீட்டுதல் 3. சிறிய இலக்கங்களை உடைய பணத்தாள்களை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் 4. உருச்சிதைந்து மற்றும் அழுக்கான பணத்தாள்களை மாற்றித் தருதல் 5. ரூ.5000 வரையிலான உள்ளூர் காசோலைகளை உடனடியாக வரவு வைத்தல் மற்றும் 6. காசோலை அல்லது பணவிடை போன்ற வங்கிக் கருவிகளை வசூலித்துப் பெறும் தொகையை ரொக்கக் கடன் கணக்கில் வரவு வைக்க வேண்டியிருக்கும் பொழுது அவற்றை வசூலிப்பது காலதாமதமாகும் பட்சத்தில் அத்தொகைக்கு உயர்ந்தப் பட்ச விகிதத்தில் வட்டி அளித்தல். “வங்கியில் வாடிக்கையாளர் பணி” மீதான காய்ப்போரியா குழுவின் பரிந்துரைகளை மதிப்பிடவும் அதற்குரிய எச்சரிக்கைகளைத்

தருமாறும் வணிக வங்கிகளைக் கேட்டுக் கொண்டது. வங்கிக் கிளைகள் தங்களது மதிப்பீட்டு அறிக்கைகளை காலாண்டுக்கு ஒரு முறை அவைகளின் கட்டுப்பாட்டு அலுவலகங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டும். அவற்றை பெற்றுக் கொண்ட அக்கட்டுப்பாட்டு அலுவலகங்கள் அவற்றை ஒன்றாக்கி அம்மதிப்பீட்டு தொடர்பான தமது அறிக்கையை அவைகளின் தலைமை அலுவலகத்திற்கும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கிக்கும் குறிப்பிட்ட கால இடைவெளிகளில் அனுப்பும். அந்த அறிக்கைகளின் பரிந்துரைகளின் படி “வங்கியில் வாடிக்கையாளர் பணி” மேம்படுத்தப்படும்.

துணிகர முதலீடு

“துணிகரம்” என்பதற்கு புதிய அபாயகரமான வணிகம் என்பது பொருள் ஆகும். “துணிகர முதலீடு என்பது புதிய மற்றும் அபாயகரமான வணிக இயக்கங்களைத் தொடங்க இடப்படும் தொடக்க முதலீட்டை குறிப்பிடுவதாகும்.

ஒவ்வொரு புதிய வணிக இயக்கமும் அபாயகரமானதே ஆகும். ஆயினும் வணிகம் ஒன்றை அபாயகரமானது என்று குறிப்பிட வேண்டுமெனில் அது பின்வரும் இரண்டு இயல்புகளை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

1. தோற்றுவிப்பாளர்கள் இதுவரை தமது நிபுணத்துவத்தை நிரூபிக்காத புதியவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்.
2. புதுப் பொருள் இது வரையில் சந்தையில் சோதிக்கப்படாமல் இருத்தல் வேண்டும்.

ஆகவே தன்னுடைய வணிக ஆற்றல்களை இதுவரை நிரூபிக்காத நபர்களுடைய புதிய பொருட்களின் உற்பத்திக்கு நிதியிடுவதன் மூலம் பேரளவு அபாயத்தை எதிர்கொள்பவரே “துணிகர முதலீட்டாளர்” ஆவார். புதிய தனியார் கம்பெனிகளில் சாதாரணப் பங்குகளில் முதலீடு செய்தலை துணிகர முதலீடு என்றும் நாம் கூறலாம். இவ்வாறு துணிகர முதலீட்டில் இறங்குபவர்களுள் நிதி நிறுவனங்கள் வங்கிகள் முதலீட்டுக் கம்பெனிகள் போன்றன அடங்கும். துணிகர முதலீட்டாளர்கள் எதிர்காலத்தில் எதிர்பார்க்கின்ற இலாபங்களில் பங்கு பெறும் பொருட்டு இதுவரை யாரும் முயற்சி செய்யாத வணிக இயக்கங்களுக்கு பக்கபலமாக இருக்கத் தயாராகின்றன.

1990 களில் தான் இந்தியாவில் துணிகர முதலீட்டுக் கருத்து நிதி நிறுவனங்களில் மனதில் தோன்றியது. அரசு அவைகளின் துணிகர முதலீட்டு வணிக இயக்கங்களுக்கு வரிச் சலுகை அளிக்கின்றது. ஆனால் இந்தியாவில் இது மிகச் சிறிய அளவிலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இதுவரை சோதிக்காத சந்தேகமான வணிக இயக்கங்களில் முதலீடு

செய்வதற்கு வங்கிகள் தயங்குவதே இதற்குக் காரணமாகும். ஆயினும் மென்பொருள் பொறியியல் வல்லுநர்கள் துணிகர முதலீட்டு உதவியில் பேரளவில் இறங்கத் தொடங்கியுள்ளனர். இந்தியாவில் செபி துணிகர முதலீட்டு வணிகத்திற்கு விதிகளையும் ஒழுங்கு முறைகளையும் வகுத்துள்ளது.

குறிப்பு

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி சட்டத்தின் வழிகாட்டுதல்களின் படி துணிகர முதலீட்டு வணிகத்திற்கு வங்கிகளால் அளிக்கப்படும் நிதியானது முன்னுரிமைத் துறை கடன்களாக கருதப்படலாம். இந்தியாவில் இந்தியத் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி மற்றும் தகவல் கம்பெனி லிமிடெட் அபாய மூலதனம் மற்றும் தொழில்நுட்ப நிதிக் கழகம்இ ஞஹ மூலதனச் சந்தை கேன்பாங்க் நிதிச் சேவைகள் மற்றும் கடன் மூலதன நிதிக் கழகம் ஆகியன மிகவும் அபாயகரமான மற்றும் புதிய துணிகரமான முதலீட்டு போன்றவற்றை அளித்து வருகின்றன.

வங்கி இணையம்

தகவலை சேகரித்தல், நடைமுறைப்படுத்தல் மற்றும் பகிர்ந்தளித்தல் வங்கிகளின் வணிக வளர்ச்சிக்கு மிகவும் இன்றியமையாதவையாகும் கணிப்பொறிமயமாக்கல் நடைமுறைப்படுத்தலை மட்டுமே கவனிக்கின்றது. தகவலை சேகரிப்பதற்கும் பகிர்ந்தளிப்பதற்கும் தொலைபேசி, அஞ்சல் தந்தி, தனி உரிமை தந்தி முறை மற்றும் தட்டெழுத்துப் பொறி ஆகியவற்றை உபயோகப்படுத்தினால் அதற்கு செலவும் அதிகமாகும் காலதாமதமும் ஏற்படும். ஆகவே நாட்டிலுள்ள அனைத்து வங்கிகளும் நிதி நிறுவனங்களும் பயன்படுத்தும் வகையில் கூட்டுறவு முறையில் வங்கி இணையம் என்ற ஒரு பொதுப்படையான தகவல் தொடர்பு வலையமைவு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அது பல்வேறு நோக்கங்களுக்கும் பயன்படுத்தப்படலாம். அது பின்வரும் பகுதிகளுக்கு உதவியாக இருக்கிறது.

1. ஓரிடத்திலிருந்து தூரத்திலுள்ள மற்றொரு இடம் அல்லது வங்கிக்கு நிதிகளை மாற்றியளித்தல்.
2. வங்கிகளுக்கு இடையே புள்ளியியல் சார்ந்த தகவலைப் பரிமாறிக் கொள்ளுதல்
3. அந்நியச் செலாவணி வணிக இயக்கங்கள்
4. வங்கிகளுக்கு இடையிலான நடவடிக்கைகள்

தொடர் வங்கியியல் (Line Banking) – ன் கீழ் வாடிக்கையாளர் ஏதேனும் கிளையிலுள்ள தங்களின் வைப்பிலிருந்து பணத்தை எடுத்தல் மற்றும் ஏதேனும் கிளையின் மூலம் பணம் போடுதல் போன்றன நிதிகளை மாற்றியளித்தலில் அடங்கும் பணிகளாகும். ஒரு கிளையில் இருந்து வேறு

ஏதேனும் கிளைகள் உள்ள வைப்பின் மீது முன் பணமும் பெற அனுமதிக்கப்படுகிறது.

தானியங்கி பணப்பொறுப்பு இயந்திரங்கள்

குறிப்பு

தானியங்கி பணப்பொறுப்பு இயந்திரங்கள் இரயில்வே நடைபாதைகளில் உள்ள எடை இயந்திரங்கள் போன்ற தோற்றமுடையனவாகும். இவை வங்கியின் உள்ளேயே பாதுகாப்பாக நிறுவப்படும். இந்த இயந்திரங்களினால் பிளாஸ்டிக் அட்டைகளை சொருகி நாம் நம்முடைய வங்கி இருப்பு எவ்வளவு என்ற தகவலையும் தேவையான ரொக்கத்தையும் பெறலாம்.

குறிப்பிட்ட குறைந்தபட்ச இருப்பை உடைய நடப்பு மற்றும் சேமிப்புக் கணக்குதாரர்களுக்கு மட்டுமே தானியங்கி பணப்பொறுப்பு இயந்திரங்களின் அட்டை வழங்கப்படும். இதில் கணக்கு எண்ணுடன் கூடிய காந்தப் பட்டை இருக்கும். அட்டை இயந்திரத்திற்குள் நுழைக்கப்படும் பொழுது இயந்திரத்தின் புலனுணர்வுத் திறம் உடைய கருவி கணக்குதாரரை அடையாளம் கண்டு கொண்டு அவரது அடையாளக் குறியீட்டு எண்ணைக் கேட்கும். ஒவ்வொரு கணக்குதாரருக்கும் ஒரு இரகசிய குறியீட்டு எண் கணிப்பொறி மூலம் தரப்பட்டிருக்கும். அந்த எண் வங்கிப் பணியாளர்களுக்குக் கூட தெரியாது. அவ்வாறு இயந்திரம் அவரது குறியீட்டு எண்ணைக் கேட்கும் பொழுது அந்த எண்ணை அவர் இயந்திரத்தில் உள்ள உரிய பொத்தான்களை அழுத்திப் பதிவு செய்யப்பட்ட எண்ணும் ஒன்றாக உள்ளனவா எனப் பார்க்கும் என்கள் இரண்டும் ஒன்றாக இருந்தால் அவருக்கு என்ன வேண்டும் என்பதை திரையில் காண்பித்துக் கேட்கும். இதன் மூலம் அனைத்து விதமான நடவடிக்கைகளையும் ஒருவர் மேற்கொள்ளலாம். ரொக்கம் எடுக்க வேண்டும் என்று விரும்பினால் நீ எடுக்க விரும்பிய தொகைக்குரிய பொத்தான்களின் எண்களை அழுத்த வேண்டும். உடனடியாக இயந்திரம் அத்தொகையை புதிய நோட்டுக்களாக வெளியே தள்ளும். ஒருவர் எடுக்கக்கூடிய அதிகபட்சத் தொகையை பொதுவாக வங்கி வரையறுக்கும். மேலும் இயந்திரத்தின் மூலம் ஒரு நாளைக்கு ஒரு முறைதான் பணம் எடுக்க முடியும். அவ்வாறு எடுக்கப்பட்ட தொகை உடனடியாக இயந்திரத்தின் மூலம் அவரது கணக்கில் பற்றெழுதப்படும்.

அதைப் போலவே தானியங்கி பணப்பொறுப்பு இயந்திரத்தின் மூலம் பணத்தை வைப்பில் இட்டு கணக்கில் வரவு வைக்கப்படவும் முடியும்.

நீங்கள் கேட்கும் பட்சத்தில் தானியங்கி பணப்பொறுப்பு இயந்திரம் உங்களது கணக்கிலுள்ள இருப்பையும் கூறும். இவ்வசதி இரவு பகல் என்ற பாரபட்சமின்றி எந்நேரமும் உண்டு. இந்த இயந்திரத்தில் தவறான உபயோகம் என்பது இரகசியக் குறியீட்டு எண் இரகசியமாக வைக்கப்படும்

வரை ஏற்படாது. இரகசியக் குறியீட்டு எண் வேறு யாருக்காவது நீங்கள் தெரியப்படுத்தி அவர்களும் அந்த எண்ணைப் பயன்படுத்தி உங்களது கணக்கில் வரவு செலவு செய்தால் மட்டுமே இந்த இயந்திரத்தைப் பொறுத்தமட்டில் தவறான உபயோகம் ஏற்படும்.

இந்தியாவில் இந்த வசதியை முதன் முதலில் 1987 ஆம் ஆண்டில் ர்ளுஊ வங்கியே அறிமுகப்படுத்தியது. தற்பொழுது பெரும்பாலான இந்திய மற்றும் அயல்நாட்டு வங்கிகள் இவ்வசதியை அளித்து வருகின்றன. ஆனால் இவ்வசதி பெரும்பாலும் பெரு நகரங்களிலேயே காணப்படுகிறது.

குறிப்பு

தொலைப்பேசி வங்கியியல்

வங்கிகளால் அளிக்கப்படும் மற்றுமொரு வங்கியியல் தொலைப்பேசி வங்கியியல் ஆகும். இம்முறையின் கீழ் தானியங்கி பணப்பொறுப்பு இயந்திரத்தின் அட்டையில் உள்ளது போலவே ஒவ்வொரு கணக்குதாரருக்கும் ஒரு இரகசிய எண் தரப்படும். தனது வங்கி இருப்பையோ அல்லது கணக்கு தொடர்பான வேறு தகவல் எதையேனுமோ தெரிந்து கொள்ள விரும்பும் ஒரு வாடிக்கையாளர் வங்கியால் குறிப்பிடப்பட்ட குறிப்பிட்ட ஒரு தொலைப்பேசி எண்ணை சுழற்ற வேண்டும். எண் சுழற்றப்பட்டவுடன் பதிவு செய்யப்பட்ட குரல் ஒன்று உனது கணக்கு எண் மற்றும் குறியீட்டு எண் ஆகியவற்றைத் தந்து உன்னை அடையாளம் காண்பிக்கச் சொல்லும். எண்கள் சரியானவைகளாக இருந்தால் உனது கணக்கு தொடர்பான நீ விரும்பும் தகவலை அளிக்கும். தற்பொழுது அயல்நாட்டு வங்கிகளே இச்சேவையை செய்கின்றன. நீ தொலைப்பேசி வங்கியியல் மூலமாக பணம் எடுக்கவோ அல்லது போடவோ முடியாது. இது அடிப்படையிலேயே தகவல் அளிக்கும் ஒரு சேவையாகவே விளங்குகிறது.

இணைய வங்கியியல்

வங்கிச் சேவைகளை கணிப்பொறியின் வலையமைவின் மூலம் நீடித்துத் தருவதையே நாம் இணைய வங்கியியல் என்கிறோம். தொலைப்பேசி இணைப்புகளுடன் இணைக்கப்பட்ட கணிப்பொறியின் உலகளாவிய வலையமைவே இணையமாகும். இணைய வசதியின் கீழ் பல்வேறு நாடுகளிலுமுள்ள வங்கிகள், அலுவலகங்கள், மருத்துவமனைகள், கல்வி நிலையங்கள் மற்றும் வணிக நிறுவனங்கள் போன்றவற்றிலுள்ள எண்ணிக்கையிலடங்கா கணிப்பொறிகள் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்படுகின்றன. உன்னிடம் கணிப்பொறி தொலைப்பேசி இணைப்பு மற்றும் மோடம் என்ற ஒரு கருவி போன்றவற்றுடன் இணைய வசதியும் இருந்தால் நீ பல்வேறு கல்லூரிகள் பல்கலைக் கழகங்கள் மற்றும் அலுவலகங்களுடன் உடனடியாகத் தொடர்பு கொண்டு தகவல்களை அனுப்பவும், பெறவும் முடியும். அதைப்போலவே வங்கியர்களுக்கும்

வாடிக்கையாளர்களுக்கும் இடையேயும் தகவல்கள் பரிமாறிக் கொள்ளப்பட முடியும். ஆகவே இணைய வங்கியியல் மூலம் வாடிக்கையாளர் ஒருவர் தமது வங்கி இருப்பு பற்றி அறிந்து கொள்ள முடியும். அவரது கணக்கு தொடர்பான ஏனைய அறிவுறுத்தல்களை அளிக்க முடியும். தமது கணக்கு அறிக்கையை கேட்க முடியும். தமது கணக்கில் இருந்து வேறொரு கணக்கிற்கு பணத்தை மாற்றித்தரச் சொல்லமுடியும். கல்லூரிக் கட்டணம் கட்டச் சொல்ல முடியும். காசோலைப் புத்தகம் வேண்டும் எனவும் இன்னும் இது போன்ற பல்வேறு சேவைகளையும் வங்கியை அணுகாமலேயே நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியும். இவ்வாறு வங்கியியல் வணிகம் நடத்தும் முறையையே நாம் இணைய வங்கியியல் என்கிறோம். ‘

வைப்புக் காப்பீட்டுத் திட்டம்

வைப்புதாரர்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்கும் நோக்கோடு இந்திய வைப்புக் காப்பீட்டுக் கழகம் 1962-ல் பாராளுமன்றச் சட்டத்தின் மூலம் அமைக்கப்பட்டது. வைப்புக் காப்பீட்டுத் திட்டம் 1.04.1962 முதல் அமலில் உள்ளது. இது வணிக மற்றும் கூட்டுறவு வங்கிகளின் வைப்புகள் மீது காப்பீட்டு வசதியை அளிக்கின்றது. 1978 ல் இந்தியக் கடன் உத்தரவாதக் கழகம் வைப்புக் காப்பீட்டுக் கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டு 15.07.1978 முதல் “வைப்புக் காப்பீடு மற்றும் கடன் உத்தரவாதக் கழகம்” என்று மறு பெயரிடப்பட்டு அழைக்கப்படும் வருகிறது. இக்கழகம் சிறிய வைப்புதாரர்களுக்கு காப்பீட்டின் மூலம் பாதுகாப்பும் சிறிய கடன்தாரர்களுக்கு வங்கிகளால் அளிக்கப்பட்ட கடன்களுக்கு வங்கிகளுக்கு உத்தரவாதமும் அளிக்கின்றது.

தங்க வைப்புத் திட்டம்

இந்திய அரசு 1999 – 2000 ஆம் திட்டப் பட்டியலில் தங்க வைப்புத் திட்டம் என்ற ஒரு புதிய திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. இத்திட்டத்தின் நோக்கம் வங்கியியல் முறையின் மூலம் பொது மக்கள் மற்றும் கோவில் போன்றவற்றிடமும் உபயோகப்படாமல் உள்ள தங்கத்தை சேகரித்து அவற்றை உற்பத்திசார்ந்த நோக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்தலே ஆகும். 1999 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதத்தில் அறிவிக்கப்பட்ட திட்டத்தின்படி தோந்தெடுக்கப்பட்ட வணிக வங்கிகள் தனிநபர்கள் பொறுப்பாண்மையர்கள் மற்றும் கம்பெனிகள் ஆகியவற்றில் இருந்து தங்க வைப்புகளை தங்க நாணயம், நகைகள், கட்டிகள் போன்ற ஏனோம் விதத்தில் பெற அனுமதிக்கப்பட்டன. அவற்றில் உள்ள தங்கத்தின் அடக்கத்தை கண்டுணர்ந்த பின் அதற்கு வட்டியுடன் கூடிய தங்கப் பத்திரங்கள் அல்லது செல்லேட்டை வங்கியர் வைப்புதாரர்களுக்கு அளிப்பர். அவ்வைப்புதாரர்களுக்கு வைப்பின் முதிர்வன்று அதே அளவு தங்கமோ அல்லது அதற்குரிய தொகையோ அளிக்கப்படும். வட்டித்தொகை தனியாக அளிக்கப்படும். அதற்கு வரி விலக்கு உண்டு. தங்க மதிப்பும் சொத்து

வரியிலிருந்து விலக்குப் பெறுகிறது. இத்திட்டதின் ஒரு முக்கியமான நோக்கம் வெளிநாட்டிலிருந்து செய்யப்படும் தங்கத்தின் இறக்குமதியைக் குறைப்பதாகும்.

தங்கத்தை வைத்திருப்பவர்களுக்கு இது பாதுகாப்பான மற்றும் சீரான வருமானமும் அளிக்கக்கூடிய ஒரு திட்டமாக விளங்குகிறது. இந்த வைப்பு 3 முதல் 7 ஆண்டு காலத்திற்கு செய்யப்படலாம். இந்தத் தங்கப்பத்திரங்கள் மாற்றுப் பத்திரங்கள் போன்று புறக்குறிப்பிட்டு மாற்றித் தரப்படும். வங்கி வைப்புக் கணக்குகள் போன்று இதற்கும் பிரதிநிதி வசதியும் உண்டு. இத்திட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்கென வங்கிகள் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் இருந்து அனுமதிபெற வேண்டும். வட்டிவீதம், வைப்பிலுள்ள திருப்பி அளித்தலுக்கான காலம் மற்றும் ஏனைய இயக்க விபரங்களை அந்தந்த வங்கியே முடிவு செய்து கொள்ளலாம். இந்நோக்கத்திற்கென முதன் முதலில் அனுமதிக்கப்பட்ட வங்கி இந்திய ஸ்டேட் வங்கி ஆகும்.

குறிப்பு

1.9 பாடத்தொகுப்பு

இப்பாடத்தை கற்றலின் மூலம் நாம் வங்கியின் தோற்றம் மற்றும் வரலாற்றையும், சுதந்திரத்திற்கு பின் இந்திய வங்கிகளின் வளர்ச்சி எவ்வாறு உள்ளது என்பது பற்றியும், வங்கிகளின் வகைகள் மற்றும் இந்திய வங்கிகளின் தற்கால போக்கினை பற்றியும் அறிந்து கொண்டோம்.

1.10 முக்கிய சொற்கள்

வங்கி வைப்புகள் சேமிப்பு மற்றும் வங்கி இணையம்

1.11 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்

1. வங்கியியல் தோன்றிய வரலாற்றைக் கூறுக
2. வங்கிகளின் வகைகளை விளக்குக
3. இணைய வங்கி பற்றி குறிப்பு எழுதுக

1.12 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

1. மா.பா. குருசாமி - வங்கியல்
2. கு. வெற்றிவேல் - நவீன வங்கியல்
3. எஸ். பாலகிருணன் - வங்கியலும், நிதியியலும்
4. க.ஆளுடையபிள்ளை - இந்திய வங்கியலும் வங்கியியல் சட்டமும் நடைமுறையும்.

கூறு : 2 வணிக வங்கிகளின் பணிகள்

பாட அமைப்பு

- 2.1 நோக்கங்கள்
- 2.2 முன்னுரை
- 2.3 வணிக வங்கிகள்
- 2.4 வைப்புகளின் வகைகள்
- 2.5 முகமைப் பணிகள்
- 2.6 பொதுப்பயன் பணிகள்
- 2.7 பொருளாதார வளர்ச்சியில் வணிக வங்கிகளின் பங்கு
- 2.8 பாடத்தொகுப்பு
- 2.9 முக்கிய சொற்கள்
- 2.10 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்
- 2.11 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

2.1 நோக்கங்கள்

இந்த பாடம் பயிற்றுவிப்பதன் மூலம் வைப்புகளின் வகைகள் பற்றியும் வணிக வங்கிகளின் பணிகள் மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியில் வணிக வங்கிகளின் பங்கினைப் பற்றியும் அறியலாம்.

2.2 முன்னுரை

வாணிப நிறுவனங்களுக்கு நிதித்தேவை மிக அவசியமாகும். அந்த நிதித்தேவை ஒரு சில வரையறைக்குட்பட்டு கிடைக்க வேண்டும். அதற்கு வணிக வங்கிகள் மிகவும் முக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது. எந்த ஒரு நாடாக இருந்தாலும் அந்த நாட்டின் வளர்ச்சியில் வங்கிகள் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. பெரிய நிறுவனங்களுக்கு தேவைப்படுகின்ற நடைமுறைமுதலை அளிக்க வங்கிகள் பெரிதும் உதவுகிறது. மக்களின் சிறு சிறு சேமிப்புகளை நன்றாகத் திரட்டி அதை நல்ல முறையில் முதலீடு செய்ய வங்கிகள் துணைபுரிகின்றது. வளர்ந்து வரும் நாடான நமது நாட்டில் வங்கியின் தேவை மிக முக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது. வங்கிகள் நிதி நிறுவனத்திற்கு தேவையான மூலதனத்தை வழங்குவதோடு மட்டுமில்லாமல் வேறுபல பொதுப்பயன் பணிகளையும் செய்கிறது. ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் வங்கியின் பணி மிக முக்கியமாக கருதப்படுகிறது.

இந்தியாவில் 1949-ம் ஆண்டு வங்கியில் ஒழுங்காற்றுச் சட்டத்தின்படி “கேட்கும் பொழுது அல்லது பிறகு திருப்பி அளிக்கக் கூடிய வைப்புக்களைப் பெற்று, அவற்றை பணவிடை, காசோலை, ஆணை ஆகியவைகளை விடுத்தோ, வேறு விதமாகவோ உரியவர்கள் திரும்பிப் பெறுமாறு உள்ள பலவகை வைப்புகளை ஏற்றல் அவற்றைக் கொண்டு முதலீடுகளை மேற்கொள்வது வங்கியின் பணியாகும்”. எனவே வங்கியியல் என்பதற்கு பலவகை வைப்புகளின் மூலம் பொதுமக்களிடமிருந்து பணத்தைத் திரட்டி அவற்றைக் கொண்டு முதலீடு கடனளிப்பை மேற்கொள்வது வங்கியின் முக்கிய பணியாகும்.

குறிப்பு

வங்கிகள் மக்களுக்கு புரிகின்ற பணிகளின் அடிப்படையில் அவைகளை கீழ்க்கண்டவாறு பாகுபடுத்தலாம்.

2.3 வணிக வங்கிகள் (Commercial Bank)

பொதுவாக வங்கிகள் என்றாலே வணிக வங்கிகள் என்று அழைக்கும் அளவுக்கு

அவை வளர்ந்துள்ளது. ஒரு நாட்டின் சமுதாய பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு வணிக வங்கிகள் பெரும் துணை புரிகின்றது. வணிக வங்கிகள் பொதுமக்களிடமிருந்து பலவகை வைப்புக்களைப் பெற்று அவற்றைக் கொண்டு முதலீடுகளை மேற்கொள்வது முக்கிய பணியாக கருதப்படுகிறது. வணிக வங்கிகள் அதிகமாக குறுகிய காலக் கடன்களையே வழங்குகிறது. தொழில் நிறுவனங்களுக்கு தேவைப்படுகின்ற நடைமுறை முதலை அளிக்க வணிக வங்கிகள் முன்வருகிறது. விவசாயிகளுக்கு தேவைப்படுகின்ற குறுகிய, மற்றும் மத்தியகாலக் கடனை குறைந்த வட்டிக்கு வழங்குகிறது.

2.4 வைப்புகளின் வகைகள் (Difference Kinds of Deposits)

1. நிலை வைப்பு (Fixed Deposit)

நிலை வைப்பு என்பது வாடிக்கையாளர்கள் பணத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு பிறகு எடுப்பது என்ற நிபந்தனையில் வைப்பது நிலை வைப்பாகும். அந்த குறிப்பிட்ட காலம் முடிந்த பிறகே தொகையை நாம் பெற முடியும். உதாரணமாக 5,10,15,20 ஆண்டுகளுக்கு வைக்கலாம். வாடிக்கையாளருக்கு வங்கி “நிலைவைப்பு ரசீது” வழங்குகிறது. அந்தக் குறிப்பிட்ட காலம் முடியும் பொழுது ரசீதை கொடுத்து பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். காலம் முடிவதற்கு முன்பணம் தேவை பட்டாலும் வாடிக்கையாளர்கள் “நிலை வைப்பு ரசீதை” வங்கிகளில் வைத்து பணம் பெறலாம். நிலை வைப்பே ஒரு முக்கிய முதலீடாக வங்கிகள் கருதுகிறது. குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு வாடிக்கையாளர்கள்

அதனை வைப்பதால் வங்கிகள் அந்தக் காலம் வரை முதலீட்டை மேற்கொள்கிறது. மற்றவகை வைப்புகளைக் காட்டிலும் நிலை வைப்பில் அதிக வட்டி அளிக்கப்படுகிறது.

2. நடப்பு வைப்பு (Current Account)

நடப்புக் கணக்கு என்பது குறிப்பிட்ட வாடிக்கையாளர் தங்கள் பெயரில் கணக்கு ஆரம்பிப்பதற்கு நடப்பு கணக்கு என்று பெயர். குறிப்பாக வியாபாரிகள் தங்கள் வசதிக்காக இந்தக் கணக்கை துவங்குகின்றனர். எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் ரொக்கம் போடலாம் மற்றும் எடுக்கலாம் என்ற நிபந்தனையின் அடிப்படையில் கணக்கு ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. பெரும்பாலும் இந்த வைப்புக்கு வட்டி வழங்குவதில்லை. அப்படியே வழங்கினாலும் மிகக் குறைந்த அளவு $\frac{1}{2}\%$ வழங்கப்படுகிறது. வாடிக்கையாளருக்கு வங்கியால் செல்லேடு அளிக்கப்படுகிறது. இந்த வைப்பு வைத்துள்ளவர்கள் காசோலை முறையை பின்பற்றலாம். இந்த வைப்பு வைத்துள்ளவர்கள் குறைந்த அளவு 500 ரூபாய் கணக்கில் வைத்திருக்க வேண்டும்.

3. சேமிப்புக் கணக்கு (Savings Account)

நடப்பு கணக்கைப் போலவே சேமிப்புக் கணக்கையும் துவங்கலாம். ஆனால் பணம் எடுப்பதில் சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு இந்த கணக்கு ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. இது ஒரே நேரத்தில் வாடிக்கையாளர்கள் எல்லா ரொக்கத்தையும் எடுப்பதை தவிர்க்கிறது. யார் வேண்டுமானாலும் சேமிப்புக் கணக்கை துவக்கலாம், வங்கிகள் சேமிப்பு கணக்கிற்கு வட்டி அளிக்கிறது.

4. தொடர் சேமிப்பு (Recurring Deposit)

இந்த தொடர் சேமிப்பில் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை மாதாமாதம் தொடர்வைப்பாக வைக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக ரூ.50.-ஐ 5 ஆண்டுகளுக்கு தொடர் வைப்பில் வைக்கப்படுகிறது. மக்களிடம் சேமிப்பு பழக்கத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் இந்த வகை வைப்பு ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. இந்த வகை வைப்பிற்கு அதிக வட்டி அளிக்கப்படுகிறது. குறிப்பிட்ட காலம் முடிந்தவுடன் வாடிக்கையாளர் செலுத்திய தொகையுடன் வட்டி சேர்த்து அளிக்கப்படுகிறது.

வங்கிகள் இவ்வாறு பல்வகை வைப்புகள் மூலமாக பெற்ற பணத்தைக் கொண்டு வாடிக்கையாளர்களுக்கு கடன்களைவழங்குகிறது.வங்கிகள் வாடிக்கையாளர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற வட்டி, ஊழியர்களுக்கு அளிக்கும் சம்பளம் மற்றும் வங்கிக்கு ஏற்படும் பலவிதமான செலவினங்களை முதலீடுகளிலிருந்து

கிடைக்கும் வட்டியில் மேற்கொள்கிறது. வங்கிகள் முதலீடு செய்வது பொதுமக்களிடமிருந்து திரட்டும் பணம் என்பதால் மிகுந்த விழிப்புடன் தனது முதலீட்டை மேற்கொள்கிறது. பாதுகாப்பு, எளிதில் திரும்பப் பெறும் தன்மை என்ற அடிப்படையில் முதலீடு செய்கிறது. இலாப நோக்கு என்பது கடைசியாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது. பெரும்பாலும் குறைந்த தவணைக் கடன்களாக நிறுவனத்திற்கு தேவைப்படும் நடைமுறை முதலை வங்கிகள் அளிக்கின்றது. வாடிக்கையாளருக்கு தேவைப்படும் நுகர்வோர் பொருட்களை வாங்குவதற்கும் வங்கிகள் கடன் அளிக்கிறது. பெரும்பாலும் நல்ல பிணையங்களின் அடிப்படையிலேயே வங்கிகள் கடன் வசதி அளிக்கிறது. இனி வங்கிகள் பல்வகை முதலீடுகளை பற்றிக் காண்போம்.

மேல்வரைப்பற்று (Over Draft)

இந்த மேல்வரைப்பற்று என்பது வாடிக்கையாளர்கள் தனது கணக்கில் வைத்திருக்கும் தொகையை விட மேல்வரைப்பற்றாக அதிகத் தொகை கேட்கலாம். இது பெரும்பாலும் நடப்புக் கணக்கு வைத்திருக்கும் வியாபாரிகளுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. இது ஒரு குறுகிய காலக் கடனாகும். 90 நாட்களுக்குள் தொகையை திருப்பி செலுத்த வேண்டும். வங்கிகள் இதற்கும் வட்டி வசூலிக்கிறது. குறிப்பிட்ட தொகை பயன்படுத்தவில்லை என்றாலும் தனது கணக்கில் வரவு வைத்த தொகைக்கு வாடிக்கையாளர் வட்டி செலுத்த வேண்டும்.

கடன்கள் (Loans)

வங்கிகள் கடன் வசதி அளிக்கிறது. கடன்களை வாடிக்கையாளர் மற்றும் வாடிக்கையாளராக இல்லாதவர்க்கும் வழங்குகிறது. பொதுவாக ரொக்கக் கடன்கள் வியாபாரிகளுக்கு சொத்துக்கள், சரக்குகள் ஆகியவற்றை பிணையமாக வைத்துக்கொண்டு அவற்றின் அடிப்படையில் அளிக்கிறது. இந்த வகைக் கடன்களுக்கு வட்டி வீதம் அதிகமாக வசூலிக்கப்படுகிறது. சில பெரிய நிறுவனங்களின் மாற்றுச் சீட்டுகளையும் வங்கிகள் வட்டம் செய்து கடன் அளிக்கிறது.

வணிக வங்கிகள் தனது முதலில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு தொகையை முதலீடுகளாக மேற்கொள்கிறது. ஏனெனில் வாடிக்கையாளர் கேட்கும்பொழுது திருப்பி அளிக்கவேண்டும் என்ற நிபந்தனையின் அடிப்படையில் வணிக வங்கிகள் செயல்படுவதால், குறிப்பிட்ட அளவு முதலீடுகளை மேற்கொள்கிறது. வங்கிகள் வாடிக்கையரின் நலன் கருதி மற்ற பணிகளையும் மேற்கொள்கிறது. அவை முகமைப் பணிகள், பொதுப் பயன் பணிகள் என இரு வகைப்படுத்தலாம். வாடிக்கையரின் முகவராக சிலவகைப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்கு முகமைப் பணிகள் எனலாம்

மற்றும் வாடிக்கையாளருக்கு பொதுப் பயன் அளிக்கக்கூடிய மற்றவகைப் பணிகளுக்கு பொதுப்பயன் பணிகள் எனலாம்.

2.5 பல்வகை முகமைப் பணிகள் (Agency Services)

1. வாடிக்கையாளரின் காசோலைகள் மற்றும் கடனீட்டுப் பத்திரங்களை வசூலித்து தருகிறது.
2. வாடிக்கையாளர் செலுத்த வேண்டிய காப்பீட்டுக் கட்டணம், வாடகை, உறுப்பினர் கட்டணம் ஆகியவற்றை வாடிக்கையாளர் சார்பாக செலுத்துகிறது.
3. வாடிக்கையாளரின் சார்பாக வருமான வரி அறிக்கை தயாரித்து வருமான வரி செலுத்துகிறது.
4. வாடிக்கையாளரின் சார்பாக அவர்களின் உயிலைப் பாதுகாக்கும் பாதுகாவலராக செயல்படுகிறது.
5. வாடிக்கையாளரின் சார்பாக அவர்களின் சொத்துக்களை பாதுகாக்கும் பொறுப்புரிமையாளராகச் செயல்படுகிறது.
6. வாடிக்கையாளருக்காக பங்காதாயம், வட்டி ஆகியவற்றைப் பெற்று அவர்களின் கணக்கில் வரவு வைக்கிறது.
7. வாடிக்கையாளர்கள் தங்களது பணத்தை எந்த நிறுவனங்களில் முதலீடு செய்யலாம் என அறிவுரை வழங்குகிறது.
8. வாடிக்கையாளர்கள் சார்பாக அவர்களின் ஓய்வு ஊதியத்தினை பெற்று அவர்கள் கணக்கில் வரவு வைக்கிறது.
9. வாடிக்கையாளர்கள் சார்பாக அவர்களின் பணத்தை ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு மாற்ற வழி செய்கின்றது.
10. கல்விக் கடன் வழங்குகிறது(உயர் கல்வி படிக்கும்மாணவ மாணவியர்களுக்கு மட்டும்)
11. யுவுஆ வசதிவாடிக்கையாளர்கள் 24 மணி நேரமும் பணம் எடுக்கும் வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது.
12. காப்பீடு பணியும் வணிக வங்கிகள் வழங்குகின்றன.

2.6 பொதுப்பயன் பணிகள் (General Utility Services)

1. வாடிக்கையாளர்களுடைய நகைகள், பத்திரங்கள் மற்றும் முக்கியமான பொருட்களை பாதுகாப்பாக வைத்துக்கொள்ள பாதுகாப்புப் பெட்டக வசதிகளை வணிக வங்கிகள் அளிக்கிறது.
2. அயல்நாட்டு வாணிகத்தை வளர்க்கும் பொருட்டு தங்களது வாடிக்கையரைப் பற்றி நாணய உறுதிக் கடிதம் அளிக்க முன்வருகிறது.
3. வங்கிப் பணவிடை மூலமாக வாடிக்கையாளர்கள் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு பணத்தை உடனே மாற்றுகிறது.

4. அயல் நாட்டு வாணிபம் வளர நாணயம் மாற்றிக் கொள்ள வங்கிகள் உதவி புரிகிறது. மற்றும் ஏற்றுமதி இறக்குமதி வியாபாரம் வளர நிதி உதவி அளிக்கிறது.

2.7 பொருளாதார வளர்ச்சியில் வணிக வங்கியின் பங்கு: (Role of Commercial Banks in Economic Development)

குறிப்பு

வணிகவங்கிகள் ஆற்றும் பல்வேறு பணிகளிலிருந்து நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு அவை எவ்வாறு உதவுகின்றன என்பதை தெரிந்துக் கொள்ளலாம். “ஒரு நாட்டின் வேளாண்மை அதன் முதுகெலும்பு, தொழில்கள் அதன் இதயம், போக்குவரத்து அதன் நரம்புகள், வங்கிகள் அதன் ரத்த ஓட்டம்” என்று வர்ணிக்கப்படுவதிலிருந்து வங்கிகளின் முக்கியத்துவம் புலனாகின்றது. ஒரு நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு வணிக வங்கிகள் பலவகைகளிலும் துணைபுரிகின்றது.

1. மூலதனத் திரட்சிக்கு வங்கிகள் உதவுகின்றன. மக்களிடையே சேமிக்கும் பழக்கத்தை வளர்த்து அவர்களது சேமிப்பைத் திரட்ட அரும்பாடுபடுகின்றன.
2. திரட்டிய சேமிப்பை முதலீடு செய்வோருக்கு கடனாக வழங்கி நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு துணை செய்வது வணிக வங்கிகளேயாகும்.
3. வாணிபம், தொழில் ஆகியவை தொடர்ந்து சீராக நடைபெற உதவுகின்றன. வங்கிகள் அளிக்கும் கடன் உதவியின் மூலமே வாணிப நடவடிக்கைகளில் பெரும்பகுதி நடைபெற்று வருகின்றன.
4. நாட்டின் பல பகுதிகளுக்கிடையே மூலதனத்தை பகிர்ந்தளிக்க வங்கிகள் உதவுகின்றன. கா்மீரில் திரட்டப்பட்ட பணம் கன்னியாகுமரியில் முதலீடு செய்யப்படுவது வங்கித் தொழிலின் சிறப்பாகும்.
5. வங்கியில் பொது மக்களின் வைப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பேரளவு கடன் பணத்தை வங்கிகள் உருவாக்குகின்றன. எனவே இவை கடன் உற்பத்தி நிலையங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இதனால் தொழில்கள் தொடங்கப்பட்டு நாட்டின் பொருளாதாரம் வளர்ச்சியடைகின்றது.
6. வணிகத் துறையில் வங்கிகள் ஆற்றும் பணிகள் பல வணிகர்களுக்கு கடன் கொடுப்பது, அவர்களது உண்டியல்களை கழிவு செய்வது, பணம் அனுப்ப உதவுவது, வெளி நாட்டு வணிகத்திற்கு ஆவண செய்வது போன்ற பல்வேறு பணிகளையும் வணிக வங்கிகள் செய்கின்றன.
7. நாட்டின் பண அங்காடியில் வட்டிவீத மாறுதல்களை ஏற்படுத்தி நாட்டின் பொருளாதாரத்தைச் சீர்படுத்த வங்கிகள் உதவுகின்றன.
8. வளரும் நாடுகளில் வணிக வங்கிகள் மேற்கொள்கின்ற பணிகள் பலவாகும். சேமிப்புகளைச் சேகரிப்பது, முதலீடு செய்வது,

வேளாண்மை, சிறு தொழில்களுக்கு கடன் கொடுத்து நாட்டின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவது போன்றவையாகும். உண்மையில் ஆற்றல் மிக்க வங்கி முறை இல்லாதபோது விரைந்தப் பொருளாதார வளர்ச்சியை பெற முடியாது. எனவே பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு வணிக வங்கிகள் இன்றியமையாதவையாகும்.

2.8 பாடத்தொகுப்பு

இப்பாடத்தை கற்றதின் மூலம் வங்கி வைப்புகளின் வகைகள் பற்றியும் இ வணிக வங்கிகள் ஆற்றும் முகவர் மற்றும் பொதுப் பயன்பாட்டு பணிகளின் கீழ் வங்கிகள் வாடிக்கையாளர்களுக்காக செயல்படும் விதம் மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியில் வணிக வங்கிகளின் பங்கினைப் பற்றியும் அறிந்து கொண்டோம்.

2.9 முக்கிய சொற்கள்

கடன் பத்திரங்களினைப் பொறுப்புரிமை இ நாணய உறுதிக் கடிதம்

2.10 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்

1. வைப்புகளின் பல்வேறு வகைகள் யாவை?
2. வணிக வங்கிகளின் பணிகளை விளக்குக.

2.11 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

1. மா.பா. குருசாமி - வங்கியல்
2. கு. வெற்றிவேல் - நவீன வங்கியல்
3. எஸ். பாலகிருஷ்ணன் - வங்கியலும், நிதியியலும்
4. க.ஆளுடையபிள்ளை - இந்திய வங்கியலும் வங்கியியல் சட்டமும் நடைமுறையும்.

கூறு : 3

வணிக வங்கிகளின் இருப்பு நிலைக்குறிப்பு

பாட அமைப்பு

- 3.1 நோக்கங்கள்
- 3.2 முன்னுரை
- 3.3 வணிக வங்கிகளின் இருப்பு நிலைக் குறிப்பு
- 3.4 வங்கியின் பொறுப்புகள்
- 3.5 வங்கியின் சொத்துக்கள்
- 3.6 இருப்புநிலைக் குறிப்பின் பயன்கள்
- 3.7 வணிக வங்கியின் ரொக்கத் தன்மையும் இலாபத் தன்மையும்
- 3.8 பாடத்தொகுப்பு
- 3.9 முக்கிய சொற்கள்
- 3.10 பாடப் பயிற்சி வினாக்கள்
- 3.11 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

குறிப்பு

3.1 நோக்கங்கள்

இப்பாடத்தின் மூலம் வணிக வங்கியின் இருப்புநிலைக் குறிப்பு பற்றியும் வங்கிகளின் பொறுப்புகள் மற்றும் சொத்துக்கள் பற்றியும் மற்றும் வணிக வங்கிகளின் ரொக்கத்தன்மையினையும் இலாபத் தன்மையினையும் பற்றி அறிந்து கொள்ளலாம்

3.2 முன்னுரை

இருப்பு நிலைக் குறிப்பு ஒரு குறிப்பிட்ட தேதியில் வங்கியின் சொத்துக்கள் மற்றும் பொறுப்புகள் முதலியவற்றை அறிந்து கொள்ள தயாரிக்கப்படுகின்றது. இருப்புநிலைக் குறிப்பைக் கொண்டுதான் ஒரு வங்கியின் நிதிநிலை, கடன் தீர்க்கும் ஆற்றல்ரொக்கத் தன்மை ஆகியவை தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. இருப்புநிலைக்குறிப்பு வங்கி எப்படியெல்லாம் நிதிதிரட்டி அவற்றை என்னென்ன வகையில் முதலீடு செய்திருக்கின்றன என்பதைக் காட்டும் கண்ணாடியாகும்.

3.3 வணிக வங்கிகளின் இருப்புநிலைக் குறிப்பு

வணிக வங்கிகளின் சொத்துக்களையும் பொறுப்புகளையும் காட்டும் கருவியாக, ஆறுமாதத்திற்கு ஒருமுறை இருப்பு நிலைக்குறிப்பு வெளியிடப்படுகின்றது. இக்குறிப்பின் இடதுபக்கத்தில் பொறுப்புகளும் வலதுபக்கத்தில் சொத்துக்களும் காட்டப்பட்டிருக்கும். இருப்பு நிலைக்குறிப்பின் இரு பக்கங்களும் அதாவது சொத்துக்களும் பொறுப்புகளும் எப்பொழுதும் சமமாக இருக்க வேண்டும். பொறுப்புகள் வங்கி பிறருக்கு எவ்வளவு கடன்பட்டிருக்கின்றது என்பதையும் சொத்துக்கள் பிறரிடமிருந்து எவ்வளவு பெறவேண்டியுள்ளது என்பதையும் தெரிவிக்கின்றது.

ஒரு வங்கியின் இருப்புநிலைக்குறிப்பு பின்வருமாறு அமைகின்றது.

இருப்புநிலைக்குறிப்பு : (Balance Sheet-Model)

பொறுப்புகள் (Liabilities)	சொத்துகள் (Assets)
1) செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் (Paid up capital)	1) ரொக்கம் (Cash)
2) இருப்புநிதி (Reserve fund)	2) மற்ற வங்கிகளில் இருப்பு
3) வைப்புகள் (Deposits)	3) குறுகிய காலக் அழைப்புக்கடன் (Money at call and short notice)
1. தவணை வைப்புகள்	
2. நடப்பு வைப்புகள்	
3. சேமிப்பு வைப்புகள்	
4. கால வைப்புகள்	
4) பிற வங்கிகளிடமிருந்து பெற்ற கடன்	4) முதலீடுகள் (அரசு பத்திரங்கள், பிற பத்திரங்கள்)
5) செலுத்த வேண்டிய உண்டியல்கள் (Bills Payable)	5) கடன் வகைகள் (ரொக்க கடன், அதிகப்பற்று கடன் உண்டியல் கழிவு)
6) வசூல் செய்ய வேண்டிய உண்டியல்கள் (Bills for Collection)	6) பெற வேண்டிய உண்டியல்கள் (Bills Receivable)
7) வாடிக்கையாளருக்காக ஏற்புகள்	7) வாடிக்கையாளரின் ஏற்புகள்
8) பிற பொறுப்புகள்	8) கட்டிடங்களின் மதிப்பு
9) இலாப-நட்டக் கணக்குப்படி இலாபம்	9) தளவாடச்சாமான்கள்
10) எதிர்பாராப் பொறுப்புகள்	10) பிற சொத்துக்கள் இலாப-நட்ட கணக்குப் படி நட்டம்

3.4 வங்கியின் பொறுப்புகள்:(Liabilities)

வங்கிக்கு எந்தெந்த வழிகளில் நிதி கிடைக்கின்றது என்பதை பொறுப்புகள் பக்கத்திலிருந்து அறியலாம்.

1. **பங்கு மூலதனம்:** இதில் செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் முதலிடம் வகிக்கின்றது. இது பங்குதாரர்களால் அளிக்கப்பட்ட மூலதனமாகும். இந்திய வங்கிசட்டப்படி ஒரு வங்கியின் மொத்த மூலதனத்தில் குறைந்தது 50 சதவிகிதமாவது பங்கு தாரர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதில் பாதிக்குக் குறையாமல் செலுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதாவது அனுமதிக்கப்பட்ட மூலதனத்தில் 1/4 பாகமாவது செலுத்தப்பட்ட மூலதனமாக இருக்க வேண்டும்.
2. **இருப்பு நிதி:** பொறுப்புகளில் இரண்டாவது இடத்தைப் பெறுவது இருப்பு நிதியாகும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் வங்கி தான் பெறும் இலாபத்தில் ஒருபகுதியிணை இருப்பு நிதிக்கென்று ஒதுக்கி வைக்கும். இந்தியாவில் வங்கி நிறுவன சட்டப்படி ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிகர இலாபத்தில் 20% இருப்பு நிதிக்கு செலுத்தப்பட வேண்டும். இந்நிதி எதிர்பாராமல் எற்படும் நடத்தை சரிசெய்ய பயன்படுத்தப்படும். இருப்பு நிதி மூலதனத்தை விட அதிகமாக இருந்தால் அது வங்கியின் சிறப்பான நிலையைக் காட்டும். இருப்பு நிதியில் பங்குதாரர்களுக்கு பங்கு உண்டு. ஆதலால் இவை பொறுப்புகளில் இடம் பெறுகின்றது.
3. **வைப்புகள்:** தனக்கு தேவையான நிதிகளின் பெரும் பகுதியை வங்கியானது வைப்புகள் மூலமே பெறுகின்றது. வைப்புகள் பொறுப்புகளில் மிகப் பெரிய பொறுப்பாகும். இதில் நான்கு வகை வைப்புகள் அடங்குகின்றன. அவை: 1. நடப்புக்கணக்கு வைப்புகள் 2. கால வைப்புகள். 3. சேமிப்பு வைப்புகள் 4. தவணை வைப்புகள் ஆகியனவாகும். இந்நான்கு வகை வைப்புகளில் நடப்புக்கணக்கு வைப்புகளே பொருளாதார முக்கியத்துவம் உடையவை. ஏனெனில் இவை உருவாக்கப்படும் போது நாட்டில் புழக்கத்திலுள்ள பணத்தின் அளவு அதிகரிக்கக்கூடும்.
4. **பிற வங்கிகளிடமிருந்து கடன்:** வணிக வங்கி மைய வங்கிகளிடமிருந்து கடன் பெறுகின்றது. இக்கடனைத் திருப்பித் தரவேண்டியிருப்பதால் இது அவ்வங்கியின் பொறுப்பாக உள்ளது. சிறிய வங்கிகளின் இருப்புநிலைக்குறிப்பில் இத்தொகை மிகுதியாகக் காணப்படும். கூட்டுறவு வங்கியின் இருப்பு நிலைக்குறிப்பில் அரசிடமிருந்துப் பெற்ற கடனும் அடங்குகின்றது.
5. **செலுத்த வேண்டிய உண்டியல்கள்:** வங்கியின் தலைமை அலுவலகத்தாலும் கிளைகளாலும் வெளியிடப்பட்டு பணமாக

குறிப்பு

மாறப்படாத வங்கிப் பண விடைக்கானத் தொகை (ஊசயகவள) பொறுப்பில் அடங்கும். இந்த வங்கி பண விடைகள் என்றாவது ஒரு நாள் மாற்றப்படுமாகையால் இத்தொகை வங்கியின் பொறுப்பாகின்றது.

6. **வசூல்செய்ய வேண்டிய உண்டியல்கள்:** வாடிக்கையாளர்கள் பணத்தை உரியகாலத்தில் வசூலித்துத் தருவதற்காக உண்டியல்களை வங்கியிடம் ஒப்படைத்திருப்பார்கள். இப்பணத்தை வசூலித்து வாடிக்கையாளர்களுக்கு வங்கி கொடுக்க வேண்டும். இது வங்கியின் பொறுப்பாகும்.
7. **வாடிக்கையாளர்களுக்காக ஏற்புகள்:** வாடிக்கையாளர்கள் பிறரிடமிருந்துப் பொருட்களை வாங்கும்போது அவர்களுக்குத் தரவேண்டிய பணத்திற்கு வங்கி பொறுப்பேற்பதுண்டு. வாடிக்கையாளர்களுக்காக இவ்ஏற்புகள் வங்கியின் பொறுப்பில் அடங்கும்.
8. **பிறபொறுப்புகள்:** மேற்கூறிய பிரிவுகளில் அடங்காத பொறுப்புகள் பிற பொறுப்புகள் என்ற பகுதியில் அடங்குகின்றன, இதில் பங்குதாரர்கள் பெறாத இலாபஈவுகள், வரிக்காக ஒதுக்கப்பட்டத் தொகை தற்காலிக கணக்குகளில் வைக்கப்பட்ட தொகை போன்ற பலவும் அடங்குகின்றன.
9. **இலாபம்:** இலாப-நட்டக் கணக்குப்படி உள்ள இலாபம் வங்கியின் பொறுப்பாகும். இத்தொகை பங்குதாரர்களுக்கு இலாப ஈவாக தரப்படவேண்டியதால் பொறுப்புகளில் அடங்குகிறது.
10. **எதிர்பாராப் பொறுப்புகள்:** எதிர்காலத்தில் வரக்கூடிய தொகையை இது குறிக்கும். இதில் கழிவு செய்த உண்டியல்களால் வரக்கூடியவை, நீதிமன்றங்களில் வழக்காடி பெற வேண்டிய தொகை, அரைகுறையாக செலுத்தப்பட்ட பங்குத் தொகை போன்றவை அடங்குகின்றது.

3.5 வங்கியின் சொத்துக்கள் (Assets)

வங்கியின் சொத்துக்கள் வரிசைப்படுத்தப்பட்டு இருப்பு நிலைக்குறிப்பின் வலப்பக்கத்தில் குறிக்கப்படுகின்றது.

1. **ரொக்கம்:** வாடிக்கையாளர்கள் கேட்கின்ற பொழுது தருவதற்காக வங்கியிடம் ரொக்கம் இருப்பது அவசியமாகின்றது. ஆனால் அதிக அளவில் ரொக்கம் வைத்துக்கொள்வது வங்கிக்கு செலவினமாகும். எனவே குறைந்தளவு ரொக்க இருப்பை வைத்துக்கொள்ள விரும்புகின்றது.
2. **மற்ற வங்கிகளில் இருப்பு:** ரிசர்வ் வங்கியிலோ பிற வங்கிகளிலோ தேவையான பொழுது எடுத்துக் கொள்ளும் வகையில் இருப்பு வைக்கப்படுகின்றது. இந்திய வங்கிச்சட்டப்படி,

ரிசர்வ் வங்கியில் வணிக வங்கிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் கையிருப்பு வைக்கவேண்டியுள்ளது.

3. **குறுகியகால மற்றும் அழைப்புக் கடன்:** இக்கடன்களை வாங்கியிருப்பவர்கள் இவற்றைக் கேட்டவுடனேயே திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும். இவ்வகைக்கடன்கள் பெரும்பாலும் வங்கிகளுக்கும் பங்கு விற்பனை தரகர்களுக்கும் இறக்குமதி ஏற்றுமதி நிறுவனங்களுக்கும் கொடுக்கப்படும்.
4. **முதலீடுகள்:** முதலீடுகள் வங்கியின் முக்கிய சொத்தாக இருக்கின்றது. வங்கிகள் அரசின் கடன் பத்திரங்கள், கருவூல உண்டியல்கள், அஞ்சலகச் சேமிப்புப் பத்திரங்கள்கூட்டுப்பங்கு நிறுவனங்கள் மற்றும் பங்குகள் ஆகியவற்றில் முதலீடு செய்கின்றது. தேவைப்பட்டபொழுது இம்முதலீடுகளை பணமாக மாற்றிக் கொள்ள முடியும்.
5. **கடன் முண்பணம்:** வங்கிகளின் சொத்துக்களில் பெரும்பகுதி கடன் முண்பணமாக இருக்கின்றது. வங்கிகள் பலவகை கடன்களைத் தருகின்றது. அவை அடமானக் கடன், ரொக்கக்கடன் மற்றும் அதிகப்பற்றுக் கடன் ஆகியனவாகும்.
6. **பெறவேண்டிய உண்டியல்கள்:** வங்கிகள் விலை கொடுத்து வாங்கி வைத்திருக்கும் வாணிப உண்டியல்கள் கருவூல உண்டியல்கள் ஆகியவை கழிவு செய்யப்பட்ட உண்டியல்களாகும். இவை கடன் வழங்குவதற்கு ஏற்ற சொத்துக்களாக செயல்படுகின்றன. வங்கிகள் கழிவு செய்து வாங்கியிருக்கும் உண்டியல்கள் வங்கியின் சொத்துக்களாகும்.
7. **வாடிக்கையாளரின் ஏற்புகள்:** வாடிக்கையாளர்களுக்கு அளிக்கும் வாணிப கடன்களுக்கு வாடிக்கையாளரிடமிருந்து அதே தொகைக்கு சொத்துக்களை அடமானமாக எழுதி வாங்குவார்கள். இது வங்கிகளுக்கு சொத்தாக இருக்கும்.
8. **கட்டிடம், தளவாடச் சாமான்கள்:** இவ்விரண்டு சொத்துக்களும் உயிரற்ற சொத்துக்களாகும். இவற்றில் வங்கிக் கட்டிடம், பண்டகசாலை ஆகியன அடங்குகின்றன. ஆண்டு தோறும் இவற்றின் மதிப்பின் ஒரு பகுதியை தேய்மானமாக குறைத்து வருவார்கள். கட்டிடங்களை போல வங்கியின் தள வாடச்சாமன்களான அலமாரிகள், மேஜை, நாற்காலிமற்றும் தட்டெழுத்து இயந்திரங்கள் ஆகிய பல பொருட்களின் புத்தகமதிப்பு கணக்கிடப்பட்டு இருப்பு நிலைக்குறிப்பில் சொத்தாகசேர்க்கப் படுகின்றது.

குறிப்பு

குறிப்பு

10. பிறசொத்துக்கள்: இப்பகுதியில் மேற்கூறிய இனங்களில் சேர்க்கப்படாத பிறச் சொத்துக்கள் அடங்குகின்றன. உதாரணமாக நீதிமன்றங்களின் வழக்கில் சிக்கிய தொகைகள், வசூலாவதில் ஐயப்பாடுள்ள கடன்கள் போன்றவற்றைக் கூறலாம்.

11. நட்டம்: வங்கிக்கு ஏற்படும் நட்டம் சொத்துக்களின் பகுதியில் குறிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் இது இறுதியில் இருப்பு நிதியிலிருந்து கழிக்கப்பட்டுவிடும்.

3.6 இருப்பு நிலைக்குறிப்பின் பயன்கள்

வங்கியின் இருப்பு நிலைக்குறிப்பு பெரிதும் முக்கியத்துவம் உடையதாக கருதப்படுகின்றது. இதன் மூலம் பின்வரும் பயன்கள் கிடைக்கின்றன.

1. இருப்பு நிலைக்குறிப்பு வங்கியின் சாதனைகளை அறிந்துகொள்ள உதவும் ஒரு கருவியாகும்.
2. வங்கியின் இருப்புநிலைக்குறிப்பில் வங்கியிடம் உள்ள சொத்துக்கள் வரிசைப்படுத்தி காட்டப்பட்டுள்ளன.

இந்த வரிசையிலிருந்து வங்கியிடமுள்ள சொத்துக்களின் தன்மைகளை பங்குதாரர்கள் வைப்பாளர்கள், பொதுமக்கள் ஆகிய அனைவரும் அறிந்துகொள்ள முடியும்.

3.7 வணிக வங்கியின் ரொக்கத்தன்மையும் இலாபத் தன்மையும் (Liquidity and profitability of commercial banks)

வணிக வங்கிகள் பிறரிடமிருந்து பெறும் பணத்தைக் கொண்டு வங்கித் தொழிலை நடத்துகின்றது. அதாவது வைப்பாளரிடமிருந்து பெறும் வைப்புகள் பிறருக்குக் கடனாகக் கொடுக்கும் தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளன. வங்கியின் மீது நம்பிக்கை இருக்கின்ற வரை மக்கள் வங்கியிடம் பணத்தை வைத்திருப்பார்கள். இந்நம்பிக்கையை வங்கி வாடிக்கையாளர்கள் விரும்பிய பொழுது பணம் தருவதன் மூலம் நிலை நாட்ட முடியும். இல்லையெனில் நம்பிக்கை இழந்த வைப்பாளர்களால் வங்கியானது முற்றுகைக்கு உள்ளாகும். எனவே வைப்பாளர்கள் கேட்டவுடன் அவர்களுடைய வைப்புகளை ரொக்கமாக கொடுக்கக்கூடிய வங்கியின் ஆற்றல் அதனுடைய வெற்றிக்குக் காரணமாக அமையும். இது வங்கியின் ரொக்கத்தன்மையைப் (Liquidity) பொறுத்து அமைகின்றது.

வங்கி தான் பெறும் வைப்புகளை இலாபம் தரக்கூடிய வகையில் முதலீடு செய்யவேண்டும். எனவே வங்கிகள் முதலீடு செய்கின்றபோது இலாபத்தன்மையை (Profitability) கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். வங்கியின் இலாப நோக்கமும், நீர்மைத் தன்மையும் ஒன்றுக்கொன்று

முரண்பாடான நோக்கங்களாக உள்ளன. இந்த முரண்பாடான நோக்கங்களை ஒத்துப்போகுமாறு செய்ய வேண்டியது வங்கியின் கடமையாகும்.

கிரெளதர் என்பவர் “இலாப நோக்கத்திற்கும் நீர்மைத் தன்மைக்கும் இடையே ஒரு சமநிலையை தோற்றுவிக்கும் வங்கியரே வெற்றிகரமாக தம் தொழிலை நடத்திக் கொண்டிருக்க முடியும்” என்று கூறுகின்றார்.

குறிப்பு

வங்கிகள் முதலீடு செய்கின்றபோது ரொக்கத் தன்மை, இலாபத்தன்மை, பாதுகாப்புமை (**Safety**) ஆகிய மூன்றையும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

1. **ரொக்கத் தன்மை: (Liquidity)** வைப்பாளர்கள் கேட்ட உடனேயே அவர்களுடைய வைப்புகளை ரொக்கமாக கொடுக்கக் கூடிய வங்கியின் ஆற்றல் ரொக்கத் தன்மை அல்லது நீர்மைத் தன்மையாகும். வணிக வங்கிகளிடமுள்ள கையிருப்பு ரொக்கம் நீர்மைத் தன்மையுடைய சொத்தாகும். வங்கி 100 சதவிகித ரொக்க கையிருப்பு வைத்திருந்தால் அது நூற்றுக்கு நூறு நீர்மைத் தன்மையைப் பெற்றிருக்க முடியும். ஆனால் இது நடைமுறையில் சாத்தியமானதல்ல ஏனெனில் இந்நிலையில் வங்கியால் இலாபம் பெற முடியாது. எனவே வைப்புகளில் ஒரு பகுதியை மட்டும் ரொக்கக் கையிருப்பாக வங்கி வைத்திருக்கின்றது. இந்த ரொக்கக் கையிருப்பை கொண்டு வாடிக்கையாளரின் அன்றாட ரொக்கத் தேவையை சமாளிக்க முடிகின்றது.

ரொக்கயிருப்பைத் தவிர உடனடியாக ரொக்கமாக மாற்றிக் கொள்ளக்கூடியச் சொத்துக்கள் சிலவற்றை வங்கி வைத்திருக்கின்றது. இது நீர்மைச் சொத்துக்கள் எனப்படுகின்றன.

நீர்மைச் சொத்துக்கள் பெற்றிருக்கவேண்டிய தன்மைகள்: கீழ்க்காணும் இரு தன்மைகளைக் கொண்டுள்ள சொத்துக்களை நீர்மைச் சொத்துக்கள் எனலாம்.

1. உடனடியாக விற்று ரொக்கம் பெறக்கூடியதாக சொத்துக்கள் இருத்தல் வேண்டும்.
2. எவ்விதமான மூலதன இழப்புமின்றி விற்று ரொக்கம் பெறக்கூடியதாக சொத்துக்கள் இருத்தல் வேண்டும்.

இக்கருத்தை மேனிங் டேசி (Manning decey) என்பவர், “ஒருவர் தமக்கு சொந்தமான சொத்தை உறுதியாகவும் உடனடியாகவும் மூலதன இழப்பு ஏதுமின்றி விற்று ரொக்கம் பெறமுடியும் என்றால் அச்சொத்தை நீர்மைச் சொத்து எனலாம்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். ரொக்கத் தன்மையுடைய நீர்மைச் சொத்துக்கு உதாரணமாக வாணிப உண்டியல்களைக் கூறலாம்.

ரொக்கத்தன்மை என்பது சொத்தை மாற்றிக்கொள்ளக்கூடிய தன்மையும் (**Shift ability**) குறிக்கின்றது. ஒரு வங்கியானது தன்னிடமுள்ள சொத்துக்களை ஏனைய வங்கிகளிடம் மாற்றிக் கொள்ளக்கூடியதாகவும் மைய வங்கியிடம் மாற்றிக் கொள்ளக்கூடியதாகவும் இருந்தால் அது ரெக்கத்தன்மையுடையச் சொத்தாகும். சேயர்ஸ் என்பவர் “மையவங்கியின் விதிகளுக்குட்பட்ட தகுதியுடைய சொத்துக்களையே நாம் நீர்மைத்தன்மையுடையச் சொத்துக்கள் என்று கருதமுடியும் என்கிறார்.

ரொக்கத்தன்மை வங்கியின் கடன் தீர்வு தன்மையிலிருந்து வேறுபட்டது. வைப்பாளரின் ரொக்கத்தேவையையே உடனடியாக எவ்வித சிரமமும் இன்றி நிறைவேற்றக்கூடிய வங்கியின் ஆற்றலைக் குறிப்பது நீர்மைத் தன்மையாகும். வங்கியின் நிதிநிலைமையைக் குறிப்பது கடன் தீர்வுத் தன்மையாகும். வங்கியால் ரொக்கத்தன்மையின்றி வாடிக்கையாளர்களின் மனதில் நம்பிக்கையை உருவாக்கி செயல்பட முடியாது.

2. **இலாபத் தன்மை: (Profitability)** வங்கி இலாபத்திற்காக செயல்படுகின்ற ஒரு நிறுவனமாகும். இலாபத் தன்மை என்பது வங்கிச் சொத்தின் இலாபம் ஈட்டும் திறனைக் குறிக்கின்றது. வங்கி பொறுப்புகளைச் சொத்துக்களாக மாற்றும் பொழுது எந்தச் சொத்தில் மிகுதியாக இலாபம் கிடைக்கின்றதோ அதில் முதலீடு செய்யவேண்டும் வங்கியின் நீர்மைத் தன்மையும் இலாபத்தன்மையும் ஒன்றுக்கொன்று முரன்பாடானது. ரொக்கத் தன்மையுடைய சொத்துக்களான கையிருப்பு ரொக்கம், ரிசர்வ் வங்கியில் இருப்பு ஆகியவை இலாபத்தன்மையைற்றவை. இலாபத்தன்மையுடைய நீண்டகாலக் கடனுக்கு ரொக்கத்தன்மை குறைவாக இருக்கும் எனவே இலாபத் தன்மையையும் ரொக்கத்தன்மையும் ஒரே நேரத்தில் அடைவதென்பது எளிதல்ல.

வங்கியில் புழங்கும் நிதியினை பலவகை சொத்துக்களில் பிரித்து வைப்பதன் மூலமாக இவ்விரண்டினையும் அடைவது ஓரளவு சாத்தியமாகும்.

3. **பாதுகாப்புடைமை : (Safety)** வங்கி தான் பெறும் வைப்புகளை முதலீடு செய்யும் பொழுது பாதுகாப்புடைமை என்ற கருத்தையும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். ஆபத்துக்கள் உடைய தொழில்களுக்கு வங்கிகள் கடன் வழங்குவதை குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஓரிரு தொழில்களுக்கு மட்டும் கடன் வழங்காமல், பல்வேறு தொழில்களுக்கும் வங்கிகள் கடன்கள் வழங்கியிருப்பதால் அவற்றின் பணம் பாதுகாப்பாக இருக்கும். எனவே உரியகாலத்தில் இழப்பின்றி பாதுகாப்பாக திரும்பப் பெறக்கூடிய வகையிலேயே சொத்துக்களை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வாறு ரொக்கத்தன்மை, இலாபத்தன்மை, பாதுகாப்புடமை ஆகிய மூன்று நோக்கங்களின் அடிப்படையில் வணிக வங்கிகளானது தன்னிடமுள்ள வைப்புகளை முதலீடு செய்ய வேண்டும்.

வங்கியிடமுள்ள சொத்துக்கள் இருப்பு நிலைக்குறிப்பில் ரொக்கத்தன்மையை முன்னிட்டு இறங்கு வரிசையிலும் இலாபத்தன்மையை முன்னிட்டு ஏறுவரிசையிலும் அமைக்கப்படுகின்றன. வங்கியிடமுள்ள சொத்துக்கள் இவ்விரு அடிப்படையிலும் கீழே வரிசைப்படுத்திக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

குறிப்பு

1. **ரொக்க இருப்புக்கள்: (Cash Reserves)** கையிருப்பு ரொக்கம், பிற வங்கிகளிடமுள்ள ரொக்கம் என்ற இரண்டு இனங்களில் ரொக்க இருப்புக்கள் அடங்குகின்றன. ரொக்கம் ஒரு பயனற்றச் சொத்து (**Idle assets**) இது வங்கிக்கு வருமானம். ஈட்டித்தராத சொத்து என்று சேயர்ஸ் குறிப்பிடுகின்றார். எனவே ரொக்கம் நீர்மைத்தன்மையுடைய சொத்தாக இருந்தபோதிலும் இலாபத்தன்மையுடையதல்ல.
2. **அழைப்புக் கடன், குறுகியக்காலக் கடன் :** கேட்டவுடனேயே ஓரிரு நாட்களில் திருப்பித்தரவேண்டிய கடன்கள் இதில் அடங்கும். நம்நாட்டில் ஒருவங்கி மற்றொரு வங்கிக்கு குறுகிய காலத்திற்காக வழங்கும் கடன்களை இவ்வகைக் கடன்களுக்கு உதாரணமாகக் கூறலாம். இக்கடன்கள் ரொக்கத்தன்மையையும் ஓரளவுக்கு இலாபத்தன்மையையும் கொண்டிருக்கின்றது.
3. **கழிவு செய்யப்பட்ட உண்டியல்கள்:** வங்கி விலை கொடுத்து வாங்கி வைத்துள்ள வணிக உண்டியல்களும் கருவூல உண்டியல்களும் இதில் அடங்குகின்றது. இவ் உண்டியல்களை எளிதில் ரொக்கத்திற்கு விற்றுவிடலாம். எனவே உண்டியல்களை நீர்மைத்தன்மையிலும், இலாபத் தன்மையிலும், சிறந்து விளங்குகின்றது.
4. **முதலீடுகள்:** வணிக வங்கிகளிடமுள்ள அரசின் கடன் பத்திரங்களும், ஏனைய கடன் பத்திரங்களும் முதலீடுகள் ஆகும். இவை இலாபத்தன்மையுடையன. ஆனால் நீர்மைத் தன்மை குறைவானவை.
5. **கடன்களும், முன்பணமும்:** வியாபாரிகளுக்கும் தொழிலதிபர்களுக்கும் வங்கிகள் வழங்கும் குறுகிய காலக்கடன்கள் இதில் சேருகின்றன. இவை இலாபத்தன்மையுடையன ஆனால் நீர்மைத்தன்மை அற்றவை.

3.8 பாடத்தொகுப்பு

இப்பாடத்தை கற்றதன் மூலம் வணிக வங்கிகளின் இருப்பு நிலைக் குறிப்பின் அமைப்பு பற்றியும் இவ் வங்கிகளின் பொறுப்புகள் மற்றும்

சொத்துக்களின் தன்மையினைப் பற்றியும்இ இருப்பு நிலைக் குறிப்பின் பயன்கள் மற்றும் வணிக வங்கிகளின் ரொக்கத் தன்மைஇ இலாபத் தன்மையினைப் பற்றியும் நன்கு அறிந்து கொண்டோம்.

3.9 முக்கிய சொற்கள்

பொறுப்புகள், சொத்துக்கள், ரொக்கத் தன்மை, இலாபத்தன்மை.

3.10 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்

1. வணிக வங்கிகளின் பொறுப்புகள் மற்றும் சொத்துக்கள் பற்றி விளக்குக
2. வணிக வங்கிகளின் ரொக்கத் தன்மை பற்றி விவரிக்க.

3.11 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

1. மா.பா. குருசாமி - வங்கியல்
2. கு. வெற்றிவேல் - நவீன வங்கியல்
3. எஸ். பாலகிருணன் - வங்கியலும், நிதியியலும்
4. க.ஆளுடையபிள்ளை - இந்திய வங்கியலும் வங்கியியல் சட்டமும் நடைமுறையும்.

குறிப்பு

கூறு : 4

வணிக வங்கிகளின் கடன் உருவாக்கம்

வணிக வங்கிகளின் கடன்
உருவாக்கம்

பாட அமைப்பு

குறிப்பு

- 4.1 நோக்கங்கள்
- 4.2 முன்னுரை
- 4.3 கடன் பெருக்கம்
- 4.4 வங்கிகள் பண உற்பத்தி செய்வதற்கு அடிப்படை தேவைகள்
- 4.5 பண உற்பத்தி செய்வதில் எதிர்நோக்க வேண்டிய தடைகள்
- 4.6 பாடத்தொகுப்பு
- 4.7 முக்கிய சொற்கள்
- 4.8 பாடப் பயிற்சி வினாக்கள்
- 4.9 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

4.1 நோக்கங்கள்

இப்பாடத்தின் மூலம் வணிக வங்கிகளின் கடன் பெருக்கத்திற்கு தேவையான அடிப்படைத் தேவைகள் பற்றியும் மற்றும் பண உற்பத்தி செய்வதில் வங்கிகள் எதிர்நோக்க வேண்டிய தடைகள் பற்றியும் அறியலாம்.

4.2 முன்னுரை

வணிக வங்கிகள் பணத்தை வழங்கும் அமைப்புகளாக மட்டுமின்றி பணத்தை உண்டாக்கும் நிறுவனங்களாகவும் திகழ்கின்றன. எனவேதான் வணிக வங்கிகள் ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியின் மையக்கேந்திரங்களாக விளங்குகின்றன. நாணயத்தை அச்சிட்டு வெளியிடும் உரிமை, மைய வங்கிகளுக்கு மட்டுமே உண்டு. ஆயினும், வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் பணத்தை விட காசோலைகள்தான் அதிக புழக்கத்தில் இருக்கின்றன. அவைதான் பணமாகவும் மதிக்கப்படுகின்றன. காசோலைகளை எழுதும் உரிமை மக்களுக்கு வங்கியில் வைத்திருக்கும் கணக்கின் மூலம் கிடைக்கின்றது. எனவே வாடிக்கையாளர்களின் வங்கிக் கணக்கின் மொத்த அளவே அந்த நாட்டின்பண அளவையும் தீர்மானிக்கிறது எனலாம். வங்கிகளில் வாடிக்கையாளர்களின் கணக்கு அவர்கள் தங்கள் கணக்கில் போடும் பணத்தினால் மட்டுமல்லாமல் வங்கிகள் அவர்களுக்கு வழங்கும் கடன்களினால் அதிகரிக்கக் கூடும்.

குறிப்பு

4.3 கடன் பெருக்கம்

வங்கிகள் பண உற்பத்தி செய்வதற்கு கீழ்காணும் அடிப்படைகள் அமைந்திருத்தல் அவசியமாகும்.

1. மக்களில் பெரும்பாலோர் ஏதாவதொரு வங்கியில் நடப்புக் கணக்கு வைத்திருக்க வேண்டும்.
2. தங்களது சிறு செலவுகளுக்குத் தேவையான பணத்தைதவிர மற்ற பணம் முழுதும் வங்கியிலேயே வைத்திருத்தல் வேண்டும்.
3. காசோலைகள் பணமாக மதிக்கப்பட்டு யாவராலும் பரவலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் நிலை இருக்க வேண்டும்.

இனி வங்கிகள் எவ்வாறு கடன் பெருக்கம் மூலம் பணம் உற்பத்தி செய்ய இயலும் என்பதை விளக்கமாக பார்ப்போம். இதற்கு எளிதாக நாம் ஐந்து பேர்கள் மட்டுமே உள்ள ஒரு சிற்றூரையும், அந்த சிற்றூரில் ஒரே ஒரு வங்கியிருப்பதாகவும் கற்பனை செய்து கொள்வோம். இவ்வாறு நாமே நம் கற்பனையில் ஏற்படுத்திக் கொண்டு கடன் உற்பத்தி எவ்வாறு செய்யப்படுகிறது என்பதை புரிந்துக் கொண்ட பிறகு இக்கட்டுப்பாடுகளை விளக்கிக் கொள்ளலாம்.

4.4 வங்கிகள் பண உற்பத்தி செய்வதற்கு அடிப்படை தேவைகள்

சிவன், கணபதி, முருகன், வேலன், மற்றும் குகன் என்ற ஐவர் மட்டுமே உள்ள ஒரு சிற்றூரில் கோவிந்தன் என்பவர் திருமகள் வங்கி என்ற பெயரில் வங்கி ஒன்றை துவக்குகிறார். அவர் துவக்க முதலாக ரூ. 1000 கொண்டு வருகிறார். இப்போது திருமகள் வங்கியின் இருப்பு நிலைக்குறிப்பு கீழ்காணுமாறு அமையும்.

இருப்பு நிலைக்குறிப்பு ஐ

பொறுப்புகள் ரூ சொத்துக்கள். ரூ

முதல்	1,000	ரொக்கம்	1,000
	-----		-----
	1,000		1,000
	-----		-----

வங்கி துவங்கிய பிறகு அவ்வூரிலுள்ள ஐவருமே, தங்கள் கைச் செலவிற்கு சிறுதொகை போக தங்களிடமுள்ள எல்லா பணத்தையும் வங்கியிலேயே செலுத்தி கணக்கு ஒன்றை துவங்குகிறார்கள். இப்போது இருப்பு நிலைக்குறிப்பு கீழ்காணும் நிலையில் மாறியமையும்.

திருமகள் வங்கி இ.நி.குறிப்பு II

(பொறுப்புகள் ரூ)

(சொத்துக்கள் ரூ)

முதல் 1,000
கணக்குகள்

ரொக்கம்

1,700நடப்புக்

வணிக வங்கிகளின் கடன்
உருவாக்கம்

சிவன்	300
கணபதி	200
முருகன்	50
வேலன்	80
குகன்	70

குறிப்பு

-----	-----
1700	1,700
-----	-----

ஐவர் வங்கியில் செலுத்திய பணம் அவர்களின் நடப்புக் கணக்கில் பதிவாகியிருக்கிறது. சொத்துக்கள் பக்கத்தில் ரொக்கம் 1000 லிருந்து 1700 என அதிகரித்து இருக்கிறது.

இனி முருகன் குகனிடமிருந்து ரூ. 100 மதிப்புள்ள சரக்கை வாங்குகிறார் எனக் கொள்வோம். அதற்கு தனக்கு ரூ. 100 அதிகப்பற்றில் கடன் தருமாறு அவர் வங்கியை அணுகுகிறார். வங்கியும் அவர் கோரிய கடனை தந்துதவுகிறது. அதற்கான இருப்புநிலைக் குறிப்பின் மாற்றங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

திருமகள் வங்கி இ.நி.குறிப்பு ஐஐஐ

பொறுப்புகள் ரூ

சொத்துக்கள் ரூ

முதல் 1,000

ரொக்கம் 1,700

கடன்கள் 100 (முருகனுக்கு)

நடப்புக் கணக்குகள் ரூ

சிவன்	300
கணபதி	200
முருகன்	150
வேலன்	80
குகன்	70

-----	-----
-------	-------

குறிப்பு

முருகனுக்கு தரப்பட்ட கடன் சொத்துக்கள் பக்கத்தில் கடன்கள் என்ற தலைப்பில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொறுப்புகள் பக்கத்தில் முருகன் கணக்கில் ரூ.100 கூட்டி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் அவருக்கு ரூ. 150 வரை காசோலை எழுதும் உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வசதியை பெற்றபிறகு அவர் ரூ. 100 க்க காசோலை எழுதி குகனிடம் கொடுத்து தான்பட்டக் கடனை அடைக்கிறார். குகன் தான் பெற்ற காசோலையை தனது வங்கி கணக்கில் செலுத்துகிறார். வங்கி தனது இருப்பு நிலைக்குறிப்பில் கீழ்காணும் மாறுதல்களைச் செய்யும்.

திருமகள் வங்கி இ.நி.குறிப்பு ஐஏ

பொறுப்புகள் ரூ

முதல் 1,000

சொத்துக்கள் ரூ

ரொக்கம் 1,700

கடன்கள் 100 (முருகனுக்கு)

நடப்புக் கணக்குகள் ரூ

சிவன்	300
கணபதி	200
முருகன்	150
வேலன்	80
குகன்	70

800

1,800

1,800

இந்த நடவடிக்கைகளின் முடிவான விளைவைத் தொகுத்துச் சொல்ல விரும்பினால் அது இவ்வாறிருக்கும்.

- 1) முருகன் கடன் வாங்கியதின் விளைவாக வங்கியின் சொத்துக்களிலும் பொறுப்புகளிலும் மொத்தக் தொகை ரூ. 100 கூறியுள்ளது.
- 2) கடன் அளித்ததின் விளைவாக வங்கி ரொக்கம் எதையும் இழக்கவில்லை.
- 3) நடப்புக் கணக்குகளின் மொத்த தொகை ரூ. 100 கூறியுள்ளது. இந்த பொறுப்பிற்கு பிணையாக அளிக்கப்பட்ட கடன்கள் ரூ. 100 கூடியிருக்கிறது.

4) ரூ. 700 க்கு மட்டுமே காசோலை எழுதும் உரிமை பெற்றிருந்த வங்கியின் வாடிக்கையாளர்கள் இனி ரூ.800 வரை காசோலை வரையலாம். யாவருமே ஒரே வங்கியின் வாடிக்கையாளராக இருப்பதால் அவ்வாறு வரையப்படும் காசோலைகளால் அவர்கள் தங்கள் தனித்தனி கணக்குகளிலுள்ள தொகை மாறிடும் படி அமையுமே அல்லாது வங்கி தன்னிடமிருக்கும் ரொக்கத்தை இழக்க வேண்டிய அவசியம் வராது.

5) முருகனுக்கு வங்கி அவரது கடனை ரொக்கமாக வழங்கியிருப்பினம் கூட மேற்கூறிய நிலையில் அதிகமாற்றம் ஏற்பட்டிருக்காது. ஏனெனில் அவர் பெற்ற தொகையை அவர் குகனிடம் தருவார். குகன் அதை தனது கணக்கில் வங்கியில் கட்டிவிடுவார். எனவே இருப்பு நிலைக் குறிப்பு ஐஏ ல் உள்ளதைப் போலவே விளங்கும்.

எனவே முருகனுக்கு அளித்திட்ட கடன் மூலம் வங்கி மக்களின் பணப்புழக்கத்தை அதிகரித்திருக்கிறது. மத்திய வங்கி வெளியிடும் நாணயத்தை மட்டுமல்லாது தாங்கள் வங்கிகணக்கில் இருக்கும் பணத்தையும் மக்கள் சமமாகவே கருதுவர். எனவே மக்களின் பணம் ரூ. 700 லிருந்து ரூ. 800 ஆக அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது எனக் கூறுவதில் தவறில்லை.

எனவே வாடிக்கையாளர்களுக்கு கடன் வழங்குவதின் மூலம் வங்கி பணப்புழக்கத்தை அதிகரித்திருக்கிறது. ஆகவே 'வங்கிகளினால் வழங்கப்படும் கடன்கள், வைப்புகளை (பணத்தை) ஈன்றெடுக்கின்றன (Deposits are Creation of Loan) என்றும் கடன்களால் பணம் (வைப்புகள்) உற்பத்தியாகின்றன (ஓழயெ ஊசநயவநள னுநிழளவைள) என்றும் கூறப்படுகிறது.

வங்கிகள் பணம் பெருக்கத்தை கடன்களினால் மட்டுமல்லாமல், முதலீடுகளை வாங்குவதின் மூலமும் செய்யலாம். இதை விளக்க, வங்கியின் வாடிக்கையாளரான வேலன் என்பவர் வங்கிக்கு ரூ.400 விலையுள்ள முதலீடுகளை விற்பதாகக் கொள்வோம். இதை ஒட்டி திருமகள் வங்கியின் இருப்பு நிலைக் குறிப்பு, நிலை ஐஏ லிருந்து மாறி கீழ் காணும் நிலையை அடையும்.

திருமகள் வங்கி இ.நி.குறிப்பு

பொறுப்புகள் ரூ

சொத்துக்கள் ரூ

முதல் 1,000

ரொக்கம் 1,700

கடன்கள் 100

முதலீடுகள் 400

நடப்புக் கணக்குகள் ரூ

குறிப்பு

சிவன்	300	
கணபதி	200	
முருகன்	150	
வேலன்	480	
குகன்	170	1,200
-----	-----	
2,200	2,200	
-----	-----	

மேற்காணும் இருப்பு நிலைக்குறிப்பிலிருந்து வங்கி ரூ. 400 முதலீடுகள் செய்ததின் வாயிலாக மக்கள் பணமாக கருதும் வங்கியிலுள்ள அவர்களின் கணக்குகள் ரூ.800 லிருந்து ரூ. 1200 ஆக அதிகரித்திருப்பதைக் காணலாம். வங்கி ரூ.400 பணமாகக் கொடுத்து வேலனிடம் முதலீடுகளை, பெற்றிருந்தால் கூட, அதை வேலன் திரும்ப அப்பணத்தை பாதுகாப்பாக வங்கியில் வைப்பாக போட்டு வைக்கவே விரும்புவார். எனவே மேற்கூறிய நிலையில் தான் இருப்பு நிலைக் குறிப்பு மாறி நிற்கும்.

4.5 பண உற்பத்தி செய்வதில் எதிர்நோக்க வேண்டிய தடைகள்

இனி கடன் பெருக்கமாகிய பண உற்பத்தி செய்வதில் வங்கிகள் எதிர் நோக்க வேண்டிய தடைகளைக் காணலாம்.

- 1) வங்கிகள் எல்லையின்றி பண உற்பத்தி செய்ய இயலாது. ஏனெனில் வைப்புகள் (வங்கிப்பணம்) பெருகும் போது அதற்கேற்ற அளவில் மக்களின் சிறு செலவிற்கான ரொக்க (மத்திய வங்கி வெளியிடும் ரூபாய் நோட்டுகள்) தேவையும் அதிகரிக்கும் மக்கள் தங்களுக்குத் தேவையான ரொக்கத்தை தங்கள் நடப்புக் கணக்கிலிருந்து எடுத்துக் கொள்வர். எனவே வங்கிகள் தங்கள் வைப்புகளின் அளவிற்கேற்றவாறு ரொக்கம் வைத்திருக்க வேண்டும். வைப்புகளில் 10 சதவீத அளவிற்கு ரொக்கம் தேவையாக இருக்குமெனில் ரூ. 1000 மட்டுமே ரொக்கம் பெற்றுள்ள வங்கி ரூ.10,000 வரை வாடிக்கையாளர்களுக்கு கடனளிப்பதின் மூலமும், முதலீடுகளைப் பெறுவதின் மூலமும் பணப் பெருக்கம் செய்ய இயலும். அதற்கும் மேல் பணப் பெருக்கம் செய்வது ரொக்க அளவு வைப்புகளில் 10 சதவீதத்திற்கும் குறைந்து சென்று விடுவதனால் வங்கிக்கு ஆபத்தாக முடியும். எனவே ஒரு வங்கி பெற்றுள்ள ரொக்கத்தின் அளவு பணப்பெருக்கம் செய்வதற்குரிய எல்லையை வங்கிகளுக்கு சுட்டிக் காட்டுவதாக அமைகிறது.
- 2) வங்கிகள் கடன் பெருக்கத்தை வாடிக்கையாளர்களுக்கு கடனளிப்பதின் மூலமும், முதலீடுகளை வாங்குவதின் மூலமும்

செய்கின்றன. எனவே பண உற்பத்திக்கு உறுதியான அடிப்படை தேவைப்படுகிறது. கடன் பெறுவதற்கு தகுதியான வாடிக்கையாளர்கள் இல்லாத நிலையில் வங்கிகள் கடன் பெருக்கம் செய்ய இயலாது. அதைப் போன்றே வங்கிகள் அரசாங்க முதலீடுகள் போன்ற நம்பிக்கையான பத்திரங்களையே சொத்தாக பிறரிடமிருந்து வாங்க இயலும் அவை கிடைக்காத போது பண உற்பத்தி வங்கிகளால் செய்ய இயலாது.

- 3) பண உற்பத்தி ஒரு நாட்டின் பணத்தேவையை பொறுத்தே அமைகிறது. வியாபார மந்த காலங்கள் தேவை அதிகமாக இல்லாதிருத்திலின் போது கடன் வாங்குவோர் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். எனவே வங்கிகள் கடன் பெருக்கம் செய்ய இயலாது. நமது நாட்டில் அறுவடைக்காலங்களில் ஊதியம் தருவதற்கும், உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து வாங்குவதற்கும் அதனை ஒரு இடத்தில் இருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு கொண்டு செல்வதற்கும் மிக அதிகமாகப் பணம் தேவைப்படும். எனவே இக்காலத்தில் வங்கிகள் பண உற்பத்தி செய்யும்வாய்ப்பு அதிகமாகிறது. காலம் மாறும் போது பணத்திற்கான தேவையும் குறைந்து அதன் விளைவாக வங்கிகள் கடன் பெருக்கம் செய்யும் வாய்ப்பும் குறைந்துவிடுகிறது. எனவே வங்கிகள் செய்யக்கூடிய பணப்பெருக்கம், மக்களின் பணத்தேவையை பொறுத்தே அமைகிறது.
- 4) பணம் பெருக்கம் செய்வதற்கான அடிப்படை பெரும்பாலான மக்கள் காசோலைகளை பணத்திற்கு நிகராக கருதி தங்கள் நடவடிக்கைகளை காசோலைகளினால் நடத்திக் கொள்ள இசைவுடன் இருக்கவேண்டும் என்று ஏற்கனவே அறிந்துக் கொண்டோம். எனவே வங்கியினுடன் பழக்க வழக்கங்கள் மிகவும் பரவலராக இல்லா நாடுகளில் வங்கிகள் கடன் பெருக்கம் அதிக அளவில் செய்ய முடிகிறது.
- 5) இறுதியாக வணிக வங்கிகளின் கடன் பெருக்கம் மத்திய வங்கியின் கடன் பெருக்கக் கட்டுப்பாட்டிற்கு அடங்கியதாகும். மத்திய வங்கி தனது கட்டுப்பாட்டிலுள்ள ரொக்கத்தின் அளவை கூட்டுவதினாலும் குறைப்பதினாலும் வங்கிகளின் கடன் பெருக்கத் தன்மையை கட்டுப்படுத்தலாம் மற்றும் தன்னிடமுள்ள கடன் கட்டுப்பாடு முறைகளை மத்திய வங்கி பயன்படுத்தி வணிக வங்கிகளின் கடன் பெருக்கத்தை தனது கட்டுகோப்பிற்குள் கொண்டு வரமுடியும்.
எனவே வணிக வங்கிகள் பணப்பெருக்கம் செய்யும் போது எதிர்கொள்ள வேண்டிய தடைகளையும் கவனத்தில் கொண்டு செயலாற்றினால் பெரும் பயன்பெறமுடியும்.

4.6 பாடத்தொகுப்பு

இனி இக்குறுகிய எல்லைக் கோட்டினை விளக்கி பல வங்கிகள் செயல்படும் நிலையில் எவ்வாறு வங்கிகள் கடன் (பணம்) பெருக்கம் செய்ய இயலும் என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். திருமகள் வங்கியைப் போன்று பல வங்கிகள் செயலாற்றும் போது (திருமகள் வங்கியின் வாடிக்கையாளர்) மற்ற வங்கியின் வாடிக்கையாளர் யாரேனும் ஒருவருக்கு காசோலை தரும் வாய்ப்பு நேரலாம். அவ்வாடிக்கையாளர் திருமகள் வங்கியரிடமிருந்து ரொக்கத்தை பெற்று அதை தனது வங்கியில் செலுத்தலாம். அந்த நிலையில் திருமகள் வங்கி ரொக்கத்தை இழக்க நேரும். ஆனால் அவ்வித இழப்புகள் அதிகமாக இராது. ஏனெனில் மற்ற வங்கி வாடிக்கையாளர்களும் திருமகள் வங்கியிலுள்ள வாடிக்கையாளர்களுக்கு காசோலை வழங்கலாம். அவ்வாறு கிடைக்கும் காசோலை மூலம் திருமகள் வங்கி தான் இழந்த ரொக்கத்தை பெருமளவிற்குச் செய்து கொள்ளும். இத்தகைய நடவடிக்கைகளை வங்கிகள் மத்திய வங்கியின் மேற்பார்வையில் இயங்கும் தீர்வகங்கள் (ஊடகநயசபை ரீமுரளநள) மூலம் சமன் செய்து கொள்கின்றன.

4.7 முக்கிய சொற்கள்

பண உற்பத்திஇ முதலீடுகளஇ மத்திய வங்கி.

4.8 பாடப் பயிற்சி வினாக்கள்

- 1) வங்கிகள் பண உற்பத்தி செய்வதற்கான அடிப்படைகளை விரிவாக விவரி.
- 2) வங்கிகள் எவ்வாறு கடன் பெருக்கம் செய்கின்றன என்பதை விளக்குக?
- 3) பண உற்பத்தி செய்வதில் வங்கிகள் எதிர் நோக்க வேண்டிய தடைகளை விவரி?

4.9 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

1. மா.பா. குருசாமி - வங்கியல்
2. கு. வெற்றிவேல் - நவீன வங்கியல்
3. எஸ். பாலகிருணன் - வங்கியலும், நிதியியலும்
4. க.ஆளுடையபிள்ளை - இந்திய வங்கியலும் வங்கியியல் சட்டமும் நடைமுறையும்.

கூறு : 5 வங்கிகளின் அமைப்பு

பாட அமைப்பு

- 5.1 நோக்கங்கள்
- 5.2 முன்னுரை
- 5.3 இந்திய வங்கியியல் முறையின் கூட்டமைவு
- 5.4 இந்திய வங்கியியல் அமைப்பு முறை
- 5.5 பட்டியலிடப்பட்ட மற்றும் பட்டியலிடப்படாத வங்கிகள்
- 5.6 வணிக வங்கிகளின் வகைகள்
 - 5.6.1 கிளை வங்கி முறை
 - 5.6.2 தனி வங்கி முறை
 - 5.6.3 இந்தியாவில் கிளை வங்கி முறை
- 5.7 வைப்பு வங்கி முறையும் கலப்பு வங்கி முறையும்
 - 5.7.1 வைப்பு வங்கி முறை
 - 5.7.2 கலப்பு வங்கி முறை
- 5.8 பிற வங்கி முறைகள்
- 5.9 கூட்டுறவுக் கடன் சங்கங்கள்
- 5.10 பாடத்தொகுப்பு
- 5.11 முக்கிய சொற்கள்
- 5.12 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்
- 5.13 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

5.1 நோக்கங்கள்

இப்பாடம் கற்றலின் மூலம் இந்திய வங்கியியலின் அமைப்பு முறைஇ பட்டியலிடப்பட்ட மற்றும் பட்டியலிடப்படாத வங்கிகள் வணிக வங்கிகளின் வகைகள் பற்றியும்இ இந்தியாவில் கிளை வங்கிகள் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதை பற்றியும்இ வைப்பு வங்கி முறை கலப்பு வங்கி முறை பற்றியும்இ இந்தியாவில் காணப்படும் பிற வங்கி முறைகள் பற்றியும் மற்றும் பல்வேறு கூட்டுறவு கடன் சங்கங்கள் பற்றியும் அறியலாம்.

குறிப்பு

5.2 முன்னுரை

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி நம் நாட்டின் மைய வங்கியாகும். நாட்டிலுள்ள அனைத்து வங்கி நிறுவனங்களுக்கும் இதுவே தலைமை வங்கியாகும். இந்தியாவிலுள்ள அனைத்து வங்கிகளின் நடவடிக்கைகளும் இவ்வங்கியால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு மேற்பார்வை செய்யப்படுகிறது. ரிசர்வ் வங்கியின் உரிமம் இல்லாமல் எந்த ஒரு தனி நபரும் அல்லது நிறுவனங்களும் வங்கி தொழிலை செய்ய இயலாது. இந்தியாவின் வங்கிகள் இந்திய தலைமை வங்கியின் நேரடி கட்டுப்பாட்டிலும் மேற்பார்வையிலும் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. இந்திய தலைமை வங்கியின் நேரடி கட்டுப்பாட்டிலும் மேற்பார்வையிலும் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. வங்கிகளின் அன்றாட பணிகள் இசெயல்படுத்த வேண்டிய திட்டங்கள் இ வழிகாட்டுதல்கள் இ கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவை அந்தந்த வங்கிகளின் தலைமை அலுவலகங்களால் செய்யப்படுகின்றன. அவை இந்திய தலைமை வங்கி வழங்கியுள்ள வழிகாட்டுதலின் அடிப்படையில் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. நவீன வங்கிகள் 1860 -ம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட சட்டத்தின் அடிப்படையில் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. அதிலிருந்து படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்து மக்களின் வாழ்க்கையில் ஒரு முக்கிய அம்சமாக உள்ளன. வங்கிகளின் அமைப்பு முறை பற்றி இப்பாடத்தில் காண்போம்.

5.3 இந்திய வங்கியியல் முறையின் கூட்டமைவு

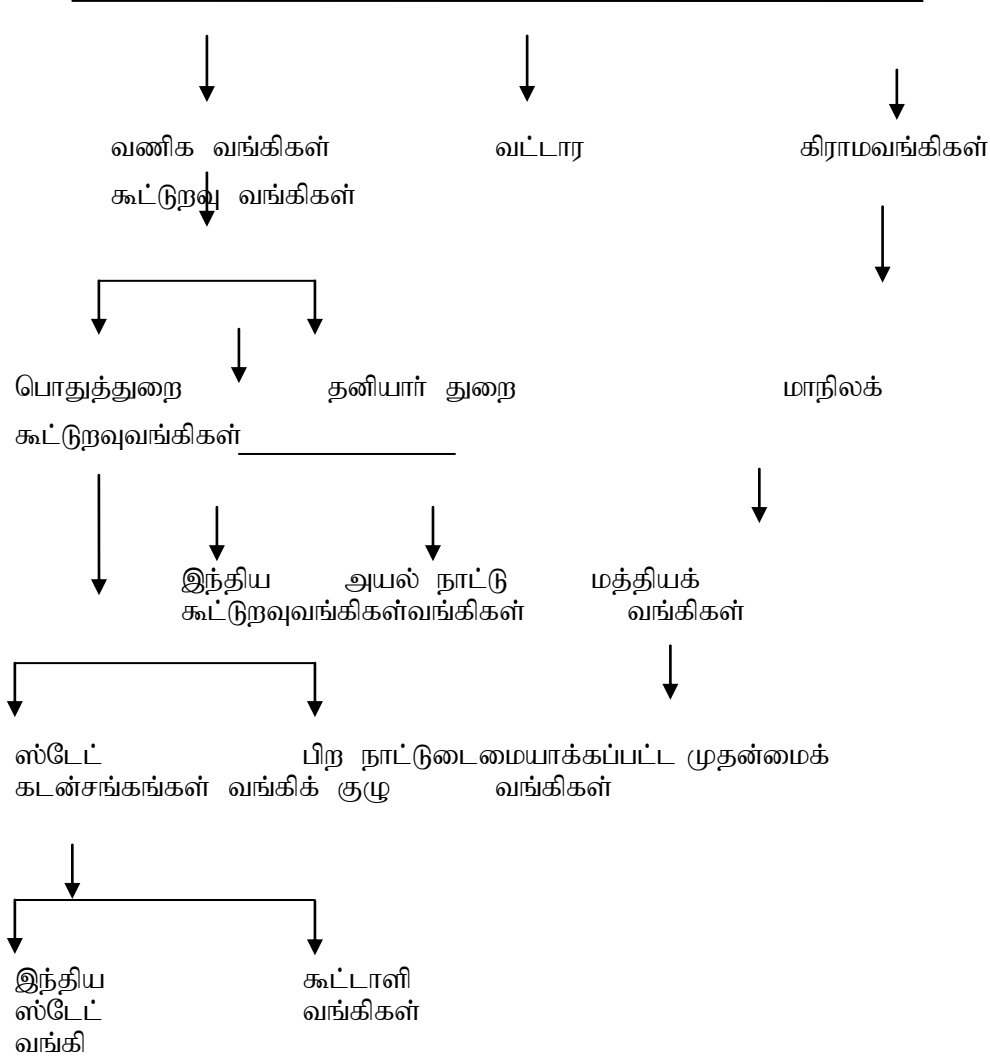
அமைப்பு சார்ந்த இந்திய வங்கியல் முறையை நாம் மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம் அவை:

1. நாட்டின் மைய வங்கி அதாவது. இந்திய ரிசர்வ் வங்கி
2. வணிக வங்கிகள் மற்றும்
3. கூட்டுறவு வங்கிகள்.

5.4 இந்திய வங்கியியல் அமைப்பு முறை

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி (மைய வங்கி)

Reserve Bank of India (RBI)

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி, நாட்டிலேயே ஒப்புயர்வற்ற பணம் சார்ந்த மற்றும் வங்கியியல் அதிகாரத்தை உடைய ஓர் அமைப்பாக உள்ளது. இதற்கே நாட்டின் வங்கியியல் முறையைக் கட்டுப்படுத்தும் பொறுப்புக்களும் உள்ளன. இது அனைத்து வணிக வங்கிகளின் ரிசர்வ்களையும் வைத்துள்ளது. எனவே தான் இது ரிசர்வ் வங்கி என அழைக்கப்படுகிறது.

வணிக வங்கிகள் நெடுங்காலமாகப் பணியாற்றி வருகின்றன. இவை நகரப் பகுதிகளில் சேமிப்பைப் பெற்று, பேரளவு மற்றும் சிறு தொழில் நிறுவனங்களுக்கு அவற்றின் நடப்பு மூலதனத் தேவைகளை நிறைவேற்றும் பொருட்டு நிதி உதவி அளிக்கின்றன. 1969ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு, வணிக வங்கிகள், பொதுத்துறை (நாட்டுடையாக்கப்பட்ட) மற்றும் தனியார் துறை வங்கிகளாகப் பாகுபாடு செய்யப்பட்டுள்ளன.

இந்திய ஸ்டேட் வங்கியும் அதன் கூட்டாளி வங்கிகளும், பிற 20 வங்கிகளுடன் சேர்த்து பொதுத்துறை வங்கிகள் எனப்படுகின்றன. சிறியதொரு எண்ணிக்கையிலான பட்டியலிடப்பட்ட இந்திய வங்கிகளும்

(நாட்டுடமையாக்கப்படாத) இந்தியாவில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் அயல்நாட்டு வங்கிகளின் கிளைகளும், அயல்நாட்டு மாற்றக வங்கிகள் என அழைக்கப்படுகின்றன.

வட்டார கிராம வங்கிகள், 1970-களின் மத்தியில் தொடங்கப்பட்டு இயங்கி வருகின்றன. இவற்றின் குறிப்பிட்ட நோக்கம், சிறிய மற்றும் மிகச் சிறிய விவசாயிகள், விவசாயக் கூலிகள் மற்றும் கைவினைஞர்கள் மற்றும் சிறிய தொழில் முனைவோர்கள் போன்றவர்களுக்கு கடன் மற்றும் வைப்பு வசதிகளை அளித்தலே ஆகும். கிராமப்புறப் பகுதிகளில், விவசாயம், வியாபாரம், வணிகம் மற்றும் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்தலே இவ்வங்கிகளின் கடமையாக உள்ளது. இவைகளும் வணிக வங்கிகளேயாயினும், இவற்றின் இயக்கங்கள் குறிப்பிட்ட ஓர் மாவட்டத்திற்குள் மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன.

முதன் முதலில் முதன்மைக் கூட்டுறவுக் கடன் சங்கங்களே (அல்லது வங்கிகளே) கிராமங்களில் அமைக்கப்பட்டன. இவற்றின் முதன்மை நோக்கம், விவசாயிகளின் சேமிப்பை அதிகரித்தலும் அவர்களின் கடன் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தலுமே ஆகும். பிறகு இவைகளுக்கு ஆதரவாக, மத்திய அல்லது மாவட்டக் கூட்டுறவு வங்கிகளும், பின் இவைகளுக்கு மேலே, மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கிகளும் அமைக்கப்பட்டன. விவசாயத் துறைக்கு என ஒதுக்கப்பட்ட ரிசர்வ் வங்கியின் நிதி, மாநில, மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகளின் மூலமே அளிக்கப்படுகின்றது. இப்பொழுது, கூட்டுறவுக் கடன் இயக்கம் நகரங்களுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டு, பல நகரக் கூட்டுறவு வங்கிகள், மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கிகளின் கீழ் செயலாற்றி வருகின்றன.

5.5 பட்டியலிடப்பட்ட மற்றும் பட்டியலிடப்படாத வங்கிகள்

இந்திய ரிசர்வ் வங்கிச் சட்டம், 1934-ன் கீழ், வங்கிகள், பட்டியலிடப்பட்ட வங்கிகள் மற்றும் பட்டியலிடப்படாத வங்கிகள் என இரு வகைகளாகப் பாகுபாடு செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்திய ரிசர்வ் வங்கிச் சட்டம், 1934-ன் இரண்டாவது அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்ட வங்கிகள், பட்டியலிடப்பட்ட வங்கிகள் என அழைக்கப்படுகின்றன. இவை ரூ.5 இலட்சத்திற்குக் குறைவான மொத்த மதிப்புடைய அளிக்கப்பட்ட மூலதனத்தையும் காப்புகளையும் உடைய வங்கிகளாகும். மேலும், இவை தங்களின் அலுவல்கள் வைப்புதாரர்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்கும் வகையிலேயே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன என்பதையும் உறுதி செய்ய வேண்டும். இந்திய மற்றும் அயல்நாட்டு வங்கிகள், வட்டார கிராம வங்கிகள் மற்றும் மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கிகள் போன்ற அனைத்து வணிக வங்கிகளும் பட்டியலிடப்பட்ட வங்கிகளே ஆகும். இந்திய ரிசர்வ் வங்கிச் சட்டம், 1934-ன் இரண்டாவது அட்டவணையில் சேர்க்கப்படாத வங்கிகள் அனைத்தும் பட்டியலிடப்படாத வங்கிகளாகும். தற்பொழுது, நமது நாட்டில் நான்கு அல்லது ஐந்து பட்டியலிடப்படாத வங்கிகளே உள்ளன.

5.6 வணிக வங்கிகளின் வகைகள்

வணிக வங்கிகளின் பொதுவான பணி பொதுமக்களிடம் பணம் பெறுதலும் பெற்ற வைப்புத் தொகைகளை கடனாக வழங்குவதுமேயாகும் என்பது முன்னரே கூறப்பட்டது. ஆயினும் இவற்றின் அமைப்புமுறை நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகின்றது. கடன் வழங்கும் கொள்கைகளும் வேறுபடுகின்றன. இவற்றின் அளவும் வேறுபடுகின்றது. எனினும் இவற்றின் தன்மை, அமைப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இவற்றை தனி வங்கி முறை கிளை வங்கி முறை என இரு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். இது போல் இவற்றின் கடன் வழங்கும் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் இவற்றை வைப்பு வங்கிகள், கலப்புமுறை வங்கிகள் என இரு வகைகளாகவும் பிரிக்கலாம். இப்பாகுபாடுகளைப் பற்றி இனி ஆராய்வோம்.

குறிப்பு

5.6.1 கிளை வங்கி முறை (Branch Banking)

ஒவ்வொரு வங்கியும் பல கிளைகளோடு பரந்து விரிந்து ஆலமரம் போன்று பெரிய நிறுவனமாக வளர்வதை கிளை வங்கி முறை என்கிறோம். இம்முறையில், ஒரு வங்கியின் எல்லாக் கிளைகளும் ஒரு மைய அலுவலகம் அல்லது தலைமை அலுவலகத்தின் கட்டளைகளுக்கு இணங்கச் செயல்படும். ஒவ்வொரு கிளைக்கும் ஒரு கிளை மேலாளர் இருப்பார். அவர் தலைமை அலுவலகத்தின் உத்தரவுகளுக்கு இணங்க கிளை அலுவலகத்தின் நடவடிக்கைகளை நிர்வகித்து வருவார். இவ்வங்கிக் கிளைகள் அனைத்தும் பங்குதாரர்களுக்குச் சொந்தமானது. தலைமை அலுவலகத்தில் இருக்கும் இயக்குநர் குழு இவ்வங்கியை நிர்வகிக்கும்.

முதன் முதலில் இவ்வங்கி முறை இங்கிலாந்திலேயே தோன்றிப் புகழ் பெற்றது எனவே, இதனை பிரிட்டி் முறை என்று கூறுவதும் உண்டு. அங்கு ஐம்பெரும் வங்கிகள் ஏறத்தாழ 13,500-க்கு மேற்பட்ட கிளைகளை நிறுவிப் பணியாற்றி வருகின்றன. இவ்வங்கிகளின் பிரிவில் அடங்கும் வங்கிகளாவன: 1. மிட்லாண்டு வங்கி 2. வெஸ்ட் மினிஸ்டர் வங்கி 3.பார்க்லெஸ் வங்கி 4. லாயிட்ஸ் வங்கி மற்றும் 5. நே'னல் புரொவின்'ரியல் வங்கி இதில் நே'னல் புரொவின்'னல் வங்கி அண்மையில் வெஸ்ட் மினிஸ்டர் வங்கியோடு இணைந்து நே'னல் வெஸ்ட் மினிஸ்டர் வங்கி என்ற பெயரில் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளதால், இக்குழுவில் தற்சமயம் உள்ளவை நான்கு பெரும் வங்கிகளே ஆகும். இது தவிர, கனடா, ஜெர்மனி, பிரான்சு,ஆஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளிலும் கிளை வங்கி முறை காணப்படுகின்றது. கனடாவில் மொத்தம் 10 சாசன வங்கிகள் உள்ளன. இவற்றில் நான்கு வங்கிகள் மட்டுமே நாடெங்கும் கிளைகளை நிறுவி அந்நாட்டின் 80 சதவிகித வங்கித் தொழிலைக் கவனிக்கின்றன. ஜெர்மனியில் நான்கு பெரும் வங்கிகளின் கையில் அந்நாட்டின் வங்கித் தொழிலில் பெரும் பகுதி உள்ளது.

நமது நாட்டிலும் 76 பதிவு செய்யப்பட்ட பட்டியலிடப்பட்ட வங்கிகள் உள்ளன. இதில் நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட 20 வங்கிகளும் அடங்கும். நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட இவ்வங்கிகள் இருபதும் பல்லாயிரக்கணக்கில் கிளைகளை நிறுவி நமது நாட்டின் வங்கித் தொழிலில் 90 சதவிகிதத்தைக் கவனிக்கின்றன. நாட்டுடமையாக்கப்படாத மற்ற தனியார்துறை வங்கிகளும் பல கிளைகளோடு பணியாற்றுகின்றன. நமது நாட்டில் அதிக அளவில் கிளைகளை உடையன பாங்க் ஆப் இந்தியாவும் பாரத ஸ்டேட் வங்கியுமே ஆகும்.

கிளை வங்கி முறையின் நன்மைகள் (Merits of Branch Banking)

கிளை வங்கி முறையில் கிடைக்கும் சில நன்மைகள் தனி வங்கி முறையில் இல்லை. இம்முறையின் விசேஷமான நன்மைகளாகப் பின்வருவனவற்றைக் கூறலாம்.

1. பேரளவு நடவடிக்கையின் பயன்கள்: பல்வேறு கிளைகளை உடைய வங்கிகள் விரிந்த அளவில் பணியாற்றுவதால், பல்வேறு நன்மைகள் கிடைக்கின்றன. இவற்றின் நிதி வசதிகள் அதிகமானதால், வேலைப்பகுப்பு முறையையும் புகுத்த இயலும். திறமையான நபர்களை அதிக ஊதியம் அளித்து வேலைக்கு அமர்த்தவும் வாய்ப்புக்கள் உள்ளன. இதனால் வங்கியில் பணியாற்றும் திறமையும் அதிகரிக்கும். பெரிய வங்கிகள் பல்வேறு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு பிரிவும் ஒவ்வொரு பணியை ஆற்றுகின்றன. ஒவ்வொரு துறையிலும் அத்துறையில் பயிற்சி பெற்ற அனுபவம் உள்ள உயர் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படுவதால், நிர்வாகத்தின் திறமையும் அதிகரிக்கின்றது. தனி வங்கி அமைப்பு முறையில் வங்கியரின் வருவாய் குறைவு. ஆகையால், இத்தகைய வசதிகளைச் செய்ய வாய்ப்பு இல்லை என்று கூறலாம்.

2. இடர்களைப் பரவலாக்குதல் : பல்வேறு பகுதிகளிலும் கிளை அலுவலகங்களைத் திறந்து வங்கிகள் பணியாற்றுவதால், ஒவ்வொரு பகுதியிலும் அப்பகுதியில் பிரசித்தமான தொழில்களுக்குக் கடன் வழங்க முடிகிறது. இதனால் ஒரு பகுதியில் நட்பம் ஏற்பட்டாலும் இன்னொரு பகுதியில் கிடைக்கும் இலாபம் இந்நட்டத்தை ஈடு செய்ய உதவும். வங்கியர் கடன் வழங்குவது பரவலாக்கப்படுவதால், ஒரே சமயத்தில் பெரிய பாதிப்புகள் ஏதும் நிகழ்ந்து வங்கியர் அவதியுறும் நிலைமையைத் தவிர்த்து விடலாம். உதாரணமாக, 1929 ஆண்டு ஏற்பட்ட பெருமந்தத்தின் போது இங்கிலாந்தில் லங்காயரின் பருத்தித் தொழில் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது. இதனால் லங்காயரின் வங்கிகள் பெரும் நட்டத்துக்கு ஆளாயின. இருந்தாலும் மற்ற பகுதிகளில் கிடைத்த இலாபம் இந்நட்டத்தை ஈடுகட்டி விட்டது. எனவே வங்கிகள் முறியாமல் காப்பாற்றப்பட்டன. ஆனால், அதே நேரத்தில் அமெரிக்காவில் ஏறத்தாழ 6,000 தனி வங்கிகள் நட்டமடைந்து வீழ்ச்சியடைந்தன.

3. **நிலைத்து நிற்கும் தன்மை** : கிளை வங்கி முறைக்கு பெருமளவில் மக்களின் சேமிப்புகளைத் திரட்டும் வசதி உள்ளதால், இவற்றின் நிதிவசதி அதிகரிக்கின்றது. பல்வேறு வாடிக்கையாளர்களுக்குக் கடன் வழங்கும் வாய்ப்பும் அதிகரிக்கின்றது. இதனால் வருமானமும் பெருகுகின்றது. மேலும் பண நெருக்கடி, மந்த நிலைமை ஆகியவற்றைத் திறமையாக எதிர்நோக்கச் சமாளிக்கும் வலிமையும் இவைகளுக்குக் கிடைக்கின்றது. இதனால் இம்முறையில் நிறுவப்படும் வங்கிகள் நெருக்கடியான காலத்திலும் தோல்வியடைவதில்லை.

4. **வட்டி விகிதத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு நீக்கப்படுதல்** : நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் சேமிப்பு ஒரே சீராக இருக்க இயலாது. சில பகுதிகளில் சேமிப்பு அதிகமாக இருக்கும். வேறு சில பகுதிகளில் சேமிப்பு இல்லாமல் பணத் தேவை அதிகமாக இருக்கும். எனவே பணம் அதிகமாக கிடைக்கும் இடங்களில் அவற்றைப் பெற்றுப் பணத் தேவை மிகுதியாக உள்ள இடங்களில் அப்பணத்தைக் கடனாக வழங்கும் வாய்ப்பு கிளை வங்கி முறையிலேயே உள்ளது. இதனால் மூலதனம் இடப்பெயர்ச்சி அடைவது சாத்தியமாகின்றது. மேலும், நாடு முழுவதும் ஒரே சீரான விகிதத்தில் வட்டி வசூலிக்கவும் வாய்ப்பு உள்ளது. இதனால் தனி லேவாதேவிக்காரர்கள் அநியாய வட்டி வசூலிப்பதும் தவிர்க்கப்படுகின்றது.

5. **குறைந்த செலவும் அதிக இலாபமும்** : கிளை வங்கிகள் பேரளவில் செயல்படுவதால், பல்வேறு சிக்கனங்கள் ஏற்படுகின்றன. மேலும், மூலதன இடப்பெயர்ச்சி இவ்வங்கி முறையில் அதிகரிக்கப்படுவதால், எல்லாக் கிளைகளும் இலாபகரமாகச் செயல்பட வழி ஏற்படுகிறது.

6. **குறைந்த ரொக்க இருப்பு** : வங்கியில் பணம் போட்டுள்ள வாடிக்கையாளர் எப்போது திருப்பிக் கேட்டாலும் வங்கியர் அத்தொகையைத் திருப்பித்தரும் அளவுக்கு ரொக்க இருப்பு வைத்திருக்க வேண்டும். இவ்வாறு பெருமளவில் ஒவ்வொரு வங்கியும் ரொக்க இருப்பு வைத்திருந்தால், அநாவசியமான பணமுடக்கம் ஏற்பட்டுவிடும். இதனால் வங்கித் தொழிலின் அடிப்படை நோக்கமே நிறைவேறாமல் போய்விடும். ஆனால், கிளை வங்கி முறையில் எந்த ஒரு கிளை அலுவலகத்திலும் பெருமளவில் ரொக்க இருப்பு வைத்திருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ரொக்கம் தேவைப்பட்டால், மற்ற கிளைகளில் இருந்து பெற்று நெருக்கடியை சமாளித்து விடலாம். எனவே, வங்கிகள் தம்மிடம் சொற்பத் தொகையை இருப்பு வைத்துக் கொண்டு மீதியை புழக்கத்தில் விட்டுவிடலாம். இதனால், வங்கியின் இலாபமும் அதிகரிக்கும். தனி வங்கி முறையில் இத்தகைய வசதி இல்லை. இக்குறையைப் போக்கவே அமெரிக்காவில் தொடர்பு வங்கி முறை புகுத்தப்பட்டது.

7. **சிக்கனமாகப் பணத்தை அனுப்புதல்** : வாடிக்கையாளர்களுக்காக வெளியூர் காசோலைகள், மாற்று உண்டியல் ஆகியவற்றை வசூலித்தல் முதலியவற்றை கிளை வங்கி முறையில் சிக்கனமாகச் செய்துவிடலாம். வாடிக்கையாளர்களுக்குத் தபால் மூலம் பணம் மாற்றும் வசதியையும்

வங்கியர் செய்து தருகின்றனர். பெரும்பாலான வங்கிகளில் இதற்காக கட்டணம் வசூலிப்பது இல்லை. இவ்வசதிகளினால் வாடிக்கையாளர் அதிக செலவு இல்லாமல் சிக்கனமாகப் பணம் அனுப்ப முடிகின்றது.

8.மைய வங்கியின் முழுமையான கட்டுப்பாடு : வணிக வங்கிகளின் நடவடிக்கைகளை கட்டுப்படுத்த வேண்டியது நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு மிக முக்கியமான தேவை ஆகும். தனி வங்கி முறையில் ஏராளமான வங்கிகள் இருப்பதால், அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தி அவற்றின் பணிகளை நெறிமுறைப்படுத்துவது கடினமான செயலாகும். ஆனால், கிளை வங்கி முறையில் ஒரு சில வங்கிகளே தமது கிளைகள் மூலம் நாட்டின் வங்கித் தொழில் முழுவதையும் கையாளுவதால் அவற்றைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருப்பது சுலபம். வங்கிகளின் தலைமை அலுவலகங்களோடு மட்டும் தொடர்பு கொண்டு உத்தரவுகளை பிறப்பிப்பது மட்டுமே போதுமானது. தலைமை அலுவலகம் தனது கிளை வங்கிகளை மைய வங்கியின் கட்டளைகளுக்கு ஏற்ப நடந்து கொள்ளும்படி கவனித்துக் கொள்ளும்.

எனவே கிளை வங்கி முறையின் நன்மைகளில் பல தனி வங்கி முறையின் குறைபாடுகள் என்பது விளங்கும்.

கிளை வங்கி முறையின் குறைபாடுகள்

மேலே குறிப்பிட்டது போன்று கிளை வங்கி முறையிலும் சில குறைபாடுகள் உள்ளன. இவை தனி வங்கி முறையின் சிறப்புகள் ஆகும். அவற்றுள் முக்கியமானவை பின்வருமாறு:

1. வாடிக்கையாளரோடு தொடர்பின்மை : கிளை வங்கி முறையில், கிளை மேலாளர் பெரும்பாலும் அப்பகுதிக்குப் புதியவராகவே இருப்பார். மேலும், அடிக்கடி மேலாளர்கள் மாற்றப்படுவதால், ஒரு பகுதியில் உள்ள வாடிக்கையாளர்களோடு தொடர்ச்சியாகத் தொடர்பு கொள்ளுதல் இயலாததாகி விடுகின்றது. எனவே, ஒவ்வொரு முறை புதிய மேலாளர் வரும் பொழுதும் அவர் உள் வாடிக்கையாளர்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகின்றது. அவர் ஓரளவு உள் நிலைமைகளை புரிந்து கொண்டு செயல்படத் தொடங்கும் போது வேறு ஊருக்கு மாற்றப்பட்டு விடுகின்றார். மேலும், தலைமை அலுவலகத்தின் அனுமதியும் தேவையாக உள்ளது. தலைமை அலுவலகத்தில் உள்ளவர்களுக்கு வாடிக்கையாளரோடு நேரடித் தொடர்பு கிடையாது. அவர்கள் கிளை மேலாளரின் அறிக்கையை வைத்தே செயல்படுகின்றனர். இதனால் கடன் வழங்குவதில் பெரும் காலதாமதம் ஏற்படுவதோடு, வாடிக்கையாளர்களும் சிரமத்துக்குள்ளாகின்றனர். இக்குறை தனி வங்கி முறையில் இல்லை.

2. நிர்வாகத் திறனும் கட்டுப்பாடும் குறைதல் : எந்த ஒரு வியாபார அல்லது தொழில் நிறுவனமும் ஒரு அளவுக்குமேல் வளர்ச்சியடையக் கூடாது. வங்கிகளும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு கிளைகள் திறப்பதனாலேயே சேமிப்புகளைப் பெருமளவில் திரட்டலாம் என்றும் கூற

முடியாது. அளவுக்கு அதிகமாகக் கிளைகளைத் திறப்பதால் எல்லா வங்கிகளுக்கும் முழுமையாக வேலை இல்லாமல் போகலாம். மேலும், ஏராளமான கிளைகள் இருந்தால் அவற்றைக் கட்டுப்பாடு செய்வதும் கடினம். இதனால், திறமையான நிர்வாகம் பாதிக்கப்படும். மேலும் வங்கியில் நடைபெறும் ஊழல்களையும் மோசடிகளையும் கண்டுபிடித்துத் திருத்துவதும் கடினம்.

குறிப்பு

3. சில வட்டாரங்கள் புறக்கணிக்கப்படுதல் : தனி வங்கி முறையில் ஒரு வட்டாரத்தில் சேர்க்கப்பட்ட மூலதனம் அவ்வட்டாரத்தின் வளர்ச்சிக்கே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இதில் சில குறைகளும் உள்ளன. அது போல் சில வட்டாரங்களில் வைப்புத் தொகைகளாகப் பெறப்பட்ட பணம் வேறு வட்டாரங்களில் பயன்படுத்தப் படுவதால், சில குறிப்பிட்ட வட்டாரங்களில் கடன் வசதிகளே இல்லாமல் போய்விடவும் வாய்ப்புகள் உள்ளன.

4. வங்கிகள் முறிவதால் ஏற்படும் விளைவுகள் : கிளை வங்கி முறையில், ஒரு வங்கி தோல்வியடைந்தால் அதில் அத்தனை கிளைகளும் மூடப்படவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் இதனால் வாடிக்கையாளர்களுக்கு பெருமளவில் நட்டம் ஏற்படுவதோடு பொருளாதார வளர்ச்சியும் பாதிப்புக்கு உள்ளாகும். ஆனால் தனி வங்கி முறையில், ஒரு வங்கி மூடப்பட்டுவிட்டால் பெரிய பாதிப்பு ஏதும் நேர்ந்துவிடாது.

5. ஏகபோக உரிமைகளை உருவாக்குதல் : கிளை வங்கி முறையில் ஒரு சில வங்கிகளே நாட்டின் வங்கித் தொழில் முழுவதையும் கவனிக்கின்றன. இதனால் முற்றூரிமை ஏற்பட்டுவிடும். இதன் விளைவுகளைக் கண்டு அஞ்சியே அமெரிக்கர்கள் இம்முறையை எதிர்த்தனர். இவ்வாறு முற்றூரிமை ஏற்பட அனுமதித்தால் சில வங்கியர்களை மட்டுமே நாட்டின் மொத்தப் பொருளாதாரமும் சார்ந்து இருக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டுவிடும்.

நமது நாட்டிற்கு இக்குறைபாடு பொருந்தாது. ஏனெனில், நாட்டின் வங்கித் தொழிலில் 90 சதவிகிதத்தைக் கவனிக்கும் வங்கிகள் அனைத்தும் பொதுத்துறை வங்கிகளேயாகும்.

6. காலதாமதம் : கிளை வங்கி முறையில், ஒரு குறிப்பிட்ட தொகைக்கு மேல் கடன் வழங்குவதாயின் தலைமை அலுவலகத்தின் அனுமதியைப் பெற வேண்டும். கிளை மேலாளர்களும் தமது அதிகார வரம்புக்கு உட்பட்ட தொகைகளைக் கடனாக வழங்கும் போது கூட மேலிடத்து உத்தரவைப் பெற்றே வழங்கும் போக்கைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர். இதற்குக் காரணம் கிளை மேலாளர்கள் தாம் வழங்கும் கடன்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் பொறுப்பாக்கப்படுவதே ஆகும்.

இதுவரை கிளை வங்கி முறையின் நன்மைகளையும் குறைகளையும் ஆராய்ந்தோம். இம்முறையில் காணப்படும் சில குறைகள் முன்பே களையப்பட்டு விட்டன என்பதையும், சில குறைகளை இனிச் சுலபமாக எதிர்காலத்தில் நீக்கிவிடலாம் என்பதையும் அறிந்தோம். எனவே, கிளை வங்கி முறையே பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஏற்ற சாதனம் என்று கூறலாம்.

5.6.2 தனி வங்கி முறை(Unit Banking)

தனி வங்கி முறையில் குறிப்பிட்ட ஒரு வங்கி தனது ஒரே அலுவலகத்தோடு குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியில் பணியாற்றுகின்றது. இம்முறை கிளை வங்கி முறைக்கு நேர் எதிரிடையானது ஆகும். தனி வங்கி முறையில், ஒவ்வொரு வங்கியும் ஒற்றைத் தென்னை மரம் போன்று தனித் தனியே நிற்கின்றது. இவ்வங்கிகளுக்குக் கிளைகள் கிடையாது. எனினும், சில குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் சில அசாதாரணமான சூழ்நிலைகளில் சில கிளைகள் இருப்பதும் உண்டு. ஒவ்வொரு வங்கியும் ஒரு தனிக் கம்பெனியாகவே இருக்கும். ஒவ்வொன்றுக்கும் பங்குதாரர்களும் இயக்குநர் அவையும் உண்டு. இவ்வங்கிகள் அளவில் மிகச் சிறியனவே ஆகும். இவற்றின் மூலதனமும் மிகவும் குறைவு.

இத்தனி வங்கி முறை அமெரிக்காவில் தோன்றி வளர்ந்தது. வங்கிகள் அதிக அளவில் கிளைகளைத் தொடங்கி இத்தொழிலில் முற்றுரிமை பெற்றுவிடலாம் என்ற அச்சத்தனால் அமெரிக்க மக்கள் கிளை வங்கி முறையை எதிர்க்கத் தொடங்கினர். இதனால் வங்கிகள் கிளைகளை பரவலாகத் தொடங்குவதை அமெரிக்க அரசு சட்டத்தின் மூலம் தடை செய்தது. 1962 ஆம் ஆண்டு புள்ளிவிபரப்படி, அமெரிக்காவில் மொத்தம் 13,432 வங்கிகள் இருந்தன. இவற்றில் 11,948 தனி வங்கிகளுக்குக் கிளைகளே கிடையாது. மீதமுள்ள 1484 வங்கிகளுக்கு மட்டும் ஒரு சில கிளைகள் உண்டு. ஆயினும் எந்த வங்கியும் நான்கு கிளைகளுக்கு மேல் தொடங்கவில்லை. எனவே அமெரிக்க வங்கி முறையில் 90 சதவீதம் தனி வங்கிகளே எனலாம்.

அமெரிக்காவில் தனி வங்கி முறை இருந்தாலும், கிளை வங்கி முறையின் பயன்களைப் பெறும் வகையில் மூன்று வகையான இணைப்பு அல்லது தொடர்பு முறைக்கு ஏற்பாடுகள் உள்ளன. அவையாவன:

1. **தொகுப்பு வங்கி முறை** : இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வங்கிகள் ஒரு நிறுவனத்தின் கீழ் இணைந்து பணி புரிவதை தொகுப்பு வங்கி முறை என்று கூறலாம். 1954 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் 627 கிளைகளைக் கொண்டு 291 வங்கிகள் 49 தொகுப்புகளாக செயல்பட்டன.
2. **தொடர் வங்கி முறை** : சில இயக்குநர்கள் பல வங்கிகளின் நிர்வாகத்தில் பங்கு கொண்டிருப்பதனால், தாம் பங்கு கொண்டுள்ள வங்கிகளிடையே ஒரு இணைப்பை ஏற்படுத்திக்கொண்டு செயல்படத் தொடங்கினர். இச்செயல் தொடர் வங்கி முறை எனப்படும். 1966 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் அமெரிக்காவில் 115 தொடர் வங்கிகள் இருந்தன. இவை 777 கிளைகளைக் கொண்ட 522 வங்கிகளை இணைத்தன.
3. **தொடர்பு வங்கி முறை** : தொடர்பு வங்கி முறை என்பது தனி வங்கி முறையின் மிக முக்கியமான சிறப்பம்சமாகும். இதனால் கிளை வங்கி முறையில் ஏற்படும் பல நன்மைகளையும் தனி வங்கிகள் நடைமுறையில் அனுபவிக்க முடிகின்றது. இம்முறையில் ஒவ்வொரு வங்கியும் தமக்கு அருகாமையில் உள்ள நகரத்தில் உள்ள பெரிய வங்கியில் கணக்கு

வைத்துக் கொள்ளும். இப்பெரிய வங்கிகள் நியூயார்க் நகரில் உள்ள ஒரு பிரதானமான வங்கியில் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளும். இதனால் நியூயார்க்கில் உள்ள வங்கிகள் நாடெங்கும் உள்ள எல்லா வங்கிகளோடும் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ள முடியும். இத்தொடர்பினால் காசோலைகளை மாற்றும் பணியும், பண இடப்பெயர்ச்சியும் சுலபமாக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், சிறிய வங்கிகள் தமக்குப் பண நெருக்கடி ஏற்படும் பொழுது தமது நிதி நிலையைச் சரிசெய்து கொள்ளவும் இந்த ஏற்பாடு பெருமளவில் உதவி புரிகின்றது. மேலும், வங்கிகளிடையே தகவல் தொடர்பு ஏற்படவும் இத்தொடர்பு முறை உதவி செய்கிறது.

தனி வங்கியும் கிளை வங்கியும் ஓர் ஒப்பீடு

இந்த இரண்டு வங்கி முறைகளிலுமே சில நன்மைகளும் உள்ளன. சில குறைபாடுகளும் உள்ளன. இவை இரண்டின் நன்மைகளையும், குறைபாடுகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதன் மூலம் எந்த முறை பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஏற்றது என்பதை உணரலாம். சேயர்ஸ் என்ற வங்கியியல் அறிஞர் தனி வங்கி முறை சிறிய அளவில் செயல்படும் நிறுவனத்தை ஒத்தது. கிளை வங்கி முறை பேரளவு நிறுவன அமைப்பை ஒத்தது. எனவே இவை இரண்டையும் ஒப்பிடுவது சிற்றளவு நிறுவன அமைப்பையும் பேரளவு நிறுவன அமைப்பையும் ஒப்பிடுவதற்கு இணையானது என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

தனி வங்கி முறையின் நன்மைகள்

கிளை வங்கி முறையின் குறைகள் தனி வங்கி முறையின் நன்மைகள் என்பது முன்பே கூறப்பட்டது. இவை தவிர வேறு சில விசேமான நன்மைகளும் தனி வங்கி முறையில் உள்ளன. அவையாவன:

1. சிறிய அளவில் செயல்படுவதால் ஏற்படும் நன்மைகள் : சில தொழில்கள் சிறிய அளவிலேயே நடத்தப்படவேண்டும். இவ்வாறு சிறிய அளவில் நடத்தப்படும் தொழில்கள் பேரளவு நிறுவனங்களோடு கூடத் திறமையாகப் போட்டியிடுவதையும் நாம் நடைமுறையில் காண்கிறோம். மேலும், கிளை வங்கி முறையில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் வளர்ச்சியடைந்தால் முதலில் பெற்ற சிக்கனங்களையும் இழக்க வேண்டி வரும். இக்குறைகள் தனி வங்கி முறையில் இல்லை.
2. வாடிக்கையாளரோடு நேரடித் தொடர்பு : தனி வங்கி முறையில் வாடிக்கையாளரோடு நிர்வாகம் நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்ள வாய்ப்பு உள்ளது. கடன் வழங்கும் அதிகாரிகள் வாடிக்கையாளர்களோடு நேரில் கலந்து பேசி அவர்களது தேவைகளின் அவசரத்திற்கு ஏற்ப விரைவாகக் கடன் வழங்க இயலும். இதனால் வாடிக்கையாளருக்கு மனநிறைவும், குறித்த காலத்தில் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தும் வாய்ப்பும் ஏற்படுகின்றது. எனவே, வங்கியும், வாடிக்கையாளரும் வளர்ச்சியடைய தனி வங்கி முறையே சிறந்த சாதனம் ஆகும். மேலும், வங்கி அதிகாரிகள் மாற்றப்படாமல் ஒரே இடத்தில் பணியாற்றுவதால் உள்ளூர் நிலைமைகளைப்

பற்றியும் வாடிக்கையாளாரைப் பற்றியும், தெளிவாக அறிந்து வைத்திருக்க வாய்ப்பு உள்ளது. இந்நன்மைகள் கிளை வங்கியில் இல்லை.

3. காலதாமதம் தவிர்க்கப்படுதல் : தனி வங்கி முறையில் எல்லா அதிகாரிகளும் ஒரே இடத்தில் பணியாற்றுவதால், காலதாமதம் இல்லாமல் வாடிக்கையாளர்களுக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து தர இயலும். இதனால் வாடிக்கையாளர்கள் மன நிறைவு அடைகின்றனர். மேலும் நிர்வாகமும் செயல்பட முடியும்.

தனி வங்கி முறையின் குறைபாடுகள்

1. மிகக் குறைந்த நிதி வசதி : தனி வங்கிகள் மிகக் குறுகிய பகுதிகளில் செயல்படுவதால், அவற்றின் நடவடிக்கைகளும் மிகக்குறைவே ஆகும். மேலும், அவைகளால் பெருமளவில் சேமிப்புகளைத் திரட்ட இயலாது. இதனால், உயர்ந்த ஊதியத்தில் திறமையானவர்களையும் நிபுணர்களையும் வேலைக்கு அமர்த்த இயலாத சூழ்நிலையில் இவைகள் உள்ளன. மேலும், பெருந்தொழில்களுக்கு இவை கடன் வழங்கவும் இயலாது.

2. சலுகை காட்டும் வாய்ப்புகள் : தனி வங்கி முறையில் அலுவலர்கள், அதிகாரிகள் ஆகியோர் அந்த வட்டாரத்தைச் சார்ந்தவர்களாகவே இருப்பார்கள். இதனால் வாடிக்கையாளர்களோடு நேரடியாக நீண்டகாலத் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ள இவர்களுக்கு வாய்ப்பு உள்ளது. இதனால் சில நன்மைகள் இருந்தாலும் தீமைகளும் பல உண்டு. வங்கி அதிகாரிகள் தமக்கு வேண்டியவர்களுக்குச் சலுகை காட்டவும், ஊழல், லஞ்சம் ஆகியவற்றில் ஈடுபடவும் வாய்ப்புக்கள் உள்ளன.

3. பொருளாதார மாற்றமும் அதன் விளைவுகளும் : தனி வங்கிகளின் நிதிவசதி குறைவாகவே இருப்பதால், பொருளாதார நிலைமைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் தனி வங்கிகளை உடனடியாகப் பாதித்து விடும். இது பற்றி முன்பே விளக்கமாகக் கூறப்பட்டது. மேலும், இடர்களைப் பரவலாக்க வாய்ப்பு இல்லாததால், தனி வங்கி முறையில் வங்கிகளின் தோல்வி சர்வ சாதாரணமான ஒரு நிகழ்ச்சியேயாகும்.

5.6.3 இந்தியாவில் கிளை வங்கி முறை

இந்தியாவில், தனி வங்கி முறை, கிளை வங்கி முறை ஆகிய இரண்டுமே காணப்பட்டாலும், கிளை வங்கி முறையே மிகுதியாக உள்ளது. சிறிய அளவில் இயங்கி வந்த சில வங்கிகளும் இப்போது கிளை வங்கி முறையைப் பின்பற்றத் தொடங்கி விட்டன. 1939 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே கிளை வங்கி முறையைப் பல வங்கிகள் பின்பற்றத் தொடங்கி விட்டன. ஆயினும் அவைகள் போதுமான மூலதன வசதி இல்லாமல் கிளைகளைத் திறந்ததால், விரைவில் தோல்வியுற நேரிட்டது. 1941-46 - க்கு இடைப்பட்ட ஐந்து ஆண்டுகளில் மட்டும் 254 வங்கிகள் தோல்வி அடைந்தன. மேலும், இவ்வங்கிகள் பெரிய நகரங்களிலேயே கிளைகளைத் திறந்தன. இதனால் சிறிய கிராமங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டன. கிளை வங்கி முறையில் ஏற்பட்ட பல வங்கி முறிவுகள் மக்கள் மனதில் அச்ச உணர்வை உண்டாக்கின. எனவே, 1949 ஆம் ஆண்டில் வங்கிக் கம்பெனிச் சட்டத்தின் மூலம்

கிளைகளைத் திறப்பதற்கும், அவற்றை மூடுவதற்கும் ஏராளமான கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன. இச்சட்டத்தின் மூலம் ஒவ்வொரு வங்கியும் புதிய கிளைகளைத் திறக்கும் முன்பு ரிசர்வ் வங்கியின் முன் அனுமதியைப் பெற வேண்டும் என்பது கட்டாயமாக்கப்பட்டது. இதனால் வங்கிகள் சில குறிப்பிட்ட நகரங்களில் மட்டுமே கிளைகளைத் திறந்து ஒன்றோடு ஒன்று போட்டியிடுவது பெருமளவுக்குக் குறைக்கப்பட்டது.

குறிப்பு

1956 ஆம் ஆண்டு வரையிலும், இந்திய ரிசர்வ் வங்கி, வங்கிகளை கிளைகள் திறக்க அனுமதிக்கும் வி'யத்தில் மிகக் கவனமாக எச்சரிக்கையான கொள்கையையே பின்பற்றி வந்தது. ஆனால் 1959 ஆம் ஆண்டு இக்கொள்கையைச் சிறிது தளர்த்தி வங்கிகளைக் கிளைகளைத் திறக்க அனுமதித்தது. இதனால் வங்கிக் கிளைகளில் எண்ணிக்கை வேகமாக வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது. இருப்பினும் கிராமங்களில் கிளைகளைத் தொடங்குவது மிகக் குறைவாகவே இருந்தது. கிராமப்புற மக்களின் சேமிப்புகளைத் திரட்டுவதற்குச் சாதனமாக இருந்தவை அஞ்சல் நிலையச் சேமிப்பு வங்கிகளும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுமே ஆகும். ஆனால் இவைகள் வணிக வங்கிகளைப் போன்று திறமையாகச் செயல்பட்டு கிராமப்புறங்களில் மூலதனத்தைச் சேகரிக்க இயலவில்லை. எனவே, 1962 ஆம் ஆண்டில் வங்கிகள் கிளைகளைத் திறக்க அனுமதி அல்லது உரிமம் தரும் கொள்கை மீண்டும் மறுபரிசீலனை செய்யப்பட்டது. வங்கிகளே இல்லாத பகுதிகளில் பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டது. புதிய கிளைகளைக் கிராமப்புறங்களிலும் சிறிய நகரங்களிலும் திறப்பதை ரிசர்வ் வங்கி ஊக்குவிக்கத் தொடங்கியது. இப்பகுதிகளில் கிளைகளைத் திறக்கும்படி வங்கிகளிடம் கோரப்பட்டது. எனினும் 1969 ஆம் ஆண்டில் வங்கிகள் நாட்டுடைமையாக்கப்படும் வரை கிராமப்புறங்களிலும் சிறிய நகரங்களிலும் வங்கிகளைத் திறப்பது பெருமளவில் நடைபெறவில்லை. வங்கிகளை நாட்டுமையாக்கிய போது சொல்லப்பட்ட காரணங்களிலும் ஒன்று இவைகள் இலாப நோக்கையே கருத்திற் கொண்டு செயல்படுவதோடு ஏழை, எளிய, நடுத்தர வர்க்கத்தினரின் நலன்களைப் புறக்கணிப்பதுமாகும். சிறிய ஊர்களிலும், கிராமங்களிலும் கிளைகளைத் திறந்து பணியாற்ற வணிக வங்கிகள் முன்வரவில்லை. எனவே, அவர்களுடைய வளர்ச்சி புறக்கணிக்கப்பட்டே வந்துள்ளது. எனவேவங்கிகள் நாட்டு உடைமையாக்கப்பட்ட பின்பு மிக வேகமாகக் கிளைகள் திறக்கப்பட்டன. 1976 ஆம் ஆண்டிற்குள் 12,677 கிளைகள் கிராமப்புறங்களிலும் மட்டுமே திறக்கப்பட்டன. 1998 ஆம் ஆண்டு இறுதி வரையில் நமது நாட்டில் திறக்கப்பட்டுள்ள வங்கிக் கிளைகளில் எண்ணிக்கை 66,252 ஆகும். புதிதாகத் திறக்கப்பட்ட கிளைகளில் 50-க்கும் மேற்பட்ட கிளைகள் கிராமப்புறங்களிலேயே திறக்கப்பட்டன என்பது இதன் முக்கியமான அம்சமாகும்.

பொருளியல் அறிஞர்களும் நமது நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குக் கிளை வங்கி முறையே ஏற்றது என்று கருதுகின்றனர். இதற்கு கீழ்க்கண்ட காரணங்களும் கூறப்படுகின்றன.

1. இந்தியாவில் வங்கிகள் பெருமளவில் நகரங்களிலேயே இயங்குகின்றன. கிராமப்புறங்களில் உள்ள மக்களிடையே சேமிக்கும் வழக்கத்தை வளர்ப்பது நமது பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத தேவை ஆகும். சராசரியாக 26,000 மக்களுக்கு ஒரு வங்கி என்ற அளவிலேயே வங்கிகளின் எண்ணிக்கை உள்ளது. மற்ற முன்னேறிய நாடுகளோடு ஒப்பிடும் போது நமது வளர்ச்சி மிகவும் குறைவே ஆகும்.

2. சிறிய வங்கிகள் எளிதாகத் தோல்வியடைந்து விடுகின்றன. அவைகளால் பெருமளவில் முதலீடுகளைத் திரட்ட இயலவில்லை. மேலும், பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகள் அவற்றை நேடியாகப் பாதிக்கின்றன. இதனால் அடிக்கடி வங்கி முறிவுகள் ஏற்பட்டு மக்கள் மனதில் ஓர் அச்ச உணர்வை உண்டாக்கி விட்டன.

3. தொழில் வளர்ச்சியடைய பெருமளவில் மூலதனம் தேவை. பெரிய வங்கிகள் மட்டுமே திறமையாகச் சேமிப்புகளைத் திரட்டி பெருந்தொழில்களுக்குக் கடன் வழங்க இயலும். இம்மூலதனத்தைப் பெரும் அளவில் திரட்ட ஏராளமான கிளைகள் அவசியம்.

4. கிராமப்புறங்களில் உள்ள மக்கள் வளர்ச்சிக்கு இதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை.

5.7 வைப்பு வங்கி முறையும் கலப்பு வங்கி முறையும்

வங்கிகள் கடைப்பிடிக்கும் கடன் கொள்கைகள், அவைகள் ஆற்றும் பணிகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வங்கிகளை வைப்பு வங்கி, கலப்பு வங்கி என இரு வகைகளாகப் பிரிக்கும் வழக்கம் உள்ளது.

5.7.1 வைப்பு வங்கி முறை

பொதுமக்களிடமிருந்து சேமிப்புகளைப் பெற்று குறுகிய காலக் கடன்களை தமது வாடிக்கையாளர்களுக்கு அளித்து மரபு வழியில் வங்கிப் பணிகளை மேற்கொள்ளுகின்ற முறையை வைப்பு வங்கி முறை என்கிறோம். வணிக வங்கி முறை என்பதும் உண்மையில் இம்முறையையே குறிப்பிடுவதாகும். இம்முறையில், வங்கிகள் நீண்ட காலக் கடன் வழங்குவதில்லை. குறுகிய காலக் கடன்களை மட்டுமே வழங்குகின்றன. வணிகர்களின் நடைமுறை மூலதனத் தேவைகளுக்கு மட்டுமே இவ்வங்கிகள் கடன் வழங்குகின்றன. இதனால் வங்கிகளின் ரொக்கத் தன்மை குறைவது இல்லை. ஆனால், நீண்ட காலக்கடன் வழங்கும் பொழுது அவற்றின் ரொக்கத் தன்மை குறைந்து விடும். எனவே பணம் போட்ட வாடிக்கையாளர்

திருப்பிக் கேட்கின்றபொழுது திருப்பிதர இயலாத நிலைமை வங்கிக்கு ஏற்பட்டுவிடும் எனவே, வங்கிகள் தமது ரொக்கத் தன்மையை இழக்காமல் இருக்க நீண்ட காலக் கடன்களைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று வங்கியியல் அறிஞர்கள் கருத்துத் தெரிவித்து வந்தனர். இவ்வைப்பு வங்கி முறையின் தாயகம் இங்கிலாந்தே ஆகும். இவ்வங்கி முறை அந்நாட்டில் பின்பற்றப்படுவதற்குக் காரணம் அதன் பொருளாதார வரலாற்றை ஆராய்ந்தால் புலப்படும்.

குறிப்பு

5.7.2 கலப்பு வங்கி முறை

கலப்பு வங்கி முறையில், வங்கிகள் குறுகிய காலக் கடன்களும், நீண்ட காலக் கடன்களும் வழங்குகின்றன. இந்த இருவகைக் கடன்களையும் வங்கிகள் வழங்குவதால் இம்முறை கலப்பு வங்கி முறை எனப்பட்டது.

இவ்வங்கி முறை முதல் முதலாக ஜெர்மனியில் தோன்றி வளர்ந்தது. பின்னர் இத்தாலி, ஹங்கேரி, பெல்ஜியம், நெதர்லாந்து ஆகிய நாடுகளிலும் இம்முறை வளர்ச்சியடைந்தது. நமது நாட்டிலும் ஓரளவுக்கு வங்கிகள் கலப்பு வங்கி முறையை பின்பற்றத் தொடங்கியுள்ளன. எனவே வங்கிகள் நாட்டுமையாக்கப்பட்ட பிறகு நமது வங்கிகள் புதிய தொழில்களைத் தொடங்குவதற்கும், நவீனமயமாக்குவதற்கும் தேவையான நீண்ட காலக் கடன்களைக் கொடுத்து உதவத் தொடங்கியுள்ளன. இக்காரணங்களால் நமது பொருளாதார வளர்ச்சிக்குக் கலப்பு வங்கி முறையே ஏற்றது என்பது விளங்கும். இனி எதிர்காலத்தில் பல்வேறு துறைகளில் மாபெரும் அளவில் நமது வங்கிகள் உதவி புரியும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம்.

5.8 பிற வங்கி முறைகள்

மேலும் பல வங்கி முறைகளும் பரவலாக வழக்கத்தில் காணப்படுகின்றன. அவைகளை நாம் பின்வருமாறு காணலாம்.

1. தொடர்பு வங்கி முறை
2. சங்கிலி வங்கி முறை
3. குழு வங்கி முறை
4. கலப்பற்ற வங்கி முறை
5. உறவுமுறை வங்கி முறை
6. குறுகிய வங்கி முறை
7. உலகளாவிய வங்கி முறை
8. வட்டார வங்கி முறை
9. சில்லறை வங்கி முறை
10. மொத்த வங்கி முறை
11. தனியார் வங்கி முறை

1. **தொடர்பு வங்கி முறை** : தனி வங்கி முறையின் சிக்கல்களைக் களையும் போக்குடனேயே, தொடர்பு வங்கி முறை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இம்முறையின் கீழ், தனி வங்கிகள் பேரளவு வங்கிகளுடன்

தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றன. பெரிய தொடர்பு வங்கிகள் நிதி மையங்களில் இயங்கும் பேரளவு வங்கிகளுடன் தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றன. சிறிய வங்கிகள் தங்களின் ரொக்க ஒதுக்கீட்டை பேரளவு வங்கிகளில் வைப்பிலிருக்கின்றன. இவ்விதப் பேரளவு வங்கிகளே தொடர்பு வங்கிகள் எனப்படுகின்றன.

தொடர்பு வங்கிகள் நிதி மையங்களில் உள்ள பேரளவு வங்கிகளுடன் அனைத்துத் தனி வங்கிகளையும் தொடர்புபடுத்துவதன் மூலம் இடைநிலையர்கள் போல செயல்படுகின்றன. தொடர்பு வங்கி முறையின் மூலம், ஒரு வங்கியானது தன்னுடைய கிளை ஏதும் இல்லாத மற்றொரு இடத்தில் கூட வணிக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடியும். இம்முறை பன்னாட்டு வங்கி நடவடிக்கைகளில் மிகவும் பரவலாகக் காணப்படுகிறது. உதாரணமாக, இந்திய வங்கி ஒன்றிற்கு ஜப்பான் நாட்டில் கிளை ஏதும் இல்லையெனில், அதனால் தமது வாடிக்கையாளர்களுக்கென ஜப்பானில் ஏற்றுமதி இறக்குமதி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடமுடியாது. இவ்வித சமயங்களில் அந்த இந்திய வங்கி, ஜப்பானில் உள்ள ஏதேனும் ஒரு வங்கியை தமது தொடர்பு வங்கியாகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டு, தம்முடைய ஜப்பான் தொடர்பான நிதி நடவடிக்கைகளை அவ்வங்கி மூலம் மேற்கொள்ளலாம்.

2. சங்கிலி வங்கி முறை : தனிப்பட்ட முறையில் உருவாக்கப்பட்ட பல்வேறு வங்கிகளையும் பொதுப்படையான கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வரும் ஒரு முறையே சங்கிலி வங்கி முறை ஆகும். இம்முறை பின்வரும் ஏதேனும் ஒரு விதத்தில் ஏற்படலாம்.

1. பல்வேறு தனிப்பட்ட வங்கிகளின் கட்டுப்பாடும் உடைமையும் குறிப்பிட்ட குழுவைச் சார்ந்த நபர்களிடம் இருக்கும் பொழுது
2. ஒவ்வொரு வங்கியும் தனக்கென தனி அடையாளத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளும்பொழுது
3. ஏதேனும் மைய அமைப்பின் இடையீடு இன்றி ஒவ்வொன்றும் தமது இயக்கங்களை மேற்கொள்ளும்பொழுது

இவ்வித வங்கிகளால் நீண்ட காலத்திற்கு நிலைத்து நிற்பது கடினம். மேலும் இவற்றின் இயக்கத்திற்கு ஆகும் செலவும் அதிகம்.

3. குழு வங்கி முறை : குழு வங்கி முறையில் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தனிப்பட்ட முறையில் உருவாக்கப்பட்ட வங்கிகள் பிடிப்புக் கம்பெனி ஒன்றின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வரப்படுகின்றன. அப்பிடிப்புக் கம்பெனி வங்கிக் கம்பெனியாகவோ அல்லது வங்கிக் கம்பெனி அல்லாததாகவோ இருக்கலாம். குழு வங்கி முறையில், ஒவ்வொரு வங்கியும் தனி வங்கிகளாகவோ அல்லது கிளைகளை உடைய வங்கிகளாகவோ அல்லது இரண்டும் கலந்த கலப்பினமாகவோ இருக்கலாம்.

4. கலப்பற்ற வங்கி முறை : கலப்பற்ற வங்கி முறையில், வணிக வங்கிகள், தொழில், வணிகம் மற்றும் வியாபாரத்திற்கு குறுகிய காலக் கடன்களை மட்டும் அளிக்கின்றன. இவ்வகையான வங்கி முறை பிரிட்டனில்

மட்டுமே பிரசித்தி பெற்று விளங்குகிறது. இவை பாதுகாப்பு மற்றும் ரொக்கமாக்கும் தன்மை ஆகியவற்றை முக்கிய நோக்கங்களாகக் கொண்டு கடனளிக்கின்றன. பிரிட்டனில், நீண்ட காலக் கடன்களை அளிக்க முதலீட்டு சங்கங்கள், நிதிக் கழகங்கள் போன்ற சிறப்பு நிறுவனங்கள் இயங்கி வருகின்றன. ஆகவே, வணிக வங்கிகள் குறுகிய காலக் கடன்களை மட்டுமே வழங்க வேண்டும் என்பது பலரது கருத்தாகவும் உள்ளது.

குறிப்பு

5. உறவு முறை வங்கி முறை: தமது பேரளவு மற்றும் சிறந்த வாடிக்கையாளர்களை தக்க வைத்துக் கொள்வது ஒவ்வொரு வங்கிக்கும் இன்றியமையாதது ஆகும். இவ்வித வாடிக்கையாளர்கள் கடன்கள் மற்றும் முன்பணங்களை சீராகவும் உடனுக்குடனும் திருப்பியளித்து விடுவர். ஆகவே, இவர்களால் வங்கிகளுக்கு சீரான வருமானம் கிடைக்கும். பெரும்பாலான சமயங்களில் அவர்கள் வங்கியில் பேரளவில் தங்களது வைப்பையும் இட்டு வைத்திருப்பர். ஆகவே, இவ்வித நம்பிக்கையான வாடிக்கையாளர்களை பேரளவில் நம்பியே ஒரு வங்கியின் இலாபம் அமைகிறது.

அதைப்போலவே, வங்கியின் வருமான ஆதாரங்களை அதிகரிக்கும் வகையில் புதிய நுகர்வோர்களை ஈர்ப்பதும் மிகவும் அவசியம். வங்கியின் மிக மதிப்பு மிக்க வாடிக்கையாளர்களுடன் தொடர்ச்சியான ஒரு தொடர்பையும் சொந்தத் தொடர்புகளையும் நிறுவ வங்கி ஒன்று எடுக்கும் முயற்சிகளையே நாம் உறவு முறை வங்கி முறை என்கிறோம்.

6. குறுகிய வங்கி முறை: ஒரு வங்கியானது, நடைமுறை மூலதனம், பருவக் கடன்கள், வணிகத்திற்கு முதலிடுதல், நுகர்வோர் கடன்கள், வீட்டு வசதிக் கடன்கள், விவசாயம் சார்ந்த கடன்கள், மற்றும் ஆலோசனைச் சேவைகள் போன்றவற்றை அளிக்கின்றன. இவற்றை மேற்கொள்ள, வங்கி ஒவ்வொரு துறையிலும் வல்லுநர்கள் மற்றும் அவை தொடர்பான போதிய வி'யம் அறிந்த நபர்களின் குழுவை நிர்வகிக்க வேண்டும். கடன் ஆவணங்கள் சரியாக மதிப்பிடப்படாததாலோ, முக்கியமான தகவலை சரிபார்க்காமல் விட்டுவிடுவதாலோ, வங்கி நட்டத்திற்கு ஆளாகிவிடலாம்.

அதைப்போலவே, பேரளவு எண்ணிக்கையில் வாடிக்கையாளர்களைக் கொண்டிருந்தாலும், பல தவறியைப்புகளுக்கும் அதனால் ஏற்படும் வராக்கடனாலும் வங்கிகள் அவதியுற நேரிடலாம். இவ்விதக் குறைபாடுகளைத் தவிர்த்து, வங்கியானது தமது இயக்கத்தை வைப்புகளைப் பெறுதல் மற்றும் ஒரு சில பகுதியில் மட்டும் அல்லது நடவடிக்கைகளுக்கு மட்டும் கடனளித்தல் ஆகியவற்றின் மீது மட்டும் மேற்கொள்ளலாம். இவ்வகையான வரையறுக்கப்பட்ட குறைந்தபட்ச வங்கி முறை நடவடிக்கையே "குறுகிய வங்கி முறை" எனப்படுகிறது.

7. உலகளாவிய வங்கி முறை: பரவலான அடிப்படையையும் விரிவான வங்கி முறை நடவடிக்கைகளையும் கொண்ட வங்கி முறையே உலகளாவிய வங்கி முறை ஆகும். இம்முறை குறுகிய வங்கி முறைக்கு முற்றிலும் நேர்மாறானதாகும். இவ்வகையான வங்கி முறையின் கீழ், ஒரு

வங்கி ஆனது நடைமுறை முதல் தேவைகள் மற்றும் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்கான பருவக் கடன்கள் ஆகியவற்றைக் கையாளுகின்றன. இவை தனிநபர் வாடிக்கையாளர்களையும் பேரளவுக் கழக வாடிக்கையாளர்களையும் கையாளுகின்றன. இவை, பழங்காலம் சார்ந்த வைப்புகளைப் பெறுதல், நவீன நிதிச் சேவைகள், நீண்டகால சேமிப்புக் கருவிகளை விற்றல், காப்பீட்டுப் பாதுகாப்பு அளித்தல், முதலீட்டு வங்கி முறை போன்ற அனைத்துப் பணிகளையும் ஒன்றிணைத்து செயலாற்றுகின்றன.

8. வட்டார வங்கி முறை: வணிக வங்கிகள், பொதுவாக, வணிகவியல் மற்றும் வியாபார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ள பேரளவு வாங்குபவர்களின் மீதே கவனம் செலுத்தி வருவதால், கிராமப்புறம் மற்றும் புறநகர்ப் பகுதிகளில் உள்ள சிறிய வியாபாரிகள், கிராமக் கைவினைஞர்கள், விவசாயம் சார்ந்த தொழிலாளர்கள் போன்றோர்க்கு வணிக வங்கிகளிடம் இருந்து போதுமான கடன் வசதி கிடைப்பதில்லை. இவ்விதமான வங்கி முறை கிராமப் பகுதிகளை பொருளாதாரம் சார்ந்த விதத்தில் வளர்ச்சியடையாத நிலையிலே விட்டு விடுகின்றது. கிராமப்புறப் பகுதிகளில் வசிப்பவர்களுக்கும் சிறிய அளவில் கடன் பெறுபவர்களுக்கும் போதுமான மற்றும் நேரப்படியான கடன்களை அளிக்கும் நோக்கோடு மத்திய அரசு வட்டார வங்கிகளை அமைத்தது. இவை இந்தியா முழுவதும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை குறிப்பிட்ட பகுதியில் மட்டுமே இயங்க அனுமதிக்கப்படுவதால், வட்டாரம் சார்ந்த வளர்ச்சிக்கு உதவும்.

9. சில்லறை வங்கி முறை: இவ்வங்கி முறையே பெரும்பாலும் வணிக வங்கிகளால் பின்பற்றப்படும் முறையாக உள்ளது. இம்முறையின் இலக்கு பேரளவு வாடிக்கையாளர்களே தவிர தனிநபர் வாடிக்கையாளர்கள் அல்ல. இம்முறையில், வங்கிகள் தமது பொருட்களை விற்கும் நோக்கோடு வாடிக்கையாளர்களை அணுகுகின்றன. இங்கு பொருட்கள் நுகர்வோர் சார்ந்தனவாக உள்ளன. இதன் உதாரணமாக கார் கடன், வீட்டுக்கடன் வசதி, நுகர்வோர் பொருட்களை வாங்க நிதி உதவி போன்றனவற்றைக் கூறலாம். ஆகவே, சில்லறை வங்கி முறையில், வங்கிகள் பேரளவு வாடிக்கையாளர்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றன. ஆகவே, இங்கு குறைந்த மதிப்பில் பேரளவு வங்கிகளின் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும். பெரும்பாலான வட்டார வங்கிகளும் வங்கிகளின் புறநகர்ப்பகுதிக் கிளைகளும் சில்லறை வங்கி முறையையே பின்பற்றுகின்றன.

10. மொத்த வங்கி முறை: மொத்த அல்லது கழக வங்கி முறை என்பது பேரளவுக் கடன்களைப் பெறும் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான வாடிக்கையாளர்களை கையாளுவதைக் குறிக்கிறது. இத்தகைய வங்கிகளின் வாடிக்கையாளர்கள் பெரும்பாலும் கழகத் துறையைச் சார்ந்தவர்களாகவே உள்ளனர். ஆகவே, இவை குறைந்த எண்ணிக்கையிலான ஆனால் பேரளவுத் தொகையைக் கொண்ட நடவடிக்கைகளை கொண்டு விளங்குகின்றன. இந்தியாவில் உள்ள

அயல்நாட்டு வங்கிகள் பெரும்பாலும் மொத்த வங்கி முறையிலேயே கவனம் செலுத்தி வருகின்றன. இவற்றின் பணிகள் முற்றிலும் கணிப்பொறி மயமாக்கப்படுகின்றன. அதிகரித்து வரும் வணிக வங்கி முறை மற்றும் முதலீட்டு வங்கி முறை நடவடிக்கைகள் இவ்வித வங்கி முறையின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவி புரிகின்றன.

குறிப்பு

11. தனியார் வங்கி முறை: தனியார் வங்கி முறை அல்லது சொந்த வங்கி முறை வசதி வாய்ப்பு மிக்க தனிநபர்களுடன் வங்கி முறை உறவு முறை கொள்கின்றன. இவை கழக வாடிக்கையாளர்களுடன் வங்கி சார்ந்த தொடர்பு எதையும் கொள்வதில்லை. இவை, தனிநபர் வாடிக்கையாளர்களின் தேவை, அவர்களின் முன்னுரிமைகள் மற்றும் அவர்களால் விரும்பப்படும் பொருட்கள் அல்லது சேவைகளை கவனிக்கின்றன. இவ்வகை வங்கி முறை தனிநபரது சொத்து மேலாண்மை மற்றும் முதலீடு ஆகியவற்றோடு தொடர்பு உடையதாக விளங்குகிறது. இவை தொழில் மற்றும் வியாபாரத்தின் தேவைகளை கவனிப்பதில்லை.

5.9 கூட்டுறவுக் கடன் சங்கங்கள்

கிராமப்புறக் கடன் வசதிகளிலேயே சிறந்ததும், சிக்கனமானதும் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் மூலம் பெறும் கடன்களேயாகும். இவை வகுலிக்கும் வட்டியும் மிகவும் குறைவு. வணிக வங்கிகள் கிராமப்புற விவசாயிகளைப் புறக்கணித்து வந்ததனால், நாடு விடுதலையடைந்த பிறகு அரசு கிராமப்புறக் கடன் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய கூட்டுறவுச் சங்கங்களை நிறுவுவதற்கு பெருமளவில் ஆதரவு அளித்தது. நாடு சுதந்திரம் பெறும் முன்பே கூட்டுறவு இயக்கம் தோன்றியிருந்தும், சுதந்திரம் பெற்ற பிறகே இதன் வளர்ச்சி பல மடங்கு அதிகரித்தது.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பல வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். எனினும், இவற்றை மூன்று வகைகளாகப் பிரிப்போம்.

1. முதலிலைக் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்கள்
2. மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள்
3. மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கிகள்

மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி, ரிசர்வ் வங்கியிடம் கடன் பெற்று மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு வழங்குகின்றது. மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கி மாவட்ட அளவில் செயல்படும் வங்கியாகும். தஞ்சை போன்ற சில மாவட்டங்களில் இரண்டு மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகளும் உள்ளன. இவை முதலிலை கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களுக்குக் கடன் வழங்குகின்றன.

1. முதலிலைக் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்கள்: இவை கிராம அளவில் செயல்படும் சிறிய கூட்டுறவு வங்கிகளாகும். இவற்றின் நிர்வாகம் உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு குழு வசம் உள்ளது. இவர்களில் ஒருவர் ஊதியமில்லாத கௌரவ செயலாளராக பணிபுரிபவர் ஆவார். இச்சங்கங்கள் விவசாயிகளுக்கு குறுகிய காலக் கடன்களை அளிக்கின்றன. இக்கடன்களும் விதைகள், உரம், பூச்சிமருந்து போன்ற

விவசாயத்திற்குத் தேவையான பொருள்களாகவும், ரொக்கமாகவும் வழங்கப்படுகின்றன. இவைகளுக்கு பொது மக்களிடமிருந்து டெபாசிட் பெறவும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது தவிர, இவை மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கியிடமிருந்து கடன்களும். அரசிடமிருந்து மானியமும் பெறுகின்றன. இச்சங்கங்கள் குறுகிய காலக் கடன்களை மட்டுமே வழங்குகின்றன.

2. கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகள்: ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கி செயல்படுகின்றது. (தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் இரண்டு மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள் உள்ளன). கிராம முதல் நிலைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் கூட்டமைப்பே இம்மத்திய வங்கி எனலாம். இவ்வங்கிகள் பெரும்பாலும் மாவட்டத் தலைநகரங்களைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு செயல்பட்டாலும், தாலுகா தலைநகர்களிலும் தமது கிளைகளைத் திறந்துள்ளன. இவை பொதுமக்களிடமிருந்து தவணை வைப்புகள் பெறுவதோடு ஓரளவுக்கு வணிக வங்கிகளின் பணிகளையும் ஆற்றுகின்றன.

இம்மத்திய வங்கிகளே கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கடன் வழங்குகின்றன. நகர்ப்புறக் கூட்டுறவு வங்கிகளில் உபரியாகக் கிடைக்கும் நிதியையும் கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கிடைக்க இவை ஏற்பாடு செய்கின்றன. எனவே, இவற்றின் பணி மகத்தானதாகும். இவை பொதுமக்களிடம் வணிக வங்கிகளை விட ½ சதவிகிதம் அதிக வட்டி தந்து டெபாசிட் பெறவும் ரிசர்வ் வங்கி அனுமதித்துள்ளது. எனினும், இவை தனிநபர்களுக்கு தங்க நகைகளின் ஈட்டின் பேரில் மட்டும் ஓரளவுக்குக் கடன் வழங்கி வருகின்றன.

3. மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கிகள் : எல்லா மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கும் தலைமையாக மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி இயங்குகின்றது. இது ரிசர்வ் வங்கியடம் கடன் பெற்று மாவட்ட மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகளுக்குக் கடன் வழங்கி அதன் மூலமாக கிராமப்புறக் கூட்டுறவுக் கடன் சங்கங்களுக்குக் கடன் வழங்குகின்றது. எனவே, இவை நேரடியாகக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கடன் வழங்குவதில்லை. தற்சமயம், இந்தியாவில் 28 மாநிலங்க் கூட்டுறவு வங்கிகள் 779 கிளைகளுடன் இயங்கி வருகின்றன. இவ்வங்கிகளும் வணிக வங்கிகள் போன்று பொதுமக்களிடம் டெபாசிட் பெற அதிகாரம் பெற்றுள்ளன. ஸ்டேட் வங்கியிடமும் மற்ற வங்கிகளிடமும் இவ்வங்கிகள் கடன் பெறுகின்றன.

இவ்வங்கிகளுக்கு முக்கியமாகக் கடன் தருவது ரிசர்வ் வங்கியேயாகும். மேலும் ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்து மறு நிதி வசதி பெறவும் இவற்றிற்கு உரிமை உள்ளது. சமீபகாலங்களிலேயே இவை வளர்ச்சி பெற்றுள்ளதால், இவற்றின் நிதியாதாரம் மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. மேலும் ரிசர்வ் வங்கியையே இவை முற்றிலும் சார்ந்துள்ளன.

5.10 பாடத்தொகுப்பு

இந்திய வங்கியியலின் அமைப்பு முறை பற்றி கூறி அதன் செயல்பாடுகளும் கூறப்பட்டுள்ளது. பின்பு பட்டியலிடப்பட்ட மற்றும் பட்டியலிடப்படாத வங்கிகள் பற்றியும் இவணிக வங்கிகளின் வகைகளான கிளை வங்கி மற்றும் தனி வங்கி பற்றியும் அவற்றின் நன்மை தீமைகள் பற்றியும் இவைப்பு வங்கி கலப்பு வங்கி முறைகள் இந்தியாவில் செயல்படும் விதம் இந்தியாவில் காணப்படும் பிற வங்கி முறைகள் மற்றும் பல்வேறு கடன் சங்கங்கள் பற்றியும் இப்பாடத்தின் மூலம் அறிந்து கொண்டோம்.

குறிப்பு

5.11 முக்கிய சொற்கள்

கிளை வங்கி இ தனி வங்கி இ தொடர் வங்கி இ மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள்

5.12 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்

1. இந்திய வங்கிகளின் அமைப்பை விளக்குக.
2. கிளை வங்கி முறையின் நன்மை தீமைகளை குறிப்பிடுக.
3. இந்தியாவில் காணப்படும் பிற வங்கி முறைகளை விவரி?

5.13 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

1. மா.பா. குருசாமி - வங்கியல்
2. கு. வெற்றிவேல் - நவீன வங்கியல்
3. எஸ். பாலகிருஷ்ணன் - வங்கியலும், நிதியியலும்
4. க.ஆளுடையபிள்ளை - இந்திய வங்கியலும் வங்கியியல் சட்டமும் நடைமுறையும்.

தனியார் மற்றும் பொதுத் துறை வங்கிகள்

குறிப்பு

பாட அமைப்பு

6.1 நோக்கங்கள்

6.2 முன்னுரை

6.3 தனியார் வங்கிகள்

6.3.1 தனியார் வங்கியின் சிறப்பியல்புகள்

6.3.2 தனியார் வங்கியின் நன்மைகள்

6.3.3 தனியார் வங்கியின் தீமைகள்

6.4 பொதுத் துறை வங்கிகள்

6.4.1 பொதுத் துறை வங்கியின் சிறப்பியல்புகள்

6.4.2 பொதுத் துறை வங்கியின் நன்மைகள்

6.4.3 பொதுத் துறை வங்கியின் தீமைகள்

6.5 தனியார் மற்றும் பொதுத் துறை வங்கிகளுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாடுகள்

6.6 பாடத் தொகுப்பு

6.7 முக்கிய சொற்கள்

6.8 பாடப் பயிற்சி வினாக்கள்

6.9 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

6.1 நோக்கங்கள்

இப்பாடத்தின் மூலம் தனியார் மற்றும் பொதுத்துறை வங்கிகள் பற்றியும் அவற்றின் சிறப்பியல்புகள், நன்மை தீமைகள் பற்றியும் மற்றும் இரண்டு துறை வங்கிகளுக்கு இடையேயான வேறுபாடுகளை அறியலாம்.

6.2 முன்னுரை

இந்திய வங்கி முறையில் கடந்த 30 வருடங்களாக பல வியத்தகு சாதனைகளை புரிந்துள்ளது. இது முக்கியமாக எல்லோரிடத்திலும் சென்றடைந்துள்ளது. நகரம் மற்றும் சிறு நகரங்கள் மட்டுமின்றி இந்நியாவின் கிராமப்புற மூலை முடுக்குகளில் எல்லாம் சென்று வங்கித்துறை மிகப் பெரிய அளவிற்குரிய சாதனைகளையும் வளர்ச்சிகளையும் அடைந்துள்ளது. இதற்கு மூல ஆதாரமாக செயல்படுவது

தனியார் மற்றும் பொதுத்துறை வங்கிகளே ஆகும். இவ்விரு வங்கிகளைப் பற்றி இப்பாடத்தில் காண்போம்.

6.3 தனியார் துறை வங்கிகள்

இந்திய தனியார் துறை வங்கிகள் இந்தியாவிலுள்ள வங்கிகளில் தங்கள் முதலீடு அல்லது பங்குகளின் பெரும்பகுதியை தனி நபர் முதலீட்டாளர்கள் வசம் கொண்டுள்ள வங்கிகள் ஆகும். இந்த முதலீட்டில் அரசின் பங்கு இல்லாமலோ குறைவாகவோ இருக்கும்.

குறிப்பு

1969 -ல் அனைத்து முதன்மை வங்கிகளும் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டன. எனவே இந்தியாவிலுள்ள வங்கிகளில் பெரும்பான்மையானவை பொதுத்துறை வங்கிகளாகும். 1990 களில் தாராளமயமாக்கல் கொள்கைகளின் கீழ் மீண்டும் வங்கித்துறை தனியார் துறைக்குத் திறக்கப்பட்டது. இதனையடுத்து பல புதிய தனியார் வங்கிகள் துவங்கப்பட்டன. கடந்த இருபதாண்டுகளில் இவை அதிநவீன தொழில்நுட்பத்தை பயன்படுத்தி பல புதுமைகளையும் நுட்பங்களையும் அறிமுகப்படுத்தி பலமடங்கு வளர்ந்துள்ளன.

தனியார் துறை வங்கிகளை பழையவை புதியவை என இரு வகைப்பாடுகளில் நடுவண் வங்கி பிரித்துள்ளது. 1969 -ல் நாட்டுடைமைக்கு முன்பாக இருந்து சிறியதாகவோ சிறப்பு வசதி தந்ததாலோ நாட்டுடைமையாக்கப்படாதவை பழைய தனியார்த் துறை வங்கிகள் எனப்படுகின்றன. புதிய தனியார்த் துறை வங்கிகள் 1990 களில் தாராளமயமாக்கலுக்குப் பின் உரிமம் பெற்றவை ஆகும்.

இந்தியாவில் வங்கிகள் முறை ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலம் தொட்டே தனியார் வங்கிகள் செயல்படுகின்றது. இன்டஸ் இன்ட் வங்கி இந்தியாவின் முதல் தனியார் துறை வங்கி ஆகும். அதோடு வேகமாக வளர்ந்து வரும் வங்கிகளில் இன்டஸ்இன்ட் வங்கியும் ஒன்று ஐ.டி.பி.ஐ வங்கி உலகின் பத்தாவது மிகப்பெரிய தனியார் வங்கி மற்றும் இவ்வங்கி உலகத் தரம் வாய்ந்த நிறுவனங்களை இந்தியாவில் அமைத்துள்ளது.

வீட்டு வசதி மேம்பாட்டு நிதி லிமிடெட் இந்தியாவில் பாரத ரிசர்வ் வங்கியின் தாராளமயமாக்கல் திட்டத்தில் முதன் முதலில் நிறுவப்பட்ட தனியார் வங்கி ஆகும். இதை 1994 ஆம் ஆண்டு மும்பையில் உள்ள ஹெச்.டி.எப்.சி வங்கி லிமிடெட் உடன் இணைக்கப்பட்டு ஜனவரி 1995 ஆம் ஆண்டு முதல் பிற்படுத்தப்பட்ட வங்கியாக செயல்படுகிறது.

ஐ.என்.ஐ வைஸ்யா 1930 ஆம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. பெங்களூரில் முதன் முதலாக கிளை 1934 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டு செயல்பட்டு வருகிறது.

6.3.1 தனியார் துறை வங்கியின் சிறப்பியல்புகள்

தனியார் துறை வங்கியின் முக்கிய சிறப்பியல்புகள் பின்வருமாறு

1. தனியார் உரிமை மற்றும் கட்டுப்பாடு
2. இலாப நோக்கம்
3. மாநில பங்களிப்பு இல்லை.
4. தனியார் நிதி
5. தனியார் மேலாண்மை

6.3.2 தனியார் துறை வங்கியின் நன்மைகள்

தனியார் துறை வங்கிகள் முதலீடு சம்பந்தமாக அறிவுரை வழங்குவது மட்டுமின்றி வாடிக்கையாளருடைய முதலீட்டை முழுவதுமாக கையாளுகிறது. அதாவது சொத்துக்களின் வளர்ச்சி மற்றும் பாதுகாப்பு சிறப்பு நிதி தீர்வகம் மற்றும் எதிர்கால தலைமுறையினருக்கு தேவையான வளங்களை பெற திட்டமிடுதல் போன்ற பணிகளை வழங்குகின்றன. தனியார் துறை வங்கியின் நன்மைகள் பின்வருமாறு:

1. உயர் வெகுமதி உச்சவரம்பு

தனியார் துறை வங்கிகள் தங்களுடைய வாடிக்கையாளர்கள் தவறான நிதி மேலாண்மை மற்றும் மோசமான பங்குகளை தேர்ந்தெடுத்தல் மூலம் ஏற்படும் நிதி இழப்புகளிலிருந்து வாடிக்கையாளர்களை காப்பாற்றுகிறது. மேலும் வாடிக்கையாளர்களின் முதலீட்டிற்கு ஆலோசனைகளை வழங்கி அதிகப்படியான வெகுமதியை பெற்றுத் தருகிறது.

2. தனிப்பட்ட வாடிக்கையாளர் தொடர்பு

வாடிக்கையாளர்களின் முதலீடுகளை வளர்ச்சியடைய செய்வதே தனியார் துறை வங்கியின் முதன்மை பணியாக கருதப்படுகிறது. தனியார் வங்கிகள் நிதி ஆலோசகராகவும் மற்றும் பங்கு இடைத்தரகராக செயல்பட்டு வாடிக்கையாளர்களிடையே நெருக்கமான தொடர்பை ஏற்படுத்தி அவர்களுடைய முதலீட்டினை வளர்ச்சியடைய செய்கிறது.

3. தோல்விக்கு இடமில்லை

வாடிக்கையாளரின் முதலீட்டை வளர்ச்சியடைய செய்வதற்கு தனியார் துறை வங்கிகள் முதலீட்டு திட்டத்தின் சாதக பாதகங்களை ஆராய்ந்து செயல்பட தனியாக சிறப்பு நிபுணர்களை அமைத்து செயல்படுகிறது. இதன் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில திட்டங்களில் முதலீடு செய்வதால் வாடிக்கையாளர்களின் முதலீட்டின் மீதான வளர்ச்சி தோல்வியடைவதில்லை.

6.3.3 தனியார் துறை வங்கியின் தீமைகள்

தனியார் துறை வங்கியின் தீமைகள் பின்வருவனவாகும்.

1. மிகை ஊழியர்கள்

தனியார் துறையில் மிக முக்கிய குறைபாடாக கருதப்படுவது சில ஊழியர்களை மிகை ஊழியர்களாக அறிவிப்பது. இது வேலையில்லாதோரின் சதவிகிதத்தை உயர்த்துகிறது. இதுவே சமுதாயத்தில் குற்றம் அதிகரிக்க காரணமாகிறது.

குறிப்பு

2. கிராமப் புற பகுதிகளில் கிளைகள் இல்லை

தனியார் வங்கி உரிமையாளர்கள் கிராமப் புறங்களில் கிளைகளை துவங்க விரும்புவதில்லை. ஏனென்றால் நகர்புறங்களில் அதிகப்படியான மக்கள் தொகை இருப்பதால் அவர்களுக்கான தேவையான முதலீடுகள் கிடைக்கப்பெறுகிறது. எனவே கிராமப் புறங்கள் நிராகரிக்கப்படுகின்றன.

3. சம நிலையற்ற வளர்ச்சி

தனியார் வங்கியின் உரிமையாளர்கள் இந்தியாவில் குறிப்பிட்ட பிரிவு மக்களுக்கு மற்றும் பகுதிகளுக்கு மட்டும் கடன் வசதி அளிக்கிறார்கள். இது நாட்டின் வளர்ச்சியில் சமநிலையற்ற போக்கை ஏற்படுத்துகிறது.

4. உறவினர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு

பல தனியார் வங்கிகள் தங்களுடைய உறவினர்கள் மற்றும் நண்பர்களுக்கு மட்டுமே வேலைவாய்ப்பு வழங்குகிறார்கள். இதனால் தகுதியான நபர்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள்.

5. குறிப்பிட்ட நபர்களுக்கு மட்டும் கடன் வழங்குதல்

தனியார் துறை வங்கிகள் தங்களுக்கு சாதகமான நபர்களுக்கு மட்டும் கடன்களை வழங்குகிறார்கள். இதனால் சில நபர்கள் மட்டும் பயன் அடைகின்றனர்.

6. உரிமையாளர்கள் சங்கங்கள்

தனியார் துறை வங்கியின் உரிமையாளர்கள் தங்களுக்குள் சங்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு இலாபம் ஈட்டுவதையே குறிக்கோளாக கொண்டுள்ளனர். இதனால் வட்டி மற்றும் சேவைக் கட்டணம் உயர்த்தப்படுகிறது.

6.4 பொதுத்துறை வங்கிகள்

இந்திய அரசால் உருவாக்கப்பட்ட வங்கிகள் மற்றும் இந்திய அரசால் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் பொதுத்துறை வங்கிகள் எனப்படும். இந்தியாவில் பொதுத்துறை வங்கி 1786 –ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது. முதல் கட்டத்தில் வங்கியின் வளர்ச்சி மெதுவாகவும் மற்றும் 1913 வரை அவ்வபோது தோல்விகளையும் அடைய நேரிட்டது. வணிக வங்கிகளின் செயல்பாடுகள் ஒழுங்கு நிலைப்படுத்த இந்திய அரசு

மூலம் வங்கி நிறுவனங்கள் விதி 1947 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்டது. பின் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி அனைத்து அதிகாரங்களையும் கொண்ட வங்கியாகவும் இந்தியாவின் அனைத்து வங்கிகளையும் கண்காணிக்கும் ஒரு மத்திய வங்கி ஆணையமாகவும் செயல்படுகிறது. 1969 ஆம் ஆண்டு 14 வங்கிகளும் பிறகு 1980 ஆம் ஆண்டு 6 வங்கிகளும் பொதுத்துறை வங்கிகளாக மாற்றம் செய்யப்பட்டு மொத்தம் 20 வங்கிகள் பொதுத்துறை வங்கிகளாக இந்தியாவில் செயல்படுகின்றன.

6.4.1 பொதுத் துறை வங்கியின் சிறப்பியல்புகள்

பொதுத் துறை வங்கிகள் மத்திய மற்றும் மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் செயல்படுவதாகும். அதன் முக்கிய சிறப்பியல்புகள்:

1. மாநில உரிமை
2. அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இயங்கும்
3. சேவை நோக்கம்
4. மாநில அரசே நிதி வழங்குதல்
5. அரசு விதிமுறைகளின் படி அதிகாரத்துவ மேலாண்மையில் செயல்படும்.

6.4.2 பொதுத் துறை வங்கிகளின் நன்மைகள்

பொதுத் துறை வங்கிகள் மக்களுக்கு நிதி சேவையினை வழங்குகின்றன. நிதி சேவையானது கடன் வழங்குதல், பணத்தை மாற்றுதல், முதலீடுகளை பெறுதல் மற்றும் எடுப்புகள். பொதுத்துறை வங்கிகளின் நன்மைகளாவன.

1. பொதுத்துறை வங்கிகளின் முக்கியமான நன்மையாக மக்கள் கருதுவது பாதுகாப்பாகும். பொதுத்துறை வங்கிகளில் செய்யப்படும் முதலீடுகள் மிகவும் பாதுகாப்பானதாகவும் இதில் தவறு நேர்வதற்கோ, கவனக் குறைவாக செயல்பட்டு இழப்பு ஏற்படுவதற்கோ வாய்ப்புகள் குறைவு. எனவே வாடிக்கையாளருக்கு நிதி அழுத்தம் ஏற்படுவதில்லை.

2. பொதுத்துறை வங்கிகள் சேவை கட்டணங்கள், கடன் வழங்கும் கட்டணங்கள் மற்றும் வட்டி குறைவாக வசூலிக்கின்றன.

3. பொதுத்துறை வங்கிகளில் மறைமுகக் கட்டணங்கள் ஏதும் விதிக்கப்படுவதில்லை.

4. பொதுத்துறை வங்கியினுடைய ஊழியர்கள் பணி நிரந்தரம் செய்யப்படுவதால் அவர்களுடைய செயல்பாடு வங்கி மற்றும் வாடிக்கையாளரின் நலனைச் சார்ந்தே இருக்கும்.

5. பொதுத்துறை வங்கிகள் தனது வங்கிக் கிளைகளை கிராமப் புறங்களிலும் அமைத்து கிராமப் புற முன்னேற்றத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும்

உதவுவதன் மூலம் இந்திய நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணையாக உள்ளது.

6.4.3 பொதுத் துறை வங்கியின் தீமைகள்

பொதுத் துறை வங்கியினால் பல நன்மைகள் இருப்பினும் ஒரு சில குறைபாடுகளும் உள்ளன. அக்குறைபாடுகளாவன

குறிப்பு

1. புதிய தொழில்நுட்பங்களை அறிமுகப்படுத்துவதில் கால தாமதம் செய்கின்றன.
2. தனிப்பட்ட வங்கி ஊழியர்களை பொதுத்துறை வங்கிகள் ஊக்குவிப்பது இல்லை. இதனால் அவர்கள் குறைந்த செயல்திறன் மற்றும் வேலை வெளியீட்டினை வெளிப்படுத்துகின்றனர்.
3. பொதுத்துறை வங்கி துறையில் அரசியல் தலையீடு காரணமாக மோசமான நிதி முடிவினை எடுப்பதால், இது நட்டம் ஏற்படுவதற்கு வழிவகுக்கிறது.
4. கடன் வழங்குவதற்கான செயல்முறைகளில் கால தாமதம் செய்வதால் வாடிக்கையாளர்கள் கடன் பெறுவதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது.
5. பொதுத்துறை வங்கி ஊழியர்கள் நிரந்தர சம்பளம் பெறுவதால் வாடிக்கையாளர்கள் நலனில் அக்கறை காட்டுவதில்லை.

6.5 தனியார் மற்றும் பொதுத்துறை வங்கிகளுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாடுகள்

வயது மூப்பின் அடிப்படையில் பார்க்கும் பொழுது இளைய சமுதாயத்தினர் தனியார் துறை வங்கிகளையும் வயது முதிர்ந்தோர் பொதுத்துறை வங்கிகளையும் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இருப்பினும் பணிகள் மற்றும் சேவைகள் அடிப்படையில் பின்வரும் வேறுபாடுகளைக் காணலாம்.

1. வட்டி விகிதங்கள்

வங்கிகளின் முதன்மை காரணியாக கருதப்படுவது கடன்களுக்கான வட்டி விகிதம் ஆகும். பொதுவாக தனியார் துறை வங்கிகள் அதிக வட்டி விகிதம் விதிப்பதாகவும், பொதுத்துறை வங்கிகள் குறைவான வட்டி விகிதம் விதிப்பதாகவும் பொதுமக்களால் நம்பப்படுகிறது. மேலும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வட்டி விகிதத்தில் ஏதேனும் மாற்றத்தை அறிவிப்பின பொதுத்துறை வங்கிகள் அதனை உடனடியாக செயல்படுகின்றன. அதனால் தனியார் துறை வங்கிகள் இதனை உடனடியாக செயல்படுத்துவதில்லை.

2. கட்டணங்கள்

வங்கி வட்டி விகிதம் மட்டுமின்றி, மேலும் மற்ற வகை கட்டணங்கள் வாடிக்கையாளரின் ரொக்க ஓட்டத்திற்கு ஏற்ப மாறுபடுகிறது. ஊதாரணமாக வங்கிக் கடனை முதிர்வு காலத்திற்கு முன்பே, முன்கூட்டி முடிக்கும் பொழுது பொதுத்துறை வங்கிகளை விட தனியார் துறை வங்கிகள் அதிகப்படியான கட்டணங்களை வசூலிக்கின்றன.

3. கடன் வழங்குதல்

பொதுத்துறை வங்கிகளை விட தனியார் துறை வங்கிகள் விரைவாக கடன்களை வழங்குகின்றன. மேலும், கடன் சம்மந்தமான காகித வேலைப் பளுவை தனியார் துறை வங்கிகள் வெகுவாக குறைத்து வேகமாக கடன் வழங்குகின்றன. பொதுத்துறை வங்கிகள் கடன் வழங்குவதில் மெதுவாக செயல்படுகின்றன.

4. எளிமையான வங்கி முறை

தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் காரணமாக இரண்டு துறை வங்கிகளுமே பல்வேறு வகையான வசதிகளை வாடிக்கையாளருக்கு வழங்குகின்றன. இருப்பினும் நவீன தொழில்நுட்ப முறைகளும் மற்றும் புதுமையான வங்கி முறைகளையும் தனியார் துறை வங்கிகள் பயன்படுத்துவதால், பொதுத் துறை வங்கியை விட சற்று எளிமையான வங்கி முறையை தனியார் துறை வங்கிகள் வாடிக்கையாளருக்கு அளிக்கின்றன.

5. வாடிக்கையாளர் சேவை

வாடிக்கையாளர் சேவையே வங்கிப் பணியில் பிரதானதாகும். முக்கியமாக இளைய தலைமுறையினர் வங்கிப் பிரச்சனைகளை தீர்க்க அதிக நேரம் செலவிடவோ அல்லது அமைதியான முறையிலோ தீர்க்க விரும்புவதில்லை. தனியார் துறை வங்கிகள் வாடிக்கையாளர் சேவைக்கென தனி பிரிவினை அமைத்து வாடிக்கையாளரின் குறைகளை மிக விரைவாக தீர்க்கிறது. பொதுத்துறை வங்கிகள் வாடிக்கையாளரின் குறைகளை விரைவாக நிவர்த்தி செய்வதில்லை.

6.6 பாடத்தொகுப்பு

இப்பாடத்தை பயின்றதன் மூலம் தனியார் மற்றும் பொதுத்துறை வங்கிகள் பற்றியும் இ அவற்றின் சிறப்பியல்புகள் பற்றியும் தனியார் வங்கியின் நன்மைகள் மற்றும் தீமைகள் பொதுத்துறை வங்கியின் நன்மை

மற்றும் தீமைகள் பற்றியும்இ தனியார் மற்றும் பொதுத்துறை வங்கிகளுக்கு இடையேயான வேறுபாடுகள் பற்றியும் அறிந்து கொண்டோம்.

6.7 முக்கிய சொற்கள்

தனியார் வங்கி, பொதுத் துறை வங்கி, வாடிக்கையாளர் சேவை.

குறிப்பு

6.8 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்

1. பொதுத்துறை வங்கி என்றால் என்ன?
2. தனியார் துறை வங்கியின் நன்மை தீமைகளை கூறுக?
3. தனியார் மற்றும் பொதுத்துறை வங்கிக்கிடையேயான வேறுபாடுகளை தருக.

6.9 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

1. மா.பா. குருசாமி - வங்கியல்
2. கு. வெற்றிவேல் - நவீன வங்கியல்
3. எஸ். பாலகிருஷ்ணன் - வங்கியலும், நிதியியலும்
4. க.ஆளுடையபிள்ளை - இந்திய வங்கியலும் வங்கியியல் சட்டமும் நடைமுறையும்.

கூறு : 7 இந்தியாவில் வங்கிகளின் நாட்டுடைமையாக்கம்

பாட அமைப்பு

- 7.1 நோக்கங்கள்
- 7.2 முன்னுரை
- 7.3 வங்கிகள் மீது சமூகக் கட்டுப்பாடு
- 7.4 வணிக வங்கிகளின் நாட்டுடைமையாக்கம்
- 7.5 நாட்டுடைமையாக்கலின் நோக்கங்கள்
- 7.6 நாட்டுடைமையாக்கத்திற்கு எதிரான குறைபாடுகள்
- 7.7 நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட பின் வங்கிப் பணியின் வளர்ச்சி
- 7.8 பாடத்தொகுப்பு
- 7.9 முக்கிய சொற்கள்
- 7.10 பாடப் பயிற்சி வினாக்கள்
- 7.11 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

7.1 நோக்கங்கள்

இப்பாடம் வழியாக வங்கிகள் மீது சமூகக் கட்டுப்பாடு பற்றியும் வணிக வங்கிகளின் நாட்டுடைமையாக்கம் பற்றியும் நாட்டுடைமையாக்கலின் குறிக்கோள்கள் நாட்டுடைமையாக்கலின் குறைபாடுகள் பற்றியும் மற்றும் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட பிறகு வணிக வங்கியின் வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைப் பற்றியும் அறியலாம்.

7.2 முன்னுரை

சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு இந்தியா சமதர்மக் கொள்கை சார்ந்த விதத்தில் ஆன சமூகத்தை உருவாக்க முனைந்தது. கூட்டுத் துறையை ஆற்றலோடு இயக்குவதன் மூலம் இந்த இலக்கை அடைய முயற்சிக்கப்பட்டது. ஆகவே தனியார் துறை மற்றும் பொதுத்துறை ஆகிய இரு துறைகளுமே சுதந்திரமாகச் செயல்பட அனுமதிக்கப்பட்டன. பொதுத்துறை முற்றிலும் அரசுக்கு சொந்தமானதாகவும் அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழும் இயங்கி வந்தது. பொதுத்துறை உரிமங்க் கட்டுப்பாடுகள் சட்டமுறை சார்ந்த நிறுவனங்களையும் நாட்டுடைமை ஆக்குவதன் மூலம் பொதுத்துறை வளர்ச்சியடையுமாறு செய்யப்பட்டது. உதாரணமாக மின்சார அளிப்பு தகவல் தொடர்பு சேவைகள் போன்றன நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டன. பேரளவு மூலதனம் தேவைப்படும் தொழில்களான ஸ்டீல் தொழிற்சாலை போன்றனவும் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டன.

7.3 வங்கிகள் மீது சமூகக் கட்டுப்பாடு (Social Control over Bank)

வங்கிகள் சேமிப்பின் பாதுகாவலர்களாகவும் கடனளிப்பில் சக்திவாய்ந்த நிறுவனங்களாகவும் விளங்குகின்றன. இவை வைப்புகள் என்ற விதத்தில் சமுதாயத்தின் அனைத்துப் பிரிவுகளில் இருந்தும் வள ஆதாரங்களை சேகரித்து அவற்றை தொழில் நிறுவனங்களுக்கும் ஏனையோர்களுக்கும் கடனாக அளிக்கின்றன. 1985 ஆம் ஆண்டு இம்பீரியல் பாங்க் ஆஃப் இந்தியா நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டு ஸ்டேட் பாங்க் ஆஃப் இந்தியா அமைக்கப்பட்டது.

குறிப்பு

வணிக வங்கிகள் பேரளவு மற்றும் மத்திய அளவு நிறுவனங்களுக்கே தமது கடன்களை அளித்து வருவது கண்டுணரப்பட்டது. முதன்மைத் துறைகளான விவசாயம், சிறுதொழில் நிறுவனங்கள் மற்றும் ஏற்றுமதிகள் முற்றிலும் ஒதுக்கப்பட்டன. வங்கிகளின் தலைவர்களும் இயக்குநர்களும் பெரும்பாலும் தொழில் அதிபர்களாக இருந்தனர். ஆதலால் அவர்களில் பெரும்பாலோர் அவர்களோடு தொடர்புடைய நிறுவனங்களுக்கு கடன்களையும் முன்பணங்களையும் அளிப்பதிலேயே ஆர்வம் காட்டினர். வங்கிகளின் இயக்கத்தில் காணப்பட்ட இக்குறைபாடுகளைக் களையவே வங்கிமுறைச் சட்டங்கள் (திருத்த) சட்டம் 1968 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் இயற்றப்பட்டு 01.02.1969 முதல் நடைமுறைக்கு வந்தது. இதற்கு வங்கிகள் மீதான “சமூகக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம்” என்று பெயர். இத்திருத்தத்தின் முக்கியமான சரத்துகள் பின்வருமாறு:

1. வங்கி கம்பெனியின் இயக்கம் அல்லது நிதி பொருளாதாரம் அல்லது வணிக நிர்வாகம் ஆகியவற்றில் சிறப்புத் தகுதி அல்லது நடைமுறை அனுபவம் உடைய ஒரு முழு நேரத் தலைவரால் பேரளவு வங்கிகள் நிர்வகிக்கப்பட வேண்டும்.
2. பெரும்பாலான இயக்குநர்கள் கணக்குப் பதிவியல், விவசாயம் மற்றும் கிராமப் பொருளாதாரம், வங்கியியல் கூட்டுறவு பொருளாதாரம், நிதி சட்டம் மற்றும் சிறுதொழில் நிறுவனங்கள் போன்றவற்றுள் ஏதேனும் ஒரு பகுதியில் முன் அனுபவமோ அல்லது சிறப்புத் தகுதியோ பெற்றிருப்பவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்.
3. குறைந்தது இரண்டு இயக்குநர்களுக்காவது விவசாயம், கிராமப்பொருளாதாரம் மற்றும் கூட்டுறவு ஆகிய துறைகளில் சிறப்புத் தகுதி அல்லது முன் அனுபவம் இருத்தல் வேண்டும்.
4. வங்கிகள் தங்களின் இயக்குநர்களுக்கோ அல்லது அவர்களுக்கு கணிசமான அளவில் அக்கறை உள்ள ஏதேனும் கம்பெனிக்கோ பிணையமுள்ள அல்லது பிணையமற்ற ஏதேனும் கடன்களோ அல்லது முன்பணங்களோ அளிப்பது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.

7.4 வணிக வங்கிகளின் நாட்டுடைமையாக்கம்

மேலே விளக்கப்பட்ட சமூகக் கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகள் விரும்புகிற சமூக மற்றும் பொருளாதார நோக்கங்களை அடையப் போதுமானவைகளாகக் கருதப்படவில்லை. ஆகவே சமூகக் கட்டுப்பாட்டை சட்டப்படி நடைமுறைப்படுத்தியதிலிருந்து 5 மாதம் 18 நாட்களுக்குப் பிறகு அதாவது 19.07.1969 அன்று இந்திய அரசு ரூ.50 கோடிகளுக்கு மேல் வைப்புகளைக் கொண்டுள்ள 14 பெரிய வணிக வங்கிகளை நாட்டுடைமையாக்கியது. 31.12.1968 அன்றுள்ள இவைகளின் மொத்த வைப்புகள் ரூ.2இ741.75 கோடிகளாகும். இவைகளின் பெயர்களும் இவைகளுக்கு அரசால் அளிக்கப்பட்ட நட ஈட்டுத் தொகையும் பின்வரும் அட்டவணையில் தரப்பட்டுள்ளன.

வ.எண்	வங்கிகளின் பெயர்கள்	அரசால் அளிக்கப்பட்ட நட ஈடு (கோடியில்)
1.	சென்ரல் பேங்க் ஆப் இந்தியா லிமிடெட்	1750
2.	பாங்க் ஆப் இந்தியா லிமிடெட்	1470
3.	பஞ்சாப் தே'னல் பாங்க் லிமிடெட்	1020
4.	தி பாங்க் ஆப் பரோடா லிமிடெட்	840
5.	தி யுனைடெட்ட கம்ரீயல் பாங்க் லிமிடெட்	830
6.	யுனைடெட் பாங்க் ஆப் இந்தியா லிமிடெட்	420
7.	கனரா பேங்க் லிமிடெட்	360
8.	தேனா பாங்க் லிமிடெட்	360
9.	சிண்டிகேட் பாங்க் லிமிடெட்	360
10.	தி யூனியன் பாங்க் ஆப் இந்திய லிமிடெட்	310
11.	அலகாபாத் பாங்க் லிமிடெட்	310
12.	தி இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கி	250
13.	தி இந்தியன் வங்கி லிமிடெட்	230
14.	தி பாங்க் ஆப் மஹாரா'டிரா லிமிடெட்	230

மேலும் ஆறு வங்கிகள் நாட்டுடைமையாக்கம்

Nationalisation of Six More Banks

14.03.1980 அன்று ரூ.200 கோடிகளுக்கு மேற்பட்ட தேவை மற்றும் காலம் பொறுப்புக்களைக் கொண்ட மேலும் ஆறு இந்திய வங்கிகள் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டன. இவ்வங்கிகள் பின்வருமாறு:

வ.எண்	வங்கிகளின் பெயர்கள்	அரசால் அளிக்கப்பட்ட நட்ட ஈடு(கோடியில்)
1.	தி ஆந்திரா பாங்க் லிமிடெட்	610
2.	தி நியூ பாங்க் ஆப் இந்தியா லிமிடெட்	510
3.	தி ஓரியண்டல் பாங்க் ஆப் காமர்ஸ் லிமிடெட்	240
4.	தி கார்ப்பரே'ன் பாங்க் லிமிடெட்	210
5.	தி பஞ்சாப் அண்டு சிந் பாங்க் லிமிடெட்	180
6.	தி விஜயா பாங்க் லிமிடெட்	100

நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட பிறகு இவைகளில் பெயர்களில் உள்ள லிமிடெட் என்ற வார்த்தை மட்டும் நீக்கப்பட்டு இவை அவற்றின் சொந்தப் பெயரிலேயே அழைக்கப்பட்டன. இவ்வங்கிகளின் ஒரே பங்குதாரர் மத்திய அரசாகும். இதற்கு பொறுப்பு வரையறை ஏதும் இல்லை. ஆகவே தான் இவைகளின் பெயர்களில் உள்ள லிமிடெட் என்ற வார்த்தை நீக்கப்பட்டு விட்டது. நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட பிறகு இவை பொதுத் துறை வங்கிகள் என கருதப்படுகின்றன.

7.5 நாட்டுடைமையாக்கலின் நோக்கங்கள் (Objectives of Nationalisation)

1969 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 19 ஆம் நாள் நமது நாட்டின் வங்கிகள் வரலாற்றில் ஒரு பொன்னாள் ஆகும். அன்று தான் ரூ.50 கோடிகளுக்கும் அதிகமாக வைப்பு நிதியுள்ள 14 பெரிய வங்கிகள் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டன. குடியரசுத் தலைவர் ஒரு அவசரச் சட்டம் பிறப்பித்து இவற்றை நாட்டுடைமையாக்கினார். பின்னர் ஆகஸ்ட் மாதம் 9 ஆம் தேதி நாடாளுமன்றத்தில் இந்த அவசரச் சட்டம் முறையாக நிறைவேற்றப்பட்டுச் சட்டமாக ஆயிற்று. வங்கிகளை நாட்டுடைமையாக்குவதன் காரணங்களாக அப்போது தெரிவிக்கப்பட்டவை பின்வருமாறு:

1. கிளைப் பெருக்கம் (Branch Expansion)

வங்கிகளின் கிளைகளே இல்லாத இடங்களிலும் கிராமப்புறங்களிலும் வங்கிகளின் கிளைகளை திறப்பது நாட்டுடைமையாக்கியதன் நோக்கங்களில் முதலிடம் பெறுவதாகும். வங்கிகள் நாட்டுடைமையாக்கப்பெற்ற அன்று இருந்த வங்கிக் கிளை அலுவலகங்கள் மொத்தம் 8262 ஆகும். 1976 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் எல்லா வணிக வங்கிகளின் மொத்தக் கிளைகள் 21220

ஆகும். அதாவது ஏழு ஆண்டுகளில் 12958 புதிய கிளைகள் தொடங்கப்பட்டன. உலக வங்கிகளின் வரலாற்றிலேயே இது ஓர் ஈடு இணையற்ற சாதனை ஆகும். தற்பொழுது அதாவது 1998 ஆம் ஆண்டு கடைசி வரை வணிக வங்கிகளின் மொத்தக் கிளைகள் 66252 ஆக உயர்ந்துள்ளது.

2. வட்டார அணுகுமுறை

நமது நாட்டின் ஒவ்வொரு வட்டாரமும் ஒரு சிறப்பான கலாச்சாரமும் தொழில் பாணியும் உடையவை. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் ஒவ்வொரு தொழில் சிறப்பாக வளர்ச்சி பெற்றிருக்கின்றது. அவ்வட்டாரங்களின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப நிதிவசதி ஏற்படுத்தித் தர வேண்டியது அவசியம். எனவே ஒவ்வொரு வங்கியிடமும் ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டாரத்தின் வளர்ச்சிப் பணி ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். இதன் அடிப்படையில் எழுந்ததே முன்னோடி வங்கித்திட்டம் ஆகும். இதனால் கிராமப் புறங்களில் வசிப்பவர்களின் சிறப்பான தேவைகளில் தனி கவனம் செலுத்தப்பட்டு அவர்கள் வளர்ச்சியடைய வழிவகுக்கப்படும்.

3. கடன் திட்டமிடுதல்

வங்கிகளின் கடன் வழங்கும் கொள்கையும் முற்றிலும் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டியதாகும். கடன் பெறுபவர் தரும் பிணையங்களுக்கு முதலிடம் தந்து கடன் வழங்க வேண்டியது அவசியம். எனவே கடன் கொள்கையை முறையாகத் திட்டமிட்டு உற்பத்தித் துறைகளில் பணம் முறையாக முதலீடு செய்யப்பட வேண்டியதும் நாட்டுடைமையாக்கியதன் முக்கியமான குறிக்கோள்களுள் ஒன்றாகும்.

4. முன்னுரிமைத் துறைகள்

நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு தேவையான முன்னுரிமை தர வேண்டிய துறைகளுக்கு நிதி வசதி செய்து தருவதும் வணிக வங்கிகளால் புறக்கணிக்கப்பட்ட துறைகளான விவசாயம் சிறுதொழில்கள் ஆகியவற்றுக்கு உதவி புரிவதும் வங்கிகள் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டதன் மற்றொரு நோக்கமாகும்.

5. வேறுபட்ட வட்டி விகிதங்கள்

சமுதாயத்தின் சகல பிரிவினரிடமும் ஒரே மாதிரியாக வட்டி வசூலிக்க இயலாது. நலிந்த பிரிவினரிடம் குறைந்த வட்டியும் வசதி படைத்தவர்களிடம் அதிய வட்டியும் வசூலிக்க வேண்டியது அவசியம். மேலும் உற்பத்திப் பெருக்கத்துக்குத் துணை புரியும் தொழில்களுக்குக் குறைந்த வட்டியும் ஆடம்பரப் பொருள்கள் முதலானவற்றை உற்பத்தி செய்யும் தொழில்களுக்கு அதிக வட்டியும் வசூலிப்பதே நியாயமானதாகும். இவ்வாறு தொழில்களின்

முக்கியத்துவத்துக்கு ஏற்றவாறு வட்டி வசூலிக்க ஏற்பாடு செய்வதும் நாட்டுடைமையாக்கியதன் மற்றொரு குறிக்கோளாகும்.

6. சேமிப்புகளைத் திரட்டல்

பொது மக்களிடம் உபரியாக சேமிப்பாக உள்ள பணத்தை திறமையாகத் திரட்டுவதன் மூலம் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் போதுமான நிதி வசதிக்கு வழி ஏற்படும். மக்களிடையே குறிப்பாக கிராம மக்களிடையே வங்கி வழக்கத்தை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் சேமிக்கும் பழக்கத்தை உருவாக்கவும் அப்பணத்தைத் திறமையாகப் பங்கிடவும் இயலும்.

குறிப்பு

7. பயிற்சியும் நிர்வாகமும்

வங்கிகள் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்தி புதிய பணியை ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்க வகையில் அவற்றின் நிர்வாகத்தில் புதிய கோட்பாடுகளையும் சிந்தனைகளையும் புகுத்த வேண்டியது அவசியம். வங்கி நிர்வாகம் பழமை விரும்பிகளின் கையிலேயே சிக்கித் தவிப்பதாலும் புதுமையை ஏற்க மறுப்பதாலும் வங்கிகளின் நாட்டுடைமையாக்குவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

7.6 வங்கிகளின் நாட்டுடைமையாக்கத்திற்கு எதிரான குறைபாடுகள்

வங்கிகளின் நாட்டுடைமையாக்கத்திற்கு எதிரான பல்வேறு குறைபாடுகளையும் நாம் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம்.

1. அரசு நாட்டுடைமையாக்கிய வங்கிகளின் பலத்தை உற்பத்தி சார்ந்த நோக்கங்களுக்கன்றி அரசியல் சார்ந்த நோக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்தும் அபாயம் உள்ளது.
2. வங்கியியல் வள ஆதாரங்களின் சுமார் 90 சதவீதத்தை நாட்டுடைமையாக்குதல் முற்றிலும் அநாவசியம். இது இந்தியாவில் முதலாளித்துவத்தின் ஒரு ஆரம்பமேயன்றி சமதருமத்துக்கு அல்ல.
3. நாட்டுடைமையாக்கத்தின் விளைவால் அயல்நாடுகளில் இந்தியாவின் அரசியல் சார்ந்த அந்தஸ்து பாதிப்படைந்து விட்டது. இந்தியாவிற்கு பெருமளவில் நிதி உதவி அளிக்கும் நாடுகளுக்கு நமது அரசால் அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் மீது சந்தேகம் ஏற்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக இந்தியாவில் அயல்நாட்டு நிறுவனங்களின் சுதந்திரம் மீது அவைகளுக்கு சந்தேகம் ஏற்பட்டுள்ளது. இது இந்தியாவால் பெறப்படும் அயல்நாட்டு உதவித் தொகையில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தலாம்.
4. நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட பிறகு வங்கிகளின் நிலை, திறமைக் குறைவிற்கும் லஞ்சம் ஊழல் ஆகியவற்றிற்கும் பெயர் போன விவசாயக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு விடலாம் எனப் பலரும் கருதினர். சிலர் பெரிய வங்கிகளின்

மேலாளர்கள் கூட நாள் செல்லச் செல்ல அரசியல்வதிகளுக்கு தலைவணங்க வேண்டுமாறு நேரலாம் எனவும் கருதினர்.

5. நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளும் நிச்சயம் ஏனைய பொதுத் துறை நிறுவனங்களைப் போல நட்டத்தில் இயங்கத் தொடங்கி விடும். அவை நுகர்வோர் சேவைக்கு முக்கியத்துவம் தராது.
6. எவ்வளவு தான் உத்திரவாதம் தரப்பட்டாலும் அதற்கென சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டாலும் தொழிலதிபர்களுக்கும் வணிகர்களுக்கும் தங்களின் கணக்குகள் தொடர்பான இரகசியம் காப்பாற்றப்படுமா என்ற பயம் ஏற்பட்டு விட்டது. அதன் விளைவாக அவர்கள் தங்களின் வைப்புகளை இவற்றிலிருந்து எடுத்து ஏதேனும் அயல்நாட்டு வங்கிகளில் போட்டு விடலாம்.
7. பேரளவு நிதிகளை தொழில் மற்றும் வியாபாரத்திலிருந்து எடுத்து விவசாயத்தில் இடும் பொழுது நிச்சயமாக பேரளவுத் தொழில்களும் வணிகமும் நிதிப் பற்றாக்குறையால் அவதியுறலாம். இதனால் நாட்டில் வேலை வாய்ப்புகளும் உற்பத்தியும் குறையும் அபாயம் உள்ளது.
8. நாட்டுடைமையாக்கம் வங்கிக் கிளைகளை கிராமப்புறத்தில் அமைக்க வழிவகுக்கும் என்பது பலரது வாதம். ஆயினும் கிளை அமைப்பது தனியார் வங்கி மூலமும் மேற்கொள்ளப்படலாம். அதற்கு நாட்டுடைமையாக்கம் அவசியம் அல்ல.
9. நாட்டுடைமையாக்கத்தின் விளைவால் பேரளவில் நட்ட ஈட்டுத் தொகை ஆனது அவற்றின் பங்குதாரர்களுக்கு அளிக்க வேண்டியுள்ளது. இதனால் அரசாங்கத்தின் நிதிச் சுமை அதிகரிக்கும். மேலும் நாட்டுடைமையாக்கத்தினால் அரசாங்கத்திற்கு பேரளவில் வருமானம் ஏதும் ஏற்பட்டு விடாது.

7.7 நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட பின் வங்கிப் பணியின் வளர்ச்சி

வங்கிகள் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டது இந்தியப் பொருளாதாரத்தில் மாபெரும் மாற்றங்களை தோற்றுவித்துள்ளது. இதன் விளைவாக நாட்டில் வியக்கத்தக்க அளவுக்கு வங்கி வசதிகளும், வங்கியிடமுள்ள வைப்புகளும், வங்கி வழங்கும் கடன்களும், வேலை வாய்ப்புகளும் பெருகியுள்ளன. வங்கியின் பணிகளும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. நாட்டுடைமையின் விளைவுகளையும் வங்கிப்பணிகள் வளர்ச்சியையும் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறுலாம்.

1. புதிய கிளைகள் :

நாட்டின் பின் தங்கிய பகுதிகளிலும் கிராமப்புறங்களிலும் சிறிய நகரங்களிலும் வங்கியின் கிளைகள் திறக்கப்பட்டன. 1969ல் சுமார் 8320 வங்கிக் கிளைகள் இருந்தன. இது தற்போது 66252 கிளைகளாகப் பெருகியுள்ளன வங்கி வசதிகள் இல்லாத இடங்களில் கிளைகள் திறக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

2. கிராமப்புற கிளைகளின் வளர்ச்சி :

நாட்டுடைமைக்குப் பின்னர், கிராமப்புறங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ள கிளைகளின் எண்ணிக்கை பெரிதும் அதிகரித்தது. 1969ம் ஆண்டு கிராமப்புறங்களில் சுமார் 1800 கிளைகள் மட்டும் இருந்தன. தற்போது சுமார் 15,000 கிளைகளுக்குமேல் கிராமப்புறங்களில் உள்ளன. இதன் விளைவாக கிராமப்புறங்கள் நன்கு வளர்ச்சியடைந்தன. வங்கிகளின் பணி கிராமப்புறங்களுக்கு சென்றடைந்தன.

3. வைப்புகள் :

நாட்டுடைமைக்குப் பின்னர் வங்கியிடம் உள்ள வைப்புகள் பெருமளவு அதிகரித்தன. 1969ல் ரூ.460 கோடி வைப்புகளாக இருந்தது. இது தற்போது சுமார் ரூ.51,050 கோடிகளாக அதிகரித்துள்ளது.

4. கடன் அதிகரிப்பு :

வங்கிகள் வழங்கிய மொத்தக் கடன்கள் குறிப்பிடத்தக்கவாறு அதிகரித்தன. 1969ம் ஆண்டு இவை வழங்கிய மொத்த கடனின் அளவு ரூ.3600 கோடிகளாகும். இது 1988ம் ஆண்டு சுமார் ரூ.70, 960 கோடிகளாக அதிகரித்துள்ளது.

5. வேளாண்மைக் கடன்கள் :

நாட்டுடைமைக்குப் பின்னர் வேளாண்மைத்துறைக்கு வங்கிகள் வழங்கிய கடன்கள் பெருமளவு அதிகரித்துள்ளன. நேர்முகமாகவும் மறைமுகமாகவும் வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கு வணிக வங்கிகள் உதவி வருகின்றன.

6. சிறுதொழில் வளர்ச்சிக்கு உதவி :

வணிக வங்கிகள் சிறு தொழில் வளர்ச்சிக்காக உதவி வருகின்றன. சிறுதொழில்களுக்காக அளித்தக் கடன்கள் பல மடங்கு அதிகரித்துள்ளன.

7. முன்னுரிமைத் துறைக்கான கடன் :

சில்லறை வியாபாரிகள், சிறு அலுவல்களில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், சுய தொழில் செய்பவர்கள், கல்வி பயில்பவர்கள் போன்றவர்களுக்கும் வங்கிகள் கடன் உதவி அளித்து வருகின்றது. சிறிய தொகையை கடனாகப் பெறுவோர்க்கு கடன் அளிப்பதற்கான புதிய திட்டங்களை இவை உருவாக்கியுள்ளன. இவர்களுக்கு கடன் வழங்கும் முறை எளிமையாக்கப்பட்டுள்ளது.

8. ஏழைகளுக்கு சலுகை வட்டியில் கடன்கள்:

நாட்டுடைமைக்குப் பின்னர் பொருள் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள ஏழைமக்களுக்கு வணிக வங்கிகள் சலுகை வட்டிவீதத்தில் கடன்கள் வழங்கிவருகின்றன. இச்சலுகை வட்டிவீதம் 4 சதவீதமாகும். பின்தங்கிய மாவட்டங்களில் வாழும் ஏழை மக்களுக்கு கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

9. முன்னேற்பு வங்கித் திட்டம் :

நாட்டில் முறையான வங்கி வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்காக இத்திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. இத்திட்டக் காலத்தில் ஒவ்வொரு

வங்கிக்கும் ஒரு மாவட்டம் ஒதுக்கப்படுகின்றது. அம்மாவட்டத்தை அவ்வங்கி பராமரிக்கின்றது. இதன் மூலம் மாவட்ட அளவில் விரைவானப் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

10. வட்டாரங்களுக்கிடையே சமமான வளர்ச்சி:

நாட்டிலுள்ள பல்வேறு வட்டாரங்களும் சம வளர்ச்சி அடைவதற்கு நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டுள்ள வங்கிகள் முயன்று வருகின்றன. நாட்டின் பின்தங்கியப் பகுதிகளின் வளர்ச்சியில் இவை முக்கிய கவனம் செலுத்தி வருகின்றன. பின் தங்கிய பகுதியில் அதிக கிளைகள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. நாட்டுடைமைக்குப் பின்னர் வணிக வங்கிகள் அளிக்கும் கடன் வசதிகளில் பெரும்பகுதி பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கு வழங்கப்பட்டது.

11. வங்கி நடவடிக்கைகளில் புத்தாக்கங்கள் :

நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட பின்னர் வங்கிகள் பல புதிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றன. சமுதாயத்தில் பின் தங்கியுள்ள மக்களை இனங்கண்டு அவர்களுக்கு நிதி உதவி வழங்கி வருகின்றது. உதாரணமாக மலைஜாதியினர், ஆதிதிராவிடர்கள், சிறைகைதிகள், உடல் ஊனமுற்றோர் தலைச்சமை வியாபாரிகள் போன்றோருக்கு வங்கிகள் நிதி உதவி செய்து வருகின்றன.

12. கிராம ஏற்புத்திட்டம் :

வணிக வங்கிகள் கிராம ஏற்புத் திட்டத்தை தற்போது நடை முறைப்படுத்தியுள்ளது. இத்திட்டத்தின்படி வங்கிக் கிளைகள் பொருளாதார ரீதியாக பின்தங்கிய கிராமங்களை தத்தெடுத்துக் கொள்கின்றன. அக்கிராமங்களில் கடன் தேவைகளை ஆராய்ந்து கடன் உதவியளித்து வருகின்றது. கிராம ஏற்புத் திட்டம் தற்போது ஏற்பட்ட வங்கி பணிகளின் வளர்ச்சியில் ஒன்றாக குறிப்பிடலாம்.

இவ்வாறு நம் நாட்டில் வங்கிகள் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட பின்னர் பல நன்மைகள் கிடைத்தன. வங்கியின் பணிகள் வளர்ச்சியடைகின்றன. இவை இந்தியாவின் பொதுளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவி வருகின்றன.

7.8 பாடத்தொகுப்பு

இப்பாடத்தை கற்பதன் மூலம் வணிக வங்கிகள் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டதை பற்றியும்இ அதன் குறிக்கோள்கள் நாட்டுடைமையாக்கலின் குறைபாடுகள் பற்றியும் மற்றும் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட பின் வணிக வங்கிகளின் நிலையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியினை பற்றியும் அறிந்து கொண்டோம்.

7.9 முக்கிய சொற்கள்

நாட்டுடைமையாக்கமஇ கடன் திட்டமிடல் ,வாடிக்கையாளர் சேவைஇ வங்கித் திட்டம்

7.10 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்

1. வணிக வங்கிகள் நாட்டுடைமையாக்கத்தின் நோக்கங்கள் யாவை?

2. நாட்டுடைமையாக்கத்தின் குறைபாடுகளை கூறுக?
3. நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட பின் வங்கியின் வளர்ச்சி பற்றி விவரி?

7.11 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

1. மா.பா. குருசாமி - வங்கியல்
2. கு. வெற்றிவேல் - நவீன வங்கியல்
3. எஸ். பாலகிருஷ்ணன் - வங்கியலும், நிதியியலும்
4. க.ஆளுடையபிள்ளை - இந்திய வங்கியலும் வங்கியியல் சட்டமும் நடைமுறையும்.

குறிப்பு

கூறு : 8 மைய வங்கியின் வளர்ச்சி

பாட அமைப்பு

- 8.1 நோக்கங்கள்
- 8.2 முன்னுரை
- 8.3 மைய வங்கியின் தோற்றமும், வளர்ச்சியும்
 - 8.3.1 வணிக வங்கியும், மைய வங்கியும்
 - 8.3.2 மைய வங்கியின் அமைப்புமுறை
 - 8.3.3 மைய வங்கியின் நிர்வாகம்
- 8.4 முக்கிய மைய வங்கிகள்
 - 8.4.1 இங்கிலாந்து வங்கி
 - 8.4.2 அமெரிக்க நாட்டின் மைய வங்கி
 - 8.4.3 பிரான்சு வங்கி
- 8.5 பாடத்தொகுப்பு
- 8.6 முக்கிய சொற்கள்
- 8.7 பாடப் பயிற்சி வினாக்கள்
- 8.8 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

8.1 நோக்கங்கள்

மைய வங்கி எப்படி தோன்றியது என்றும் மைய வங்கியின் வளர்ச்சி பற்றியும் மற்றும் முக்கிய மையவங்கிகள் பற்றியும் இதன் மூலம் அறியலாம்.

8.2 முன்னுரை

மைய வங்கி அதன் அமைப்பிலும் பணிகளிலும் மற்ற எல்லா நிதி நிறுவனங்களிலிருந்தும் முற்றிலும் வேறுபட்டது ஆகும். பெரும்பாலும், மைய வங்கி இல்லாத நாடே இன்று உலகில் இல்லை என்று விளங்குகின்றது. அவற்றின் அமைப்புமுறையும், செயல்படும் விதமும் நாடுதோறும் வேறுபட்டாலும் அவற்றின் நோக்கங்கள் ஒன்றேயாகும். இம்மைய வங்கிகள் மற்ற வணிக வங்கிகளைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் உடையனவாகவும், அவற்றை வழி நடத்திச் செல்வனவாகவும், அவற்றின் தலைவனாகவும் விளங்குகின்றன. இம்மைய வங்கிமுறை நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு

அறிஞர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அரிய சாதனம் எனலாம். வில் ரோஜர்ஸ் (Will Rogers) என்ற அறிஞர் “ஆதிகாலம் தொட்டு மூன்று பெரிய கண்டுபிடிப்புகள் தோன்றியுள்ளன. அவை தீ, சக்கரம், மைய வங்கி என்று கூறுகின்றார்”. ஒரு நாட்டின் பணச் சந்தை சீராகவும், செம்மையாகவும் நடைபெற மைய வங்கி தேவை.

8.3 மைய வங்கியின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

மைய வங்கி பெரும்பாலும் முதன் முதலில் தனியாருக்குச் சொந்தமான தனியார் நிர்வாகத்துக்கு உட்பட்ட வங்கியாகவே ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. எனவே மைய வங்கி தற்போது காணப்படும் அமைப்பாக உருப்பெற நீண்டகாலம் பிடித்தது எனலாம். பெரும்பாலான நாடுகளில், ஒரு குறிப்பிட்ட வங்கி கரன்சி நோட்டுக்களை வெளியிடும் முற்றரிமை (Monopoly) பெற்று, அரசு வங்கியாகச் செயல்படத் தோன்றிய பின்னரே மைய வங்கி என்ற நிலைமை அடைந்தது எனலாம்.

1609 ஆம் ஆண்டில், டென்மார்க்கில் அமைக்கப்பட்ட ஆம்ஸ்டர்டாம் வங்கியையே சிலர் உலகின் முதல் மைய வங்கி என்று குறிப்பிடுகின்றனர். எனினும், பொதுவாக பலராலும் 1656 ஆம் ஆண்டில் ஸ்வீடன் நாட்டில் நிறுவப்பட்ட ரிக்ஸ் வங்கியே (Riks Bank) உலகின் முதல் வங்கியாக ஒப்புக் கொள்ளப்படுகின்றது. இருப்பினும் 1958 ஆம் ஆண்டில், தோற்றுவிக்கப்பட்ட இங்கிலாந்து வங்கியே தற்போது உலகெங்குமுள்ள மைய வங்கிகள் ஆற்றும் பணிகளை முதன் முதலாக ஆற்றத் தொடங்கிய முதல் மைய வங்கியாகும். இதனைப் பார்த்தே ஜரோப்பிய நாடுகளிலும் மற்ற உலக நாடுகளிலும் மைய வங்கிகள் தொடங்கப்பட்டன. பிரான்சு வங்கி (1800), நெதர்லாந்து வங்கி (1914), ஆஸ்திரிய நேன்ஸ் வங்கி (1817), நார்வே வங்கி (1817), டென்மார்க் நேன்ஸ் வங்கி (1918), பெல்ஜியம் வங்கி (1850), ஸ்பெயின் வங்கி (1856) ஆகியவை சென்ற நூற்றாண்டிலேயே தொடங்கப்பட்ட மைய வங்கிகளாகும்.

இந்த நூற்றாண்டில் தோன்றிய மைய வங்கிகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை சீன மைய வங்கி (1928), கனடா வங்கி (1935), இந்திய ரிசர்வ் வங்கி (1935) முதலியனவும், அமெரிக்காவில் 1914 ஆம் ஆண்டில் மைய வங்கிகளாக அமைக்கப்பட்ட பன்னிரண்டு ஐக்கிய ரிசர்வ் வங்கிகளும் (Federal Reserve Banks) ஆகும்.

பல நாடுகளில் வங்கிகள் சென்ற நூற்றாண்டிலேயே தொடங்கப்பட்டு இருந்தாலும் இந்த நூற்றாண்டில்தான், குறிப்பாக 1920 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகே உலக நாடுகள் அனைத்திலும் இதன் தேவை உணரப்பட்டது. இது போல மைய வங்கிகளும் உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் அண்மையில்தான் நாட்டுடைமை ஆக்கப்பட்டன. 1936 ஆம் ஆண்டு வரையில் மொத்தம் ஒன்பது மைய வங்கிகளே நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டு இருந்தன. இப்போது

ஒரு சில நாடுகள் தவிர உலக நாடுகள் அனைத்திலும் மைய வங்கி நாட்டுடைமை ஆக்கப்பட்டு விட்டது.

8.3.1 வணிக வங்கியும் மைய வங்கியும்

வணிக வங்கியும் மைய வங்கியும் அடிப்படையிலேயே மாறுபாடு உடைய இரு வேறு அமைப்புகளாகும். மைய வங்கியின் சிறப்பியல்புகளையும் அதன் தனித்தன்மைகளையும் இதனை வணிக வங்கியோடு ஒப்பிடுவதன் மூலம் உணர இயலும். இவை இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடுகளாவன :

1. இலாப நோக்கம்

வணிக வங்கிகள் இலாபம் ஈட்டும் நோக்குடன் செயல்படுவையாகும். ஆனால், மைய வங்கியின் முக்கிய நோக்கம் இலாபம் ஈட்டுவதல்ல. நடைமுறையில், மைய வங்கிகள் பெருமளவு இலாபம் சம்பாதித்தாலும், அவற்றின் அடிப்படை நோக்கம் வணிக வங்கிகளின் நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதும் அவற்றை வழிநடத்திச் செல்வதுமேயாகும்.

2. வங்கியின் வாடிக்கையாளர்கள்

வணிக வங்கியின் வாடிக்கையாளர்கள் வணிக நிறுவனங்களும், தனிநபர்களுமேயாவர். ஆனால் மைய வங்கி, வங்கிகளின் வங்கியாகவும் (Banker to Bankers) அரசின் வங்கியாகவும் (Banker to the Government) பணியாற்றுகின்றன. இது வணிக வங்கி போன்று பொதுமக்களிடம் நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்வதில்லை.

3. சிறப்பு அதிகாரங்கள்

வணிக வங்கிகள் அரசாங்கத்தின் சட்டம் மூலமாக சிறப்பான அதிகாரம் எதையும் பெற இயலாது. ஆனால் மைய வங்கிகள் அரசுச் சட்டத்தின் மூலம் பல சிறப்பு உரிமைகளைப் பெற்று உள்ளன. உதாரணமாக, கரன்சி நோட்டுக்களை வெளியிடும் உரிமை மைய வங்கிக்கு மட்டுமே உண்டு.

4. வங்கிகளின் மீது மேலதிகாரம்

வணிக வங்கிகள் அனைத்தும் அந்நாட்டின் மைய வங்கியின் கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டு இயங்க வேண்டியவை ஆகும். மைய வங்கி அரசின் ஓர் அங்கம். ஆதலால், அரசின் பணக் கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப மற்ற வங்கிகளைக் கட்டுப்படுத்த இவ்வங்கி சட்டபூர்வமான உரிமை பெற்றுள்ளது. ஆனால் வணிக வங்கிகள் மைய வங்கி மீது மேலாதிக்கம் செலுத்த இயலாது.

5. ரொக்க இருப்பு

எல்லா வணிக வங்கிகளும் மைய வங்கியிடம் தமது வைப்புப் பொறுப்பில் (Deposit Liabilities) ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதத்தை ரொக்க இருப்பாக வைத்திருக்க வேண்டும். மைய வங்கிக்கு இவ்வாறு நிர்வகிக்க வேண்டிய கட்டுப்பாடு எதுவும் கிடையாது.

8.3.2 மைய வங்கியின் அமைப்புமுறை

மைய வங்கியின் தொடக்க காலத்தில் தனியாருக்குச் சொந்தமான, தனியார் நிர்வாகத்துக்கு உட்பட்ட கூட்டுப் பங்குக் கம்பெனிகளாக இருந்தன. 1936 வரையிலும் இந்நிலையே நீடித்தது எனலாம். அதன் பின்னர் மைய வங்கி அரசடைமை ஆக்கப்பட்டது. மைய வங்கி இல்லாத நாடுகளில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மைய வங்கிகள் அரசு நிறுவனமாகவே தொடங்கப்பட்டன. பெரும்பாலான நாடுகளில் இம்மைய வங்கி அரசுக்கு முழுவதும் சொந்தமானதாகவே உள்ளது. வேறு சில நாடுகளில், அரசு 50 சதவிகிதத்திற்குக் குறையாமல் பங்கு மூலதனம் செலுத்தி உள்ளது. இதுபோக மீதியுள்ள பங்கு மூலதனம் தனியார் வசம் உள்ளது. ஆயினும், அமெரிக்காவிலுள்ள ஐக்கிய ரிசர்வ் வங்கிகளில் .பெடரல் அரசுகளுக்கு எந்தப் பங்கு உரிமையும் இல்லை. இந்நிலைமை வேறு எங்கும் காண இயலாத புதுமை ஆகும்.

இங்கிலாந்தில், மைய வங்கி ஒரு சாசனக் கம்பெனி ஆகும். நமது நாட்டில், ரிசர்வ் வங்கி 1935 ஆம் ஆண்டில் கூட்டுப் பங்கு கம்பெனியாகவே நிறுவப்பட்டது. பின்னர், 1949 ஆம் ஆண்டில் தான் இவ்வங்கி நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டது. இது ஒரு தன்னாட்சி நிறுவனம் அல்லது பொதுக் கார்பரேன் ஆகும்.

8.3.3 மைய வங்கியின் நிர்வாகம்

மைய வங்கிகள் நிர்வகிக்கப்படும் முறையும் நாட்டிற்கு நாடு சிறிய வேறுபாடுகளோடு அமைந்துள்ளது. அரசடைமையான மைய வங்கிகள் முழுக்க முழுக்க அரசு நியமிக்கும் இயக்குநர்களால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. பொதுவாக இவற்றின் நிர்வாகம் ஆளுநர்களின் (Governor) கையிலிருக்கின்றன. சில நாடுகளில், குடியரசுத் தலைவர் அல்லது ஜனாதிபதி நிர்வாகக் குழுத் தலைவர் அல்லது ஆளுநரை நியமிக்கின்றார். சில நாடுகளில், அமைச்சரவை மைய வங்கியின் ஆளுநரை நியமிக்கும் அதிகாரம் உடையதாக உள்ளது.

8.4 முக்கிய மைய வங்கிகள்

சில முக்கிய மைய வங்கிகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

8.4.1 இங்கிலாந்து வங்கி

இங்கிலாந்து வங்கி இங்கிலாந்து நாட்டின் மைய வங்கியாகும். இது 1994-ஆம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. ஆரம்ப காலத்தில் இதன் முக்கியப் பணி அரசாங்கத்திற்கு கடன் அளிப்பதாகும். வரையறுக்கப்பட்ட பொறுப்பு அடிப்படையில் கூட்டுப் பங்கு கம்பெனியாக இங்கிலாந்து வங்கி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவ்வங்கி 1694லிருந்து 1964 வரை தனியார் வங்கியாக செயல்பட்டது. 1945ல் தேசியமயமாக்கப்பட்டது. ஆரம்பக்காலத்தில் இவ்வங்கி வணிக வங்கிகளின் பணிகளை செய்து வந்தது. சிறப்பு பணியாக நோட்டு அச்சடித்தலை மேற்கொண்டது.

ஆகவே இவ்வங்கி மைய வங்கியாக மட்டும் பணிசெய்யாமல் வணிக வங்கி பணிகளையும் நடத்தி வந்தது. 19-ம் நூற்றாண்டில் தான் சிறுக சிறுக தன் பணிகளில் மாற்றம் செய்து முழுமையாக மைய வங்கி நிலையை அடைந்தது. 1946-ம் ஆண்டு தேசிய மயமாக்கப்பட்டது.

இவ்வங்கியின் நிர்வாகம் ஒரு குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அதில் ஆளுநர், துணை ஆளுநர், நான்கு முழுநேர இயக்குநர்கள் மற்றும் பன்னிரண்டு பகுதி நேர இயக்குநர்கள் உள்ளனர். ஆளுநர், துணை ஆளுநர், ஐந்து ஆண்டு காலம் பணியில் நியமிக்கப்படுவார். இயக்குநர்களின் பணிக்காலம் நான்கு ஆண்டுகளாகும்.

இங்கிலாந்து வங்கி மைய வங்கிகளின் பணிகளை மட்டும் இன்று மேற்கொண்டுள்ளது. இங்கிலாந்து வங்கிச் சட்டம் 1946ல் இயற்றப்பட்டது. இதன்படி மைய வங்கிக்கு அதிக அளவு அதிகாரங்களை அளித்துள்ளது. வணிக வங்கிகளின் பிரச்சனைகளில் நேரிடையாக நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரம் உண்டு.

இங்கிலாந்து வங்கியின் பணிகள்

தொடக்கத்தில் இங்கிலாந்து வங்கி மற்ற வணிக வங்கிகளைப் போலவே இயங்கி வந்தது என்பதும், காலப்போக்கில் தன் சாதனையால் அந்நாட்டின் மைய வங்கியாக வளர்ந்தது என்பதும் முன்பே கூறப்பட்டது. மேலும், மைய வங்கியின் பணிகளை முதன் முதலில் ஆற்றிய வங்கி என்ற வகையில் அது மற்ற வங்கிகளுக்கு முன்மாதிரியாகவும் உள்ளது. குறிப்பாக இவ்வங்கி ஆற்றும் பணிகள் பின்வருமாறு:

1. பணத் தாள்களை வெளியிடுதல் (Issue of Currency Notes)
2. அரசின் வங்கியாகச் செயல்படுதல் (Acting as a Banker to the Government)
3. மற்ற வணிக வங்கிகளுக்குக் கடன் பெறுவதற்குக் கடைசி பற்றுக்கோடு (Lender of the Last Resort).

4. கடனைக் கட்டுப்படுத்துதல் (Control of Credit)இ மற்றும்

5. அந்நியச் செலவாணியைப் பாதுகாத்தல் (Custodian of Foreign Exchange Reserves).

குறிப்பு

இவை தவிர வணிக வங்கிகள் ஆற்றும் மற்ற பணிகளையும் ஓரளவுக்கு இவ்வங்கியும் ஆற்றுகின்றது. மேலும் ஏற்பகங்களுக்கும் கழிவு நிலையங்களுக்கும் நேரடியாகக் கடன் வழங்குகின்றது. இது மற்ற நாடுகளில் காண இயலாத பணி ஆகும். மேலும் இப்பணிகளைத் திறமையாக ஆற்றத் தேவையான அதிகாரங்கள் அனைத்தும் இவ்வங்கிக்கு உள்ளன. இந்த அதிகாரங்கள் அனைத்தும் மரபு வழியில் கிடைத்தவையாகும். மேலும் அந்நாட்டில் இவ்வங்கிக்கும் மற்ற வணிக வங்கிகளுக்கும் சுமுகமான உறவு நிலவுவதால், இதன் கட்டளைகளை மற்ற வணிக வங்கிகள் அப்படியே ஏற்றுச் செயல்படுகின்றன.

8.4.2 அமெரிக்க நாட்டின் மைய வங்கி

அமெரிக்க நாட்டின் மைய வங்கியின் அமைப்புக்கும் மற்ற நாட்டின் மைய வங்கிக்கும் அடிப்படை வேறுபாடு உண்டு. இது .:பெடரல் (குநனநசயட சுநளநசளந டயமெ) முறையில் அமைக்கப்பட்டதோடு .:பெடரல் வங்கி காப்புச் சட்டம் 1913 ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்டது. அமெரிக்க நாடு 12 மாவட்டங்களாக பிரிக்கப்பட்டு 12 .:பெடரல் காப்பு வங்கி அமைக்கப்பட்டது. அதாவது ஒரு மைய வங்கிக்கு பதிலாக 12 மைய வங்கிகள் கொண்டது அமெரிக்க நாடு. அனைத்துவங்கிகளும் மேல்மட்ட அளவில் உள்ளகுழு மூலமாக நிர்வகிக்கப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு வங்கிக்கும் செயல்படும் நிலை, பரப்பளவு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வங்கியின் மூலதனம் அதனுடைய அங்கத்தினர் வங்கிகளால் செலுத்தப்பட்டதாகும். ஒவ்வொரு வங்கிக்கும் ஓர் இயக்குனர் குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குழுக்கு 9 அங்கத்தினர்கள் கொண்டதாகும். இவர்களின் பணி காலம் மூன்று ஆண்டுகள் ஆகும்.

ஒவ்வொரு .:பெடரல் காப்பு வங்கியும் மைய வங்கியின் பணிகளை செய்கிறது. முக்கியமாக அங்கத்தினர் வங்கிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட காப்பு சட்ட ரீதியாக மைய வங்கியிடம் வைப்பாக வைக்க வேண்டும். இவ்வங்கி உண்டியலை தள்ளுபடி செய்யும் வசதிகளையும் செய்கிறது கடன் கட்டுப்படுத்துதல் பணியையும் செய்கிறது.

8.4.3 பிரான்சு வங்கி

இவ்வங்கி 1800-ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பங்குதாரர் வங்கியாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்வங்கி 1945-ல் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டது. நோட்டு அச்சடிக்கும் உரிமை 1948-ஆம் ஆண்டு இவ்வங்கிக்கு முழு

அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது. மற்ற நாட்டு மைய வங்கியைவிட பிரான்சு வங்கி சில சிறப்பு பணிகளை செய்கிறது. மைய வங்கி பணிகள் அல்லாத வங்கி நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டுள்ளது. பொது வைப்பு பெறுகிறது மற்றும் இவ்வங்கி அதிக அளவு கிளை வங்கிகள் மூலமாக பணி செய்கிறது. இதர நாட்டு மைய வங்கிக்கு குறைந்த அளவே கிளைகள் உள்ளன.

8.5 பாடத்தொகுப்பு

இப்பாடத்தை கற்றதன் மூலம் மையவங்கியின் வளர்ச்சி, அமைப்பு முறை, நிர்வாகம் மற்றும் உலகின் பிற முக்கிய மைய வங்கிகள் பற்றி அறிந்து கொண்டுள்ளோம்.

8.6 முக்கிய சொற்கள்

நோட்டுக்களை வெளியிடுதல், ∴பெடரல் ரிசர்வ் வங்கி, இங்கிலாந்து வங்கி.

8.7 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்

1. மைய வங்கியின் அமைப்பு முறையை கூறுக.
2. மைய வங்கியின் வளர்ச்சியை விவரி.
3. அமெரிக்க நாட்டின் மைய வங்கி பற்றி நீவிர் அறிவது யாது?

8.8 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

1. மா.பா.குருசாமி - வங்கியல்
2. கு. வெற்றிவேல் - நவீன வங்கியல்
3. எஸ். பாலகிருணன் - வங்கியலும், நிதியியலும்
4. க. ஆளுடையபிள்ளை - இந்திய வங்கியலும் வங்கியியல் சட்டமும் நடைமுறையும்.

கூறு : 9 அமையவங்கியின் பணிகள் மற்றும் கடன் கட்டுப்பாட்டு அளவீடுகள்

பாட அமைப்பு

குறிப்பு

- 9.1 நோக்கங்கள்
- 9.2 முன்னுரை
- 9.3 மைய வங்கி - இலக்கணம்
- 9.4 மைய வங்கியின் பணிகள்
- 9.5 கடன் கட்டுப்படுத்துதல்
 - 9.5.1 கடன் அளவு கட்டுப்பாட்டு முறை
 - 9.5.2 கடன் தன்மை கட்டுப்பாட்டு முறை
- 9.6 பாடத்தொகுப்பு
- 9.7 முக்கிய சொற்கள்
- 9.8 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்
- 9.9 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

9.1 நோக்கங்கள்

மைய வங்கியின் பணிகள் பற்றியும், கடன் அளவு எவ்வாறு கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது என்பதை பற்றியும் இதன் மூலம் அறியலாம்.

9.2 முன்னுரை

நாட்டின் வங்கி அமைப்பில், தலைமை இடத்தில் மைய வங்கி உள்ளது. டீக்காக் (De Cock) என்பவர் “நாட்டின் வங்கி முறைக்கும் பண முறைக்கும் தலைவனாக மைய வங்கி விளங்குகின்றது” என்று கூறுகின்றார். ஒரு நாட்டின் மையவங்கி அந்நாட்டின் பண அதிகாரி (Monetary Authority) எனக்குறிப்பிடுகின்றார். மனித உடம்பில் தலையைப்போல நாட்டின் வங்கி முறையில் மையவங்கி முக்கியத்துவம் உடையதாகும்.

9.3 மைய வங்கி – இலக்கணம்

மைய வங்கி குறித்து யாவரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய இலக்கணம் இல்லை. மைய வங்கியின் பணிகளின் அடிப்படையில் பல்வேறு இலக்கணங்கள் பலரால் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

குறிப்பு

“காகிதப்பண வெளியீட்டில் முற்றூரிமைப் பெற்றுள்ள நிறுவனமே மையவங்கி” என்று பேரா. ஹாட்ரி, விராஸ்மித் போன்றோர் கூறியுள்ளனர்.

கடன்களைக் கட்டுப்படுத்தும் பணியை ஆற்றிவரும் நிறுவனமே மைய வங்கி என்பது ‘ாவின் கருத்தாகும்.

“இறுதிநிலைக் கடன் ஈவோனே (Lender of Last resort) மைய வங்கி” என்று ஹாட்ரி இலக்கணம் தருகின்றார்.

பேரா.எல்.சி.ஜெயினின் இலக்கணப்படி “மைய வங்கியானது நாட்டில் புழங்கும் பணத்தினையும், வங்கிக் கடன்களையும் கண்காணிப்பதற்கென நிறுவப்பட்ட அரசியல் சார்பற்றதும், இலாப நோக்கு இல்லாததுமான மக்களின் பதிலாள் நிறுவனம்” மையவங்கி ஆகும்.

9.4 மைய வங்கியின் பணிகள்

மகாக் என்பவர் மைய வங்கியின் பணிகளை கீழ்க்கண்டவாறு பிரித்துள்ளார்.

1. நோட்டு அச்சடிக்கும் பணி

தொன்று தொட்டு நோட்டு அச்சடித்தல் அரசாங்கத்தின் உரிமையாக இருந்தது. இன்று நாணயம் தவிர நோட்டு அச்சடித்தலை மைய வங்கிக்கு உரிமையாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. மைய வங்கி ஒரு குறிப்பிட்ட மதிப்புள்ள தங்கம், வெள்ளி, அந்நிய செலாவணி தன்னிடம் வைத்திருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு நாட்டிலுள்ள மைய வங்கி ஒரு முறையை வைத்து நோட்டு அச்சடிக்கிறது.

2. அரசாங்க வங்கி

மாநில மத்திய அரசின் வங்கியாக பணி செய்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு பதிலாக பணவசூல் செய்வதும் அதேபோல் அரசாங்கம் சார்பாக பணம் செலுத்துவது போன்ற பணிகளை அரசாங்க பதிலாளராக இருந்து பணிசெய்கிறது மற்றும் பொருளாதார பண காரியங்களில் அரசாங்கத்திற்கு அறிவுரை செய்கிறது.

3. வங்கியின் வங்கி பணி

ஒரு நாட்டில் இயங்கக் கூடிய வணிக வங்கிகள் அனைத்தும் அந்நாட்டின் மைய வங்கியில் தன் வைப்பில் ஒரு விகிதத்தை காப்பாக வைக்க வேண்டும் இது நடைமுறை பழக்கமாகவும் அல்லது சட்டரீதியாகவும் இருக்கலாம். வணிக வங்கிகள் தேவையான போது மைய வங்கியிடமிருந்து பணம் பெறுதலும், அதிக ரொக்கம் இருக்கும்போது தேவைக்கு மிகுதி பணத்தை மைய வங்கியிடம் செலுத்துதலையும்

நடைமுறையில் காணமுடிகிறது மற்றும் வங்கிநடைமுறையில் சந்திக்கும் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வுகாண அறிவுரை பணிகளை செய்கிறது.

4. வங்கிகளின் தீர்வுகம்

எல்லா வங்கிகளும் மைய வங்கியில் ரொக்க இருப்புகள் வைத்திருக்கின்றன. இதனால் ஒரு வங்கியில் பிற வங்கிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டியக் கடன்களை எளிதில் தீர்த்துக்கொள்ள முடிகின்றது. மைய வங்கி நாடெங்கும் தீர்வுகங்களை அமைத்துள்ளது. தீர்வுகங்களில் வங்கிகளின் சார்பாளர்களை ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் சந்தித்து தாங்கள் பணம் கொடுக்க வேண்டிய, பணம் பெற வேண்டிய காசோலைகளை கணக்கெழுதிக்கொண்டு மாற்ற முடிகின்றது. மைய வங்கியில் உள்ள வணிக வங்கிகளின் பற்று வரவு கணக்கில் உரிய மாற்றங்களை செய்வதன் மூலம் இவ்வாறு செய்யமுடிகின்றது. எனவே வங்கிகள் தங்களுக்குள் தரவேண்டிய கடன்களை எளிதில் தீர்த்துவைக்கும் மைய நிறுவனமாக மைய வங்கி உள்ளது.

குறிப்பு

5. இறுதிநிலைக் கடன் ஈவோன்

வணிக வங்கிகளிலும் பண அங்காடியிலும் நெருக்கடி நிலை ஏற்படும்போது பாதிக்கப்பட்டுள்ள வங்கிகளுக்கு துயரைத் துடைக்கக்கூடிய ஒரே நிறுவனம் மைய வங்கியாகும். இறுதியாக கடன் கொடுக்கும் பணியினை மைய வங்கி மேற்கொள்வதால் வங்கிகள் முறிவடையாமல் காப்பாற்றப்படுகின்றது. டீகாக் என்பவர், "சில நிபந்தனைகளோடு வங்கிகள் ஏனைய நிதி நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் நியாயமான கடன் தேவைகளை நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ நிறைவேற்ற வேண்டியது மைய வங்கியின் பொறுப்பாகும். இப்பொறுப்பை மேற்கொள்ளும் போது மைய வங்கி இறுதிநிலைக்கடன் ஈவோனாக விளங்குகின்றது என்கின்றார்.

வங்கிகள் ஒன்றுக்கொன்று பணம் அனுப்புவதற்கான வசதிகள் செய்து கொடுப்பது காசோலைத் தீர்வுகங்கள் நடத்துவது, நாட்டின் பல பாகங்களில் தேவையான அளவில் பணம் இருக்கும் வகையில் பணப்பெட்டகங்களை நிர்வகிப்பது ஆகியன இப்பணியில் அடங்குகின்றது.

6. அந்நியச் செலவாணியின் பாதுகாவலன்

அந்நியச் செலவாணியைச் சேகரித்து தேவையானவர்களுக்கு பங்கிட்டுக் கொடுப்பது மைய வங்கியின் முக்கிய பணிகளில் ஒன்றாகும். நாட்டு மக்களால் திரட்டப்படும் அந்நியச் செலவாணி முழுவதையும் சட்டப்படி மைய வங்கியிடம் விற்க வேண்டும். மைய வங்கி அந்நியச் செலவாணியை இறக்குமதியாளர், அயல் நாடுகளுக்குச் செல்வோர் ஆகியோர்களுக்குக் கட்டுப்பாட்டுடன் பங்கிட்டு அளிக்கின்றது. இதற்கென மைய வங்கியில் செலவாணிக் கட்டுப்பாட்டுத்துறை என்ற தனி இலாகா

குறிப்பு

ஒன்று உள்ளது. அரசு நிர்ணயிக்கும் அந்நியச் செலவாணி மாற்று விகிதத்தை மைய வங்கி நிலை பெறச் செய்கின்றது. மைய வங்கி பொன், அந்நியச் செலவாணி ஆகியவற்றின் பாதுகாவலனாக பணியாற்றுகின்றது.

7. கடன்கட்டுப்பாடு(Credit Control)

தற்கால மைய வங்கியின் தலையாய பணி கடன் கட்டுப்பாடே என பேரா.டகாக், சர் பெஞ்சமிங் ஸ்டராங் ஆகியோர் கூறுகின்றனர். நாட்டிலுள்ள வணிக வங்கிகள் வழங்கும் கடன்களை மைய வங்கி ஒழுங்குபடுத்தி வருகின்றது. இதன் மூலம் நாட்டில் புழக்கத்திலுள்ள பணத்தின் அளவை மைய வங்கி கட்டுப்படுத்துகின்றது. இப்பணியை மைய வங்கி செம்மையாக நிறைவேற்றினால் பணவீக்கம், பணவாட்டம் ஆகிய சிக்கல்கள் ஏற்படாது.

9.5 கடன்கட்டுப்படுத்துதல்

மைய வங்கியின் முக்கியமான பணிகளில் ஒன்று கடனை கட்டுப்படுத்துவதாகும். வணிக வங்கிகள் கடன் வளர்ந்த நாடுகளில் அதிக அளவில் வளர்ந்திருக்கிறது. இது ஒரு நாட்டின் மொத்த பணப் புழக்கத்தில் அதிக பங்கு பெற்றுள்ளது. மைய வங்கியின் பணம் குறைந்த அளவே உள்ளது. இந்நிலை பல சமயங்களில் பணவீக்கத்தையும் அல்லது பணதேக்கத்தையும் ஏற்படுத்தி பொருளாதாரத்தை அமைதியின்மைக்கு வழி செய்கிறது. இந்நிலையை சீராக்க மைய வங்கியிடம் கடனை கட்டுப்படுத்தும் கருவிகளை கொண்டு நாட்டில் புழங்க கூடிய கடனை கட்டுப்படுத்துகிறது. மேற்கூறிய பணிகளை தவிர வேறு சில பணிகளையும் மைய வங்கி செய்கிறது. விவசாய முன்னேற்றத்திற்கு விவசாயக் கடன் பணிகளையும் மைய வங்கி செய்கிறது. நாட்டிற்காக உலக வங்கி மற்றும் பன்னாட்டு பணநிதி போன்ற அமைப்புகளின் பதிலாளாகவும் பணி செய்கிறது.

மைய வங்கி ஒரு நாட்டின் பணச் சந்தையின் முக்கிய அங்கமாகும். பணச்சந்தை சீராகவும் செம்மையாகவும் செயல்பட மைய வங்கியின் உதவி முக்கியம்(உ.ம்) பணக்கொள்கை ஒரே மாதிரியாக தீட்டவும் அதை சீராக செயல்படுத்தவும் பணச்சந்தை மைய வங்கிக்கு உதவி செய்கிறது.

கடன் கட்டுப்படுத்துதல் போன்ற முறைகளை வெற்றிகரமாக செயல்படுத்த மைய வங்கிக்கு பணச்சந்தை பெரும் உதவியாக இருக்கிறது. வெளிச்சந்தை முறை போன்ற கடன் கட்டுப்படுத்தும் கருவி செயலாக்கும் போது மைய வங்கியின் பத்திரங்கள் வாங்கவும் விற்கவும் பணச்சந்தை உதவி செய்கிறது மற்றும் வளர்ச்சி அடைந்த உண்டியல் சந்தையும், முன்னேற்றமடைந்த வணிக வங்கிகளுக்கும் ஒரு மைய வங்கி நன்கு செயல்பட வேண்டியது அவசியம். சுருக்கமாக கூற வேண்டுமானால்

பணச்சந்தை நன்கு வளர மைய வங்கி தேவை. அதே போல மைய வங்கி பணிகளை சீராக நடத்த முன்னேறிய பணச்சந்தை தேவை. இவை இரண்டும் ஒன்றை ஒன்று சார்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றன.

மைய வங்கியின் கடனை கட்டுபடுத்த பலமுறைகள் உள்ளன.

குறிப்பு

1. வங்கி வட்டி விகிதம் அல்லது கழிவுத் தொகையை குறைத்தோ அல்லது அதிகரித்தோ கடனை கட்டுபடுத்துதல்.
2. பிணையங்கள் அல்லது மாற்றுச்சீட்டுகளை வெளிச்சந்தை நடவடிக்கையில் விற்பதன் மூலமாகவோ அல்லது வாங்குவதன் மூலமாகவோ கடனைக் கட்டுபடுத்துதல்.
3. மைய வங்கி தனது நேரிடை நடவடிக்கையின் மூலம் கடனை கட்டுப்படுத்துதல், நேரிடை நடவடிக்கை என்பது வணிக வங்கிகளின் கடன் கொடுக்கும் முறையும் அது முதலீடு செய்யும் விதத்தையும் கொண்டு மைய வங்கி கடனை கட்டுபடுத்துகின்றது.
4. வணிக வங்கிகளின் குறைந்தபட்ச பண ஒதுக்கீட்டை குறைத்தோ அல்லது அதிகரித்தோ கடனை கட்டுபடுத்துதல்.
5. கடன் திருப்பி செலுத்தும் முறையும் தவணைகளின் எண்ணிக்கையும் ஒழுங்குப்படுத்துதல் மூலமாக கடனை கட்டுபடுத்துதல்.

மேற்குறிப்பிட்ட அனைத்து கடன் கட்டுப்படுத்தும் முறைகளும் இரண்டு பெரும்பிரிவாக வகைப்படுத்தலாம்.

ஐ.கடன்அளவு கட்டுப்பாட்டு முறை ஐஐ. மற்றொன்று கடன் தன்மை கட்டுப்பாட்டு முறை.

I. கடன் அளவு கட்டுப்பாட்டு முறை

கடன் அளவு கட்டுப்பாட்டு முறையே பின்வரும் கருவிகள் மூலம் மைய வங்கி கையாளுகின்றது.

1. வங்கி வட்டி விகிதம்

வணிக வங்கிகள் நிதி நெருக்கடி ஏற்படும் போது தன்னிடம் உள்ள மாற்றுச்சீட்டுகள் அல்லது பிராமிசரி நோட்டுகளை மைய வங்கியிடம் மறு தள்ளுபடி செய்து தனது நிதித் தேவையை பூர்த்தி செய்து கொள்கிறது. இதற்காக வணிக வங்கிகள் தள்ளுபடி செய்யும் வட்டி விகிதமே வங்கி வட்டி விகிதம் என்று பெயர்.

வணிக வங்கிகள் குறைந்தபட்ச பண ஒதுக்கீடு அளவும் பண இருப்பும் குறைந்து இருக்குமாயின் மைய வங்கியிடம் தனது குறுகிய கால சொத்துக்கள் மூலம் மைய வங்கியிடம் பெற்றுக் கொள்கின்றன. வணிக வங்கிகள் தனது குறுகிய கால சொத்துக்கள் மூலமாக மறு தள்ளுபடி

குறிப்பு

செய்து மைய வங்கியிடம் இருந்து தனது நிதி தேவையை பூர்த்தி செய்து கொள்கிறது. ஆகையால் வங்கி வட்டி விகிதம் ஒரு சிறந்த கடன் கட்டுப்படுத்தும் கருவியாக மைய வங்கி பயன்படுத்துகிறது. பணப்புழக்கம் அல்லது பணத்தேக்கம் ஆகியவற்றை கட்டுப்படுத்த வங்கி வட்டி விகிதம் பயன்படுகின்றது.

2. வெளிச்சந்தை நடவடிக்கைகள்

மைய வங்கியானது பணச்சந்தையின் மூலம் பிணையங்களை வாங்குவது அல்லது விற்பதன் மூலமாக கடனை கட்டுப்படுத்தும் முறைக்கு வெளிச்சந்தை நடவடிக்கை என்று கூறலாம். வெளிச்சந்தை நடவடிக்கையில் அரசாங்க பிணையங்கள் மட்டுமே கையாளப்படுகின்றது. வங்கி வட்டி விகிதத்தை போன்று வெளிச்சந்தை நடவடிக்கையும் கடனைக் கட்டுப்படுத்த மைய வங்கிக்கு வெளிச்சந்தை நடவடிக்கை பயன் அளிக்கிறது.

பொருளாதார மாற்றத்தின் காரணமாக வங்கி வட்டி விகிதம் தனது கடன் கட்டுப்படுத்தும் பணியை திறம்பட செயல்பட முடியாமல் போகலாம். ஆனால் வெளிச்சந்தை நடவடிக்கை நேரிடை நடவடிக்கையின் மூலம் செயல்படுவதால் இதன் மூலம் மிகச் சிறப்பாக கடனை கட்டுப்படுத்தலாம். அரசாங்க பிணையங்களை புழக்கத்தில் விடுவது மூலம் மிகவும் எளிதாக கடனை கட்டுப்படுத்த முடியும்.

3. ரொக்க இருப்பு வீத மாறுதல்கள்(Variable Reserve Ratio)

ரொக்க இருப்பு வீத மாறுதல்கள் அண்மை காலத்தில் தோன்றிய கடனளவுக் கட்டுப்பாட்டுக் கருவிகளில் ஒன்றாகும். இம்முறையை முதன்முதலில் அமெரிக்க கூட்டரசு காப்பு முறை (குநசையட சுநநசநந நூலவநஅ)கையாண்டது. தற்போது உலக நாடுகள் யாவற்றிலும் மைய வங்கிகள் இக்கடன் கட்டுப்பாட்டு முறையை பின்பற்றுகின்றன.

வணிக வங்கிகள் தாம்பெறும் வைப்புகளில் ஒரு பகுதியை மைய வங்கிகளில் ரொக்கக் காப்பிருப்பாக வைத்திருக்க வேண்டியகட்டாயம் உள்ளது. இதற்கு சட்ட ரீதியான ரொக்கக் காப்பிருப்பு என்று பெயர். இக்காப்பிருப்பு வீதத்தை அதிகரிக்கவோ குறைக்கவோ மைய வங்கிக்கு அதிகாரம் உண்டு. இதையே ரொக்க இருப்பு வீதம் மாறுதல்கள் எனலாம். இம்முறையைப் பயன்படுத்தி வங்கிகளிடமுள்ள ரொக்கத்தின் அளவை உடனடியாகக் குறைக்கவோ கூட்டவோ முடியும்.

பணவீக்கக் காலத்தில் மைய வங்கி ரொக்க இருப்பு வீதத்தை அதிகரிக்கும். இதனால் வணிக வங்கிகளிடமுள்ள நிதி குறையும். இவை வழங்கக்கூடிய கடன்களின் அளவும் குறைகின்றது. எனவே விலைகள் அதிகரிக்கும் போக்கும் குறைகின்றது.

பணவாட்டக் காலங்களில் மைய வங்கி ரொக்க காப்பிருப்பு விகிதத்தைக் குறைக்கும். இதனால் வணிகவங்கிகளிடமுள்ள கடன் தரும் நிதியின் அளவு அதிகரிக்கின்றன. எனவே கடனின் அளவும் அதிகரிக்கின்றது. இதன் காரணமாக விலைகளில் அதிகரிக்கும்போக்கு காணப்படுகின்றது.

குறிப்பு

4. நீர்மைச் சொத்து விகிதம் (Liquidity Ratio or Secondary reserve requirements)

வணிக வங்கிகளிடம் ரொக்கம் தவிர உண்டியல்கள், கடன் பத்திரங்கள் போன்ற நீர்மைச் சொத்துக்கள் உள்ளன. இவை இரண்டாம் நிலை காப்பிருப்புகள் எனப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு வணிக வங்கியும் குறைந்தபட்சம் எவ்வளவு நீர்மைச் சொத்துக்கள் மைய வங்கியிடம் வைத்திருக்க வேண்டும் என்று விதித்திருக்கின்றது. இவ்விகிதத்தை அதிகரிக்கவும், குறைக்கவும் மைய வங்கி அதிகாரம் பெற்று உள்ளது. இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் மைய வங்கியால் ஒரு நாட்டின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் தான் விரும்பும் மாற்றங்களை தோற்றுவிக்க முடியும். இக்கடன் கட்டுப்பாடு முறைக்கு சட்ட ரீதியான நீர்மை சொத்து விகிதம்(ரூவயவரசமூசல டுணரணைவைல சயவழை) என்று பெயர்.

மேலே விளக்கப்பட்ட வங்கி வீதக் கொள்கை வெளிச்சந்தை நடவடிக்கைகள், ரொக்க இருப்புவித மாறுதல்கள், நீர்மைச் சொத்து விகிதம் ஆகிய நான்கும் மைய வங்கிக்கடனை கட்டுப்படுத்தக் கையாளும் கடனளவுக் கட்டுப்பாட்டு முறைகளாகும்.

ஐஐ. கடன்தன்மைக் கட்டுப்பாட்டு முறைகள்(Qualitative Methods of Credit Control)

நாட்டில் ஒரு சில தொழில்களுக்கு அல்லது துறைகளுக்கு கிடைக்கும் கடன்களின் அளவைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கத்தோடு மைய வங்கி கடன் தன்மைக் கட்டுப்பாட்டு கருவிகளை கையாளுகின்றது. இம்முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில பண்டங்களுக்கு தரப்படும் கடன், குறிப்பிட்ட சில தொழில்களுக்கு கொடுக்கப்படும் கடன் முதலியன கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. இதனைத் தேர்வுக்கடன் கட்டுப்பாடு என்றும், பொறுக்குக் கடன் கட்டுப்பாடு என்றும் கூறுவதுண்டு. விட்டில்கி என்பவர் கடன் தன்மைக் கட்டுப்பாட்டை பேதம் காட்டும் தன்மையை உடையன என்று கூறுகின்றார்.

இக்கடன் கட்டுப்பாட்டு முறையில் முக்கிய நோக்கமாக இரண்டினை கூறலாம்.

1. விரும்பத்தகாத துறைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் அற்ற துறைகளுக்கும் அளிக்கப்படும் வங்கிக் கடன்களை தடை செய்வது.

குறிப்பு

2. அவசியமான துறைகளுக்கு வங்கியின் கடன் அளவை அதிகரிப்பது.

கடன் தன்மைக் கட்டுப்பாட்டு முறை இரண்டாம் உலகப்போருக்குப்பின் அதிக அளவில் கடைபிடிக்கப்பட்டது. கடன்தன்மைக் கட்டுப்பாட்டுக் கருவிகளை முதன் முதலில் உருவாக்கிய பெருமை அமெரிக்க கூட்டரசு காப்பு முறையைச் சாரும். தற்சமயம் உலக நாடுகளில் உள்ள மைய வங்கிகள் யாவும் இக்கருவியை கையாளுகின்றன.

கடன்தன்மைக் கட்டுப்பாட்டுக்கருவிகள்

மைய வங்கிகள் கீழ்க்கண்ட கடன்தன்மைக் கட்டுப்பாட்டு கருவிகளை பயன்படுத்துகிறது. அவைகளாவன.

1. வரம்பு நிர்ணயம்

பங்குச் சந்தையில் தோன்றும் ஊக வாணிபத்தை தடைசெய்வதற்காக வரம்பு நிர்ணயம் என்ற கடன் கட்டுப்பாட்டுக் கருவி பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இம்முறை முதன்முதலில் அமெரிக்காவில் கையாளப்பட்டது. இம்முறையில் அடமானமாக வைக்கப்படும் பண்டத்தின் அல்லது பத்திரத்தின் மதிப்பில் எந்த அளவு வரம்பை தன்னிடம் வைத்துக் கொண்டு வணிக வங்கி கடனளிக்க வேண்டும் என்பதை மைய வங்கி தீர்மானிக்கின்றது.

உதாரணமாக ரூ.1000 பொறுமானமுள்ள பங்குகளை ஈடாகக் கொடுத்து ஒருவர் வங்கியிடமிருந்து ரூ.900 கடனாகப் பெறமுடியும் என்றால் 10% வரம்பு (Margin) ஆகும். அதாவது ஈடாக அளிக்கப்படும் சொத்தின் மதிப்பிற்கும், கடனாக பெறக் கூடிய தொகைக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு வரம்பு எனப்படுகின்றது.

கடனளவைக் குறைக்க இவ்வரம்பை உயர்த்துவதும், கடனளவை அதிகரிக்க இவ்வரம்பை குறைப்பதும் உண்டு. நாட்டில் உணவுப்பொருட்களின் விலை அதிகரித்தால் மைய வங்கி வரம்பை உயர்த்தும். வரம்பை உயர்த்துவதன் மூலம் பொருட்களின் விலை உயர்வு தடைபடும். இந்தியாவில் உணவுப் பொருட்கள், எண்ணெய் வித்துக்கள், பருத்தி, சர்க்கரை ஆகிய பொருட்களுக்கு ஈடாக வணிக வங்கிகள் வழங்கும் கடன்களுக்கு வரம்பு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

மைய வங்கி வரம்பு அளவை உயர்த்தினால் வங்கியினர் கடனளிக்கத் தயங்குவர். வணிகர்கள் கடன் பெற முயலுவதில்லை. எனவே இம்முறை இரட்டைக்குழாய் துப்பாக்கி போல சிறந்த பலனளிக்க வல்லது.

2. நுகர்வோர் கடன்கட்டுப்பாடு

இம்முறையை முதன் முதலில் அமெரிக்கா கையாண்டது. தவணை முறையில் பொருட்களை வாங்குவதை நெறிப்படுத்துவதற்காக இம்முறை கையாளப்படுகின்றது. தவணை முறையில் விற்பனை செய்யப்படும் பொருட்களின் விலைகள் அதிகரிப்பதை தடுப்பதற்காக மையவங்கி முதலில் செலுத்த வேண்டிய தொகையை (Down Payment) அதிகரிக்கும். தவணைகளின் எண்ணிக்கையை குறைக்கும். இவ்வாறு செய்வதால் தவணை முறையில் பலரால் பொருட்களை வாங்க இயலாது. இதனால் பொருட்களுக்கானத் தேவை குறைந்து விலைகள் இறங்கும். மந்தகாலத்தில் இதற்கு நேர் எதிரான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும். இவ்வாறு செய்வது நுகர்வோர் கடனைக்கட்டுப்படுத்தும்.

குறிப்பு

3. ஆணைகள் பிறப்பித்தல்(Issue of Directives)

வணிக வங்கிகள் எவ்வாறு கடன் வழங்க வேண்டும் என்று ஆணைகள் பிறப்பிக்கக்கூடிய அதிகாரம் மைய வங்கிக்கு உள்ளது. மைய வங்கியின் ஆணைகளுக்கு கீழ்படிந்து நடக்கத் தவறும் வணிக வங்கிகளை தண்டிக்கும் 1949-ம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட வங்கிகளை நெறிப்படுத்தும் சட்டத்தின் மூலம் இந்திய ரிசர்வ் வங்கிக்கு இது போன்ற அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

பொதுவாக மைய வங்கிக்கும் வணிக வங்கிகளுக்கும் இடையில் நல்ல தொடர்பு இருக்கின்ற பொழுது இம்முறை நல்ல பலனைத் தருகின்றது.

4. அறிவுறுத்தல்(Moral Suasion)

மைய வங்கி பிற வங்கிகளின் தலைவனாகக் கருதப்படுகின்றது. எனவே நட்புணர்ச்சியுடனும், நல்லெண்ணத்துடனும் ஆலோசனை கூறி கடனின் அளவை ஓரளவுக்குக் கட்டுப்படுத்த முடியும். மைய வங்கியானது அவ்வப்போது வணிக வங்கிகள் மேற்கொள்ள வேண்டிய கடன் கொள்கை குறித்து ஆலோசனைகளையும், அறிவுரைகளையும் வழங்கி வருகின்றது. இதனை அறிவுறுத்தல் என்கிறோம். இம்முறையின் வெற்றி மைய வங்கியின் ஆற்றலையும் வணிக வங்கிகளிடையே மைய வங்கி பெற்றுள்ள செல்வாக்கினையும் பொறுத்துள்ளது.

5. கடன் பங்கீடு(Rationing of Credit)

கடனளவைக் கட்டுப்படுத்தி ஒழுங்குப்படுத்த கடன் பங்கீட்டு முறையை மைய வங்கி பின்பற்றுகின்றது. கடன் பங்கீட்டு முறை மூன்று முக்கியத் தன்மைகளைக் பற்றி கூறுகின்றது.

குறிப்பு

1. தனிப்பட்ட வங்கி ஒன்று வழங்கக்கூடிய கடனுக்கும் முன்பணத்திற்கும் மைய வங்கி உச்சவரம்பு விதிக்கலாம்.
2. சில குறிப்பிட்ட வகையை சார்ந்த கடனுக்கும் முன்பணத்திற்கும் மைய வங்கி உச்சவரம்பு விதிக்கலாம்.
3. வணிக வங்கி ஒவ்வொன்றும் மைய வங்கியிடம் பெறக்கூடிய மறு கழிவு உதவிக்கு மைய வங்கி உச்சவரம்பு விதிக்கலாம்.

கடன் பங்கீட்டு முறை திட்டமிட்டப் பொருளாதார முறைக்கும், முதலாளித்துவப் பொருளாதார அமைப்பிற்கும் ஏற்றவை என்று டீகாக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

6. நேரடி நடவடிக்கை(Direct action)

நேரடி நடவடிக்கையின் கீழ் வணிக வங்கிகள் கடன் வழங்குவதில் மைய வங்கி நேரடியாக தலையிட்டு எவ்வித கடன்களை எந்த அளவில் வழங்குவது என கட்டையிடுகின்றது. இதற்காக மைய வங்கிகளுக்கு சட்டத்தின் மூலம் அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. நேரடி நடவடிக்கையில் மைய வங்கி கட்டளைகள் மூலமாக எந்தெந்தத் துறைகளுக்கு கடன் வழங்கக்கூடாது எனவும் எந்த அளவிற்கு கடன் வழங்கலாம் எனவும் வணிக வங்கிகளுக்கு தெரிவிக்கின்றது. வணிக வங்கிகள் இக்கட்டளைகளை மேற்கொள்கின்றனவா என்பதை மைய வங்கி அவ்வப்போது கண்காணித்து வருகின்றது.

9.6 பாடத்தொகுப்பு

இப்பாடத்தில் மைய வங்கியின் பணிகள் பற்றி விரிவாக கூறப்பட்டுள்ளது. மைய வங்கியின் கடன் காட்டுப்பாட்டு கருவிகள் பற்றியும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் வங்கிகள் எந்த மாதிரியான பணிகளை செய்து மக்களுக்கு சேவையாற்றுகின்றன என்பதை அறியப்பட்டுள்ளது.

9.7 முக்கியச் சொற்கள்

இறுதிநிலைக் கடன் ஈவோன், அந்நிய செலவாணி, பண ஒதுக்கீடு.

9.8 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்

1. வங்கி வீதம் என்றால் என்ன?
2. வெளிச்சந்தை நடவடிக்கைகள் செயல்படும் முறையை விளக்குக.
3. மைய வங்கியின் பணிகளை விளக்குக.
4. கடன் தன்மை கட்டுப்பாடுகளின் பல்வேறு வகைகளை விவரி?

9.9 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

1. மா.பா.குருசாமி - வங்கியல்
2. கு.வெற்றிவேல் - நவீன வங்கியல்
3. எஸ்.பாலகிருணன்-வங்கியலும், நிதியியலும்
4. க.ஆளுடையபிள்ளை - இந்திய வங்கியலும், வங்கியல் சட்டமும் நடைமுறையும்

அமையவங்கியின் பணிகள் மற்றும்
கடன் கட்டுப்பாட்டு அளவீடுகள்

குறிப்பு

குறிப்பு

சூறு : 10 வங்கியர் வாடிக்கையாளர் உறவு முறை

பாட அமைப்பு

- 10.1 நோக்கங்கள்
- 10.2 முன்னுரை
- 10.3 வங்கியர் என்பவர் யார்?
- 10.4 வாடிக்கையாளர் என்பவர் யார்?
- 10.5 வங்கியர் வாடிக்கையாளர் உறவுமுறை
 - 10.5.1 வங்கியருக்கும் வாடிக்கையாளருக்கும் இடையே உள்ள பொது உறவுமுறை
 - 10.5.2 வங்கியருக்கும் வாடிக்கையாளருக்கும் இடையேயான சிறப்பு உறவுமுறை
 - 10.5.3 வங்கியர் வாடிக்கையாளர் இறப்பு உறவுமுறை
- 10.6 வாடிக்கையாளர் கணக்கு ரகசியமும் - மற்றையசட்டங்களும்
- 10.7 வங்கியரின் பொதுப்பற்றரிமை
 - 10.7.1 பற்றரிமை செலுத்த இயலாத நிலை
 - 10.7.2 பற்றரிமை செலுத்தும் நிலை
- 10.8 பாடத்தொகுப்பு
- 10.9 முக்கியச்சொற்கள்
- 10.10 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்
- 10.11 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

10.1 நோக்கங்கள்

வங்கியர், வாடிக்கையர் என்பவர் யார்? என்றும் அவர்களின் உறவு முறைகள் பற்றியும், வங்கியரின் பற்றரிமை பற்றியும் இதன் மூலமாக அறியலாம்.

10.2 முன்னுரை

ஒரு வணிக வங்கியின் நடைமுறையில் முக்கியமான இரு அங்கங்கள் “வங்கியரும்” “வாடிக்கையாளரும்” ஆவர். ‘வங்கியர்’, ‘வாடிக்கையாளர்’ உறவு முறையில் சில சிறப்பு

அம்சங்கள் உள்ளன. அவர்கள் உறவு முறையினை விளக்கும் முன் 'வங்கியர்', 'வாடிக்கையாளர்' என்பவர்கள் யார் என வரையறை செய்ய வேண்டும்.

10.3 'வங்கியர்' என்பவர் யார்?

குறிப்பு

'வங்கியர்' என்பவர் பலவித பணிகளை செய்வதால் இச்சொல்லினை வரையறை செய்தல் ஒரு எளிதான காரியம் அல்ல. யுபாது வழக்கத்தில் வங்கிக் தொழில் செய்வர் மட்டும் அல்லாமல், நிதி உதவி அளிப்பவர், லேவாதேவிக்காரர்கள், பங்குச்சந்தையில் பேரளவில் பணப்புழக்கம் உடையவர், நிதி அளிப்பு நிறுவன உயர் அதிகாரி அனைவருமே வங்கியர் என அவ்வப்போது அழைக்கப்படுகின்றனர். வங்கிச் சட்டம் மற்றும் வங்கி நடைமுறையில் திறமை வாய்ந்த நிபுணர்கள் கூட வங்கியரின் பரந்து விரிந்து கிடக்கும் பணிகளினால் ஒரு துல்லிய வரையறை செய்வதில் பல இடர்பாடுகள் கண்டுள்ளனர்.

ஹெர்பர்ட் எல். ஹார்ட் (Herbert L.Hart) என்ற பெருமானார், 'வங்கியர்' என்பவர், 'அவருடைய சாதாரண நடைமுறையில் நடைமுறைக் கணக்கிற்கான வைப்பினை யாரிடமிருந்து பெற்றிருக்கிறாரோ அவர்கள் தன் மீது வரையும் காசோலைகளுக்கு பணம் அளிப்பவர்' எனக் கூறுகிறார்.

இது ஒரு பொருள் செறிந்த வரையறை ஆகும். வணிக வங்கியின் முக்கியப்பணியான வைப்புகளைப் பெறுதல், மேலும் வைப்புத் தொகையினை காசோலை மூலம் எடுத்தல் ஆகிய இரு பணி குறிப்பிடப்படுகின்றது. எனினும் வணிக வங்கிகள் இவைகளைத் தவிர வேறு பல பணிகள் செய்கின்றன. அப்பணிகள் இவ்வரையறையில் விடுபட்டுள்ளதால் இதனை ஒரு முழுமையான வரையறை எனக் கூற இயலாது.

சர் ஜான் பேஜட் (Sir John Paget) என்னும் வங்கியில் நிபுணர், 'வங்கியர்' எனும் சொல்லுக்கு ஒரு வரையறையும் விளக்கமும் தந்துள்ளார். இவர் கூற்றின்படி, ஒரு நியாயமான அனுமானத்தின்படி இந்நிலை வைப்புக் கணக்கினையும் நடப்புக் கணக்கினையும் ஏற்காதவரும் காசோலை படிவங்களை அளித்து காசோலைகளுக்கு பணம் தராதவரும், கீறல் செய்யப்படாத காசோலைகள் வசூல் செய்யாதவரும் தனி நபரனாலும், கூட்டுரு ஆனாலும் மற்றும் எவ்விதம் இருந்தாலும் அவர் 'வங்கியர்' ஆகமாட்டார். மேலும் ஒரு வங்கியர் தன்னை 'வங்கியர்' என பிரகடனப்படுத்தி கொள்ள வேண்டும். அவரை பொது மக்கள் 'வங்கியர்' என ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்.

குறிப்பு

சர் ஜான் பேஜ்டின் கூற்று எதிர்மறையில் இருப்பதைக் காணலாம். வங்கியர் என்பவர் எந்த பணிகளை எல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த வரையறை அடுக்கி கூறுகிறது. எனினும் இவ்வரையறையும் வங்கியரின் முக்கிய பணிகளை 1) முகவர் பணி(யுபநடெல ஞாசனடைந) மற்றும் 2) பொதுப்பயன்பாட்டு பணி(புநநெசயட ருவடைவைல ஞாசனடைந) ஆகிய இரு பணிகளைக் கூறவில்லை.

வங்கி ஒழுங்காற்றுச் சட்டம்(18யயெமபெ சுநபரடயவழை யுஉவஇ 1949) வங்கிக் கம்பெனியின் இலக்கணத்தை வகுத்துத் தந்துள்ளது. “இந்தியாவில் வங்கித் தொழில் புரியும் கம்பெனி வங்கிக் கம்பெனி என்றறியப்படும். கேட்டவுடனோ அல்லது வேறெந்தக் காலத்திலோ திருப்பிச் செலுத்தும் நிபந்தனையுடன் பொதுமக்களின் வைப்புகளை ஏற்றுக் கொள்வதும், இந்த வைப்புகளை கடன் கொடுப்பதும், முதலீடு செய்வது ஆகிய வினைகளில் ஈடுபடுத்துவதும் காசோலை, பணவிடை ஆணை போன்றவை விடுத்தோ அல்லது பிறவகைகளிலோ இந்த வைப்புகளை உரிய வாடிக்கையர் திரும்பப் பெறுமாறு செய்வதும் வங்கித் தொழிலாகும்”. இத் தொழிலைச் செய்பவர் வங்கியர் எனப்படுவார்.

10.4 வாடிக்கையாளர் என்பவர் யார்?

வாடிக்கையர் அல்லது ‘வாடிக்கையாளர்’ என்பவர் யார் என்பதனை வரையறை செய்யுமுன் ‘வாடிக்கையாளர்’ என்ற சொல்லின் இலக்கணத்தின் முக்கியத்துவத்தினை நாம் உணர வேண்டும்.

ஒரு வங்கியர் காசோலையினை வசூல் செய்யும் போது தவறாக வேறொருவர் கணக்கில் வரவு வைத்து விட்டால், அக்காசோலையின் உண்மையான உரிமையாளர் வசூல் வங்கியர் மேல் ‘கையாடல் தீங்கு’(Conversion) என்ற குற்றத்திற்காக வழக்கு தொடுக்கலாம். மற்றொருவருடைய சொத்தினை சட்ட விரோதமாக பயன்படுத்துவதோ அல்லது மாற்றுதல் செய்வதோ ‘கையாடல் தீங்கு’ எனப்படும்.

ஒரு வங்கியர் தவறுதலாக வேறொருவர் கணக்கில் வசூல் செய்து, இதன் நிமித்தம் அவ்வங்கியர் மீது ‘கையாடல் தீங்கிற்காக’ வழக்குத் தொடர்ந்தால் வங்கியருக்கு,மாற்று முறை ஆவணச் சட்டம், பிரிவு 131-ன் கீழ் (Sec.131 of the Negotiable Instruments Act)ஒரு பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.இப்பாதுகாப்பின்படி ஒரு வங்கியர்:

- 1.தன் வாடிக்கையாளருக்காக
- 2.வாடிக்கையாளரின் முகவர் என்னும் முறையில்
- 3.நல்லெண்ணத்துடன்

4.அலட்சிய போக்கு ஏதும் இல்லாமல்

வசூல் செய்திருப்பின் அவ்வங்கியர் 'கையாடல் தீங்கு' குற்றத்திற்கு உள்ளாகமாட்டார் எனவே, 'வாடிக்கையாளர் என்பவர் யார்' அவரின் இலக்கணம் யாது என்பது முக்கியமான கருத்தாக அமைகிறது.

சர் ஜான் பேஜட் (Sir John Paget) கூற்றின்படி ஒருவரை வாடிக்கையர் எனக் கொள்ள முறையான தொடர்பும், நேரடியான வங்கியர் தொழிலில் தொடர் உறவு முறையும் வேண்டும். இவ்விலக்கணத்தின்படி ஒருவர் உடனடியாக ஒரு வங்கியின் வாடிக்கையர் ஆக முடியாது. சில வங்கிய நடவடிக்கைகளுக்கு பிறகு சில காலம்கழித்தே ஒரு வாடிக்கையர் ஆக முடியும்.

குறிப்பு

10.5 வங்கியர் - வாடிக்கையாளர் உறவு முறை (Relationship between Banker and Customer)

ஒருநபர் வங்கியில் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளும் போது வாடிக்கையாளராகின்றார். வங்கியருக்கும் வாடிக்கையாளருக்கும் இடையே ஓர் ஒப்பந்த உறவு ஏற்படுகின்றது. வங்கியர் வாடிக்கையாளருடன் பற்பல வகைகளில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கின்றார். இவர்களுக்கு இடையே இருக்கும் நடவடிக்கையைப் பொறுத்து உறவு அமைகின்றது. வங்கியர் வாடிக்கையாளர்களுக்கிடையேயான உறவு பொதுவான இயல்புகளையும், சிறப்பான இயல்புகளையும் கொண்டிருக்கின்றது. வங்கியர்-வாடிக்கையாளர் உறவு முறையினை இருநிலையில் காண்போம். அவை 1. பொது உறவு முறை (புறநெசயட சுநடயவழைளானி) 2. சிறப்பு உறவு முறை (எந்நடயட சுநடயவழைளானி). சிறப்பு உறவு முறையில் சாதாரண வாணிப ஒப்பந்தத்தில் காண முடியாத சில சிறப்பு அம்சங்கள் உள்ளன.

10.5.1 வங்கியருக்கும் வாடிக்கையாளருக்கும் பொதுவான உறவு

ஒருவர் வங்கியில் கணக்கு ஆரம்பித்ததும் அவருக்கு வங்கியருடன் பொதுவான உறவு பின்வரும் வகைகளில் அமைகின்றது.

1. கடனாளி கடனாளர் உறவு (Debtor-Creditor Relation)

சர்ஜான் பேஜட் என்பவர் வங்கியருக்கும் வாடிக்கையாளருக்கும் இடையே உள்ள உறவு கடனாளருக்கும் கடனாளிக்கும் இடையே உள்ள உறவைப் போன்றது என்கின்றார். வங்கியர் வாடிக்கையாளர் இவர்களில் யார் கடனாளி (Debtor) யார் கடனாளர் (Creditor) என்பது கணக்கு இருப்புநிலையை (Balance of account) பொறுத்திருக்கும். வாடிக்கையாளரின் பணம் வங்கியரிடமிருந்தால் வங்கியர் கடனாளி ஆகின்றார். வாடிக்கையாளர் வங்கியரிடமிருந்து கடன் பெற்று இவர் கணக்கில் பற்று இருப்பு (Debit balance) இருந்தால் வங்கியர் கடனாளர் ஆகின்றார். வாடிக்கையாளர் கடனாளியாகின்றார்.

குறிப்பு

இவ்வறுவுகளிலுள்ள தனிச்சிறப்பு வங்கியர் தாம்பெற்ற வைப்புதொகையை தாம்விரும்பும் வகையில் எப்படி வேண்டுமானாலும் பயன்படுத்தலாம். ஆனால் வைப்பு தொகையை திரும்பப்பெற வாடிக்கையாளர் தரும் காசோலைகளை மதிக்கும் பொறுப்பு வங்கியருக்கு உண்டு. வங்கியர் வாடிக்கையாளரின் பணத்திற்கு வட்டி அளிப்பதால் அதை தன் விருப்பத்திற்கு பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும். வட்டி இல்லாத கணக்காக இருந்தால் வாடிக்கையாளர் கேட்டவுடன் பணத்தை திருப்பித் தர வேண்டியிருப்பதால் வங்கியர் கடனாளி ஆகின்றார். வாடிக்கையாளர் திருப்பி கேட்கும் போது அவர் செலுத்திய அதே பணத்தை திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. அத்தொகைக்குச் சமமான பணத்தை திருப்பித் தர வேண்டும். அவ்வாறு திருப்பித் தரும் பணம் சட்டமுறை பணமாக இருக்க வேண்டும்.

வாடிக்கையாளரின் பணம் வங்கியரிடம் இருக்கும்வரை அவர் சாதாரண கடனாளராக (Ordinary Creditor) கருதப்படுகின்றார். வாடிக்கையாளர் அதிகப்பற்று கடன் தரப்பட்டால் வங்கியர் பிணையக் கடனாளராக (Secured Creditor) கருதப்படுகின்றார்.

2. வங்கியர் ஒரு சலுகைக் கடனாளி (Banker as Privileged Debtor)

வங்கியர், வாடிக்கையாளருக்கு இடையேயுள்ள கடனாளர், கடனாளி உறவுக்கும் பொதுவான கடனாளி கடனாளர்களுக்கு இடையேயான உறவுக்கும் வேறுபாடுகள் உள்ளன. வங்கியர் சலுகைக்கடனாளியாக உள்ளார்.

அ) கடனாளர் பணத்தை கோர வேண்டும் (The Creditor must demand payment)

பொதுவாக கடனாளர் கேட்காமலேயே கடனாளி தனது கடன் தொகையை திருப்பித் தர வேண்டியது அவசியமாகும். ஆனால் வங்கியின் கடனாளரான வாடிக்கையர் கேட்டாலன்றி கடனாளியான வங்கியர் பணத்தை தரவேண்டியதில்லை. சுருங்கக்கூறின் வங்கியர் கேட்டால் தான் பணத்தை திருப்பித்தருவர். இக்கருத்தின் அடிப்படையில் ஜோவாகிம்சன் எதிராக ஸ்விஸ் வங்கிக்கழகம்(Joachimson Vs swiss Banking Corportion) வழக்கில் ஒரு வங்கியிலிருந்து வரவேண்டிய பணம் இருந்தால் அதனைத் திருப்பி கொடு என்று கேட்டு பெற வேண்டும் என்று தீர்ப்புக் கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே வாடிக்கையாளர் பணத்தை கோரிப் பெற வேண்டும். இல்லையெனில் வங்கி நடத்துபவர் தக்க அறிவிப்பு இல்லை என்ற காரணத்தால் வாடிக்கையாளரின் கணக்கை மூடிவிடுவர்.

ஆ) உரிய இடத்தில் கேட்க வேண்டும்: (Proper place of Demand)

வங்கி வாடிக்கையாளருடைய கணக்குகளை கிளை அலுவலகத்தில் மட்டும் தான் அவர் கோரிய பின் பணத்தை திருப்பிக்கொடுக்கும். கிளையின் கோ விற்கு எதிரான டிரஸ்ட்னர் வங்கி (Clare & Co. Vs Dresdner Bank) வழக்கில் வாதிகள் பிரதிவாதி வங்கியினுடைய பெர்லின் கிளையில் கணக்கு வைத்திருந்தனர். ஆனால் வங்கியினுடைய லண்டன் நகர் கிளையில் தங்களுடைய பணத்தை கோரினர். லண்டன் கிளை மறுத்ததும் வழக்குத் தொடர்ந்தனர். வழக்கில் வாடிக்கையாளர் எந்த கிளையில் கணக்கு வைத்துக் கொண்டுள்ளாரோ அந்த கிளைக்கு மட்டும் தான் பணம் கோரியபோது திருப்பித் தர வேண்டிய பொறுப்பு உண்டு என்றுதீர்ப்பு கூறப்பட்டது. எனவே வாடிக்கையாளர் எந்த வங்கிக் கிளையில் வைப்புத் தொகை வைத்துள்ளாரோ அந்த இடத்தில் தான் திருப்பிக் கேட்க வேண்டும் என்பது உறுதியாக்கப்பட்டது.

குறிப்பு

இ) உரிய முறையில் கேட்க வேண்டும்:(Demand in Proper Manner)

வாடிக்கையாளர் தம் பணத்தை திருப்பித் தருமாறு வங்கியரை கேட்பது உரியமுறையில் அமைய வேண்டும். கேட்பது வாய்மொழியில் இல்லாமல் காசோலை வடிவிலோ அல்லது ஆணை வடிவிலோ எழுத்து பூர்வமாக அமையவேண்டும். ஹரிகிருஷ்ணனுக்கு எதிராக பாரத் நிதி வழக்கில்(ர்யசை முசளையயெெ ஏள டாயசயவா னேனாை ருவன.) வாடிக்கையாளர் காசோலை அல்லது ஆணை வடிவில் எழுதிக் கொடுத்தோ வைப்புத் தொகையை திருப்பிப் பெறவேண்டும் என்று தீர்ப்புக் கூறப்பட்டது.

ஈ) உரிய நேரத்தில் கேட்க வேண்டும்: (Demand in Proper Time)

வங்கியின் வேலை நேரங்களில் மட்டுமே வாடிக்கையாளர் தம் வைப்புத்தொகையை திருப்பி கேட்க முடியும். வங்கியும் அந்நேரத்தில் தான் திருப்பிக் கொடுக்க கடமைப்பட்டது.

உ) கணக்குகளை இணைக்கும் உரிமை:(Right to Combine Accounts)

வாடிக்கையாளரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க ஒரு கணக்கிலுள்ள தொகையை மற்றொரு கணக்கிற்கு மாற்றுவது உண்டு. இம்மாற்றத்தினால் ஏற்படும் செலவினங்களை வாடிக்கையாளர் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இக்கருத்தை ரிச்சர்ட்சன் எதிராக ரிச்சர்ட்சன் வழக்கின் தீர்ப்பிலிருந்து அறியலாம்.

குறிப்பு

வங்கிக் கடனாளியும், பொதுவான கடனாளியும் மேற்கூறிய வகையில் வேறுபடுவதால் வங்கிக்கடனாளி சலுகை கடனாளி எனப்படுகின்றார்.

3. வங்கியர் ஓர் ஒப்படைவு பெறுபவர்: (Banker as Bailee)

ஒருவர் தான் விரும்பும் போது அல்லது தனது ஆணையின்படி பொருளை திரும்ப ஒப்படைக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயத்தின் பேரில் மற்றொருவரிடம் பொருளை ஒப்படைப்பது ஒப்படைவு என்று பெயர். வங்கியர், வாடிக்கையாளர் செலுத்தியப் பணத்தை அப்படியே திருப்பித்தர வேண்டும் என்ற கட்டாயமில்லை. ஆனால் ஆபரணங்கள், பிணையங்கள் போன்றன பாதுகாப்பிற்காக வைக்கப்பட்டால் அதே நிலையில் திருப்பித் தரவேண்டும்.

4. வங்கியர் ஒரு பொறுப்புரிமையர்: (Banker as a Trustee)

வங்கியர் சில சமயங்களில் வாடிக்கையாளரின் பொறுப்புரிமையாளராக உள்ளனர். உதாரணமாக ஒரு வாடிக்கையாளர் மற்றொரு வங்கிக்கு எழுதப்பட்ட காசோலையை பணமாக அனுப்பினால் அந்த காசோலை பணமாக்கப்பட்டு வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் சேரும்வரை அக்காசோலைக்கு வங்கி பொறுப்புரிமையாளராவார். காசோலை பணமாக்கப்படுவதற்கு முன்பு வங்கி நொடித்து விட்டால் வாடிக்கையாளர் தனது காசோலை அல்லது காசோலைக்குரிய பணத்தை பெற உரிமை உண்டு. ஏனெனில் காசோலை மீதான உரிமை வாடிக்கையாளரிடம் உள்ளது. வங்கி வாடிக்கையாளரின் பொறுப்புரிமையாளராகத்தான் உள்ளது.

5. வங்கியர் ஒரு முகவர்: (Banker as an Agent)

வாடிக்கையாளரின் சார்பாக வங்கிகள் பல முகமைப் பணிகளைச் செய்கின்றன. பிணையங்களை வாங்குதல், விற்றல், காசோலை, இலாபஈவு, மாற்றுச்சீட்டு, கடனுறுதிச் சீட்டு முதலியவற்றை வசூலித்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் போது வங்கியர் முகவர் பணியில் ஈடுபடுகின்றனர். வாடிக்கையாளரின் முகவர் என்ற நிலையில் நிறைவேற்றாளர், பொறுப்புரிமையர், வக்காலத்தாளர், சார்பாளர் என்ற வகையில் செயல்படுகின்றனர்.

6. வாடிக்கையாளரின் கணக்குகளை முடிக்கும் உரிமை(Banker right to close the Account)

வங்கியர் தான் விரும்பாத வாடிக்கையாளரின் கணக்கை முடித்து வைக்க விரும்பினால் வாடிக்கையாளருக்கு தகுந்த முன் அறிவிப்பை தந்து கணக்கை முடித்துவிட உரிமையுண்டு.

மேற்கூறிய வங்கியர் வாடிக்கையாளர்களுக்கிடையே நிலவும் கடனாளர் கடனாளி உறவு பொதுவான உறவாகும். இவ்வுறவு சில உரிமைகளையும், கடமைகளையும் தோற்றுவிக்கின்றது. இது வங்கியருக்கும் வாடிக்கையாளருக்கும் இடையேயுள்ள சிறப்புத் தொடர்பாக உள்ளது.

குறிப்பு

10.5.2 வங்கியருக்கும் வாடிக்கையாளருக்கும் இடையேயான சிறப்பு உறவு முறை

வங்கியருக்கும் வாடிக்கையாளருக்குமிடையே உள்ள பொதுவான தொடர்பு கடனாளர் கடனாளி உறவாகும். வங்கியர் வாடிக்கையாளர் உறவின் சிறப்புத் தன்மைகள் பின்வருவனவாகும். இவ்வுறவுகள் வங்கியரின் சட்டப் பிணைப்புகளாக(Statutory Obligation) உள்ளன.

1. காசோலைகளை மதிக்கும் சட்டப்பிணைப்பு:(Obligations to honour Cheques)

ஒரு நபர் வங்கியில் நடப்பு வைப்புக் கணக்கை வைத்துக் கொண்டு காசோலை எழுதிப் பணத்தைப்பெற உரிமை உண்டு. கணக்கிலுள்ள தொகையைப்பொறுத்து காசோலைகளை மதிக்கும் சட்டப்பிணைப்பு வங்கியருக்கு உண்டு. 1981-ம் ஆண்டு மாற்றுமுறை ஆவணச்சட்டம் (Negotiable Instruments Act) பிரிவு 31-ன் படி வங்கியர் தம்மீது எழுதப்பட்ட காசோலைக்கு பணம் செலுத்த வேண்டும். அவ்வாறு செலுத்தத் தவறினால் அதனால் ஏற்படும் நட்டத்திற்கு அதை எழுதியவருக்கு நட்டஈடு (compensation)அளிக்க வேண்டியுள்ளது.

வாடிக்கையாளர் விடுக்கும் காசோலையை வங்கியர் மதிக்கும் கடமையுடையவர் என்பதை சட்டம் வலியுறுத்திகின்றது. வங்கியரின் இச்சட்டப்பிணைப்பு கீழ்க்கண்ட நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டது. அவைகளாவன:

(அ) வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் காசோலையில் குறிப்பிட்டள்ள அளவிற்கு பணம் இருக்க வேண்டும். கணக்கிலிருக்கும் தொகையைவிட அதிகமான அளவுக்கு காசோலை வழங்கப்பட்டால் வங்கியர் அக்காசோலையை அவமதிப்பார் (Dishonour).அதாவது காசோலையை பணமாக மாற்றித்தரமாட்டார்.

(ஆ) காசோலைகள் காலதாமதமின்றி வங்கியில் கொடுத்து பணம் கோர வேண்டும். காசோலை எழுதப்பட்ட தேதியிலிருந்து மூன்று மாதத்திற்குள் வங்கியில் பணமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அதன்பின் வங்கியரிடம் கொடுக்கப்பட்டால் அவர் அதனை நாட்பட்ட காசோலை(State Cheque) என திருப்பிவிடுவார். பின் தேதியிட்ட காசோலையும் மதிக்கப்பட மாட்டாது.

குறிப்பு

(இ) வாடிக்கையாளர் பிற வங்கிகள் மீது எழுதப்பட்ட காசோலைகளை தம் வங்கியர் வழியாக வசூலுக்கு அனுப்பி வைப்பர். காசோலைகளை வசூலாகிவரும் முன் அத்தொகை மீது வாடிக்கையாளர் காசோலை எழுதினால் வங்கியர் அதனை அவமதித்து பணம் இன்னும் வசூலாகவில்லை(E.N.C- Effects Not Cleared) என்று எழுதி திருப்பி அனுப்பிவிடுவர்.

(ஈ) வாடிக்கையாளர் ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்திற்காக கணக்கிலுள்ள பணம் முழுவதையும் ஒதுக்குமாறு எழுதிவிட்டு வேறொரு காரியத்திற்காக பணம் முழுவதையும் காசோலை விடுத்தால் வங்கியர் அதனை திருப்பி விடுவர். தவணை கணக்கு மீது காசோலை எழுதுவது அவமதிப்புக்குள்ளாகும்.

(உ) வாடிக்கையாளரின் நற்பெயரை காக்க வங்கியர் அவருடைய அனுமதியுடன் அல்லது தானாகவே அவருக்கு அதிகப்பற்று அளித்து அவர் கொடுக்கும் காசோலைகளை மதிக்கலாம். ஆனால் வங்கியர் வாடிக்கையாளருக்கு தக்க அறிவிப்பு கொடுத்துவிட்டு இவ்வாறு செய்ய வேண்டும்.

2. தவறாக அவமதித்தலால் ஏற்படும் விளைவுகள்

வங்கியர் தம்மீது எழுதப்பட்ட காசோலையை தவறாக அவமதித்துவிட்டால் வாடிக்கையாளர்களின் கௌரவத்திற்கு பங்கம் விளைவிப்பாதோடு, அவருக்கு ஏற்படும் நட்டத்திற்கு பொறுப்பாவார். ராபினுக்கு எதிராக ஸ்டீவர்ட் (Rabin Vs Sterward) வழக்கு, கிப்ஸ்க்கு எதிராக வெஸ்ட் மினிஸ்டர் வங்கி வழக்கு (Cibbs Vs West Minister Bank) ஆகியன இதனை வெளிப்படுத்துகின்றது.

3. வாடிக்கையாளர் கணக்கை ரகசியமாக வைத்திருத்தல்

வாடிக்கையாளர் தம்மிடம் வைத்திருக்கும் கணக்குப் பற்றிய விபரங்களை வங்கியர் ரகசியமாக வைத்திருக்க வேண்டும். விவரங்களை பிறருக்கு தெரிவிப்பதன் மூலம் வாடிக்கையாளரின் நற்பெயருக்கு இழுக்கு ஏற்படலாம். வாடிக்கையாளருடன் வங்கியர் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் இந்த சட்டப்பிணைப்பு ஏற்படுகின்றது. டூர்னியருக்கு எதிராக நே'னல் பிரவின்சியல் வங்கி(Tournier Vs National Provincial Bank) வழக்கின் தீர்ப்பில் வாடிக்கையாளருடைய கணக்குப்பற்றிய விவரங்களை இரகசியமாக வைத்திருக்கும் கடமை அவர் கணக்கு வைத்திருக்கும் காலம் வரை இல்லாது அதற்கு பின்னரும் தொடர்ந்து இருப்பதாகும். அதாவது வாடிக்கையாளர் இறந்த பின்னரும் அவரது கணக்கு பற்றிய செய்திகளை ரகசியமாக வைத்திருக்க வேண்டுமென்பதாகும்.

4. வங்கியரின் பற்றுரிமை(Banker Lien)

வங்கியர் வாடிக்கையாளர் இடையேயுள்ள உறவில் சிறப்பான இடம் பெற்றுள்ளது வங்கியரின் பற்றுரிமையாகும். வங்கியர் தனக்கு வரவேண்டிய பணம் வரும்வரை தன்னிடமுள்ள கடனாளியின் சொத்தினை தம்மிடம் இருத்தி வைக்கும் உரிமை பற்றுரிமையாகும். அதாவது ஆவணங்களை திருப்பிக்கொடுக்காது நிறுத்தி வைக்கும் உரிமை எனலாம். வங்கியரின் பற்றுரிமை பொதுப்பற்றுரிமை, தனிப்பற்றுரிமை என இருவகைப்படும். பற்றுரிமை ஏற்படுவதற்கு உடன்பாடு எதுவும் தேவையில்லை. இந்திய ஒப்பந்தச் சட்டமே இதற்கு வகை செய்கின்றது.

குறிப்பு

5. வங்கியரின் ஈடுசெய் உரிமை (Right Off Set Off)

இவ்வுரிமையை வாடிக்கையாளர் கணக்குகளை ஒன்று கூட்டும் வங்கியரின் உரிமை என்று கூறுவதுண்டு. வாடிக்கையாளர் ஒருவருக்கு வங்கியில் பல கணக்குகள் இருக்கலாம். அவற்றில் ஒன்றில் கடன்பாக்கியும், பிற கணக்குகளில் ரொக்கமும் இருக்கும் போது வங்கியர் தமக்கு சேரவேண்டிய கடனை தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டி பிற கணக்குகளை ஒன்று சேர்த்துக் கொள்ளலாம். வங்கியர் வாடிக்கையாளருடன் தக்க உடன்பாடு செய்து கொண்டு அவருடைய கணக்குகளை ஒன்று சேர்க்கலாம். கிரின்கால்பிற்கு எதிராக டிரான்செஸ்டன் யூனியன் வங்கி வழக்கில் வங்கியர் வாடிக்கையாளரின் ஒப்புதலின்றி கணக்குகளை ஒன்று சேர்க்கக் கூடாது என்று தீர்ப்பு கூறப்பட்டது.

6. வட்டிவிதிக்கும் உரிமை(Right to Charge Interest)

வங்கியர் அளிக்கும் எவ்வித கடனுக்கும் வட்டி விதிக்கும் உரிமை வங்கியருக்கு உண்டு. அது தனி வட்டியாகவோ, கூட்டு வட்டியாகவோ இருக்கலாம். பொதுவாக அரையாண்டுக்கு ஒருமுறை வாடிக்கையாளர் தரவேண்டிய வட்டி அவர் கணக்கில் பற்று எழுதப்படும். வட்டி கொடுக்கப்படாமலிருந்தால் அடுத்த அரையாண்டு கணக்கில் அதன் மீது வட்டி வசூலிக்கப்படும். இதனைத் தவிர உதிரிச் செலவுகள் என்ற வகையில் ஆண்டுக்கு ஒருமுறை அல்லது இருமுறை கட்டணத் தொகை வாடிக்கையாளர் கணக்கில் பற்று வைக்கப்படும்.

7. ஒதுக்கி வைக்கும் உரிமை: (Right of Appropriation)

வாடிக்கையாளர் வங்கியிடமிருந்து கடன்பெற்று ஒன்றுக்கு மேல் கணக்குகள் வைத்திருந்தால் ஒதுக்கும் உரிமை எழுகின்றது. உதாரணமாக வாடிக்கையாளர் ஒருவர் அதிகப்பற்றுப் பெற்று வேறொரு கணக்கில் ரொக்கப்பணமிருந்தால் வங்கியர் இக்கணக்கிலிருந்து எடுத்து கடனை சரிகட்டி கொள்ளலாம். இதன் விவரங்களை வாடிக்கையாளருக்கு தெரிவித்துவிட வேண்டும். வாடிக்கையாளர் ஒரே ஒரு கணக்கு மட்டும்

குறிப்பு

வைத்திருந்தால் அவர் செலுத்தும் பணம் பற்று கணக்கில் வரிசைப்படி வரவு வைக்கப்படும். ரொக்க வரவு பற்றுக் கணக்கில் எழுதப்படும். கிளேட்டோன் வழக்கு விதி(Rule of Claytons) இதன் படி அமைந்துள்ளது.

8. நீதிமன்ற தடை உத்தரவு(அல்லது) கார்னி' உத்தரவு

1908 ஆம்ஆண்டு சிவில் வழக்குமுறைச் சட்டம் ஆணை 21 விதி 46-ன் படி நீதிமன்றத்திலிருந்து தடை உத்தரவு ஆணையை பெற்றவுடன் வாடிக்கையாளர் கணக்கை நடைமுறைப்படுத்துவது நிறுத்தி வைக்கப்படும். உதாரணமாக ராம் என்பவர் லட்சுமணனுக்கு கடனாளி, ராம்தான் தரவேண்டிய கடனைச் செலுத்தத் தவறிவிடுகிறார். இம்மாதிரியான சூழ்நிலையில் லட்சுமணன் ராமின் வங்கியருக்கு நீதிமன்ற தடைஉத்தரவை அனுப்பும்படி கேட்டுக் கொள்ளலாம். நீதிமன்றம் தடை உத்தரவு பிறப்பித்தால் ராமின் கணக்கு தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்படும். அதற்குப்பிறகு வங்கியர் ராமின் கணக்கிலிருந்து அவருக்கு பணம் செலுத்தக்கூடாது.

9. காலவரையறை சட்டம்(Limitation Act)

வாடிக்கையாளர் கேட்கும் வரை வங்கியருக்கு பணத்தை தரும் கடமையும், வாடிக்கையாளருக்கு பணத்தை திருப்பி பெறும் உரிமையும் எழுவதில்லை. காலவரையற்றச் சட்டப்படி வாடிக்கையாளர் கேட்ட நாளிலிருந்து மூன்றாண்டு காலத்திற்குள் அத்தொகையை திருப்பிப்பெற நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மூன்றாண்டுகளுக்கு பிறகு இது குறித்து சட்ட முறை உரிமைகளை நிலைநாட்ட வேண்டும்.

மேற்கூறிய யாவும் வங்கியர், வாடிக்கையாளர்களுக்கு இடையேயான உறவின் சிறப்புத் தன்மைகளாகும்.

10.5.3 வங்கியர் வாடிக்கையாளர் இறப்பு உறவு முறை

வாடிக்கையாளர் மரணம் அடைந்த அந்த நிமிடமே இருவருக்கும் இடையே உள்ள ஒப்பந்த உறவு முடிவுக்கு வந்து விடுகிறது. எனவே, வாடிக்கையாளர் இறந்த செய்தியினை அறிந்தவுடன் அவரது கணக்கின் அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் வங்கியர் நிறுத்திவிட வேண்டும். ஏனெனில், அவருடைய கணக்கில் உள்ள இருப்பின் உரிமை அவருடைய சட்டரீதியான உரிமையாளருக்கு செல்கின்றன. இருப்பினும், வாடிக்கையாளர் மரணத்தை பற்றி அறியாத வங்கியர், அவர் வரைந்த காசோலையை மதித்து பணம் வழங்கலாம். அத்துடன் வாடிக்கையாளர் உயிருடன் இருந்த போது எழுதிய காசோலையின் மீது கணக்கில் பற்று வைக்கலாம். மரணம் அடைந்த வாடிக்கையாளருக்காக நிறைவேற்றாளர் நியமிக்கப்பட்ட பின்னரே அவரது கணக்கில் மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகள் நடத்தலாம்.

10.6 வாடிக்கையாளர் கணக்கு ரகசியமும்-மற்றைய சட்டங்களும்

வங்கியர் - வாடிக்கையர் உறவு முறையில் ஒரு முக்கிய அடிப்படை கோட்பாடானது வங்கியர் வாடிக்கையரின் கணக்கின் இரகசியத்தைப் பராமரித்தல் ஆகும். வங்கியர், வாடிக்கையரின் கணக்கின் நிலையையும் தொகையையும் வெளிப்படுத்தக்கூடாது. வங்கியர் வாடிக்கையர் கணக்கு ரகசியத்தினை வெளிப்படுத்தியதால் வாடிக்கையருக்கு ஊறு ஏதேனும் ஏற்பட்டால் வங்கியர் இழப்புத் தொகை அளிக்க வேண்டும்.

குறிப்பு

வெகுகாலமாக வங்கியர், வாடிக்கையர் கணக்கு நிலையை தெரிவிக்கலாம், இரகசியமாக வைத்திருக்க வேண்டியதில்லை என்ற எண்ணம் நிலவி வந்தது. ஆனால் டீர்னியர் வழக்கு(வுழ்சரநெச'ள உயளந)ஒரு திருப்பத்தினை ஏற்படுத்தியது. இவ்வழக்கு டீர்னியர் எதிரி நே'னல் ப்ரொவினீயல் மற்றும் யூனியன் பாங்கு ஆ.'ப் இங்கிலாந்து (Tournier V National Provincial and Union Bank of England)என்பதாகும். டீர்னியர் என்பவர் வங்கியில் வெகு காலமாக நேர் செய்யாமல் அதிகப்பற்று வைத்திருந்தார். பிறகு அவர் வங்கியிடம் ஒரு இசைவு மேற்கொண்டு வாரம் 1 பவுண்டு கட்டிநேர் செய்வதாக ஏற்றுக்கொண்டு சில வாரங்கள் அவ்விதம் செய்தார். பிறகு அவர் வேறு ஒரு இடத்தில் வேலையில் சேர்ந்து விட்டதால் வங்கிக்கு வாரம் 1 பவுண்டு செலுத்துவதைக் கைவிட்டு விட்டார். இதன் பேரில் அவ்வங்கி மேலதிகாரிகள் டீர்னியர் தற்போது வேலையில் இருக்கும் கம்பெனியின் இயக்குநர்கள் இருவரிடம் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு டீர்னியர் தங்கள் வங்கியில் அதிகப்பற்று வைத்திருப்பதாகவும், பல காசோலைகள் மதிக்கப்படாமல் மறுக்கப்படுவதாகவும் கூறினர். இதன் பேரில் அக்கம்பெனி டீர்னியரை வேலையினின்று நீக்கியது. டீர்னியர் தன் கணக்கின் இரகசியத்தை தன் கம்பெனி நிர்வாகிகளுக்கு தெரியப்படுத்திய குற்றத்திற்காக வங்கி மீது வழக்கு தொடர்ந்தார். இவ்வழக்கில் நீதிபதி வங்கியர் தன் வாடிக்கையர் கணக்கினை யாருக்கும் சொல்லக்கூடாது என்பது வங்கியரின் ஐயந்திரிபுற மற்ற கடமையாகும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எனவே வழக்குகளின் முடிவுகளை மனதில் கொண்டு வங்கியர் வாடிக்கையர் கணக்கினை ரகசியமாக வைத்திருக்க வேண்டும். எனினும் சில சந்தர்ப்பங்களில் வங்கியர் தன் வாடிக்கையாளரின் கணக்கினை தெரியப்படுத்துவது நியாயமாகும். இச்சந்தர்ப்பங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

- 1) வாடிக்கையாளர் வங்கியில் கடன் பெறுவதற்காக பொறுப்புறுதி அளிக்க(பரயசயவெநந)பிணையாளர் (Surety)ஒருவரை அழைத்து வந்தால் அவரிடம் வங்கியர் வாடிக்கையாளரின் கணக்கின் நிலை, தொகை ஆகியவைகளை தெரியப்படுத்தலாம்.

குறிப்பு

- 2) வாடிக்கையர், வங்கியர் வாணிப விசாரணை (Trade reference) நோக்கத்துடன், கொடுத்திருந்தல், வங்கியர் வாணிப விசாரணை பதில் அளிப்பில் வாடிக்கையர் கணக்கின் நிலையை தெரியப்படுத்தலாம்.
- 3) நீதிமன்ற ஆணையின் பேரில் வங்கியர், வாடிக்கையாளரின் கணக்கின் நிலையை நீதிமன்றத்திற்கு தெரியப்படுத்தலாம்.
- 4) பொதுநலக் கடமை காரணமாக ஒரு வங்கியர் தன்வாடிக்கையாளரின் கணக்கினை தெரியப்படுத்தலாம். உதாரணமாக ஒரு வாடிக்கையர் பகை நாட்டுடன் வாணிப நடவடிக்கை அல்லது தேச துரோக செயலுக்காக நிதி பெற்றாலோ அல்லது நிதி அனுப்பினாலோ இதனை வெளிப்படுத்தி வாடிக்கையர் கணக்கினை தெரிவிக்கலாம்.
- 5) தன்சுய நலத்தினை பாதிக்கவல்ல நிலையில் வங்கியர் வாடிக்கையாளர் கணக்கினை தெரிவிக்கலாம்.
- 6) பொதுப்படையான வழக்க முறையில் (Common courtesy) ஒரு வங்கியர் மற்றொரு வங்கியருக்கு வாடிக்கையாளர் கணக்கின் நிலையைத் தெரிவிக்கலாம்.

10.7 வங்கியரின் பொதுப்பற்றுரிமை(Bankers General Lien)

வங்கியர் வாடிக்கையாளர் உறவு முறையில் வங்கியரின் சிறப்பான ஒரு உரிமை பொது பற்றுரிமையாகும். வங்கியர் சரக்குடை பதிலாளர்(Factor)இகப்பல் இறக்குமதி வசதி அளிப்போர் (Wharfinger)இஉயர்நீதிமன்ற வழக்குரைஞர்கள் (Attorneys of High court) போல தன் வாடிக்கையாளரிடமிருந்து வரவேண்டிய தொகைக்காக அவருடைய எந்த சொத்தேனும் வங்கியர் கையில் வந்தால் அதனை வரவேண்டிய தொகை பெறும்வரை கொடுக்க மறுத்து பற்றுரிமை கொள்ளலாம். வங்கியருக்கு உள்ள இந்த உரிமை பொதுப் பற்றுரிமையாகும். இவ்வுரிமை குறிப்பிட்ட பற்றுரிமையை (Particular lien)விட மிகையானது. உதாரணமாக ஒரு தையற்காரருக்கோ, கைக்கடிகாரம் பழுது பார்ப்பவர்க்கோ அவருடைய வாடிக்கையரிடமிருந்து தங்களுக்கான கூலி பாக்கி என்றால் அந்த ஆடைமீதோ அல்லது கடிகாரம் மீதோ பற்றுரிமை கொண்டாடி பணம் வந்து சேரும்வரை அவற்றினை கொடுக்க மறுக்கலாம். இவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட பற்றுரிமையே உண்டு. ஆனால் ஒரு வங்கியர் தன் வாடிக்கையாளரிடமிருந்து வர வேண்டிய பணத்திற்கு அவ்வாடிக்கையாளரின் எந்த சொத்து வந்தாலும் தன் பொதுப் பற்றுரிமையைக் கொண்டு பிடித்து வைத்துக் கொள்ளலாம்.

இந்திய ஒப்பந்தச் சட்டம் கி.பி 171 இன் கீழ் வங்கியருக்கு உள்ள இந்த பொதுப்பற்றுரிமை ஒரு உட்கிடை அடகு (Implied Pledge) ஆகும்.

எனவே வங்கியர் பொதுப்பற்றுரிமை கோரி வாடிக்கையரிடம் எந்த ஒப்பந்தமும் செய்து கொள்ளத் தேவை இல்லை.

கீழ்கண்ட நிலையில் தான் ஒரு வங்கியர் பொதுப்பற்றுரிமையைப் பயன்படுத்தலாம்.

- 1) அச்சொத்துக்களோ, ஆவணங்களோ வங்கியர் என்ற முறையில் அவர் கைக்கு வந்திருக்க வேண்டும்.
- 2) அச்சொத்துக்கள் வங்கியரிடம் ஒரு குறிப்பிட்ட காரணத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடாது.
- 3) பெறப்பட்ட சொத்து சட்டம் ஒப்பும் முறையில் வங்கியர் பெற்றிருக்க வேண்டும்.
- 4) பற்றுரிமைக்குப் புறம்பாக உடன்பாடு ஏதும் இருக்கக் கூடாது.

குறிப்பு

10.7.1 பற்றுரிமை செலுத்த இயலாத நிலை

அ. பாதுகாப்பு பெட்டக வைப்பு, விலையுயர்ந்த நகை, ஆவணங்கள், பிணையங்கள் முதலியவற்றைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கும் பொருட்டு வாடிக்கையாளர் அவற்றை வங்கியரிடம் ஒப்படைப்பு செய்யலாம். அந்நிலையில் அப்பொருள்கள் கடன் ஏதுக்கும் பிணையாக தரப்படுவன அல்ல. ஆகவே குறிப்பிட்ட ஒரு காரியத்திற்காகவே அப்பொருள்கள் வங்கியரிடம் ஒப்படைக்கப்படுவதால் அவற்றின் மீது பற்றுரிமை செலுத்த முடியாது.

மேலும் பாதுகாப்பு பெட்டக சேவைப்பணியில் உறவுமுறை ஒப்படைவு செய்பவர் ஒப்படைவு பெறுபவர்(bailor and bailee) முறையே அன்றி கடனாளி – கடனீந்தோர் (Debtor and creditor) முறை அல்ல.

ஆவணங்கள் அல்லது மாற்றுச்சீட்டு குறிப்பிட்ட ஒரு காரியத்திற்காக வங்கியரிடம் வைக்கப்பட்டிருந்தால் வங்கியர் அவற்றின் மீது பற்றுரிமை செலுத்த முடியாது.

ஆ. குறிப்பிட்ட ஒரு காரணத்திற்காக பணம் ஏதும் வங்கியரிடம் ஒதுக்கி வைத்திருந்தால் அதன் மீது வங்கியருக்கு பற்றுரிமை கிடையாது. குறிப்பிட்ட சில கடன்களுக்காக மட்டும் சில பிணையங்களை பிணையாக அளித்திருந்தால் வேறு எந்த கடன் காரணமாக அப்பிணையங்கள் மீது பற்றுரிமை கொண்டாட முடியாது.

1. கவனமின்மையாகவோ அல்லது தவறுதலாகவோ ஆவணங்கள் அல்லது பிணையங்கள் வங்கியர் வசம் தங்கிவிட்டால் அவற்றின் மீது அவர் பற்றுரிமை செலுத்த உரிமை கிடையாது.
2. கடனுக்காக கொடுத்த பிணையத்தை கடன் தீர்ந்த பின் திருப்பி எடுத்துக்கொள்ளாத நிலையில் அந்தச் சொத்துக்கள், பிணையங்கள் மீது பற்றுரிமை கிடையாது.

குறிப்பு

3. கடன் முதிர்வு அடையும் முன் வங்கியருக்கு பற்றுரிமை கிடையாது. வருங்காலத்தில் ஏற்படக் கூடிய கடன்களுக்குத் தற்சமயம் கைவசமுள்ள பிணைகள் மீது பற்றுரிமை செலுத்த முடியாது.
4. பொறுப்புரிமைகணக்கு மீது வங்கியருக்கு பற்றுரிமை கிடையாது. வங்கியருக்கு, குறிப்பிட்ட ஒரு கணக்கு பொறுப்புரிமை பற்றியது என தெரிந்திருப்பின் அவர் அக்கணக்கு மீது பற்றுரிமை செலுத்த முடியாது.
5. காலவாதியான கடன்கள் மீதும்(எந்நிவ டியசசநன டில டைஅவையவழை) வங்கியர் பற்றுரிமை செலுத்த முடியாது.
6. வாடிக்கையாளர் பலதரப்பட்ட நிலைகளில் வங்கியரிடம் பல கணக்குகள் வைத்திருக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக கூட்டாளி என்ற முறையில் நிறுவனமொன்றில் கணக்கு வைத்திருக்கலாம். தனிநபர் என்ற முறையில் மற்றொரு கணக்கு வைத்திருக்கலாம். நிறுவனக் கணக்கு கடனில் இருக்கும் போது அதன் கூட்டாளி தனிநபர் என்ற முறையில் வைத்திருக்கும் கணக்கில் உள்ள பணத்தின் மீது பற்றுரிமை செலுத்த முடியாது.

10.7.2 பற்றுரிமை செலுத்தும் நிலை

பிணையங்களை வங்கியரிடம் வாடிக்கையர் சேர்ப்பித்து அதிலுள்ள கூப்பன்களை (ஊழரிழிளெ) தந்து பணத்தை வசூலிக்க வங்கியருக்கு அனுமதி அளித்திருப்பாரானால், பிணையங்கள், கூப்பன்கள் ஆகியவை மீது வங்கியர், வசூலிக்கும் வங்கியர் என்ற உரிமை காரணமாக பற்றுரிமை செலுத்தலாம்.

1. பயன்தாராக் கணக்கு(Unremunerative Account)

வங்கியர் -வாடிக்கையாளர்உறவு முறையில் மற்றொரு சிறப்பு அம்சம், வாடிக்கையரின் பயனற்ற மிகக் குறைந்த பெயரளவு வைப்பை நீண்ட காலம் வைத்திருந்தால், அதன் மீது வங்கியர் வட்டி விதித்து அவர் கணக்கை பற்று செய்யலாம்.

2. கூட்டுவட்டி(Compound Interest)

வங்கியர் வாடிக்கையாளர் சிறப்பு உறவு முறையில், வங்கியர் வைப்பில் சாதாரண வட்டி அளித்தாலும் வாடிக்கையாளரிடமிருந்து வர வேண்டிய தொகைக்கு கூட்டுவட்டி விதிக்கலாம்.

10.8 பாடத் தொகுப்பு

இப்பாடத்தின் மூலம் வங்கியர் வாடிக்கையாளருக்கு இடையேயான பொது உறவு முறை, சிறப்பு உறவு முறை மற்றும் இறப்பு உறவு முறை பற்றி விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. வாடிக்கையாளரின் கணக்கு

இரகசியங்களை காப்பது பற்றியும், வங்கியரின் பற்றுரிமை பற்றியும், கூறப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலமாக வங்கியர், வாடிக்கையாளர் இடையேயான உறவு முறைகளை பற்றி அறிந்து கொள்ளலாம்.

10.9 முக்கியச் சொற்கள்

காசோலை, பற்றுரிமை, ஒப்படைவு பெறுபவர்.

குறிப்பு

10.10. பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்

- 1.வங்கியர் என்பவர் யார்?
- 2.வங்கியரின் பற்றுரிமை என்பது யாது?
- 3.வங்கியர் வாடிக்கையாளர் இடையேயான பொது உறவினை விளக்குக.
- 4.வங்கியர் வாடிக்கையாளரின் கணக்கு இரகசியங்களை வெளியிடக்கூடிய சூழ்நிலைகள் யாவை?

10.11 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

- 1.மா.பா.குருசாமி - வங்கியல்
- 2.கு.வெற்றிவேல் - நவீன வங்கியல்
- 3.எஸ்.பாலகிருஷ்ணன்-வங்கியலும், நிதியியலும்
- 4.க.ஆளுடையபிள்ளை- இந்திய வங்கியலும், வங்கியியல் சட்டமும் நடைமுறையும்

கூறு : 11 வாடிக்கையாளரின் கடமைகள்

பாட அமைப்பு

- 11.1 நோக்கங்கள்
- 11.2 முன்னுரை
- 11.3 வாடிக்கையாளர் - இலக்கணம்
- 11.4 கால கோட்பாடு மற்றும் தற்கால அணுகுமுறையும்
- 11.5 வங்கியாளருக்கு வாடிக்கையாளரின் கடமைகள்
- 11.6 பாடத்தொகுப்பு
- 11.7 முக்கியச் சொற்கள்
- 11.8 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்
- 11.9 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

11.1 நோக்கங்கள்

வாடிக்கையாளர் யார் என்பதை பற்றியும், வாடிக்கையாளரின் தற்கால அணுகுமுறை பற்றியும் மற்றும் வாடிக்கையாளரின் கடமைகள் பற்றியும் இப்பாடத்தின் மூலம் அறியலாம்.

11.2 முன்னுரை

எந்த ஒரு நிறுவனமாக இருந்தாலும் வாடிக்கையாளரே மிக முக்கியமானவர் ஆவார். வாடிக்கையாளரின் மனநிறைவே அந்நிறுவனத்திற்கு முன்னேற்றத்தினை அளிக்கும். வங்கித் தொழிலிலும் வாடிக்கையாளர்கள் முக்கிய பங்களிக்கின்றனர். வங்கியர், வாடிக்கையாளருக்கு சிறப்பான சேவையாற்ற வங்கியருக்குள்ள கடமையைப்போன்றே, வாடிக்கையாளருக்கும் ஒரு சில கடமைகள் உள்ளன.

11.3 வாடிக்கையாளர் - இலக்கணம்

வாடிக்கையாளர் வங்கித் தொழிலில் மிக முக்கியமான பங்கு பெறுகின்றனர். வாடிக்கையாளர்கள் இல்லாமல் எந்த வணிக வங்கியும் இயங்க இயலாது. வாடிக்கையாளருக்கு ஆற்றும் பல பணிகளில் சட்டம் வங்கியருக்குப் பாதுகாப்பு தருகின்றது. ஆனால், ஆங்கிலச் சட்டத்திலும் இந்தியச் சட்டத்திலும் வாடிக்கையாளரின் இலக்கணம் வகுத்து உணரப்படவில்லை.

எனவே, வாடிக்கையாளர் என்பவர் யார்? என்பதை தெளிவாக உணர, நீதிமன்றங்களின் கருத்துக்களையும், அறிஞர்கள் கூறியுள்ள

கருத்துக்களையும் அறிதல் வேண்டும். ஆயினும் நீதிபதிகளும் வாடிக்கையாளர் பற்றிய இலக்கணத்தில் மாறுபட்ட கருத்துக்களை உரைத்துள்ளனர்.

ஹெச்.எல்.ஹார்ட் கூறும் இலக்கணம்:“வாடிக்கையாளர் என்பவர் வங்கியரிடத்தில் கணக்கு வைத்திருப்பவர்” என்பது ஹெச்.எல்.ஹார்ட்டின் கருத்தாகும். எனவே, வங்கியில் கணக்கு வைத்திருப்பவர்கள் அனைவரும் வாடிக்கையாளர் ஆகிவிடுவார். இக்கருத்தை ஆங்கில நீதிமன்றங்களும் உடன்பட்டுள்ளன. கணக்கு என்பது நடப்புக் கணக்காகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. சேமிப்பு கணக்கு, தவணை வைப்புக் கணக்கு, தொடர் வைப்புக் கணக்கு, ஈடு பெற்ற அல்லது ஈடு பெறாத கடன் கணக்கு ஆகிய எதுவாயினும் கணக்கு என்று ஒன்று ஒருவர் பெயரில் தொடங்கப்பட்டு விட்டால் அவர் வாடிக்கையாளர் ஆகிவிடுகின்றார். இக்கருத்தே வாடிக்கையாளர் பற்றி முற்காலத்தில் நிலவி வந்த கருத்தாகும்.

சர்ஜான் பேஜட் கூறும் இலக்கணம்: பின்னர் சர் ஜான் பேஜட் போன்ற அறிஞர்கள் இக்கருத்தை உடன்படவில்லை. கணக்கைத் தொடங்கிய ஒவ்வொருவரும் அப்போதே வங்கியின் வாடிக்கையாளராக ஆகிவிட முடியாது என்பது இவரது கருத்தாகும்.

ஜான் பேஜட்டின் கருத்துப்படி ஒருநபர் வங்கியின் வாடிக்கையாளராகக் கருதப்பட கீழ்க்கண்ட இரண்டு நிபந்தனைகள் நிறைவு செய்யப்பட வேண்டும்.

1. வங்கியருக்கும், வாடிக்கையாளருக்கும் சில காலமாவது நடைமுறைத் தொடர்பு இருக்க வேண்டும்.(வாநசந ளாமூரடன ளழஅந சநஉழபெளையடிந உழரசநந மச ராயடிவை மக நநயடபெ டிநவநநநொ அயனெ வாந டியமெ).

2. அத்தொடர்பு வழக்கமான வங்கித் தொழிலின் இயல்புடையதாக இருக்க வேண்டும்.(ஊரஉ வசயளையஉவழளெ ளாமூரடன டிந டை வாந யெவரசந மக சநபரடயச டியமெபெ டிரளநெளள).

வாடிக்கையாளர் என்ற சொல் ஊரளவழஅநசஎன்ற ஆங்கிலச் சொல்லின் நேர் மொழிப்பெயர்ப்பாகும். இச்சொல் வழக்கம் (ஊரளவழஅ) என்பதன் தொடர்ச்சியாக பிறந்தது ஆகும். வழக்கம் என்பது தொடர்ச்சியாக ஒரு நபர் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கை ஆகும். எனவே, வாடிக்கையாளர் என்பவர் சில காலமாவது ஒருவரோடு தொடர்ச்சியாகத் தொடர்பு உள்ளவராக இருத்தல் வேண்டும் என்பது இயல்பான நடைமுறைக்கு ஒத்து வரக்கூடிய கொள்கையே ஆகும். இவ்விளக்கத்தை “கால இடைவெளிக் கோட்பாடு”(ஊரசயவழை வெழநசல) என்று கூறுவர். இக்கருத்தை ஆய்வாநநள ஏள றுடையெஅ டிசமுநெ ரு ஊழ என்ற வழக்கில் நீதிமன்றமும் உடன்பட்டது.

11.4 கால கோட்பாடு மற்றும் தற்கால அணுகுமுறையும்

Duration Theory and Modern Approach

சர்ஜான் பேஜட் கூறிய “கால இடவெளிக்கோட்பாட்டை” பிற்காலத்தில் வந்த அறிஞர்கள் உடன்படவில்லை. ஏனெனில், ஒருவர் எத்தனை முறை தொடர்பு கொண்டால் வாடிக்கையாளர் ஆவார்? எவ்வளவு காலத்திற்கு இத்தொடர்பு நீடிக்க வேண்டும்? என்பதையெல்லாம் சர்ஜான் பேஜட் வகுத்து கூறவில்லை. எனவே, நீதிமன்றங்களும் சர்ஜான் பேஜட்டின் கருத்தை உடன்பாடமல் டாக்டர் ஹார்ட் கூறிய கருத்தை உடன்பட ஆரம்பித்தன. இது பற்றிய ஆங்கில நீதிமன்றங்களின் கருத்துக்கள் சிலவற்றை தொகுத்து உரைப்போம்.

Great western Railway Company Vs.London and Country Banking Co.Ltd.,வழக்கு 1901-ஆம் ஆண்டில் நடந்தது. இவ்வழக்கை விசாரித்த நீதிபதி டவே பிரபு(முசன னுயஎல்)“ஏதோ ஒரு வகையான கணக்கு வைத்திருப்பவர் வங்கியின் வாடிக்கையாளர்” என்று தீர்ப்பளித்து டாக்டர் ஹார்ட்டின் கருத்தை முதன்முதலாக உறுதிப்படுத்தினார். தொடர்ந்து நடந்த எல்லா வழக்குகளிலும் இந்நிலையே ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டது.

Lod Broke & Co.Vs Todவழக்கில் நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பு நிலைமையை மேலும் தெளிவாக்கியது. இவ்வழக்கில் Mr.Justice Bailhache தமது தீர்ப்பில் “வாடிக்கையாளருக்கும் வங்கியருக்கும் உள்ள தொடர்பு வாடிக்கையாளர் தமது முதல் காசோலையைச் செலுத்தி, வங்கியரும் அதை வசூலிக்க உடன்பட்டு எடுத்துக் கொண்டவுடன் தொடங்கி விடுகின்றது” என்று குறிப்பிட்டார். இக்கருத்தின்படி, வாடிக்கையாளர் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை ரொக்கமாக முதலில் செலுத்தி கணக்கு தொடங்கிய பின்னர் தமக்கு வந்த காசோலையை வசூலிக்க அனுப்ப வேண்டும் என்ற நியதி இல்லை என்பதும் எடுத்த எடுப்பிலேயே காசோலையைச் செலுத்தி கணக்கைக் தொடங்கலாம் என்பதும் தெளிவாகிறது. இவ்வழக்கிலும் அவ்வாறே நிகழ்ந்தது. ஆனால், நடைமுறையில் இந்திய வங்கிகள் இம்முறையைப்பின்பற்றுவதில்லை. கணக்கு தொடங்குபவர் முதலில் செலுத்தும் தொகை ரொக்கமாகவே இருக்க வேண்டும் என்று விதித்துள்ளன.

Commissioner of Taxation Vs English Scottish and Australlian Bank வழக்கின் மேல் முறையிட்டில் பிரிவி கவுன்சிலும் (Privy Council) முன்னர் குறிப்பிட்ட கொள்கையை மீண்டும் உறுதி செய்தது. Lord Dunedin தமது தீர்ப்பில் “வாடிக்கையாளராக ஒரு நபரைக் கருத அவர்களுக்கிடையில் சிறிது காலமாவது தொடர்பு இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. வங்கியர் ஒரு நபரிடம் இருந்து பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட உடனேயே அவர் அவ்வங்கியின் வாடிக்கையாளர் ஆகிவிடுகின்றார்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

11.5 வங்கியாளருக்கு வாடிக்கையாளரின் கடமைகள்

குறிப்பு

1. ஒரு வாடிக்கையாளர் தனது கணக்கில் போதுமான பணம் இருந்தால் மட்டுமே காசோலை வழங்க வேண்டும். கணக்கில் போதுமான பணம் இல்லாதபோது அதற்காக தேவையான ஏற்பாடுகளை வாடிக்கையாளரே செய்ய வேண்டும். கணக்கில் பணம் இல்லாதபோது வங்கியாளர் காசோலையைத் திருப்பி அனுப்பினால் இதற்கு வங்கியாளரை குறை கூற இயலாது. போதுமான பணம் இல்லாமல் பலமுறை காசோலைகள் வழங்குவது தொடருமேயானால் கணக்கை முடிவு கட்டுவதற்கு வங்கியாளருக்கு உரிமை உண்டு.
2. வாடிக்கையாளர், காசோலையை எந்தவிதத்தவறும் இல்லாமல் முறையாக வழங்க வேண்டும். வாடிக்கையாளர் மிக கவனத்துடன் காசோலையை எழுத வேண்டும். எழுதிய காசோலையில் அடித்தல் அல்லது திருத்தம் இருக்கக்கூடாது. வாடிக்கையாளர் தவறு காரணமாக வங்கியாளர் அதிகப் பணம் கொடுத்துவிட்டால் அதற்கு வங்கியாளர் பொறுப்பாக மாட்டார்.
3. வங்கியாளர், வாடிக்கையாளருக்கு காசோலை புத்தகங்களை பாதுகாப்பாக வைத்துக் கொள்ளவும் நிரப்பப்படாத காசோலை வழங்கக்கூடாது எனவும் அறிவுரை வழங்குகிறார். இதை அவர் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பணம் எவ்வளவு என்பதை எழுத்தாலும் எண்ணினாலும் தெளிவாக எழுத வேண்டும். உதாரணமாக ரூ.1000 என்று எண்ணிலும், ஆயிரம் என எழுத்திலும் எழுத வேண்டும் எனவும் அறிவுறுத்துகிறார்.
4. வாடிக்கையாளர், வங்கியாளர் செய்யும் பணிக்கு நியாயமான கட்டணம் செலுத்த வேண்டும். மேலும் நடப்புக் கணக்கு வைத்து வருவதற்கும் வாடிக்கையாளர் சிறப்பாக பண கருவிகளை வசூலித்து கொடுப்பதற்குத் தேவையான கட்டணம் செலுத்த வேண்டும்.
5. வாடிக்கையாளர், வங்கியாளரிடம் பணத்தை திரும்ப பெற காசோலை அல்லது வேறு முறையில் கொடுக்க வேண்டும். கால வரையறைச் சட்டம் ஒரு வாடிக்கையாளர் பணத்தை முதல் முறையாக கேட்க தொடங்கிய காலத்திலிருந்து தொடங்குகிறது.

11.6 பாடத்தொகுப்பு

இப்பாடத்தை கற்றதன் மூலம் வாடிக்கையாளர் பற்றி விரிவான விளக்கமும், வாடிக்கையாளரின் தற்கால அணுகுமுறை பற்றியும் மற்றும் வாடிக்கையாளரின் கடமைகளை பற்றியும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

11.7 முக்கியச் சொற்கள்

வாடிக்கையாளர் நடைமுறை தொடர்பு, கருவிகள்.

11.8 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்

1. வாடிக்கையாளர் என்பவர் யார்?
2. வாடிக்கையாளரின் கால கோட்பாடு மற்றும் தற்கால அணுகுமுறை பற்றி கூறுக?
3. வங்கியருக்கு வாடிக்கையாளரின் கடமைகளை கூறுக?

11.9 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

- 1.மா.பா.குருசாமி - வங்கியல்
- 2.கு.வெற்றிவேல் - நவீன வங்கியல்
- 3.எஸ்.பாலகிருஷ்ணன் - வங்கியலும், நிதியியலும்
- 4.க.ஆளுடையபிள்ளை - இந்திய வங்கியலும், வங்கியியல் சட்டமும் நடைமுறையும்

சூறு : 12 செலுத்தும் வங்கியர்

பாட அமைப்பு

- 12.1 நோக்கங்கள்
- 12.2 முன்னுரை
- 12.3 செலுத்தும் வங்கியர் எதிர்நோக்கும் இடர்கள்
- 12.4 செலுத்தும் வங்கியரின் முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகள்
- 12.5 வங்கியர் பணம் செலுத்த மறுக்கக்கூடிய சூழ்நிலைகள்
- 12.5.1 பணம் மறுக்கப்பட்ட காசோலைகளில் வங்கியர் எழுத வேண்டிய பதில்கள்
- 12.6 செலுத்தும் வங்கியருக்கான சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு
- 12.6.1 முறைப்படி பணம் செலுத்துதல்
- 12.6.2 வாடிக்கையாளரும் போலிக்கையெழுத்தும்
- 12.7 பாடத்தொகுப்பு
- 12.8 முக்கிய சொற்கள்
- 12.9 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்
- 12.10 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

12.1 நோக்கங்கள்

செலுத்தும் வங்கியர் பற்றியும், செலுத்தும் வங்கியர் ஒரு காசோலைக்கு பணம் வழங்கும்போது மேற்கொள்ள வேண்டிய முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகள் என்ன என்றும், காசோலைகளுக்கு பணம் தர மறுக்கக் கூடிய சூழ்நிலைகள் பற்றியும், செலுத்தும், வங்கியருக்கான சட்டபூர்வ பாதுகாப்பு பற்றியும், முறைப்படி பணம் செலுத்துதல் மற்றும் வாடிக்கையாளரின் போலிக் கையெழுத்தினை புரிந்து கொள்ளுதல் பற்றியும் இப்பாடத்தின் மூலம் அறியலாம்.

12.2 முன்னுரை

காசோலை எவ்வங்கியர் மீது எழுதப்படுகிறதோ அவர் "வரையப்படுபவர்"(Drawee) ஆவார். இவ்வங்கியர் காசோலைக்கான பணத்தைச் செலுத்த வேண்டிய கடமைப்பட்டிருப்பதால் இவரைச் செலுத்தும் வங்கியர் (Paying Banker) என்று கூறலாம். வாடிக்கையாளரிடமிருந்து கணக்கில் தொகைகளைப் பெற்றவுடனேயே வங்கியர் அவ்வாடிக்கையாளர்

குறிப்பு

தம் மீது எழுதி அனுப்பும் காசோலைகளுக்குப் பணம் வழங்க வேண்டிய கடமையை ஏற்றுக் கொள்கின்றார். காசோலைகளுக்குப் பணம் வழங்குதல் வங்கியரின் இன்றியமையாத பணிகளில் ஒன்று. எனினும் இக்கடமைக்கு சில விதிவிலக்குகளும் நிபந்தனைகளும் உண்டு. வங்கியருக்கும் வாடிக்கையாளருக்கும் பணம் வழங்குவதில் பல அபாயங்கள் உள்ளன. எனவே பணம் செலுத்தும் வங்கியர் எப்போதும் மிகவும் கவனமாக செயல்பட வேண்டும்.

12.3 செலுத்தும் வங்கியர் எதிர்நோக்கும் இடர்கள்

எந்த காசோலையானாலும் வங்கியரிடம் பணம் கேட்டுச் செலுத்தப்பட்டுவிட்டால் அவர் அதை மதித்து பணம் தர வேண்டும். கணக்கில் போதிய பணமில்லாத போது காசோலைக்கு பணம் செலுத்திவிட்டால் அப்பணத்தை இழக்க நேரிடும். கவனக் குறைவாக நடந்து அக்காசோலையை அவமதித்து விட்டல் தவறான அவமதிப்பு என்ற குற்றத்திற்கு ஆளாகி நட ஈடு தர வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும். இச்சூழ்நிலையில் செலுத்தும் வங்கியர் சட்ட ஆலோசகரையோ, வாடிக்கையாளரையோ அல்லது பிறர் எவரையோ கலந்து ஆலோசிக்க வங்கியருக்கு வாய்ப்பில்லை. எனவே, காசோலையை மதிப்பதா அல்லது அவமதிப்பதா என்பதை உடனடியாக முடிவு செய்ய வேண்டும்.

காசோலை எழுதப்பட்ட வங்கியர் அதை அவமதிக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்தால் உடனடியாக அந்த காசோலையை வசூலிக்கும் வங்கியருக்கு திருப்பியனுப்ப வேண்டும். அவ்வாறு செய்யத்தவறினால் வசூலிக்கும் வங்கியருக்கு அந்த காசோலையின் தொகையை செலுத்த வேண்டிய பொறுப்புக்கு ஆளாவார். (ஹைதராபாத் ஸ்டேட் வங்கி எதிரி ரங்கநாத் ரத்தி வழக்கு). எனவே தம்மீது எழுதப்பட்ட காசோலையை மதித்தல் அல்லது அவமதித்தல் போன்ற செயல்களில் செலுத்தும் வங்கியர் மிகவும் கவனமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். எனவே வசூலிக்கும் வங்கியரை விட பணம் செலுத்தும் வங்கியரின் நிலைமை பெரிதும் அபாயகரமானது ஆகும்.

12.4 செலுத்தும் வங்கியரின் முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகள்

செலுத்தும் வங்கியருக்கு ஏற்படும் இடர்களிலிருந்து தன்னை பாதுகாத்துக் கொள்ள வங்கியர் பல்வேறு முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளை (Precautions) மேற்கொள்ள வேண்டும். காசோலைகளை மதிப்பதிலுள்ள இடர்களை பெருமளவு இந்த முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகள் குறைக்கின்றன.

1. காசோலையின் அமைப்பு

காசோலைக்கான இன்றியமையாத இயல்புகள் அனைத்தும் மாற்றுமுறை ஆவணச் சட்டம் தெளிவுப்படுத்தியுள்ளது. இவ்விதிகளின் படி அச்சிடப்பட்ட காசோலைகளை ஒவ்வொரு வங்கியும் பயன்படுத்துவதால் பல அபாயங்கள் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன. எனினும் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டிய அனைத்து விபரங்களும் முழுமையாக பூர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளதா என்பதை பணம் செலுத்தும் முன் வங்கியர் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

2. சிதைந்த காசோலை

செலுத்தப்பட்ட காசோலை சிதைக்கப்பட்டதா, ரத்து செய்யப்பட்டதா அல்லது கிழிக்கப்பட்டதா என்பதை வங்கியர் கண்டறிய வேண்டும். காசோலை தற்செயலாக சிதைந்தோ அல்லது கிழிய நேர்ந்தால், தற்செயலாக நிகழ்ந்து விட்டது என்று எழுதி கையொப்பமிட்டு எழுதுபவர் அதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். காசோலை ரத்து செய்யப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் செய்யப்பட்டிருந்தல் வங்கியர் அதை அவமதிப்பு செய்யலாம்.

3. பின்தேதியிட்ட காசோலை

காசோலை பின் தேதியிட்டதா என்பதை வங்கியர் கவனிக்க வேண்டும். காசோலை பின்தேதியிட்டதாக இருப்பின் குறிப்பிட்ட தேதி வரும் வரை அதன் மீது வங்கியர் பணம் செலுத்தக் கூடாது. காசோலையில் குறிப்பிட்ட தேதிக்கு பிறகு பணமாக்கப்பட இருந்தால் அக்காசோலை பின்தேதியிட்டக் காசோலையாகும்.

4. காசோலையின் தேதி

மாற்றுமுறை ஆவணச் சட்டத்தின்படி ஒவ்வொரு காசோலையிலும் கட்டாயம் தேதி குறிப்பிட வேண்டும். காசோலையில் குறிப்பிட்ட தேதியிலிருந்து முன்னுமாதங்கள் மட்டுமே செல்லுபடியாகும். தேதி என்பது வருடம், மாதம், நாள் ஆகிய மூன்றையும் சேர்த்து குறிப்பிடுவதாகும்.

5. எண்ணாலும், எழுத்தாலும் எழுதப்பட்ட தொகை மாறுபடுதல்

மாற்றுமுறை ஆவணச் சட்டம் 18வது பிரிவின் படி காசோலையில் உள்ள தொகை எண்ணாலும் எழுத்தாலும் மாறுபட்டு இருந்தால் எழுத்தால் உள்ள தொகையே செலுத்த வேண்டிய தொகையாகும். எழுத்தால் வரையப்பட்ட தொகையிலிருந்து எண்ணால் எழுதப்பட்ட தொகை மாறியிருந்தால் இவ்விரண்டில் எது குறைவானதாக இருக்கின்றதோ அதை செலுத்திவிடலாம் அல்லது “எழுத்தாலும் எண்ணாலும் எழுதப்பட்டுள்ள தொகை மாறுபடுகின்றது” என்று எழுதி காசோலையை அவமதிப்பு செய்து விடலாம். காசோலையின் தொகையில் அடித்தல் திருத்தல் இருந்தால்,

அதில் வாடிக்கையாளர் தனது முழு கையொப்பத்தையும் இட்டு தொகையை உறுதி செய்ய வேண்டும்.

6. தேதியிடாக் காசோலை

தேதியிடாக் காசோலையை வங்கியர் அவமதிப்பு செய்வது (Dishonour) வழக்கமாக உள்ளது. தேதியிடாக் காசோலையை கட்டாயம் மதிக்க வேண்டும் என்ற கடமை எதுவும் இல்லை.

7. போதிய அளவு இருப்பு

வாடிக்கையாளர்களின் கணக்கில் அக்காசோலைக்கு வழங்கப் போதுமான தொகை வரவில் இருக்க வேண்டும். அதிகப்பற்று வசதி (Overdraft facility) தரப்பட்டு இருந்தாலும் அத்தொகைக்கும் அதிகமாகக் காசோலைகள் வழங்கப்பட்டு இருந்தால் அக்காசோலைக்கு வங்கியர் பணம் வழங்க மறுத்துவிடலாம். காசோலையின் தொகையில் ஒரு பகுதியை மட்டும் வங்கியர் செலுத்தக்கூடாது.

8. வாடிக்கையாளரின் கையொப்பம்

ஒவ்வொரு காசோலையிலும் வாடிக்கையாளரின் கையெழுத்து கட்டாயமாக இருத்தல் வேண்டும். கையெழுத்திடப்படாத காசோலை சட்டப்படி செல்லக்கூடிய காசோலை அல்ல. எனவே, அக்காசோலைக்கு வங்கியர் பணம் தர இயலாது. மேலும், செலுத்தும் வங்கியர் காசோலையில் உள்ள கையொப்பம் மாதிரிக் கையொப்பத்துடன் ஒத்து இருக்கின்றதா என்பதை கண்டறிய வேண்டும். போலி கையெழுத்து மூலமாக மோசடி நடக்கவும் வழி உண்டு. எனவே, கையெழுத்தில் ஏதேனும் மாறுதலோ அல்லது சந்தேகம் ஏதும் இருப்பின், வங்கியர் காசோலைக்கு பணம் வழங்க மறுப்பதோடு, அதை வாடிக்கையாளரிடம் உடனடியாக தெரிவித்தல் வேண்டும்.

9. கீறல் குறிகள்

காசோலைகளின் மீது இடப்படும் கீறல் மற்றொரு முக்கியமான பகுதியாகும். காசோலை சமர்ப்பிக்கப்பட்டவுடன் அது கீறியக் காசோலையா அல்லது கீறாதக் காசோலையா என்பதை கவனிக்க வேண்டும். மேலும் அது பொதுக் கீறலா அல்லது சிறப்புக் கீறலா என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். கீறலிடப்படாதக் காசோலையாக (Open Cheque) இருந்தால் அது எந்த வங்கியின் மீது எழுதப்பட்டிருக்கின்றதோ அவரிடம் செலுத்தி பணம் பெறலாம். காசோலை பொது கீறலிடப்பட்டிருந்தால் (General Crossing) காசோலை மீதான பணத்தை ஒரு வங்கியர் மூலமாகப் பெறவேண்டும். சிறப்புக் கீறல் செய்யப்பட்ட காசோலையாக (Special Crossing) இருந்தால்

கீறலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வங்கியருக்கு மட்டுமே பணத்தை செலுத்த வேண்டும்.

10. புறக்குறிப்பு

குறிப்பு

காசோலையின் பின்புறம் வரையப்படும் புறக்குறிப்பு பற்றியும் வங்கியர் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட நபர்களால் புறக்குறிப்பு வரையப்பட்டுக் காசோலை மாற்றிக் கொடுக்கப்பட்டதாக இருந்தால் எல்லாப் புறக் குறிப்புகளும் முறையாக உள்ளதா என்று வங்கியர் கவனிக்க வேண்டும். கவனிக்க தவறினால் வங்கியருக்கு சட்டப்படி கிடைக்க வேண்டிய பாதுகாப்பு கிடைக்காது. காசோலையில் வரையப்பட்ட புறக்குறிப்பு இந்தியாவில் பேசப்படாத ஏதேனும் ஒரு மொழியில் இருந்தால் வங்கியர் பணம் வழங்க மறுத்துவிடலாம்.

மேலே குறிப்பிட்ட முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்வதன் மூலம் செலுத்தும் வங்கியர் தமக்கு நேரக்கூடிய இடர்களிலிருந்து விடுபடலாம். இருப்பினும் செலுத்தும் வங்கியர் சில குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளில் காசோலைக்கு பணம் தர மறுக்கலாம்.

12.5 வங்கியர் பணம் செலுத்த மறுக்கக்கூடிய சூழ்நிலைகள்

சில குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளில் வாடிக்கையாளரது காசோலைக்கு வங்கியர் பணம் செலுத்த மறுப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. மீறி வங்கியர் பணம் வழங்கினால் அதனால் ஏற்படும் விளைவுகளுக்கும், இழப்புகளுக்கும் வங்கியரே பொறுப்பாளியாவார்.

1. வாடிக்கையாளரின் தடை ஆணை

வாடிக்கையாளர் தாம் பிறருக்கு வழங்கிய ஒரு காசோலைக்கு பணம் வழங்க வேண்டாம் எனத் தடை ஆணை விதிக்க உரிமை உண்டு. அவ்வாறு வாடிக்கையாளரால் தடை விதிக்கப்பட்ட காசோலைகளுக்கு வங்கியர் பணம் வழங்கக் கூடாது. தடை ஆணையில் காசோலையின் எண், தேதி, தொகை மற்றும் வாடிக்கையாளரின் கையொப்பம் ஆகியவையும் தெளிவாக குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். எனினும், தடை ஆணை வங்கியருக்கு கிடைக்கும் முன்பே வங்கியர் பணம் செலுத்தி இருந்தால் வங்கியர் அதற்கு பொறுப்பல்ல.

இத்தடை ஆணை எழுத்து மூலமாகவே இருக்க வேண்டும். தந்தி மூலமாகவோ, தொலைபேசி மூலமாகவோ அல்லது மின்னஞ்சல் மூலமாகவோ கூறப்பட்டாலும் எழுத்து மூலமாகப் பெற வேண்டியது கட்டாயமாகும்.

2. வாடிக்கையாளரின் மரணம்

வாடிக்கையாளர் மரணம் அடைந்த அந்த நிமிடமே இருவருக்கும் இடையே உள்ள ஒப்பந்த உறவு முடிவுக்கு வந்து விடுகின்றது. அவருடைய கணக்கில் உள்ள இருப்பின் (Balance) உரிமை அவருடைய சட்ட ரீதியான சொத்துரிமையாளருக்குச் செல்கின்றன. எனவே வங்கியர் பணம் செலுத்துவதை நிறுத்தி வைக்க வேண்டும். வாடிக்கையாளரின் மரணச் செய்தியை அறியாத வங்கியர் அவர் வழங்கிய காசோலைக்கு பணம் செலுத்தலாம். அத்துடன் வாடிக்கையாளர் உயிருடன் இருந்தபோது எழுதிய காசோலையின் மீது இறந்த பின் பணம் செலுத்தி இருந்தால் வாடிக்கையாளர் கணக்கில் பற்று வைக்கலாம். மரணம் அடைந்த வாடிக்கையாளருக்காக நிறைவேற்றாளர் நியமிக்கப்பட்ட பின்னரே அவரது கணக்கில் மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளலாம்.

3. வாடிக்கையாளர் நொடித்துப்போதல்

வாடிக்கையாளர் நொடித்துப் போனவராக ஆகிவிட்டாலும் வங்கியர் அவரது கணக்கில் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் நிறுத்தி விட வேண்டும். நீதிமன்றத்தில் நொடிப்பு மனுதாக்கால் செய்யப்பட்ட நாளிலிருந்து அவருடைய அனைத்து வங்கி நடவடிக்கைகளையும் நிறுத்திவிட வேண்டும். ஏனெனில் ஒருவர் நொடிப்பு நிலை அடைந்தவுடன் அவரது கணக்கில் உள்ள இருப்பு சொத்து பொறுப்பு பெறும் அதிகாரியிடம் (Official Assignee) ஒப்படைக்கப்படும். எனவே நொடிப்பு நிலை அடைந்தவருடைய காசோலைக்கு பணம் செலுத்துவது மறுக்கப்படுகிறது.

4. வாடிக்கையாளர் பித்தநிலையர் ஆகுதல்

வாடிக்கையாளர் பித்தநிலையை அடைந்தாலும் வங்கியர் அவர் விடுத்த காசோலைகளுக்குப் பணம் தரக்கூடாது. இருந்த போதிலும் அவர் பகுத்தறிவுடன் செயல்பட்ட போது வழங்கிய காசோலைகளுக்கு பணம் செலுத்துதல் செல்லத்தக்கதாகும். பித்த நிலை ஆகிவிட்டார் என்ற அறிவிப்பு கிடைத்ததும் அவர் எழுதிய காசோலைகளுக்கு "எழுதியவரை நாடுக"(Refer to Drawer) என்று குறித்து திருப்பி அனுப்பி விடுவர். பித்த நிலை நீக்கப்பெற்றது என்று நீதிமன்றச் சான்று கிடைக்கும் வரை வாடிக்கையாளர் கணக்கை நிறுத்தி வைக்க வேண்டும்.

5. நீதிமன்றத் தடை ஆணை(Garnishee Order)

ஒரு வாடிக்கையாளரின் கணக்கை முடக்கி வைத்து நீதிமன்றத்திலிருந்து ஆணை பெற்றதும், மொத்த பணத்திற்கும் ஆணை பெறப்பட்டிருந்தால் கணக்கிலுள்ள முழு பணத்தையும் நிறுத்தி வைக்க வேண்டும். பெறப்படும் அனைத்து காசோலைகளுக்கும் பணம் கொடுப்பது

நிறுத்தி வைக்கப்பட வேண்டும். நீதிமன்ற ஆணை கணக்கிலுள்ள ஒரு பகுதி பணத்திற்கு மட்டும் பெறப்பட்டிருந்தால், மீதமுள்ள பணத்திற்கு காசோலை பெறப்பட்டால், அக்காசோலைக்கு வங்கியர் பணம் கொடுக்கலாம்.

குறிப்பு

6. உரிமை மாற்ற அறிவிப்பு

1882-ஆம் ஆண்டு சொத்து மாற்றச் சட்டத்தின் 130-ஆம் பிரிவின்படி வாடிக்கையாளர் வங்கியாளருக்கு உரிமை மாற்ற அறிவிப்பு அளிப்பதன் மூலம், தனது கணக்கிலுள்ள இருப்பை வேறு ஒருவருக்கு உரிமை மாற்றம் செய்யலாம். இவ்வாறு உரிமை மாற்றம் செய்தபின் அக்கணக்கில் உரிமை மாற்றம் செய்த வாடிக்கையாளர் வரைந்த காசோலைக்கு பணம் தரக்கூடாது.

7. சமர்ப்பிப்பவரின் குறைபாடுகள் உரிமை

காசோலையை சமர்ப்பிப்பவரின் உரிமையில் ஏதேனும் குறைபாடு இருப்பதை அறிந்தாலும் அல்லது அது பற்றி ஏதேனும் சந்தேகம் எழுந்தாலும் அக்காசோலைக்குப் பணம் தரக் கூடாது. இது கொணர்வோர் காசோலை சமர்ப்பிப்பவருக்கும் பொருந்தும். அச்சந்தர்ப்பங்களில் சமர்ப்பிப்பவர் முறையான நபர் தான் என்று நம்புவதற்கு வங்கியாளர் அவரை அடையாளச் சான்றிதழ் அளிக்குமாறு வற்புறுத்தலாம்.

8. பொறுப்புரிமை அமைப்பு மீறல்

பொறுப்புரிமை கணக்குகளைப் பொருத்த வரையில் பொறுப்புரிமை அமைப்பு விதிகளுக்குப் புறம்பாக அந்த அமைப்பின் கணக்கை நடத்த உரிமை பெற்றவர்கள் பணத்தை கையாளுவதாக அறிய நேர்ந்தால், அந்த வங்கியாளர் அக்காசோலைக்குப் பணம் செலுத்த மறுக்கலாம்.

9. வாடிக்கையாளர் கணக்கை முடித்துவிடுதல்

வாடிக்கையாளர் தமது கணக்கை முடிக்க விரும்பி அதற்கான அறிவிப்புக் கடிதத்தை வங்கியில் கொடுத்திருந்து, அக்கணக்கு முடிக்கப்படாத சூழ்நிலையில் ஏதேனும் காசோலைகள் வந்தால் அதற்கு வங்கியர் பணம் வழங்கக்கூடாது.

10. பிற காரணங்கள்

மேற்கூறப்பட்ட சூழ்நிலைகள் தவிர பின்வரும் காரணங்களுக்காகவும் வங்கியர் காசோலைக்கு பணம் தரக் கூடாது.

1. பின்தேதியிட்ட காசோலை அல்லது காலாவதியான காசோலை.

2. வேறு வங்கி அல்லது அதே வங்கியின் வேறு கிளை மீது எழுதப்பட்ட காசோலை.

3. கருநிலைத் திருத்தம் செய்யப்பட்ட காசோலை.

4. போலி கையெழுத்திட்ட காசோலை அல்லது மாதிரி கையொப்பத்துடன்

ஒத்துப்போகாமல் இருத்தல்.

5. வாடிக்கையாளர் கணக்கில் போதுமான தொகை இல்லாமல் இருத்தல்.

12.5.1 பணம் மறுக்கப்பட்ட காசோலைகளில் வங்கியர் எழுத வேண்டிய

பதில்கள்

வங்கியர் ஒரு காசோலைக்கு பணம் தர மறுக்கும் போது அதன் காரணத்தைக் கூற வேண்டிய அவசியம் சட்டப்படி இல்லாவிட்டாலும், வங்கி நடைமுறை வழக்கப்படி அக்காரணத்தை ஒரு சீட்டில் எழுதி அச்சீட்டை மறுக்கப்பட்ட காசோலையுடன் இணைத்து காசோலையைத் திருப்புகிறார்கள். இதற்காக வங்கியாளர்கள் பல்வேறு காரணங்கள் அச்சிடப்பட்ட பட்டியல் ஒன்றை வைத்துள்ளார்கள். அதில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட காசோலைக்குப் பொறுத்தமான காரணத்தை குறிப்பிட்டு அப்பட்டியலை மறுக்கப்பட்ட காசோலையுடன் இணைத்து அனுப்புகின்றனர்.

மேலும் மறுக்கப்பட்ட காசோலைகளுக்குத் தரும் பதில்கள் தமது வாடிக்கையாளரின் நலனைப் பாதிக்குமாறும் இருக்கக் கூடாது. காசோலை சமர்ப்பிப்பவரைத் தவறாக வழிப்படுத்துவதாகவும் அமையக் கூடாது. பொதுவாக நடைமுறையில் பின்வரும் சுருக்கங்கள் (யுடிசநஎயைவழைளெ) வங்கியாளர் பயன்படுத்துகின்றனர்.

1. எ.பா(R.D) : எழுதியவரை பார்க்கவும் (Refer to Drawer)

பொதுவாக, இது எல்லாக் காரணத்திற்கும் பொருந்தும். எனினும் வாடிக்கையாளர் கணக்கில் காசோலையை மதிக்க போதுமான தொகை இல்லை என்ற சூழ்நிலையிலும், காசோலை சமர்ப்பிப்பவரின் உரிமை பற்றிய சந்தேகம் தோன்றும் சந்தர்ப்பங்களிலும், மேலும் எழுதியவர் பைத்தியம், திவால் போன்ற சூழ்நிலைகளிலும் இக்குறிப்பு எழுதப் பெறுகிறது.

2. இ.போ (N.S) :இருப்பு போதாது (Not Sufficient)

ப. இ(N.E) : பணம் இல்லை (No Effect)

கணக்கில் போதுமான பணம் இல்லாத போது பயன்படுத்தப்படுகின்ற சுருக்கமாகும்.

3. K.G.F (E.I) :முறையற்ற புறக்குறிப்பு (Endorsement Irregular)

குறிப்பு

காசோலையிலுள்ள புறக்குறியீடுகள் முறையற்றதாய் இருந்தால் இக்குறிப்பு எழுதப்படுகிறது.

4. வ.வ.வி(E.N.C):வரவேண்டியவை வசூலாகவில்லை (Effects Not Cleared)

வாடிக்கையாளர் கணக்கில் வசூலுக்கு அனுப்பப்பட்ட காசோலை, உண்டியல் முதலானவற்றை எதிர்பார்த்து எழுதப்பட்டு, ஆனால் அவை வசூலாதவதற்கு முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட காசோலைகள் திருப்பப்படும் போது இக்குறிப்பு எழுதப்படுகிறது.

5. எ.மா(D.D) :எழுதியவர் மாண்டார் (Drawer Deceased)

வாடிக்கையாளர் இறந்ததைப் பற்றி வங்கியர் அறிந்தால், அவர் எழுதிய காசோலைக்கு எ.மா எனக் குறிப்பெழுதி திருப்பி அனுப்பிவிடுவர்.

6. எஃஎ.வே (W&F.D) :எண்ணும் எழுத்தும் வேறுபடுகிறது

எழுதப்பட்ட தொகை எண்ணாலும், எழுத்தாலும் வேறுபடும் போது இக்குறிப்பெழுதி திருப்பி அனுப்பப்படுகிறது.

7. பொ.நீ.தே(DR) :பொறுப்பு நீக்கம் தேவை (Discharge Required)

சமர்ப்பிப்பவரின் உரிமையில் சந்தேகம் ஏற்படும் பொழுது எழுதியவரின் உறுதிப்பாடு தேவை என்பதை உணர்த்தும் குறிப்பாகும்.

8. கை.வே(S.D) : கையெழுத்து வேறுபடுகிறது (Signature differs)

9. மு.எ.இ (I.D): முறையாக எழுதப்படவில்லை (Irregular drawn)

10. ஏ.செ.இ (N.A): ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை (Not arranged for)

11. க.இ (No A/c): கணக்கு இல்லை (No Account)

12. பி.தே.காஃ(D): பின் தேதியிட்ட காசோலை (Post dated cheque)

13. சி.கா : சிதைந்த காசோலை (Mutilated Cheque)

காசோலை மறுக்கப்பட்டதற்கு மேற்கூறிய காரணங்களில் ஏதேனும் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டு காசோலை திருப்பியனுப்பப்படுகிறது.

12.6 செலுத்தும் வங்கியருக்கான சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு (Statutory Protection to Paying Banker)

குறிப்பு

ஒவ்வொரு வங்கியரும் காசோலையை சமர்ப்பிக்கும் வாடிக்கையாளருக்கு பணம் செலுத்த வேண்டிய கடமை உள்ளது. அவ்வாறு காசோலைக்கு பணம் தரும்போது உரிய நபருக்கு செலுத்த வேண்டும். உரிய நபருக்குப் பணம் செலுத்தாவிட்டால் அதனால் ஏற்படும் இழப்பை வங்கியர் ஏற்கவேண்டியுள்ளது. ஆனால் பல காரணங்களாலும், இடர்பாடுகளினாலும் ஒரு வங்கியாளர் ஒவ்வொரு காசோலைக்கும் அவ்வாறு உறுதி செய்வது என்பது இயலாத ஒன்றாகும். ஒவ்வொரு நாளும் வங்கியர் மிகக் குறைவான நேரத்தில் நிறைய காசோலைகளுக்கு பணம் தரவேண்டியுள்ளது. ஒவ்வொரு காசோலையும் பல புறக்குறியீடுகளை தாங்கி வருகிறது. ஒவ்வொரு பணம் செலுத்துபவரின் கையொப்பத்தையும் வங்கியர் அறிந்து வைத்திருக்க முடியாது. ஆதலால் அவர்களது கையொப்பம் போலிக் கையொப்பமிட்டிருந்தால் வங்கியரால் கண்டுபிடிக்க இயலாது. எனவே செலுத்தும் வங்கியருக்கு ஏற்படக்கூடிய இழப்புகளை குறைக்கும் நோக்கத்துடன் மாற்றுமுறை ஆவணச்சட்டம் 1881 சட்டப்பூர்வ பாதுகாப்பை அளிக்கிறது.

மாற்றுமுறை ஆவணச்சட்டம் 85-ஆம் பிரிவின் கீழ் ஒரு செலுத்து வங்கியருக்கான பாதுகாப்பு கீழ்க்கண்டவாறு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. “ஆணைப்படி பணம் செலுத்தப்பட வேண்டிய காசோலை ஒன்று அதன் பெறுபவராலோ அல்லது அவர் சார்பாகவோ புறக்குறியிடப்பட்டதாகத் தெரிந்தால் முறைப்படி பணம் தருவதன் மூலம் எழுதப்பட்டவர் பொறுப்பு நீக்கம் பெறுகிறார்”.

பிரிவு 16-ன் கீழ் செலுத்தும் வங்கியருக்கு அளிக்கும் இப்பாதுகாப்பு கள்ளத்தனமாக இடப்படும் புறக்குறிப்புகளுக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. பலகாசோலைகளின் புறக்குறிப்பாளர்களின் கையொப்பங்களை செலுத்தும் வங்கியர் அறிந்திருப்பார் என எதிர்பார்க்க முடியாது. (ஐகன்ஜீவன்தாஸ் எதிரி தி.நகர் சென்ரல் வங்கி வழக்கு).

எனவே சட்டம் பல வழிகளிலும் வங்கியருக்கு பாதுகாப்பு அளித்து அவரை ஆபத்துகளிலிருந்தும் பின் விளைவுகள், இழப்புக்கள் ஆகியவற்றில் இருந்தும் பாதுகாக்கின்றது. இப்பாதுகாப்பு முறையாகப் பணம் வழங்கிய வங்கியருக்கே கிடைக்கும்.

12.6.1 முறைப்படி பணம் செலுத்துதல் (Payment in Due Course)

வங்கியர் தன் மீது எழுதப்பட்ட காசோலையை முறைப்படி செலுத்தினால் மட்டுமே செலுத்தும் வங்கியர் தனக்குரிய சட்டப் பாதுகாப்பை பெற முடியும் “முறைப்படி செலுத்துதல்” என்பதை மாற்றுமுறை ஆவணச்சட்டம் பிரிவு -10 பின்வருமாறு விளக்குகின்றது.

குறிப்பு

“ஆவணம் ஒன்றின் வெளிப்படையான தன்மைக்கேற்ப தன்னம்பிக்கையுடனும் எவ்வித அலட்சியமுமின்றி, ஆவணத்திலுள்ள தொகையை பெறுபவருக்கு அதைப்பெற உரிமை இல்லை என்று நம்புவதற்கு நியாயமாக இடமளிக்காத சூழ்நிலையில் ஆவணத்தை வைத்திருப்பவருக்குப் பணம் வழங்கப்படுதல் முறைப்படி செலுத்துதலாகும்”.

இவ்விலக்கணப்படி முறைப்படி செலுத்துதலுக்குக் கீழ்க்கண்ட மூன்று முக்கிய நிபந்தனைகள் உண்டு.

1. ஆவணத்தின் வெளிப்படைத் தன்மைக்கேற்ப பணம் செலுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும்.
2. நன்னம்பிக்கையுடனும் எவ்வித கவனக்குறைவுமின்றி பணம் செலுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும்.
3. எவரிடம் பணம் செலுத்தப்படுகின்றதோ அவருக்கு அத்தொகையைப் பெற உரிமை இல்லையென்று நம்புவதற்கு இடமளிக்காத சூழ்நிலையில் அவர் அந்த ஆவணத்தை வைத்திருக்க வேண்டும்.

மேற்கூறிய மூன்று முக்கிய நிபந்தனைகள் பின்வரும் கருத்துகளைத் தருகின்றது.

1. வெளிப்படைத் தன்மை

காசோலையில் காணப்படும் விவரங்களை மேலோட்டமாக பார்ப்பதன் மூலமே அக்காசோலையின் வெளிப்படையான நோக்கங்களை உணர்ந்துகொள்ள முடியும். காசோலை எழுதியவரின் அடிப்படை நோக்கம் இதன் மூலம் விளங்கும். அந்நோக்கத்திற்கு மாறாக பணம் வழங்கக்கூடாது. உதாரணமாக, பின் தேதியிட்ட காசோலைக்கு பணம் வழங்கக்கூடாது. இது வெளிப்படையாகவே தெரிகிறது. எனினும், அத்தேதிக்கு முன்னர் அக்காசோலைக்கு பணம் வழங்குவது அவரது கட்டளையை மீறுவதாகும். இதனால் காசோலை வழங்கப்பட்ட நோக்கமே தோல்வியடைந்து விடுகின்றது. எனவே, செலுத்தும் வங்கியர் தனது சட்டப்படியான பாதுகாப்பை இழந்துவிடுகிறார். கீழ்க்கண்ட சந்தர்ப்பங்கள் ஒரு காசோலையின் வெளிப்படையான தன்மைக்கு மாறுபட்ட சூழ்நிலைகளுக்கு சில எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

1. தேதியிடப்படாத காசோலைக்கு பணம் வழங்குதல்.
2. காலாவதியான காசோலைக்கு பணம் தருதல்.
3. எண்ணாலும் எழுத்தாலும் தொகை மாறுபட்டுள்ள காசோலைக்கு பணம் தருதல்.
4. வங்கி அலுவல் நேரத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படாத காசோலைக்கு பணம் வழங்குதல்.
5. தொடர்ச்சியற்ற புறக்குறிப்புகளைக் கொண்ட காசோலைக்கு பணம் தருதல்.
6. இடப்பட்ட கீறல்களுக்கு மாறுபாடான முறையில் பணம் தருதல்.
7. கிழிந்துபோன அல்லது மாற்றங்கள் செய்யப்பட்ட காசோலைக்கு பணம் வழங்குதல்.

2. நன்னம்பிக்கையும் கவனக்குறைவு இன்மையும்

செலுத்தும் வங்கியர் தவறான நோக்கம் எதுவுமின்றி, கவனக்குறைவுமின்றி செயல்பட்டிருக்க வேண்டும். இவ்விரு நிபந்தனைகளும் இணைந்த நிபந்தனைகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. எனவே வங்கியர் கவனக்குறைவு என்ற குற்றத்திற்கு ஆளாகாமல் இருக்க வேண்டும். கவனக்குறைவாக செலுத்துதலை இந்தியச் சட்டம் முறைப்படி செலுத்தியதாக கருதவில்லை. உதாரணமாக, எல்லாப் புறக்குறிப்புகளும் முறையாக இருக்கின்றனவா என்பதை சரிபார்க்க, செலுத்தும் வங்கியர் தவறினால் அவருக்கு சட்டப்படியான பாதுகாப்பு கிடைக்காது. (சென்னை மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி லிமிடெட், சென்னை எதிரி தென் இந்திய தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை லிமிடெட் வழக்கு).

3. ஆவணத்தை வைத்திருத்தல்

யாருக்குப் பணம் செலுத்தப்படுகிறதோ, அவர் அந்த ஆவணத்தை வைத்திருப்பது மட்டுமின்றி, அந்த ஆவணத்தின் பணத்தைப்பெற உரியவர் அல்லர் என்ற ஐயப்பாட்டிற்கு நியாயமாக இடமளிக்காத வகையில் அதை அவர் வைத்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறு ஏதேனும் சந்தேகம் எழுவதற்கு சூழ்நிலைகள் இருந்து அச்சந்தேகத்தினை கேட்காமல் வங்கியர் பணம் தந்துவிட்டால் அவருக்கு சட்டபாதுகாப்பு கிடைக்காது. உதாரணமாக பணம் செலுத்தாதே என்று எழுதியவர் தடை ஆணையிட்டக் காசோலையை வைத்திருப்பது முறைப்படி வைத்திருப்பதாக கருதமுடியாது. இதனால் மாற்றரிமைச் சட்டம் வழங்கும் பாதுகாப்பை செலுத்தும் வங்கியர் பெற முடியாது.

4. கொணர்பவர் காசோலைக்கு வழங்கப்படும் பாதுகாப்பு

மாற்றுமுறை ஆவணச்சட்டம் பிரிவு 85 (2) கொணர்பவர் காசோலைக்கு பாதுகாப்பை அளிக்கின்றது. கொணர்பவருக்கு பணம் கொடுக்குமாறு ஆணையிட்டு எழுதப்பட்ட காசோலையை அதன் மீது வெற்று அல்லது சிறப்பு புறக்குறிப்பு காணப்பட்டாலும் அதை கொணர்பவருக்கு வங்கியர் முறைப்படிச் செலுத்திவிட்டால் அவருடைய பொறுப்புத் தீர்ந்ததாகும்.

குறிப்பு

இதன் முக்கிய நோக்கம், கொணர்பவர் காசோலையின் மீது செய்யப்பட்டுள்ள புறக்குறிப்பைப்பற்றி செலுத்தும் வங்கியர் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. திருத்தப்பட்ட காசோலைக்கு வங்கியர் பணம் செலுத்திவிட்டால் கூட மாற்றுமுறை ஆவணச் சட்டத்தின்படி பாதுகாப்பு பெறுகின்றார்.

5. ஆணைக் காசோலைக்கு அளிக்கப்படும் பாதுகாப்பு

மாற்றுமுறை ஆவணச்சட்டத்தின் பிரிவு 85 (1) கொணர்பவர் காசோலைக்கும் பாதுகாப்பு பற்றி கூறுகின்றது. ஆணைக் காசோலைக்குப் பணம் தரும் வங்கியர் சட்டத்தின் பாதுகாப்பை பெற இரு நிபந்தனைகள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும்.

1. பணம் முறைப்படி வழங்கப்பட்டு இருக்க வேண்டும்.
2. புறக்குறிப்புகள் தொடர்ச்சியானதாக இருக்கின்றதா என்பதை பரிசீலனை செய்து இருக்க வேண்டும். புறக்குறிப்பில் உள்ள கையெழுத்துக்கள் உண்மையானதுதான் அல்லது போலியானதா என வங்கியர் ஆராயத் தேவையில்லை.

6. கீறலிடப்பட்ட காசோலைக்கு அளிக்கப்படும் பாதுகாப்பு

மாற்றுமுறை ஆவணச்சட்டம் பிரிவு 128, கீறல் இடப்பட்ட காசோலைகளுக்குப் பணம் வழங்கும் முன் வங்கியர் கடைபிடிக்க வேண்டிய முன்னெச்சரிக்கைகள் பற்றிக் கூறுகின்றது. இப்பிரிவின்படி வங்கியர் :

1. முறைப்படி பணம் வழங்கி இருக்க வேண்டும்.
2. காசோலையில் இடப்பட்டுள்ள கீறலின் சட்ட விதிகளுக்கு ஏற்ப தொகை வழங்கப்பட்டு இருக்க வேண்டும். அதாவது எந்த முறையில் பணம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கீறல் குறிப்பிடுகின்றதோ அம்முறையிலேயே பணம் வழங்கப்பட்டு இருக்க வேண்டும்.

7. வாடிக்கையாளரின் கையொப்பம்

சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள காசோலை உண்மையிலேயே வாடிக்கையாளர் விடுத்துதானா என்று சரிபார்க்க வேண்டும். இதற்காக செலுத்தும் வங்கியர் இரண்டு விவரங்களை உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும். முதலாவதாக காசோலையில் உள்ள கையொப்பம் வாடிக்கையாளருடையதா அல்லது அவரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட முகவரின் கையொப்பமா என்று பார்க்க வேண்டும். இரண்டாவதாக காசோலையில் உள்ள கையொப்பம் உண்மையானதுதானா என்று சரிபார்க்க வேண்டும். வங்கியருக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டள்ளபடி கையொப்பம் அமைய வேண்டும்.

12.6.2 வாடிக்கையாளரும் போலிக்கையெழுத்தும்

ஒவ்வொரு வங்கியரும் தம்முடைய வாடிக்கையாளரின் கையொப்பத்தினை அறிந்திருக்க வேண்டும். அதனால் தமது வாடிக்கையாளரின் மற்றும் அவரது அங்கீகாரம் பெற்ற முகவரின் மாதிரிக் கையொப்பத்தை செலுத்தும் வங்கியர் வைத்திருக்கிறார். ஒவ்வொரு முறையும் காசோலைக்குப் பணம் வழங்கும் முன்பு, காசோலையில் உள்ள கையெழுத்தும், தம்மிடம் வாடிக்கையாளர் தந்துள்ள மாதிரிக் கையெழுத்தும் ஒன்றாக இருக்கின்றதா என்பதை சரிபார்த்த பின்னரே பணம் வழங்க வேண்டும். இவ்விரண்டுக்கும் வேறுபாடு இருந்தால் வங்கியர் காசோலையை திருப்பி அனுப்புவதில் தவறில்லை. இரண்டும் மாறுபடுகின்றன என்பது தெரிந்தும் வங்கியர் பணம் வழங்கினால் வங்கியரே அந்த இழப்பிற்கு பொறுப்பாவார். (பகவான்தாஸ் எதிரி ரீட் வழக்கு).

இது பற்றிய சட்ட விதிகளும், நடைமுறைகளும் பின்வருமாறு :

1. வாடிக்கையாளரின் போலிக் கையெழுத்துடன் ஒரு காசோலை சமர்ப்பிக்கப்பட்டால் அச்செய்தியை உடனடியாக வங்கியர் வாடிக்கையாளரிடம் தெரிவிக்க வேண்டும்.
2. வாடிக்கையாளரும், வங்கியரை போன்றே கவனமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். தமது போலிக் கையெழுத்துடன் ஒரு காசோலையை சமர்ப்பிக்கப்பட உள்ளது என்பது தெரிந்தும் வாடிக்கையாளர் மௌனமாக இருந்துவிட்டால் வங்கியர் தமது பொறுப்பிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளலாம்.

12.7 பாடத்தொகுப்பு

செலுத்தும் வங்கியர் பற்றி தெளிவாக கூறி செலுத்தும் வங்கியர் எதிர் நோக்கும் இடர்பாடுகள், கடைபிடிக்க வேண்டிய முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகள், பணம் வழங்க மறுக்கக் கூடிய சூழ்நிலைகள் மற்றும் அதற்கான பதில்கள், செலுத்தும் வங்கியருக்கு கிடைக்கக் கூடிய சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு பற்றியும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் செலுத்தும் வங்கியரின் செயல்பாடுகள் மற்றும் கடமைகளையும் அறிந்தோம்.

12.8 முக்கிய சொற்கள்

புறக்குறிப்பு, முறையாவனம், கீறலிடப்பட்ட காசோலை, தடை ஆணை.

குறிப்பு

12.9 பாடப் பயிற்சி வினாக்கள்

1. செலுத்தும் வங்கியர் யாவர்?
2. கவனக்குறைவின்மை என்பது யாது?
3. செலுத்தும் வங்கியர் எதிர்நோக்கும் இடர்பாடுகள் யாவை?
4. வங்கியர் காசோலைக்கு பணம் மறுக்கக்கூடிய சூழ்நிலைகள் யாவை?
5. செலுத்தும் வங்கியருக்கு சட்டம் அளிக்கும் பாதுகாப்பு யாது?

12.10 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

1. மா.பா.குருசாமி - வங்கியல்
2. கு. வெற்றிவேல் - நவீன வங்கியல்
3. எஸ். பாலகிருணன் - வங்கியலும், நிதியியலும்
4. க. ஆளுடையபிள்ளை - இந்திய வங்கியலும் வங்கியியல் சட்டமும் நடைமுறையும்.

கூறு : 13 மதிப்புக்காக உடையவர்

பாட அமைப்பு

13.1 நோக்கங்கள்

13.2 முன்னுரை

13.3 வசூலிக்கும் வங்கியரின் நிலை

13.3.1 மதிப்புக்காக உடையவர் நிலை

13.3.2 வாடிக்கையாளரின் முகவர் நிலை

13.4 காசோலைகளை வாடிக்கையாளருக்கு வசூலிக்கும் போது வங்கியரின் கடமைகள்

13.5 வங்கியருக்கு சட்டமளிக்கும் பாதுகாப்பு

13.6 பாடத்தொகுப்பு

13.7 முக்கிய சொற்கள்

13.8 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்

13.9 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

13.1 நோக்கங்கள்

வசூலிக்கும் வங்கியர் மதிப்பிற்காக உடையவர் என்ற நிலையில் செயல்படுவதை பற்றியும், வங்கியருக்கு சட்டமளிக்கும் பாதுகாப்பை பற்றியும் இப்பாடத்தின் மூலம் அறியலாம்.

13.2 முன்னுரை

ஒவ்வொரு வங்கியரும் இரு முக்கிய பணிகள் செய்கின்றன. ஒன்று பணம் செலுத்தும் பணி, மற்றொன்று பணம் வசூலிக்கும் பணி. காசோலைகள் (Cheque) வசூலிக்கும் பணி வங்கியருக்கு கட்டாயப்பணி இல்லையென்றாலும் ஒவ்வொரு வங்கியரும் வசூல் பணியை மிக முக்கிய பணியாக கருதுகின்றனர். நவீன வங்கி காசோலைகளையும், சீட்டுகளையும் (Bills) தம் வாடிக்கையாளருக்காக வசூலிக்கும் பணியை மிக முக்கிய பணிகளாக கருதுகின்றனர். கீறிய காசோலைகளை வங்கியர் மூலம்தான் மாற்ற முடியும். ஆகையால் வாடிக்கையாளர்கள் தம் வங்கியர் மூலமே காசோலைகளை வசூலிக்கின்றனர். இப்பணி வங்கியரின் தீர்வகங்கள் மூலம் செய்யப்படுகின்றன. இப்பணியை செய்யும் போது வங்கியர் மிகவும் கவனமாக இருத்தல் அவசியம். இல்லாவிடில் பல தொல்லைகளுக்கு உள்ளாக நேரிடும்.

13.3 வசூலிக்கும் வங்கியரின் நிலை

வசூலிக்கும் வங்கியர் வாடிக்கையாளரின் காசோலைகளை வசூலிப்பதில் இருநிலைகளில் செயல்படுகின்றனர்.

குறிப்பு

1. மதிப்புக்காக உடையவர்(Holder for value) என்ற நிலை

2. வாடிக்கையாளரின் முகவர்(Agent) என்ற நிலை.

13.3.1 மதிப்புக்காக உடையவர்

வசூல் செய்வதற்காக கொடுக்கப்பட்ட காசோலை மீது தமது வாடிக்கையாளருக்கு பணம் கொடுத்தால் வசூலிக்கும் வங்கியர் மதிப்புக்காக உடையவர் என்று எண்ணப்படுவார். காசோலை வசூலாவதற்கு முன் அத்தொகையை வாடிக்கையாளருக்கு கொடுப்பதால் வங்கியர் மதிப்புக்காக உடையவர் எனப்படுவார். பணம் வசூலிப்பதற்கு முன் அத்தொகையை வாடிக்கையாளருக்குக் கொடுக்க வங்கியருக்கும், வாடிக்கையாளருக்கும் ஒரு ஒப்பந்தம் இருந்தால் மதிப்பிற்காக எனக் கருதப்படும் (A.L.Underwood Ltd., Vs Barolayo's Bank 1924). வங்கியர் தான் கொடுத்தப் பணத்திற்கு ஒரு காசோலையை தமது வாடிக்கையாளருக்காக பெற்றால் அத்தொகை வங்கியர் மதிப்பிற்காக எனப்படும்.(The London & Country Banking Co.Vs Groome, L.R.8Q.B.D.228 and National Bank Vs Silke(1981).

வாடிக்கையாளருக்கு காசோலை மதிப்பைக் கீழ்காணும் எந்த வகையில் கொடுத்தாலும் வங்கியர் மதிப்புக்காக உடையவர் எனப்படும்.

1. வசூலுக்காக கொடுக்கப்பட்ட காசோலையில் குறிக்கப்பட்ட தொகையை ரொக்கமாக கருதி கணக்கில் வரவு வைக்கலாம்.
2. அக்காசோலையின் பேரில் கடன் கொடுக்கலாம்.
3. வசூலுக்காக கொடுக்கப்பட்ட காசோலையின் தொகையை நேரடியாகக் கல்லாவிலிருந்து கொடுத்தல்.
4. இருந்து வரும் மேல்வரைப்பற்று குறைக்க வேண்டி அக்காசோலையை ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.
5. காசோலை வசூல் செய்யப்படும் முன் அதிற்குறித்த தொகையை எடுக்க வாடிக்கையாளரை அனுமதிப்பது மதிப்புக்காக உடையவரின் உரிமை.

வசூலிக்கும் வங்கியர் மதிப்புக்காக உடையவர் என்ற நிலையில் பணிபுரியும்போது அவர் வசூலிக்கும் காசோலையில் கடைசியாகவுள்ள மேலெழுத்துக்குமுன் உள்ள மெலெழுத்து பொய் கையெழுத்தாக இருந்தால், காசோலையின் உண்மையான உரிமையாளருக்கு அவர் பொறுப்பாவார். கடைசியாக மேலெழுத்துச் செய்தவர் வாடிக்கையாளராக

இருப்பதால், வங்கியர் அத்தொகையை அவரிடமிருந்து திருப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். வாடிக்கையாளர் பணத்தைத் திருப்பித்தரமுடியாமலிருந்தால் நட்டத்தை வங்கியரே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். வசூலுக்கு அனுப்பிய காசோலை அவமதிக்கப்பட்டால் வசூலிக்கும் வங்கியர் நபர்கள் மீது அவமதிப்பு அறிக்கை விடுத்துப் பின்னர் வழக்கு தொடரலாம். மேற்கூறிய நிலைகளில் வசூலிக்கும் வங்கியர் நல்லெண்ணத்துடன் தமது வாடிக்கையாளருக்குத் தொகையை செலுத்தியிருக்க வேண்டும்.

வசூலிக்கும் வங்கியர் வாடிக்கையாளரின் முகவர் என்ற வகையில் மேற்கூறிய கடமைகளை செய்ய வேண்டியிருக்கின்றது

13.3.2 முகவராக வசூலிக்கும் வங்கியர் (Collecting Banker as an Agent)

வசூலிக்கும் வங்கியர், காசோலைக்கான பணத்தை வசூலித்து அதற்குப் பிறகு வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் வரவு வைக்கும்போது வாடிக்கையாளரின் முகவர் என்ற நிலையில் செயலாற்றுகின்றார். வசூலித்து கொடுக்கப்பட்ட காசோலைகள் மீதான பணம் பெற்று அதை வாடிக்கையாளர் கணக்கில் வரவு வைத்த பின்னர் அப்பணத்தை எடுக்க வாடிக்கையாளர் உரிமை பெறுகிறார்.

வாடிக்கையாளரின் முகவர் என்ற நிலையில் வாடிக்கையாளருக்கு காசோலை மீது எந்த அளவுக்கு உரிமை இருக்கின்றதோ அந்த அளவுக்கு வசூலிக்கும் வங்கியருக்கு காசோலைகள் மீது உரிமையுண்டு. அதைவிட அதிக உரிமை கிடையாது. வாடிக்கையாளருக்கு காசோலை மீது உரிமை இல்லாவிடில் அதை வசூலிக்கும் வங்கியருக்கும் உரிமை கிடையாது. எனவே பிறருக்குச் சொந்தமான காசோலை ஒன்றை வாடிக்கையாளர் சார்பாக வசூலிக்கும் வங்கியர் மாற்றுகை (Conversion) என்ற குற்றத்திற்கு ஆளாக நேரிடும். எனவே இது போன்ற காசோலைகளை வசூலிக்கும்போது வசூலிக்கும் வங்கியர் போதிய கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

13.4 காசோலைகளை வாடிக்கையாளருக்கு வசூலிக்கும் போது வங்கியரின் கடமைகள்

1. வசூலிக்கும் வழியை தேர்ந்தெடுத்தல்: (Choice of clearing channel)

காசோலைகளை வசூலிக்கும்போது நியாயமான கால வரையறைக்குள் வசூல் செய்ய வேண்டும். நியாயமான கால வரையறை என்பது வசூலிக்கும் வங்கியர் காசோலை பெற்றதற்கு அடுத்த அலுவலக நாளாகும். வசூலிப்பதற்காக காசோலைகளை பெற்ற வங்கியர் நியாயமான காலவரையறைக்குள் அவற்றை சமர்ப்பிக்கத் தவறி அதற்குள் அக்காசோலையை எழுதிய வங்கியர் திவாலானால் வாடிக்கையாளருக்கு

அதனால் ஏற்படும் இழப்பை ஈடு செய்யும் பொறுப்பிற்கு வசூலிக்கும் வங்கியர் ஆளாவார். பார்மன் எதிராக பாங்க் ஆப் இங்கிலாந்து வழக்கு இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கின்றது. வசூலிக்கும் வங்கியர் விரைவில் பணம் கிடைக்கும் வழிமுறைகளை கையாளும் கடமை உடையவர்.

2. காசோலையை வசூலிக்கும் பொருட்டு சமர்ப்பிக்க எடுத்துக் கொள்ளும்

காலம்: (Time for Presenting Cheque for Payment)

வாடிக்கையாளர் தரும் காசோலைகளை வசூலிப்பதற்காக சமர்ப்பிக்க அதிக காலம் தாமதம் செய்யக்கூடாது. வசூலுக்காக காசோலைகளை சமர்ப்பிப்பதற்கு வசூலிக்கும் வங்கியர் எவ்வளவு காலம் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பது சட்டத்தில் கூறப்படவில்லை. இதற்கான காலம் வங்கியரிடையே நிலவும் வழக்கம், தன்மை வங்கியரின் கடமை ஆகியவைகளைக் கொண்டு நிர்ணயிக்கப்படும். பெரும்பாலும் காசோலை கொடுக்கப்பட்ட நாள் அன்றே வசூலுக்கு அனுப்பப்படும். நேரம் கழித்து கொடுக்கப்பட்டால் மறுநாள் வசூல் செய்யப்படும் பொருட்டு தீர்வகத்திற்கு அனுப்பப்படும். “மிகவும் தாமதமாகிவிட்டது” இன்றைய தீர்வில் சேர்பதற்கும் இயலாது(Too late for today's clearing) என்று முத்திரை இடப்படுவது வழக்கம்.

வாடிக்கையாளரிடமிருந்து வசூலுக்காக வந்த காசோலைகளை நினைவில்லாமல் எங்காவது வைத்து விட்டு பல நாட்கள் கழித்து வசூலித்தால் அது கவனமின்றையை காட்டுவதாகும்.

3. அவமதிப்பை அறிவித்தல்

வசூலிக்கும் வங்கியர் காசோலை சமர்ப்பிக்கப்பட்டதும் அவமதிக்கப்பட்டால் அதை உடனடியாக வாடிக்கையாளருக்கு அறிவிக்க வேண்டும். அவமதிக்கப்பட்ட நாளன்றே அஞ்சலில் வாடிக்கையாளருக்கு செய்தி அனுப்பப்பட வேண்டும். காசோலை அவமதிக்கப்பட்டதற்கான காரணத்தை குறித்து வாடிக்கையாளருக்கு அனுப்ப வேண்டியது வசூலிக்கும் வங்கியரின் கடமையாகும். சில சமயங்களில் காசோலை அவமதிக்கப்பட்ட விவரம் தொலைபேசி அல்லது தந்தி மூலம் வாடிக்கையாளருக்கு அறிவிக்கலாம். இருப்பினும் அதை எழுதி அனுப்புவதே சிறந்த முறையாகும்.

4. வாடிக்கையாளரின் மாற்றுச்சீட்டுகளை வசூலித்தல்:(Collection of customers Bills)

சட்டப்படி மாற்றுச்சீட்டுகளை வங்கியர் வசூலிப்பது கல்மை. இருந்த போதிலும் நவீன வங்கியரனைவரும் தம் வாடிக்கையாளரின் நலனை கருதி மாற்றுச்சீட்டுகளை வசூலிக்கின்றனர். மேலும் வசூலிக்கும் வங்கியர் வாடிக்கையாளரிடமிருந்து கட்டணம் பெறுகின்றனர். இதனால் வங்கியர்

இலாபத்தை பெருக்கிக் கொள்ள முடிகிறது. மேலும் புதிய வாடிக்கையாளர்கள் வசூல் வங்கியில் சேர்க்கப்படுகின்றனர். மாற்றுச்சீட்டுகளினால் ஏற்படும் நடவடிக்கைகளுக்கு வங்கியருக்கு பிரிவு 121-ன்படி மாற்று முறையாவணச் சட்டம் பாதுகாப்பு அளிப்பதில்லை.

மாற்றுச்சீட்டு முன்னரே ஏற்கப்படவில்லையென்றால் வங்கியர் அதை ஏற்பு (Acceptance) பெறும் பொருட்டு பெயர் அவரிடம் காட்ட வேண்டும்.

குறிக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து குறிப்பிட்ட காலத்தின் ஒரு பகுதி முடியும் போது மாற்றுச்சீட்டை எழுதிய நியாயமான காலத்திற்குள் அலுவல் நாள் அன்று அலுவல் நேரத்தில் ஏற்புக்காக காட்ட வேண்டும்.

காட்ட வேண்டிய இடமும் காலமும் மாற்றுச்சீட்டில் குறிக்கப்படாதிருந்தால் யார் மீது எழுதப்பட்டுள்ளதோ அவரிடம் மாற்றுச்சீட்டை காட்ட வேண்டும். இவ்வாறு காட்டத்தவறினால் எவரும் பொறுப்பாகமாட்டார்.

நியாயமான அளவு தேடிப்பார்த்தும் எழுதப்பெற்றவர் காணப்படவில்லை என்றால் அந்த மாற்றுச்சீட்டு அவமதிக்கப்படுகிறது. குறிப்பிட்ட இடத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தால் அந்த இடத்தில் மாற்றுச்சீட்டு காட்ட வேண்டும். காட்ட வேண்டிய நாளில் நியாயமாக தேடியும் அவர் அங்கு ஏற்பை பெறுவதற்கு வாடிக்கையாளரின் சம்மதின்றி வசூல் செய்யும் வங்கியர் சம்மதிக்கக் கூடாது. அதுபோலவே எழுதப்பட்டவரின் காசோலையை பெற்றுக் கொண்டு மாற்றுச்சீட்டை அவரிடம் கொடுக்கக் கூடாது. அப்படி செய்தால் மாற்றுச்சீட்டு எழுதியவரையும் மேலெழுத்து எழுதியவர்களையும் அப்பொறுப்பிலிருந்து விடுவித்து விடுகிறது.

உடையவர் அல்லது உத்தரவு பெற்றவர் வேலை நேரத்தில் மாற்றுச் சீட்டை பணம் செலுத்தக்கோரி காட்ட வேண்டும். மாற்றுச்சீட்டு முதிர்வடைந்த நாளன்று காட்ட வேண்டும். மாற்றுச்சீட்டு முதிர்வடையும் நாள் சட்டப்படி கணக்கிடப்பட வேண்டும். கோரியவுடன் மாற்றுச்சீட்டுகளுக்கு மூன்று சலுகை நாட்கள் கொடுக்க வேண்டும். தவணை முடிந்த தேதியிலிருந்து இந்த மூன்று நாட்கள் கணக்கிட வேண்டும். மூன்றாம் நாள் பணம் கொடுக்க வேண்டும்.

கோரியதும் செலுத்தப்பட வேண்டிய மாற்றுச்சீட்டு பெயரவர் புனைவு நபர் அல்லது ஒப்பந்தத் தகுதியற்றவராக இருத்தல், எவ்வளவோ முயன்றும் மாற்றுச்சீட்டை காட்ட முடியாமை, காட்டியதில் ஏதும் குறைபாடு இருப்பினும் பெயரவர் வேறு காரணம் பற்றி ஏற்பு செய்ய மறுப்பது போன்ற நிலைகளில் ஏற்பு செய்ய வேண்டி மாற்று சீட்டைக் காட்டாமை மன்னிக்கப்படும். ஏற்பு மாற்றுச் சீட்டின் மீது இருக்க வேண்டும். ஏற்க மறுத்தால் மாற்றுச்சீட்டை வங்கியர் அவமதித்து அவமதிப்பை வாடிக்கையாளருக்கு தெரிவித்து மாற்றுச்சீட்டை திருப்பியனுப்ப வேண்டும்.

5. அவமதிப்புக்குறிப்பும், அவமதிப்பு சான்றிதழும்(Nothing and Protesting):

குறிப்பு

மாற்றுச்சீட்டுக்கு பணம் கொடுக்க தவறினால் அவமதிப்புக் குறிப்பு செய்ய வேண்டும். மாற்றுச்சீட்டு முதிர்வு நாளன்று மாற்றுச்சீட்டை வைத்திருப்பவர் எழுதப் பெறுபவரிடம் காட்ட பணம் கட்ட வேண்டும். மாற்றுச்சீட்டு மறுக்கப்பட்டால் அம்மறுப்பினைச் சான்று உறுதி அதிகாரியால் சான்று குறிப்பெழுதச் செய்வது வழக்கம். வாடிக்கையாளர் உத்திரவிட்டாலன்றி வசூல் செய்யும் வங்கியர் அவமதிப்புக் குறிப்பு பெறுவதில்லை. ஆனால் வெளிநாட்டு மாற்றுச்சீட்டு அவமதிக்கப்பட்டால் அவமதிப்புச் சான்றை வசூல் செய்யும் வங்கியர் பெற வேண்டும்.

6. அவமதிப்பு அறிவிப்பு

பணம் கொடுக்காததனால் அவமதிக்கப்பட்ட மாற்றுச்சீட்டை வங்கியர் தமது வாடிக்கையாளருக்கு திருப்பி அனுப்ப வேண்டும். வங்கியர் முன்னரே அந்த மாற்றுச்சீட்டை தள்ளுபடி செய்து வாடிக்கையாளருக்கு பணம் தந்திருந்தால் அந்த மாற்றுச்சீட்டுக்குப் பொறுப்பான பிறருக்கும் அவமதிப்பு அறிவிப்பை அனுப்ப வேண்டும். வாடிக்கையாளர் நம்பத் தகுந்தவராய் இருந்தால் மாற்றுச்சீட்டை அவருக்கு திருப்பி அனுப்பி அதன் தொகை, வட்டி, பிறகட்டணங்கள் முதலியவற்றைச் செலுத்துமாறு கேட்க வேண்டும்.

தம் வாடிக்கையாளரிடமிருந்து வசூல் செய்யும் வங்கிக்குச் சேரவேண்டிய பணத்தை பெற முடியாமலிருப்பின் அந்த மாற்றுச்சீட்டை சம்மந்தப்பட்டவருக்கு வங்கியர் அவமதிப்பு அறிவிப்பு அனுப்ப வேண்டும். மாற்றுச்சீட்டை அனுப்புவதே அவமதிப்பு அறிவிப்பாகும். இருப்பினும் மாற்றுச்சீட்டுடன் தனி அவமதிப்பு அறிவிப்பை இணைத்து அனுப்புவது மிகவும் நல்லது. வங்கியர் அனுப்பும் அவமதிப்பு அறிவிப்பு சரியான முகவரிக்கு அஞ்சல் செய்ய வேண்டும்.

13.5 வங்கியருக்கு சட்டமளிக்கும் பாதுகாப்பு

மதிப்பிற்காக உடையவர் நிலையில் வங்கியர் தனது உரிமைகளுக்காக தானே போராட வேண்டும். ஏனென்றால் வசூலுக்குத் தரப்பட்ட காசோலை மீது அவருக்குத் தனி உரிமையும் உண்டாகிவிடுகின்றது. ஆனால் முகவர் நிலையில் செயலாற்றும் போது வசூலிக்கும் வங்கியரும் வாடிக்கையாளருக்கு இல்லாத எந்த உரிமையும் கிடையாது. வாடிக்கையாளருக்கு உரிமை இல்லாத காசோலையை தெரியாமல் வசூலித்தால் கையாடல் தீங்கு குற்றத்திற்கு வங்கியர் ஆளாவர். அதற்காகவே வங்கியரின் நலனைப் பாதுகாக்க, மாற்று முறையாவணச் சட்டத்தில் சில பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

பிரிவு 131, மாற்று முறையாவணச் சட்டம் வசூலிக்கும் வங்கியருக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கிறது. அப்பிரிவின் படி, பொது அல்லது சிறப்புக் கீறலுள்ள காசோலை மீது வாடிக்கையாளர் சார்பாக நல்லெண்ணத்துடனும், கவனமின்மையின்றியும் பணம் பெற்ற காரணத்துக்காக மட்டும் காசோலை மீதான உரிமை குறைப்பாட்டால் உண்மையான உரிமையருக்கு வசூலிக்கும் வங்கியர் பொறுப்பாக மாட்டார். இதன் உட்கருத்து பின்வருமாறு:

1. கீறிய காசோலைக்கு வசூலிக்கும் வங்கியருக்குத்தான் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும். வங்கியரிடம் காசோலை வருமுன் கீறியிருக்க வேண்டும். வங்கியர் கீறப்பட்ட பணவிடையை வசூலிக்கும்போது இப்பாதுகாப்பை பெறுகிறார்.
2. மேலும் வசூலிக்கும் வங்கியர் முகவர் என்ற நிலையில் காசோலையை வசூல் செய்ய வேண்டும்.
3. பாதுகாப்புப் பெற தமது வாடிக்கையாளர் சார்பாக காசோலையை வசூலிக்க வேண்டும். தமது வாடிக்கையாளரில்லாத நபருக்கு காசோலையை வசூலித்தால் அவ்வங்கிக்கு பாதுகாப்பு கிடையாது.
4. வசூலிக்கும் வங்கியர் பணத்தை நல்லெண்ணத்துடனும், கவனமின்மையின்றியும் பெற வேண்டும்.

13.6 பாடத் தொகுப்பு

இப்பாடத்தை கற்றதன் மூலம் வங்கியர் மதிப்புக்காக உடையவர் என்ற நிலையில் செயல்படுவதை பற்றியும், முகவர் என்ற நிலையில் செயல்படுவதை பற்றியும் வங்கியரின் கடமைகள் மற்றும் வங்கியருக்கு சட்டமளிக்கும் பாதுகாப்பைப் பற்றியும் அறிந்தோம்.

13.7 முக்கியச் சொற்கள்

மதிப்புக்காக உடையவர், மாற்றுச்சீட்டு, அவமதிப்பு அறிவிப்பு

13.8 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்

1. வங்கியர் மதிப்புடையவர் என்றால் என்ன?
2. அவமதிப்பு அறிவிப்பு என்றால் என்ன?
3. மதிப்புக்காக உடையவர் என்ற நிலையில் வசூலிக்கும் வங்கியருக்கு சட்டமளிக்கும் பாதுகாப்பு யாவை?

13.9 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

1. மா.பா.குருசாமி - வங்கியல்
2. கு.வெற்றிவேல் - நவீன வங்கியல்
3. எஸ்.பாலகிருணன்-வங்கியலும், நிதியியலும்
4. க.ஆளுடையபிள்ளை -இந்திய வங்கியலும், வங்கியல் சட்டமும் நடைமுறையும்

குறிப்பு

கூறு : 14 மதிப்புக்காக செலுத்துதல்

பாட அமைப்பு

- 14.1 நோக்கங்கள்
- 14.2 முன்னுரை
- 14.3 முறைப்படி உடையவர்
- 14.4 மதிப்பை பெறுவதற்காக உடையவர்
- 14.5 முறைப்படி வைத்திருப்பவர்
- 14.6 முறைப்படி வைத்திருப்பவரின் உரிமைகள்
- 14.7 முறைப்படி வைத்திருப்பவரின் சிறப்புரிமைகள்
- 14.8 பாடத்தொகுப்பு
- 14.9 முக்கிய சொற்கள்
- 14.10 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்
- 14.11 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

14.1 நோக்கங்கள்

மதிப்புக்காக செலுத்துவதற்கு மாற்றுமுறை ஆவணத்தை கையாளும்போது கவனிக்கப்பட வேண்டியவை பற்றி விளக்குதலாகும்.

14.2 முன்னுரை

மாற்றுமுறை ஆவணச்சட்டம் 1881-ன் படி ஒரு மாற்றுமுறை ஆவணத்தை உடையவர் (யோல்டர்) அதில் கூறப்பட்ட மதிப்புக்கு உரிமையாளர் ஆவார் அல்லது அவர் இறுதியில் உரிமையாளராக இருக்கலாம். மாற்றுமுறை ஆவணச் சட்டத்தின்படி ஒரு ஆவணத்தை வைத்திருப்பவர், அவர் அதை வைத்திருக்கின்ற காரணத்தினால், அவர் அதன் மதிப்பை அவரது பெயரில் பெறுவதற்கு உரிமை உள்ளவர். மாற்றுமுறை ஆவணத்தின் மூலம் வர வேண்டிய பணத்தை சம்பந்தப்பட்ட நபரிடமிருந்து பெறுவதற்கு அல்லது வசூல் செய்வதற்கு அவர் உரிமை உள்ளவர்.

மாற்றுமுறை ஆவணச் சட்டம் பிரிவு 10, முறைப்படி செலுத்தல் (பேமண்ட் இன்டியு கோர்ஸ்) என்பது, கவனக்குறைவு இல்லாமல் நல்ல எண்ணத்துடன், முறை ஆவணத்தை வைத்திருப்பவருக்கு, அதில் குறைகள் இருப்பது தெரியாமல் அதாவது எந்தவித ஐயப்பாடும் இல்லாமல் அதில் குறிப்பிடப்பட்ட பணத்தைப் பெறுகிறார். மாற்றுமுறை

ஆவணச்சட்டப்படி வங்கியாளருக்கு இதில் பாதுகாப்பு கிடைக்கும். ஆனால் வங்கியாளருக்கு அனைத்து நிபந்தனைகளையும் பூர்த்தி செய்யாவிடில் அவருக்கு மாற்றுமுறை ஆவணச்சட்டப்படி பாதுகாப்பு பெற இயலாது.

14.3 முறைப்படி உடையவர்

ஒரு காசோலையை உடையவர்கள் அதன் மதிப்புக்கு உரிமையாளர் ஆகிறார். இதில் காசோலை மட்டுமல்லாது, உறுதிப் பத்திரம் மற்றும் உண்டியலும் அடங்கும். ஆவணத்தின் மதிப்பை அதை வைத்திருப்பவருக்கு அல்லது பணத்தைப் பெற வேண்டியவருக்கு அல்லது மாறுதல் செய்து கொடுத்த பின்னர் உள்ள உரிமையாளருக்கு கொடுக்க வேண்டும். பணத்தை செலுத்துவதற்கு தவணை விழும் முன்னர், அது ஆணையின்படி வழங்க வேண்டிய கருவியாக இருந்தால், அதிலுள்ள குறைகளும் கண்டுபிடிக்க முடியாத நிலையில் இருந்தால் மேலே கூறப்பட்டவாறு பணம் கொடுக்க வேண்டும். கீழ்க்கண்ட சூழ்நிலையில் ஒருவர் முறைப்படி வைத்திருப்பவர் ஆகிறார்.

1. வைத்திருப்பதன் காரணம் சட்டப்பூர்வமாக இருக்க வேண்டும்.
2. பணம் செலுத்தப்படுவதற்கான தவணைக்கு முன்னர்.
3. குறைகள் இருந்தாலும் அது ஆவணத்தில் தெரியாமல் இருத்தல்.

மதிப்பைப் பெறுவதற்காக வைத்திருக்கும் ஒருவர் முறை ஆவணத்தை கழிவு செய்தாலும் அவர் மேலே கூறப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் முறைப்படி வைத்திருப்பவர் ஆகிறார். ஒரு நபர் பணக் கருவியை தவணை நாளுக்குப் பின்னர் வைத்திருந்தால், அவர் முறைப்படி வைத்திருப்பவராக மாட்டார். முறைப்படி வைத்திருப்பவர் என்பதை உறுதிப்படுத்த அவர் முறை ஆவணத்தில் தவறு இருக்கிறது என சந்தேகப்படுவதோ அல்லது தவறு இருந்தால் அதை தெரியாமலோ இருக்க வேண்டும். இதில் கவனக்குறைவும் இருக்கக்கூடாது. முறைப்படி அவர் வைத்திருப்பது உறுதியான பின் வேறு ஏதாவது தவறு ஆவணத்தில் இருப்பது தெரிய வந்தால், அது அவரை கட்டுப்படுத்தாது. இந்தப் பணத்தை தனக்கு பெறுவதில் அவருக்கு எந்தவிதமான தடையும் இருக்காது. ஒருவருக்கு ஒரு காசோலை இறுதியாக அவரது கையில் இருந்தால் அதற்கு முன்னால் காசோலை வைத்திருப்பவர்களால் ஏதாவது தவறு செய்யப்பட்டிருந்தால் அதற்கு முறைப்படி வைத்திருப்பவர் பொறுப்பாக மாட்டார். இதனால் காசோலையை வேறு ஒருவருக்கு மாற்றலாம். தவறாக கையொப்பம் இட்டுப்பெறப்பட்ட ஒரு காசோலையை மீண்டும் தவறாக திருத்தம் செய்து வேறு ஒருவருக்கு மாற்றப்பட்டால் அதை முறையாக உடையவர் என கூற முடியாது. அதனால் அதை வைத்திருப்பவர் முறைப்படி உடையவர் ஆக மாட்டார். முறைப்படி உடையவர் என்பவர் வேறு ஒரு நபருக்கு

மாற்றிக்கொடுக்கும் உரிமை உள்ளவர். அதாவது ஆவணத்தில் ஏதாவது தவறு இருந்தாலும் அதை வேறு ஒருவருக்கு மாற்றி கொடுக்கும்போது தவறுகள் அனைத்தும் சரி செய்யப்படுகின்றன.

14.4 மதிப்பை பெறுவதற்காக உடையவர்

ஒரு காசோலை, உறுதிப் பத்திரம் அல்லது உண்டியலை வைத்திருப்பவர் அதன் மதிப்பை தனது பெயரில் பெறுவதற்கு உரிமை உள்ளவர். சம்பந்தப்பட்டவர்களிடம் இருந்து மதிப்பைப் பெறுவதற்கு அல்லது வசூல் செய்வதற்கு அவர் உரிமை உள்ளவர். அவர் ஒரு வைத்திருப்பவராக இருப்பதற்கு அந்த ஆவணத்தில் அவரது பெயர் இருக்க வேண்டும். ஒரு வங்கியாளர் வசூல் செய்வதற்காக ஒரு பணக் கருவியைப் பெற்றிருந்தால் அவர் வைத்திருப்பவர் என்ற முறையில் அதன் மதிப்பை வசூலிக்க முடியும். இங்கு வங்கியாளர் வாடிக்கையாளரின் சார்பாக ஒரு முகவராக இருந்து வசூல் செய்து கொடுக்கிறார்.

உடையவர் ஒரு நோக்கத்திற்காக ஒரு உண்டியலை உருவாக்கி இருந்தால் அவர் மதிப்பைப் பெறுவதற்காக வைத்திருப்பவர் ஆவார். வங்கியாளர் வாடிக்கையாளருக்காக வசூல் செய்யும் முகவராக செயல்படும் போது அவர் முகவராக மட்டுமே செயல்பட வேண்டும். அவர் இறுதியாக வைத்திருப்பவர் ஆக செயல்பட முடியாது. அதாவது வங்கியாளருக்கு அந்தக் கருவியின் மீது அல்லது அந்த ஆவணத்தின் மீது எந்தவிதமான ஆர்வமும் இல்லை. வங்கியாளரே அத்தமைய உண்டியல்களை வாங்கக்கூடாது. ஒரு பணக்கருவியின் மதிப்பை வசூல் செய்து பெறப்படுவதற்கு முன்னர் அது வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் வரவு வைக்கப்பட்டால் வங்கியாளர் ஆவணத்தின் மதிப்பைப் பெறுவதற்கு உரிமை உள்ளவர் அல்லது வைத்திருப்பவர் ஆகிறார். ஒரு வங்கியாளர் வாடிக்கையாளருக்காக ஒரு முகவராக இருந்து வசூல் செய்தால் வங்கியாளர் வைத்திருப்பவருக்கு ஒரு பாதுகாப்பு அல்லது நம்பிக்கை பிரதிநிதியாக செயல்படுகிறார். ஆனால் பணம் வசூல் செய்யப்படுவதற்கு முன் வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் வரவு வைக்கப்பட்டால் அவர் வாடிக்கையாளரின் முகவராக செயல்படவில்லை. ஒரு வங்கியாளர் கீழ்க்கண்ட சூழ்நிலைகளில் மதிப்பை பெறுவதற்கு வைத்திருப்பவர் ஆகிறார்.

1. ஒரு காசோலையின் மதிப்பை வங்கியாளர் கொடுக்கின்றபோது.
2. ஒரு அதிகப்பற்று கடனை குறைப்பதற்காக காசோலை பெறுவது, (சாதாரணமாக ஒரு காசோலையைப் பெறும்போது பெறப்படுகின்ற மதிப்பு வாடிக்கையாளரின் அதிகப்பற்றுக் கணக்கில் வரவு வைக்கப்படுகிறது) வங்கியாளர் மதிப்பை பெறுவதற்காக வைத்திருப்பவர் ஆக கருதப்படுகிறார்.

3. ஒரு காசோலையில் வங்கியாளருக்கு பற்றுரிமை (லீன்) இருக்கும்போது.
4. ஒரு வாடிக்கையாளர் எழுத்து மூலம் உணர்த்துவதன் மூலம் தெரிவிக்கும் போது வசூலிக்கப்படாத காசோலையின் மதிப்பை எடுத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்படுகிறார். மதிப்பை பெறுவதற்காக வைத்திருப்பவர் என்ற நிலையில் வங்கியாளர் அவரிடம் கொடுக்கப்பட்ட பணக் கருவிகளுக்கு வசூல் செய்ய உரிமையை எடுத்துக் கொள்கிறார்.

குறிப்பு

14.5 முறைப்படி வைத்திருப்பவர் (Holder in Due Course)

மாற்றுமுறை ஆவணச்சட்டம் பிரிவு - 9 ன் படி கொண்டு வருபவர் அல்லது புறக்குறிப்பாளி அல்லது பெறுநருக்கு செலுத்தப்படக் கூடிய மாற்று ஆவணத்தின் உடைமையை கைம்மாறு கொடுத்து கீழ்க்காணுமாறு பெற்றவர் முறைப்படி வைத்திருப்பவர் ஆவார்.

- i) ஆவணத்தில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கும் தொகை செலுத்தப்படக் கூடியதாக ஆவதற்கு முன்னால்.
- ii) அவர் யாரிடமிருந்து உரிமை பெற்றாரோ அந்நபரின் உரிமையில் குறைபாடுகள்

இருப்பதாக நம்புவதற்கு எவ்வித முகாந்திரமும் இல்லாத பொழுது.

முறைப்படி வைத்திருப்பவர் ஆவதற்கு ஒரு நபர் பூர்த்திசெய்ய வேண்டிய நிபந்தனைகள் பின்வருமாறு :

1. கொண்டு வருபவருக்கு அல்லது கட்டளைக்குச் செலுத்தப்படக் கூடிய ஆவணத்தைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.
2. அவ்வாவணத்தைக் கைம்மாறு கொடுத்துப் பெற்றிருக்க வேண்டுமே தவிர நன்கொடை அல்லது வெகுமதி மூலம் அல்ல.
3. ஆவணத்தின் கெடுத் தேதிக்கு முன்னால் வைத்திருப்பவர் அல்லது உடைமையாளர் ஆகியிருக்க வேண்டும்.
4. நம்பிக்கையுடன் ஆவணத்தை வைத்திருப்பவராகியிருக்க வேண்டும். அதாவது, ஆவணத்தின் உடைமையைப் பெறும் பொழுது மாற்றிக் கொடுத்தவரின் உரிமையில் குறைபாடுகள் இருப்பதாக சந்தேகம் கொண்டிருக்கக் கூடாது.
5. ஆவணத்தின் மேற்புறம் முறையாகவும் முழுமையானதாகவும் இருப்பதாகக் கருதி அதைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

14.6 முறைப்படி வைத்திருப்பவரின் உரிமைகள்

முறைப்படி வைத்திருப்பவரின் உரிமைகள் பின்வருமாறு :

1. வெற்றுப் புறக்குறிப்பை முழுப் புறக்குறிப்பாக மாற்றலாம்.
2. கீறலிடப்படாத காசோலைகளில் கீறலிடலாம்.
3. காசோலையிலுள்ள கட்டளைப்படி அதை மாற்றுவது, தடை செய்யப்படவில்லையென்றால், அதை மாற்றலாம்.
4. ஆவணத்தின் மீது பணம் பெறக் கோரலாம். மேலும் தன் பெயரில் வழக்குத் தொடுக்கலாம்.
5. தொலைந்துபோன காசோலைக்கு போலிநகல் பெறலாம்.

14.7 முறைப்படி வைத்திருப்பவரின் சிறப்புரிமைகள்

1. மாற்றிக் கொடுத்தவர் மற்றும் அவருக்கு முந்தைய ஆவண நபர்களின் உரிமையைக் காட்டிலும் நல்லரிமையைப் பெறலாம்.
2. ஆவணத்தின் எவரேனும் முந்தைய நபர்கள் அல்லது அனைத்து முந்தைய நபர்களிடமிருந்து ஆவணத் தொகையை வசூலிக்கலாம்.
3. பணம் செலுத்த வேண்டிய நபர்களுக்கு எதிராக தன் பெயரில் வழக்குத் தொடுக்கலாம்.
4. இவர் ஆவணத்தைக் குறைபாடுகளின்றி பெறுகிறார். எனவே, சட்டத்திற்கு புறம்பான வழிகளில் அல்லது சட்டத்திற்கு புறம்பான கைம்மாற்றிற்கு ஆவணத்தை இவர் பெற்றிருக்கிறார் என்ற அடிப்படையில் ஆவணத்தின் மீது பொறுப்புள்ள நபர் தன்னைத் தற்காத்துக் கொள்ள முடியாது.
5. முறைப்படி வைத்திருப்பவர் தொடுத்த வழக்கில் ஆவணத்தை எழுதியவர் அதன் தொடக்கச் செல்லுபடித் தன்மையை மறுக்க முடியாது.
6. முறைப்படி வைத்திருப்பவர் தொடுத்த வழக்கில் ஆவணத்தை எழுதியவர் அதில் புறக்குறிப்பிடுவதற்கான பெறுநரின் தகுதியையும் மறுக்க முடியாது.

14.8 பாடத்தொகுப்பு

இப்பாடத்தை பயின்றதன் மூலம் மதிப்புக்காக செலுத்துவதற்கு முறைப்படி உடையவர் யார், அவரின் உரிமைகள் மற்றும் சிறப்புரிமைகள் பற்றி அறிந்து கொண்டுள்ளோம்.

14.9 முக்கிய சொற்கள்

முறைப்படி வைத்திருப்பவர், புறக்குறிப்பாளி, மாற்றிக் கொடுத்தவர்

14.10 பாடப்பயிற்சி வினாக்கள்

1. முறைப்படி வைத்திருப்பவர் என்பவர் யார்?
2. முறைப்படி வைத்திருப்பவரின் உரிமைகள் யாவை?

14.11 பரிந்துரைக்கப்பட்ட நூல்கள்

1. மா.பா.குருசாமி - வங்கியல்
2. கு.வெற்றிவேல் - நவீன வங்கியல்
3. எஸ்.பாலகிருணன் - வங்கியலும், நிதியியலும்
4. க.ஆளுடையபிள்ளை -இந்திய வங்கியலும், வங்கியல் சட்டமும்
நடைமுறையும்

குறிப்பு

வங்கிக் கோட்பாடுகள்

மாதிரி வினாத்தாள்

குறிப்பு

நேரம் : 3 மணி

அதிகபட்ச மதிப்பெண் : 75

பகுதி - அ

10 x 2 = 20

மதிப்பெண்கள்

அனைத்து வினாக்களுக்கும் விடையளி

1. கடன் அட்டை பற்றி நீவிர் அறிவது யாது?
2. வங்கி மேல்வரைப் பற்று என்றால் என்ன?
3. வங்கிகளின் இருப்பு நிலைக்குறிப்பு பற்றி குறிப்பு வரைக
4. பட்டியலிடப்பட்ட வங்கிகள் என்றால் என்ன?
5. வேறுபட்ட வட்டி விகிதங்கள் என்றால் என்ன?
6. மைய வங்கியின் இலக்கணம் தருக.
7. கடன் கட்டுப்பாடு என்றால் என்ன
8. “வங்கியர்” என்பதன் இலக்கணம் வரைக.
9. செலுத்தும் வங்கியர் என்பவர் யார்?
10. மதிப்புக்காக உடையவர் என்பது பற்றி நீவிர் கொள்ளும் பொருள் யாது?

பகுதி- ஆ

5 ஓ 5 ஸ்ரீ

25 மதிப்பெண்கள்

அனைத்து வினாக்களுக்கும் விடையளி (அ அல்லது ஆ)

11. அ. வங்கியியல் தோன்றிய வரலாற்றை கூறுக.(அல்லது)
ஆ. வைப்புகளின் பல்வேறு வகைகள் யாவை?
12. அ. வணிக வங்கிகளின் ரொக்கத் தன்மை பற்றி விவரி. (அல்லது)
ஆ. பண உற்பத்தி செய்வதில் வங்கிகள் எதிர் நோக்க வேண்டிய தடைகள் யாவை?
13. அ. கிளை வங்கி முறையின் நன்மைகள் யாவை? (அல்லது)
ஆ. வணிக வங்கிகள் நாட்டுடைமையாக்கத்தின் நோக்கங்களை கூறுக.
14. அ. வங்கிகளின் கடன் அளவு கட்டுப்பாட்டு கருவிகளை விவரி?(அல்லது)
ஆ. வங்கியர் மற்றும் வாடிக்கையாளரிடையேயான சிறப்பு உறவு முறையினை கூறுக?
15. அ. வாடிக்கையாளரின் கடமைகள் யாவை?(அல்லது)
ஆ. முறைப்படி வைத்திருப்பவரின் சிறப்புரிமைகள் யாவை?

பகுதி- இ
மதிப்பெண்கள்

3 x 10 = 30

மாதிரி வினாத்தாள்

குறிப்பு

ஏதேனும் மூன்று வினாக்களுக்கு மட்டும் விடையளி

16. அ. வணிக வங்கிகளின் பணிகளை விளக்குக.
17. வணிக வங்கிகளின் பொறுப்புகள் மற்றும் சொத்துக்களை விவரி
18. மைய வங்கியின் பணிகளை விளக்குக.
19. வங்கியர் மற்றும் வாடிக்கையாளர் இடையே உள்ள பொது உறவு முறைகளை விவரிக்க.
20. செலுத்தும் வங்கியர் பணம் செலுத்த மறுக்கக் கூடிய சூழ்நிலைகள் யாவை?